

Országgyűlési Napló

*Dr. Hiller István, dr. Latorcai János,
Lezsák Sándor és Sneider Tamás*
elnöklete alatt

Jegyzők: *Hegedűs Lorántné, Móring József Attila,
Szávay István, dr. Tiba István*

Tárgyai	Hasáb
Az ülésnap megnyitása.....	36247
Magyarország 2018. évi központi költségvetéséről szóló törvényjavaslat általános vitájának folytatása.....	36247
Hegedűs Lorántné jegyző.....	36247
Felszólalók:	
Csizi Péter (Fidesz).....	36247
Burány Sándor (MSZP)	36251
Szászfalvi László (KDNP)	36253
Bana Tibor (Jobbik).....	36258
Fodor Gábor (független)	36264
Ritter Imre nemzetiségi szószóló	36270
Dr. Galambos Dénes (Fidesz)	36276
Dr. Varga László (MSZP).....	36279
Móring József Attila (KDNP)	36283
Hegedűs Lorántné (Jobbik)	36285
Dr. Hörcsik Richárd (Fidesz)	36289
Íjgyártó István külgazdasági és külügyminisztériumi államtitkár	36293
Dr. Hadházy Ákos (LMP)	36295
Pogácsás Tibor belügyminisztériumi államtitkár	36297
Demeter Márta (független)	36300
Vargha Tamás honvédelmi minisztériumi államtitkár	36305
Soltész Miklós emberi erőforrások minisztériumi államtitkár	36306
Hegedűs Lorántné (Jobbik)	36309
Burány Sándor (MSZP)	36310
Soltész Miklós emberi erőforrások minisztériumi államtitkár	36311
Dr. Vitányi István (Fidesz).....	36312
Tóth Csaba (MSZP)	36315
Banai Péter Benő nemzetgazdasági minisztériumi államtitkár	36317
Földi László (KDNP).....	36320
Farkas Gergely (Jobbik)	36323
Veresné Novák Katalin emberi erőforrások minisztériumi államtitkár	36328
Szilágyi György (Jobbik)	36331
Bányai Gábor (Fidesz).....	36332
Tukacs István (MSZP)	36336
Banai Péter Benő nemzetgazdasági minisztériumi államtitkár	36339
Harrach Péter (KDNP)	36341
Dúró Dóra (Jobbik).....	36343
Dankó Béla (Fidesz).....	36347
Dr. Legény Zsolt (MSZP)	36348
Dr. Nagy István földművelésügyi minisztériumi államtitkár	36351
Banai Péter Benő nemzetgazdasági minisztériumi államtitkár	36352
Tessely Zoltán (Fidesz)	36353
Vágó Sebestyén (Jobbik).....	36355
Czibere Károly emberi erőforrások minisztériumi államtitkár	36360
Szilágyi György (Jobbik)	36361
Dr. Legény Zsolt (MSZP)	36362
Dankó Béla (Fidesz).....	36363
Bodó Sándor (Fidesz).....	36364
Teleki László (MSZP)	36367
Czibere Károly emberi erőforrások minisztériumi államtitkár	36371
Dr. Salacz László (Fidesz)	36373
Mirkóczki Ádám (Jobbik)	36375
Banai Péter Benő nemzetgazdasági minisztériumi államtitkár	36379
Z. Kárpát Dániel (Jobbik).....	36381
Hadházy Sándor (Fidesz)	36382

Banai Péter Benő nemzetgazdasági minisztériumi államtitkár	36383
Font Sándor (Fidesz)	36384
Dr. Hiller István (MSZP)	36389
Banai Péter Benő nemzetgazdasági minisztériumi államtitkár	36394
Hadházy Sándor (Fidesz)	36396
Dr. Staudt Gábor (Jobbik)	36398
Varga Gábor (Fidesz)	36402
Korózs Lajos (MSZP)	36407
Hadházy Sándor (Fidesz)	36411
Kepli Lajos (Jobbik)	36414
Szávay István (Jobbik)	36418
Hadházy Sándor (Fidesz)	36419
Mesterházy Attila (MSZP)	36419
Dr. Molnár Ágnes (Fidesz)	36420
Velez Árpád (MSZP)	36426
Dr. Répássy Róbert (Fidesz)	36427
Szávay István (Jobbik)	36430
Mesterházy Attila (MSZP)	36435
Dunai Mónika (Fidesz)	36435
Mesterházy Attila (MSZP)	36438
Banai Péter Benő nemzetgazdasági minisztériumi államtitkár	36447
Sneider Tamás (Jobbik)	36451
Burány Sándor (MSZP)	36454
Banai Péter Benő nemzetgazdasági minisztériumi államtitkár	36454
Bánki Erik (Fidesz)	36456

Az élelmiszerláncsal kapcsolatos egyes törvények módosításáról szóló törvényjavaslatához benyújtott szabályszerű túlterjeszkedő módosító javaslatra újra megnyíló általános vita	36456
Zsigó Róbert földművelésügyi minisztériumi államtitkár, a napirendi pont előterjesztője	36457

Felszólalók:

Dunai Mónika , a Fidesz képviselőcsoportja részéről	36458
Kepli Lajos , a Jobbik képviselőcsoportja részéről	36458

Napirend utáni felszólalás:

Szávay István (Jobbik)	36459

Az ülésnap bezárása	36462

Az ülésen jelen voltak:

TAKÁCS SZABOLCS FERENC, a Miniszterelnökség államtitkára, DR. VÖLNER PÁL igazságügyi minisztériumi államtitkár, DR. NAGY ISTVÁN földművelésügyi minisztériumi államtitkár, ZSIGÓ RÓBERT államtitkár, DR. HOMOLYA RÓBERT nemzeti fejlesztési minisztériumi államtitkár, SZABÓ ZSOLT államtitkár, VARGHA TAMÁS honvédelmi minisztériumi államtitkár, ÍJGYÁRTÓ ISTVÁN külgazdasági és külügyminisztériumi államtitkár, DR. SZABÓ LÁSZLÓ államtitkár, BANAI PÉTER BENŐ nemzetgazdasági minisztériumi államtitkár, CSERESNYÉS PÉTER államtitkár, TÁLLAI ANDRÁS államtitkár, POGÁCSÁS TIBOR belügyminisztériumi államtitkár, CZIBERE KÁROLY emberi erőforrások minisztériumi államtitkár, DR. RÉTVÁRI BENCE államtitkár, SOLTÉSZ MIKLÓS államtitkár, VERESNÉ NOVÁK KATALIN államtitkár.

Az Országgyűlés tavaszi ülészakájának
27. ülésnapja
2017. május 18-án, csütörtökön
(8.00 óra - Elnök: Sneider Tamás
Jegyzők: Móring József Attila és Hegedűs
Lorántné)

ELNÖK: Tisztelt Képviselőtársaim! Köszöntöm önöket. Az Országgyűlés tavaszi ülészakájának 27. **ülésnapját megnyitom.** Tájékoztatom önöket, hogy az ülés vezetésében Hegedűs Lorántné és Móring József Attila jegyzők lesznek segítségemre.

Köszöntöm kedves vendégeinket és mindenkit, aki ma figyelemmel kíséri a munkánkat.

Soron következik a **Magyarország 2018. évi központi költségvetéséről** szóló törvényjavaslat általános vitájának folytatása. A törvényjavaslat T/15381. számon, az Állami Számvevőszék véleménye T/15381/10. számon az informatikai hálózaton megismerhető.

Tájékoztatom önöket, hogy az előterjesztést uniós és nemzetiségi napirendi pontként tárgyalja az Országgyűlés.

Tisztelt Képviselőtársaim! Emlékeztetem önöket, hogy az Országgyűlés az előterjesztés 30 órás időkeretben történő tárgyalásáról döntött. A napirendi ajánlás függeléke tartalmazza az időkeretek felosztását. Felkérem Hegedűs Lorántné jegyző asszonyt, hogy ismertesse a frakciók mai napon rendelkezésre álló időkeretének felosztását.

HEGEDŰS LORÁNTNÉ jegyző: Tisztelt Országgyűlés! A mai napon rendelkezésre álló 14 órás időkeret megoszlása a következő: a Fidesz képviselőcsoportjának 288 perc, a KDNP képviselőcsoportjának 132 perc, az MSZP képviselőcsoportjának 156 perc, a Jobbik képviselőcsoportjának 144 perc, az LMP képviselőcsoportjának 86 perc, a független képviselőknek pedig 34 perc.

ELNÖK: Köszönjük. Tisztelt Képviselőtársaim! A tegnapi napon az általános vita megkezdésekor elhangzott az előterjesztői nyitóbeszéd, az Állami Számvevőszék elnökének, valamint a Költségvetési Tanács elnökének felszólalása, valamint sor került a vezérszónoki és a képviselői felszólalásokra. Most a további képviselői felszólalásokra kerül sor a mai napon rendelkezésre álló időkeretben.

Felhívom figyelmüket, hogy módosító javaslatok benyújtására a mai napon 16 óráig van lehetőség.

Tisztelt Képviselőtársaim! Először az írásban előre jelentkezett képviselőknek adom meg a szót. Ennek értelmében Csizi Péter képviselő úr a szó elsőként.

CSIZI PÉTER (Fidesz): Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Képviselőtársaim! Tisztelt Államtitkár Urak! Megtiszteltetés a 2018. évi költségvetésről szóló vita második napján elsőként szólni, hiszen ez az a pillanat, amikor már túl vagyunk egy vitanapon, ismerjük a költségvetés szerkezetét, ismerjük annak tartalmát, annak céljait, és már meghallgattunk az

ellenzéki padsorokból is olyan észrevételeket, amikre egyébként érdemes reagálni.

A mai vita még sokáig el fog tartani, különböző érvek és ellenérvek fognak majd egymással találkozni, de én a tegnapi nap tanulságából kiindulva azt szeretném mondani, hogy a 2018. évi költségvetésnek talán most előrelátható módon is a legnagyobb eredménye és talán a legfőbb üzenete, hogyha egy mondatban kell összefoglalnunk, hogy Magyarország az elmúlt hatévi gazdaságpolitikájának köszönhetően kimondható módon sikeresen háta mögött tudja már a válságos időszakot. Ez már egy olyan költségvetés, amely nem a múltnak, a múlt hibáinak szól, hanem ami a jövőnek üzen, és egy olyan költségvetés, ami olyan Magyarországot teremt meg, ami megvédi az elmúlt években megszerzett, elért értékeinket, és olyan alapokat ad a jövőnek, ami alapokat, azt gondolom, hogy mindannyian közösen szeretnénk gyermekeinknek, unokáinknak biztosítani.

Az elmúlt időszak értékei, amik itt vannak a költségvetés számai között, mindenkinek mást jelentenek. Én elsősorban természetesen a rezsiszökkenést, a családi adókedvezményt és a béremeléseket, azon belül is az életpályamodelleket emelném ki.

Mégis felszólalásom jelentős részét egy másik fajta értéknek fogom majd szentelni, egy olyan értéknek, amire nagyon sokat áldoz Magyarország, ebben a mostani anyagban majdnem 20 százalékkal többet, mint az előző években. Egy olyan érték ez mégis, ami egyébként pénzben nem mérhető ki, ez pedig a közbiztonság, a biztonságérzet és Magyarország állampolgárainak védelme, a közbiztonság mint érték.

Pécsi országgyűlési képviselőként a minap a pécsi vásárban találkoztam egy belga úriemberrel. Ez a belga úriember odajött hozzám, elkezdtünk beszélgetni. Azt mondta, hogy közel fél éve lakik Magyarországon, Antwerpent váltotta föl Magyarországra és Pécsre, és egy teljesen új életet kezd hazánkban. Kérdeztem, hogy ezt mégis miért teszi, mi a döntésének az alapja. Körbenézett, és mondta: látom itt ezt a sok embert, és látom, hogy ennek a sok embernek van egy közös tulajdonsága? Kérdeztem, hogy mi az a közös tulajdonságuk. Az, hogy biztonságban érzik magukat.

A biztonság ma egy olyan érték, amit csak Magyarországon talál ó meg, hiszen azt mondta, hogy saját hazájában, saját országában nem merne egy ilyen nagy közegben, mint amilyen a pécsi Vásártér, vasárnaponként több tízezer emberrel összegyűlve, tíz percnél nagyobb időt eltölteni. *(Gógös Zoltán: Ne viccelj már!)*

Tisztelt Képviselőtársaim! A biztonságunk megteremtése érdekében számos intézkedés van a 2018. évi költségvetésben is megteremtve.

Azért ne menjünk el szó nélkül az elmúlt évek költségvetési vitái mellett. Nagyon jól emlékszem arra, amikor kicsit cinikusan, kicsit ironikusan az ellenzéki képviselők, az ellenzéki frakciók olyan módosítókat, olyan módosításokat adtak be a saját politikai céljaik érdeke mentén, amelyek egytől egyig olyan tételeket húztak le, amelyek a magyar közbiz-

tonságot voltak hivatottak megteremteni, illetve szolgálni.

Azért a mai vitában vissza kell emlékezni az öt évvel ezelőtti időszakra, amikor számos képviselő viccelődött a Terrorrelhárítási Központnak nyújtott költségvetési támogatásokon. Én még emlékszem arra, amikor az akkor még nemzeti érzelműnek tartott Jobbik egyik képviselője a Terrorrelhárítási Központ teljes éves költségvetését a nullával tette volna egyenértékűvé a módosító javaslatával a saját érdekeik, a saját céljaik megfogalmazása érdekében.

Örülök, hogy ma már ilyen módosítási indítványokat nem látunk, és örülök, hogy ma már nincs közöttünk vita abban, hogy mind a Belügyminisztérium, mind a honvédség, a Honvédelmi Minisztérium, mind pedig a hozzájuk tartozó és kapcsolódó szervek működésén nem viccelődni kell, a működésükhöz szükséges forrásokat nem az egyéni politikai céloknak kell alávetni, hanem gyakorlatilag minden forrást meg kell emelni, és lehetőségünkhöz képest folyamatosan növelni kell a magyar bel- és határaink védelmét szolgáló költségvetési forrásokat.

Eppen ennek érdekében elsőként kiemelném a rendvédelmi dolgozók életpályarendszerének bevezetését és a hozzákapcsolódó bérfelvezetéseket. 2019-ig deklarált módon minden évben további 5 százalékkal fog növekedni a rendvédelmi dolgozók fizetése, és most az előttünk fekvő törvényjavaslatban is már láthatjuk, hogy 2018-ra e célból 13,5 milliárd forintot különít el a kormány.

Ha megnézzük a rendvédelmi dolgozók bérezését 2016-2019 között, akkor azt láthatjuk, hogy ebben az időszakban példátlan, 50 százalékos béremelést hajtottunk végre, 50 százalékos béremelés valószínűleg meg a 2019. évet bezárólag 2016-tól számítva. Ez az 50 százalékos béremelés érinti a rendőröket, tűzoltókat és természetesen a katonákat is.

(8.10)

Fontos továbbá megemlíteni, hogy a költségvetésnek, egyben pedig a kormánynak kiemelt célja a közbiztonság és a közrend további megerősítése, és ehhez hozzátartozik jelentős mértékben a határaink megerősítése és a határvédelem is.

Amikor a 2018-as költségvetést és annak első sorban biztonságpolitikai részét tárgyaljuk, akkor nem mehetünk el szó nélkül a mellett a tény mellett, hogy már két éve tart a migrációs válság, és ez a migrációs válság óriási embertömegeket jelent a magyar határvédelmi rendszerre, és óriási nyomást jelent a magyar határvédelmi rendszerre is, ami természetesen külön is feladatot ró a Belügyminisztérium irányítása alá tartozó szervezetekre is.

A rendőrségnek, a honvédségnek, a Bevándorlási és Menekültügyi Hivatalnak a határok védelmében jelentős költségvetési többletet biztosítunk annak érdekében, hogy a migrációs válság kezelésében végezzék azt az erőteljes és hatásos munkát, amit az elmúlt másfél-két esztendőben tapasztaltunk tőlük.

Ki kell emelni, ha a sorokat nézzük, hogy a tömeges bevándorlás kezeléséhez kapcsolódó kiadásoknak a fejezeti előirányzatokon felül 2018-ra a bevándorlással összefüggő feladatok ellátásához és annak fejlesztéséhez is közel 100 milliárd forintos többletforrást nyújt a kormány, beleértve egyébként a rendőrség hivatásos állományának 3000 fős létszámfejlesztését is. De fontos megjegyezni, hogy az előirányzatokon felül a kormány engedélyével, ahogy ez eddig is történt, úgy a jövőben is túlteljesíthetők az előirányzatok, ami egyébként azonnali reagálási lehetőséget nyújt Magyarország Kormánya számára az esetlegesen felmerülő újabb kiadások rendezéséhez.

Fontos megjegyezni, hogy a személyi fejlesztéseken felül többletforrásokat biztosít a költségvetés az eszközök beszerzésére is. Láthatjuk, hogy mind a honvédség, mind a rendőrség esetében várhatók új autóbekészítések, új technikai eszközök beszerzése is, és forintosítva is tudjuk és látjuk, hogy milyen plusztámogatást kapnak azok a szervezetek, amelyek a kor kihívását folyamatosan újító és az újabb kihívásoknak ellenálló védelmet nyújtanak Magyarországnak - elsősorban itt most a kibertámadások elleni védelemre gondolok.

Összességében megállapítható, hogy a terrorrelenes intézkedések is kiemelt támogatást kapnak az előttünk álló törvénymódosításban, költségvetési módosítási javaslatban. 1,5 milliárd forintos plusz költségvetési tételt jelent a Nemzetbiztonsági Szakszolgálat fejlesztése. Fontos megjegyezni, hogy az NBSZ-nek a rendeltetése, hogy a nemzetbiztonsági, a rendvédelmi és a bűnüldöző szervek munkáját összehangolja, és az ő munkájuk részére titkos adatgyűjtés, információszerezési tevékenység révén egy olyan háttér munkát adjon, ami gyakorlatilag a mai kor kihívásai szerint az egyik legfontosabb védelmet tudja jelenteni, hiszen már sokszor más vitában is kitértünk arra, hogy a kor biztonságpolitikai intézkedései közül elsősorban most a hírszerzők versenyében kell élenjárni, a hírszerzők versenyének világát éljük, és ezért a Nemzetbiztonsági Szakszolgálat működésének támogatásához a magyar kormányzat a költségvetés révén hozzájárul; ahogy hozzájárul a Terrorrelhárítási Központ munkájához is többletforrásokkal. Ezek mind olyan eszközbeszerzéseket fognak jelenteni, amelyek a határvédelem mellett, ahogy említettem már, az új kihívások ellen is védelmet jelentenek Magyarországnak részére.

Fontos megemlíteni még a TIBEK-et, a Terrorrelhárítási Információs és Bűnügyi Elemző Központot. A TIBEK végzi a terrorizmussal, a szervezett bűnözéssel összefüggő adatok gyűjtését és elemzését. Egy új rendszerről beszélünk, amit a tavalyi évben hoztunk létre, és ennek a rendszernek a működése mellett a fejlesztését, a bővülését is biztosítja a 2018. évi költségvetés. Én felhívnom a figyelmet az utasdat-információs egységnek a fejlesztésére; gyakorlatilag ez az, ami a Magyarország területére érkező és onnan induló légi járatok utasainak adatait kezeli, és ezáltal pontosan lehet tudni, hogy kik azok, akik bejönnek hazánkba, itt mennyi időt töltenek el, és innen mikor mennek el. Fontosnak érzem egyébként

mindemellett, hogy ezt a tevékenységet kiterjesszük mind a szárazföldre, mind pedig a vízi forgalomra. Ez is egy olyan új terület, amiről már szoltam, ami új kihívásokat jelent, ami az elektronikus és az informatikai rendszerünk fejlesztése mellett tud csak megvalósulni, és örülök annak, hogy kiemelt támogatást kap a kormányzat részéről.

Összefoglalóan: azt lehet látni, hogy 2017-hez képest majdnem 20 százalékkal több forrás, összesen 514 milliárd forint jut a közbiztonságra, ami gyakorlatilag a tavalyi évhez képest majdnem 100 milliárd fontos bővülést jelent.

Tisztelt Képviselőtársaim! Ezekkel a gondolatokkal indítom el a mai vitanapot, és bízom benne, hogy - bár sok mindenben nem fogunk egyetérteni, bár egyes tételeknél nagy viták lesznek közöttünk, de - a közbiztonság nem az a terület lesz, amelyen politikai, pártpolitikai vitákat fogunk majd folytatni az elkövetkezendő órákban. Köszönöm, hogy meghallgattak. *(Taps a kormánypartok soraiban.)*

ELNÖK: Köszönjük, képviselő úr. Most megadom a szót Burány Sándor képviselő úrnak.

BURÁNY SÁNDOR (MSZP): Köszönöm a szót. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Ház! Az előttünk fekvő költségvetés-törvény-javaslat az igazságtalanság és a korrupció költségvetés-törvény-javaslat.

Ez a törvényjavaslat igazságtalan elsősorban azért, mert konzerválja azt a tragikus, elviselhetlenségig fokozódott társadalmi egyenlőtlenséget, amelyet az önök kormányzása nagyított fel Magyarországon. Igazságtalan ez a költségvetés, mert egészen elképesztő jövedelem- és adópolitikára épül, egy olyan politikára, amely a gazdasági vállalkozások terén a legnagyobb vállalkozásoknak, a multinacionális vállalkozásoknak adja a legnagyobb adókedvezményt, és a legkisebb vállalkozások terheit növeli, őket túladóztatja. Igazságtalan ez a költségvetés, mert a munkavállalók esetében a leggazdagabbaknak adja a legtöbb adókedvezményt, és a legkevesebbet keresők adóját emelte meg drasztikusan, a minimálbér esetében 0-ról 16 százalékra, amiből most nagy kegyesen 1 százalékpontot elengedtek. Igazságtalan tehát ez a költségvetés, mert ezt a vagyoni és jövedelmkülönbséget, amelyet önök az elviselhetlenségig fokoztak Magyarországon, konzerválja.

És a korrupciót szolgálja ez a költségvetésük is, mert szinte nincs olyan uniós vagy állami kiadás, nincs olyan közbeszerzés, amelyen ne az önök rokonai, családtagjai, barátai és üzletfelei keresnének. Miközben a költségvetésről tárgyalunk, a lopás zavartalanul folyik. Ha önöknek kedve támad, a lopott pénzből lenyúlnak mindent, ami csak kedves önöknek; lenyúlnak tévéket, lenyúlnak rádiókat, lenyúlják a nyomtatott és írott sajtó egy részét; ami önöknek nem tetszik, azt meg egyenesen megszüntetik; ha kell, akkor lenyúlnak kastélyokat; ha kell, akkor lenyúlják a hozzá tartozó tavakat; ha kell, akkor lenyúlják a fél Balaton-partot; ha kell, akkor lenyúlnak kisvasutakat; ha kell, akkor lenyúlnak bankokat, és még a jó ég tudja, mit.

Néhány hét múlva lesz az úszó-világbajnokság, sajnáljuk, hogy nem néhány nap múlva, mert hétről hétre százmilliókkal drágul az a költségvetés, amelyet eredetileg 24 milliárd forintra terveztek, és most már a 140 milliárdot is eléri. Ez zajlik az országban.

(8.20)

Ez az igazságtalanság és a korrupció költségvetése, de mondhatnánk, hogy bár iszonyatos az ár, de valahol esetleg megéri, mert a gazdaság legalább erőre kap, a gazdasági növekedés szárnyalni kezd. És ha felületesen nézzük a számokat, akkor akár még azt is mondhatnánk, hogy iszonyatos áron, a szegénység és a kivándorlás növekedése árán, de önök mégiscsak beindították a gazdasági növekedést. De ez csak akkor van így, ha a számokat felületesen nézzük. Hiszen itt vannak a friss adatok, a magyar gazdaság növekedése kicsivel, de meghaladta a 4 százalékot. Önmagában ez egy örvendetes hír, már csak azért is, mert lehetővé teszi, hogy kifizessük azt a nyugdíjprémiumot, a gazdasági növekedés után járó nyugdíjprémiumot, amiről a döntést egyébként még a szocialista képviselők többsége hozta meg ebben a parlamentben, de az önök gazdaságpolitikája eddig nem tette lehetővé, hogy a gazdasági növekedés eredményeit a nyugdíjasok nyugdíjprémium formájában élvezhessék. Tehát van ennek jó oldala.

De ha ugyanakkor megnézzük a nemzetközi összehasonlításokat, akkor azt látjuk, hogy ez a 4,1 százalék újra, mint ahogy az elmúlt években rendre, elmarad a régiós vetélytársak, más országok, régiós országok növekedési ütemétől. Mert a magyar gazdaság itt Közép-Kelet-Európában bizony a sereghajtók közé tartozik, és bármennyire is szépnek tűnik első ránézésre ez a 4,1 százalék, az az igazság, hogy újra, ismét, nem először a román gazdaság a csúcs-tartó. A magyar gazdaság a régiós vetélytársaihoz képest, Romániához, a balti államokhoz képest, Csehországhoz, Szlovákiához, Lengyelországhoz képest folyamatosan növeli az elmaradottságát, a gazdasági növekedés üteme ugyanis rendre elmarad ezektől az országoktól. Valamikor éllovasok voltunk, most ebben a régióban sereghajtvá váltunk. Ez az önök gazdaságpolitikájának köszönhető, sajnós.

Ráadásul ez a gazdasági növekedés még csak nem is a magyar gazdaság óriási belső erejét mutatja, ez a gazdasági növekedés, amit itthon produkálunk, túlnyomórészt az uniós támogatások erőltetett ütemű lehívásának köszönhető. Ha az uniós támogatásokat kivennénk a gazdaságból, akkor hirtelen egy nagyon szerény, vergődő gazdaság maradna. Ezért is teljesen érthetetlen az önök politikája, amikor folyamatosan ellenségeket keresve az ellenségeket abban az Unióban találta meg, amely a magyar gazdaság növekedési ütemének a legfontosabb forrása. A legfontosabb forrása!

De hát ilyenek önök, önöknek mindig kell egy ellenség. Ha van az országban egy kis nyugi, ha van az országban béke, akkor önöknek rögtön teremteni kell egy kis feszítőt, rögtön el kell indítani egy hábo-

rút, hogy erről beszéljünk és ne arról, hogy közben mennyit lopnak. Most is nekitámadtak Brüsszelnek, egy teljesen ostoba kampánnyal megtetézve az eddigi hibaszorozatot. Néhány évvel ezelőtt Orbán Viktor még kedélyeskedve és büszkén sallerről és kiosztott kokikról beszélt az Európai Unió politikusai és általában az Unió kapcsán, hát most Magyarország szaladt bele egy méretes pofonba, köszönhetően Orbán Viktor politikájának.

Az a helyzet, tisztelt hölgyeim és uraim, hogy az a politika, az európai értékeknek, a civil szervezeteknek, a szabadságjogoknak, a szólásszabadságnak az a semmibevétele, amit önök itt Magyarországon folytatnak, olyan szinten verte már ki a biztosítékot az Európai Unióban, hogy még a Fidesz-KDNP pártcsaládjának jelentős képviselői is elpártoltak az önök politikájától. Tarthatatlan az a helyzet, amit önök csinálnak, ez már nekik is bűdös.

Önök tehát egy teljesen rossz politikát folytatnak, megtámadják azt a szervezetet, amely Magyarország gazdasági növekedésének fő forrása, itthon pedig egészen elképesztően próbálnak rátenyerelni minden gazdasági vagyoni, minden jóra, amit csak privatizálni lehet, és közben folyamatosan korlátozzák azoknak a szervezeteknek, annak a sajtónak a tevékenységét, munkáját, amely önöktől ma még Magyarországon független.

Igazságot kell tehát tenni. Ezt az egész velejéig rossz politikát meg kell fordítani. Az teljesen világos, napnál világosabb, hogy ezt a korrupciós gépezetet, amelyet önök létrehozta, meg kell szüntetni. De ezen túlmenően azt a világot, ami Magyarországon azt jelenti, hogy csak a tehetőseknek van emberhez méltó életük, és akik keveset keresnek, azok embertelen körülmények között élnek, nos, ezt a világot meg kell szüntetni. Igenis ahhoz, hogy tudjunk adni azoknak, akik keveset keresnek, tudjunk adni azoknak, akiknek nincs munkából származó jövedelme, hogy tudjuk emelni a családi pótlékot, ahhoz meg kell adóztatni azokat, akik a legtöbbet keresik az országban és gondtalan életet élnek. Igenis több adót kell fizetniük azoknak, akik több mint 1 millió forintot keresnek havonta. Igenis több adót kell fizetniük azoknak, akiknek több mint 100 millió forintos vagyonuk van. Igenis több adót kell fizetniük az eddigiéknél azoknak, akiknek több mint 100 hektár földjük van.

Tisztelt Ház! Ily módon kell és ily módon fogunk igazságot tenni. Ezt a költségvetést, amely a gazdasági növekedést nem támogatja, a társadalmi igazságtalanságokat felerősíti, az igazságtalanság és a korrupció költségvetését nem támogatjuk. Köszönöm szépen a figyelmüket. *(Taps az MSZP sorai-ban.)*

ELNÖK: Köszönjük, képviselő úr. Most megadom a szót Szászfalvi László képviselő úrnak.

SZÁSZFALVI LÁSZLÓ (KDNP): Köszönöm szépen a szót. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Képviselőtársaim! Tisztelt Országgyűlés! Mielőtt rátérnék a mondandómra, kénytelen vagyok reagálni, reflektálni Burány Sándor képviselőtársam néhány erős monda-

tára, arra a bizonyítékok nélküli, izzadságszagú erőlködésre, hogy mi mindent nyúlt le a Fidesz-KDNP kormány. Szeretném emlékeztetni Burány Sándor képviselőtársamat és a mellette ülő képviselőtársaimat, valamint az MSZP tagjait, hogy önök bizonyítottan a 4-es metró 160 milliárdját nyúlták le, önök a Gyurcsány-kormány időszakában és a Gyurcsány család segítségével - akkor nem kiabáltak maffiakormányt - bizonyítottan 18 milliárdot loptak el az EMIR-rendszer kiépítésével. A rossz gazdaságpolitikáról pedig csak annyit hadd mondjak, hogy önök 2010-re Görögország szintjére juttatták Magyarországot, nemhogy versenyeztek volna az Európai Unió átlagával, nemhogy versenyeztek volna a visegrádi országok tekintetében a gazdasági növekedést illetően, hanem Görögország szintjére süllyesztették Magyarországot.

Tisztelt Burány Képviselő úr! Ha tehetősekről és nem tehetősekről beszélünk: ha önök azt gondolják és azt mondják, hogy az a családi adórendszer, amelyet kiépítettünk az elmúlt években, a tehetőseket segíti, akkor szerintem ez egy óriási félreértés a magyar kormány társadalompolitikájának.

Tisztelt Országgyűlés! Tisztelt Képviselőtársaim! A költségvetési törvény egy nagyon fontos keretet jelent az állam és az állampolgárok számára, döntő jelentősége van a gazdasági folyamatokra és az állami szféra helyzetére, a magyar családok életére. A 2018. évi költségvetésitörvény-javaslat stabil és kiszámítható keretet jelöl ki számunkra. Azokat a folyamatokat viszi tovább, illetve erősíti meg, amelyeket 2010 óta a polgári kormány sikeresen elindított az elmúlt években. A Kereszténydemokrata Néppárt parlamenti frakciója számára a legfontosabb prioritás a magyar családok helyzete, a költségvetés családtámogatási eszközei és ezek pénzügyi fedezete. Ebből kiindulva a legfontosabb az, hogy a jövő évi költségvetés biztosítja, hogy 2018-ban lényegesen több pénz marad a családoknál, mint az előző évben.

(8.30)

Tisztelt Ház! Az elmúlt években számos olyan intézkedést hoztunk, amelyek a családok megerősítését szolgálták. Rezsicsökkentést vezettünk be, Erzsébet-programot indítottunk el, családi adórendszert alakítottunk ki, a gyermekek utáni adókedvezményt terjesztettük ki, a gyed és a gyed rendszerét újra stabilizáltuk, amit az MSZP-kormány tönkretett a 8 év kormányzása alatt, a gyed extrát bevezettük, az ingyenes gyermekétkeztetést kiszélesítettük és ingyenes tankönyvrendszert vezettünk be. Ez az intézkedéssorozat sok ezer milliárd forint segítséget jelentett a magyar családoknak. A jövő évi költségvetés biztosíték arra, hogy nemcsak megőrizzük ezeket az intézkedéseket, hanem tovább erősítjük, kibővítjük azokat.

Engedjék meg, hogy konkrétumokkal is alátámaszthassam a családtámogatási rendszer forrásainak emelését. A gyermekeket vállaló és nevelő családok támogatására jövőre mintegy 1900 milliárd fo-

rintot, az idei évihez képest mintegy 8 százalékkal, körülbelül 140 milliárd forinttal többet fordítunk. Mindez 2010-hez képest kétszer akkora összeget jelent. A teljes, családokra fordított kiadások legnagyobb részét, több mint egyharmadát olyan családtámogatási pénzbeli ellátásokra, juttatásokra fordítjuk, mint a csecsemőgondozási díj, gyed, családi pótlék, gyes. Ez összességében mintegy 640 milliárd forintot tesz ki, ami közel 5 százalékkal, 30 milliárd forinttal magasabb a tavalyinál.

A családokat segítő különböző adókedvezmények összege mintegy 360 milliárd forint, ami csaknem 14 százalékkal lesz magasabb a 2017. évinél. Ebből kiemelendő a családi adókedvezményre fordított összeg, ami 39 milliárd forinttal emelkedik. Ki kell emelni, hogy a családoknak járó pénzbeli juttatások és adókedvezmények körében 54 százalékról 58 százalékra emelkedik jövőre a munkaalapú támogatások aránya, és 42 százalékra csökken az alanyi jogú ellátásoké. A családokat támogató különféle szolgáltatásokra - óvodai, bölcsődei, gyermekjóléti, védőnői szolgáltatás, ingyenes étkezés - a 2010. évi 183 milliárd forint több mint kétszeresét és a 2017. évi forrásnál is 40-50 milliárd forinttal többet, 400 milliárd forint feletti összeget fordítunk. Ezen belül ki kell emelni, hogy a 2017-től átalakuló bölcsődei ellátásra fordított összeg a 2017. évi 16,5 milliárd forinthez képest csaknem két és félszeresére, közel 37 milliárd forintra emelkedik.

A gyermekek táboroztatására az Erzsébet-program keretében 2018-ban több mint 5 milliárd forint áll rendelkezésre, emellett a zánkai és fonyódligeti táborok infrastrukturális fejlesztésére a jövő évben 8,5 milliárd forint költségvetési forrást fordítunk. Ez összesen 13 milliárd forintnyi forrást jelent.

A lakástámogatásokra, az otthonteremtési programra fordított összegek is emelkednek, az idei 211 milliárd forinthez képest már 226 milliárd forintot, 15 milliárd forinttal többet szánunk a gyermekes családok otthonteremtésének segítésére.

A „Nők 40”, vagy más néven nagymamanyugdíj-program előirányzata 26 milliárd forinttal, 260 milliárd forintra növekszik.

A 2018-as költségvetés a fiatalok költségvetése is, a nemzeti tehetségprogramra rendelkezésre álló forrásokat a 2018. évi költségvetési törvény az idei 2,8 milliárd forint összeget további 330 millió forinttal egészíti ki, így 2018-ban már több mint 3,1 milliárd forint áll rendelkezésre a hazai és a határon túli tehetséggondozó programok támogatására. Az új intézkedések között kell említenünk a fiatalok első sikeres nyelvvizsgájának megszerzését is; az ingyenes nyelvvizsga megszerzését 2,6 milliárd forinttal támogatja a 2018. évi költségvetés, illetve a fiatalok ingyenes jogosítványszerzését is szeretnénk támogatni, ennek forrásai is betervezésre kerültek a költségvetésben.

A családi adózás több mint egymillió családnak nyújt jelentős segítséget. Jövőre is számíthatnak a családi adókedvezményre a munka mellett gyermeket nevelők; a legalacsonyabb keresetű körülbelül 130 ezer családnak továbbra sem kell adóznia. Jövő-

re tovább nő a kétgyermekes családok adókedvezménye, amivel 2018 januárjától 2010-hez képest már havi 35 ezerrel, évi 420 ezer forinttal több marad a kétgyermekes családoknál, 2017-hez képest pedig havi 5 ezer forinttal emelkedik az összeg.

Több százezer családnál több pénz marad a bér-emeléseknek köszönhetően is. 2018-ban nő a minimálbér, a szakmunkás-minimálbér, és a közszférában is számos béremelés tovább folytatódik. Tovább nő az ápolók, a mentők, a felsőoktatási dolgozók, a szociális dolgozók, a bölcsődei kisgyermeknevelők bére, a katonák, a rendőrök bére; a pedagógus szülőknél még idén ősszel megtörténik az újabb béremelés. Őket nevezte Burány Sándor „a tehetőseknek” Magyarországon.

Tisztelt Képviselőtársaim! Jövőre is lesz első házaspár kedvezménye, amellyel két év alatt összesen 120 ezer forinttal több marad a fiatal házaspároknál. A kedvezményt tavaly óta akár a családi adó- és járulékkedvezmény mellett is igénybe vehetik a fiatal párok. Tehát adókedvezmény formájában egyidejűleg ismerjük el a házasságkötést és a gyermekvállalást, gyermeknevelést.

A külföldön születő magyar gyermekek szülei számára anyasági támogatást nyújt a kormány, ez körülbelül 10 ezer kilonban születő kisbabát érint, és 640 millió forint kiadást jelent majd jövőre.

A gyermekgondozási díj, a gyed maximális bruttó összege a 2018-ra várható újabb 8 százalékos minimálbér-emeléssel bruttó 193 200 forintra, illetve nettó 144 900 forintra nő, 2010-hez képest közel 90 százalékkal emelkedik tehát a bruttó és több mint kétszeresére a nettó összeg.

A megújuló bölcsődei rendszert eddig soha nem látott mértékben támogatja a kormányzat, hiszen az intézményes bölcsődei ellátást biztosító bölcsődék, minibölcsődék állami támogatása csaknem két és félszeresére nő jövőre a feladatalapú finanszírozásnak köszönhetően. Ezen túlmenően 1,5 milliárd forint hazai pályázati forrás áll rendelkezésre minibölcsődék létrehozására. Nőni fog a munkahelyi bölcsődék támogatása is, nonprofit szervezeteknél több mint a kétszeresére, forprofit szervezeteknél pedig csaknem 20 százalékkal.

Jövőre is segítjük a családokat ingyenes gyermekétkeztetéssel, az idei 74 milliárról 79,3 milliárd forintra növeljük az ingyenes gyermekétkeztetés támogatását, így szándékaink szerint még több gyermek tud ingyen étkezni. Ezen belül az intézményi gyermekétkeztetésre fordított források 67,2 milliárd forintról 72,6 milliárd forintra, vagyis több mint 8 százalékkal emelkednek. Tisztelt Képviselőtársaim! Ez azt jelenti, hogy jövőre a kormányzat ingyenes gyermekétkeztetésre 2010-hez képest közel háromszoros összeget fog fordítani, és több mint 320 ezer gyermek kaphat ingyenesen az intézményeinkben napi háromszori étkezést.

Még több családot fog érinteni az ingyenes tankönyvellátás. A következő tanévtől minden alsó tagozatos diák mellett már a 6. osztályos tanulók is mind ingyen kapják a tankönyvet. Ezzel újabb ezreket spórolhatnak a családok. A kormány továbbá

döntött arról is, hogy minden évfolyam diákjai ingyenesen jussanak tankönyvhöz a jövőben.

A legfontosabb élelmiszerek áfájának csökkentésével szintén a családok spórolhattak eddig is. 2018-ban pedig újabb adócsökkentések segítik a családokat, hogy még több pénz maradjon otthon.

(8.40)

Az a célunk tehát, hogy a családok számára a legfontosabb élelmiszereket is a lehető legkisebb adó terhelje. Ezért jövőre a sertés, a tojás, a tej és a baromfi után a hal áfáját is 5 százalékra csökkentjük.

Tisztelt Képviselőtársaim! Engedjék meg, hogy most a magyar családok után a nagyobb családról, a magyar nemzetről, a nemzetpolitika területéről beszéljek néhány mondat, néhány gondolat erejéig. Az elmúlt években ezen a területen is gyökeresen pozitív változások mentek végbe, amelyeket a 2018. évi költségvetés tovább fog erősíteni.

A jövő évi költségvetésjavaslatban a különböző tárcáknál megtalálható nemzetpolitikai források összesen 56,5 milliárd forintra fognak emelkedni.

Ez azt jelenti, hogy a 2010-es évhez képest körülbelül megháromszorozódik a nemzetpolitikára átadott összeg a 2018. esztendőben. Hadd emeljek ki néhány fontosabb számot! A Szabolcs-Szatmár-Bereg megye és Kárpátalja közös fejlesztési feladataira 850 millió forint, nemzetpolitikai tevékenység támogatására 8,5 milliárd forint, a vajdasági határ menti gazdaságfejlesztési program támogatására 7,5 milliárd forint, a kárpátaljai gazdaságfejlesztési stratégia támogatására 5,1 milliárd, ezen túlmenően a horvátországi és a muravidéki gazdaságfejlesztési programokra is 500-500 millió forintot fogunk fordítani, míg az erdélyi és a felvidéki gazdaságfejlesztési stratégia elindítására 1-1 milliárd forintot szán a költségvetés.

A Határtalanul!-programot szeretném még kiemelni és aláhúzni, hogy a következő esztendőben 2 milliárd forint fog rendelkezésre állni az anyaországi intézmények és az anyaországi gyermekeink, diákjaink számára, hogy megismerhessék a határon túli magyar közösségeinket.

A nemzetpolitikai célú támogatásokra a Bethlen Gábor Alapnál 24,7 milliárd forint fog rendelkezésre állni; illetve még egy fontos területet emelnék ki: a nemzeti jelentőségű intézmények támogatására a következő esztendőben 8,6 milliárd forintot fog fordítani a magyar kormányzat. Azt gondoljuk, hogy példaértékű a nemzetpolitika területén ez a fajta paradigmaváltás, és nemcsak szavakban, hanem a konkrét költségvetési források biztosítása tekintetében is, amelyek immár nemcsak kultúrára, nemcsak hitéleti célokra, nemcsak a magyar civil szervezetekinkre, nemcsak a magyar intézményeinkre, hanem a gazdaságfejlesztésre is mint az egyik legfontosabb stratégiai irányra fognak jelentős forrásokat fordítani a határon túli magyar közösségeink megtartása és jövője érdekében.

Tisztelt Országgyűlés! Tisztelt Képviselőtársaim! Mindezek alapján, tehát az imént elmondott tények és érvek alapján, hogy tehát a magyar családtámogatás rendszerére, a magyar családok támogatására jelentős mértékű pluszforrásokat fogunk fordítani, mind a nemzetpolitikai célok megvalósítására jelentős mértékű pluszforrásokat fogunk fordítani, tisztelettel kérem, hogy az ellenzéki képviselőtársaink, ellenzéki frakciók is támogassák ezt a költségvetést, ennek a költségvetésnek az elfogadását.

A KDNP frakciója támogatja és elfogadásra javasolja ezt a 2018. évi költségvetést. Köszönöm szépen megtisztelő figyelmüket. *(Taps a kormánypárti padsorokban.)*

ELNÖK: Köszönjük szépen, képviselő úr. Most megadom a szót Bana Tibor képviselő úrnak.

BANA TIBOR (Jobbik): Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Képviselőtársaim! Hangzatos ígérek, ezekkel gyökeresen ellentétes lépések - röviden így jellemezhetjük a Fidesz kormányzásából eltelt hét évet. Ez az élet szinte minden területére igaz. Ezt igyekszem megvilágítani a tegnap benyújtott 66 költségvetési módosító javaslatom egy részének ismertetésével.

Akkor, amikor ezeket a módosító indítványokat ismerteti az ember, akkor érdemes azt is megjelölni, hogy honnan csoportosítanánk át, hiszen figyeltünk arra a Jobbik-frakcióban, hogy szakmailag megalapozott javaslatokat nyújtsunk be ebből a szempontból is. De azt gondolom, hogy a legkirívóbb példa a Miniszterelnöki Kabinetiroda működése. Ott bőven áll rendelkezésre olyan forrás, amit sokkal értelmebb és hasznosabb célokra is lehetne fordítani.

Itt gondolok elsősorban a kormányzati kommunikációval és konzultációval kapcsolatos feladatokra, bár összességében is azt lehet mondani, hogy egy mihaszna minisztériumról van szó a Miniszterelnöki Kabinetiroda esetében, legalábbis a választópolgárok, a magyarok szemszögéből. Nyilván a kormány oldaláról ez nem igaz, hiszen az önök propagandagepezetének működtetése a legfontosabb a kormányzásuk tekintetében.

Mégis azt láthatjuk és azt érzékelhetik a magyarok, hogy súlyos milliárdok mennek el értelmetlen célokra, mint ahogy most történt, ez történik a konzultációval összefüggésben, ahol olyan kérdéseket tesznek fel az állampolgároknak, amelyekre teljesen egyértelmű, hogy mindenki ugyanazt a választ adja, tehát épeszű ember nyilván nem megy szembe ezekkel a kérdésekkel, de ezekre elkölteni ennyi milliárd forintot, azt gondolom, hogy teljességgel elképesztő, és sajnos azt láthatjuk, hogy a 2018-as költségvetésben is 20 milliárd forint van betervezve ilyen célokra a Rogán Antal által vezetett minisztériumban.

Mindeközben pedig másik oldalról azt tapasztalhatjuk, hogy nem tesznek semmit a falvak, a vidék elnéptelenedése ellen, és természetesen a korrektség jegyében azt elmondom, hogy nyilván egy-két év alatt nem lehet megállítani vagy megfordítani ezt a folyamatot, de azt érzékelhetjük - és ezt nemcsak a

saját nevemben mondom, hanem a kistelepülési polgármesterek és a falvakban élő magyarok nevében is -, hogy bizony még a szándékot sem érzékelik a kormány részéről arra, hogy megfordítsák ezt a folyamatot, és tegyenek érdemi lépéseket a kistelepülések elnéptelenedése ellen.

Ez például Vas megyében kiemelten fontos probléma, hiszen az a választókerület, ahol már 2010-ben és '14-ben is indultam és jövőre is indulni fogok, egy aprófalvas térség. Így tehát itt kiemelten fontos lenne súlyos lépéseket tenni azért, hogy legalább megálljon ez a folyamat, és aztán elindulni felfelé a lépcsőn.

Hiszen ha beszélgetek a polgármesterekkel, beszélgetek azokkal, akik ezeken a településeken élnek, akkor ők minden esetben a helyi utak, járdák kérdését, a munkalehetőségeket, elsősorban azok hiányát, valamint az egészségüggyel kapcsolatos problémákat jelenítik meg. Itt utalnék arra, hogy a körmendi kórház ügyét mindig is szívügyemnek tartottam, az elmúlt évek során is küzdöttünk a szülészet-nőgyógyászat visszaállításáért, valamint az aktív belgyógyászat visszaállításáért, és a továbbiakban is meg fogjuk ezt tenni, hiszen a térség számára kiemelten fontos kérdéssről van szó.

Most a TOP-os pályázatok kihirdetése kapcsán is igyekeznek sikerpropagandát folytatni, és ne lehessen azzal vádolni, hogy nem konstruktív a felszólalásom, természetesen azt elismerem, hogy vannak olyan döntések, és ennek következtében lesznek olyan fejlesztések, amelyek tényleg előrevivőek, de összességében sajnos azt láthatjuk, hogy leginkább az önközhöz való becsatornázottság játszott itt is szerepet akkor, amikor ezeket a pénzeket kiosztották. Arról nem is beszélve egyébként, hogy ismét a nagyobb települések jártak jól, és a kistelepülések, falvak ebből a szempontból is háttérbe szorultak.

Én ennek a szellemében igyekeztem benyújtani a módosító indítványaimat, és ezek közül elsőként az útfejlesztésekkel kapcsolatosakat szeretném ismertetni, már csak azért is, mert Vas megyében továbbra sincs egyetlen kilométer autópálya sem. Ezért is lenne fontos például az M8-as körmendi elkerülő útszakaszának megépítése, ami rendkívül hosszú ideje húzódó kérdés, és elviselhetetlen mértékű az átmenő forgalom Körmend városában, de ugyanez igaz a 8-as szentgotthárd-jakabházi elkerülő szakaszára. Ez már csak a balesetek megelőzése szempontjából is elengedhetetlen lenne.

Természetesen most, hogy a Szentgotthárd-Körmend közötti szakasz fejlesztése majd meg fog történni, azt gondolom, hogy ezt mindenképpen egy elismerendő pozitív fejleményként kell említeni, de az elkerülő szakaszok megépítésének kellene az elsődlegesnek lennie.

Aztán a 76-os út Hegyhátsál utáni részét említénem még Zalaegerszeg irányába. Itt nemrégiben sajnos Hegyháthodász térségében ismét halálos baleset történt, és ez viszonylag gyakori. Ezért is lenne fontos az, hogy kétszer két sávon lehessen Zalaegerszegig eljutni. Itt is történtek előrelépések, tehát valóban, egyes elkerülő szakaszok megépültek, de

továbbra is az tapasztalható, hogy azon a részen, ahol ez nem történt meg, és legalább autótutat nem alakítottak ki, ott továbbra is rendkívül balesetveszélyes a közlekedés.

Ugyanezt mondhatjuk el a 86-os Szombathely és Egyházaskörde közötti szakasza tekintetében, ahol elviselhetetlen mértékű a kamionforgalom. Szombathely és Győr között megépült a 86-os; bár azt nem értem, hogy miért nem autópályaként, számomra ez megmagyarázhatatlan, de ez mindenképpen előrelépés a korábbiakhoz képest. Viszont a Szombathely-Egyházaskörde közötti szakaszt is el kellene készíteni, hiszen a Körmend-Egyházaskörde közötti rövid gyorsításáv nem oldja meg a problémát, és ilyen szempontból továbbra is lassan, de ami talán ennél is sokkal fontosabb, igencsak baleseteknek kitéve és hatalmas mértékű kamionforgalom mellett lehet akár Körmendről Szombathelyre vagy onnan vissza eljutni.

(8.50)

S a 87-es Szombathely-Kőszeg közötti szakaszára vonatkozó javaslatot is benyújtottam, ennek a fejlesztése is elengedhetetlen, sok ígélet hangzott már el. Ugyancsak balesetveszélyes szakasz, ugyancsak legalább autóúttá kellene fejleszteni. Bízom benne, hogy ezek a lépések mielőbb meg fognak történni.

Engedjék meg, tisztelt képviselőtársaim, hogy néhány példát hozzak kistelepülések és kisvárosok kapcsán választókerületemből. Nyilván a teljesség igénye nélkül és csak címszavakban tudok az időkeletre való tekintettel ebbe belemenni, de mégis próbálom lefedni az egész körmendi választókerületet, hiszen a módosító indítványaim elsősorban ezt a térséget érintik.

Apátistvánfalva a szlovén Rába-vidéken található Szentgotthárd közelében, itt a volt körjegyzőség épületének a felújítása lenne fontos. De az orvosi rendelőt azért emelném ki, mert a tetőszerkezete annyira megrongálódott már, hogy az égboltot látni lehet, tehát ez lenne a legsürgetőbb, és az utak kérdését megemlíteném, de ezt egyébként szinte mind egyik kistelepülésen fel lehetne hozni mint megoldandó problémát.

Bajánsenyén ugyancsak az orvosi rendelőre utalnék. Őrségi településről beszélünk, és ide nemcsak innen, hanem Kercaszomorrról, Kerkáskápolnárról, Magyarszombatfáról és Velemérről is járnak betegek. Súlyos és megoldandó problémáról beszélünk, egészségügyi kérdés, de az utakat itt is aláhúznám.

Bögöte: utak, eszközbeszerzés, járdák, közintézmények napelemesítése, közvilágítás korszerűsítése, mezőgazdasági utak, de ami a legfontosabb ez esetben is, és szinte mindenhol elmondható az utak mellett, az az orvosi rendelő rendbetétele, hiszen sajnos azt láthatjuk, hogy összességében is a költségvetésben nagyon kevés jut az egészségügyre, és még a temető problémáját hoznám fel.

Csákánydoroszló. E település a 8-as mentén található Körmennd közelében - szociális bérlakás építése, bölcsőde építése, egészségház felújítása, faluközpont kialakítása. Azért húznám alá a gátrendszer kiépítését, mert a Dózsa-ligeti részen ez nagyon komoly probléma, és már egy kisebb áradás esetén is komoly gondokkal kell szembesülniük az itt élőknek. Régóta megoldásra vár és nincs lehetősége a településnek arra, hogy ezt megtegye, de a tornaterem kialakítását is idehoznám, ha már a mindennapos testnevelés bevezetésére került, akkor az infrastruktúrát is biztosítani kellene.

Döröske. Körmennd és Vasvár közötti kistelepülésről beszélhetünk, alig több mint százan laknak itt, de mégis a hegyi utakkal kapcsolatos problémákat felhoznám. A volt iskolaépület felújítását azért, tisztelt Országgyűlés, mert szálláshely kialakítására lenne itt szükség, ugyanis a Kéktúra és a Mária-út itt található, keresztezi egymást, tehát nagyon komoly turizmus figyelhető meg, akár egyházi turizmus is. Járdaszakasza a templomhoz, közösségi tér, még ezekeket említeném.

Gasztonyi település jobbikos vezetésű, és valóban el kell ismerni, hogy a TOP-os pályázatoknál szerencsére az óvodafejlesztés megvalósulhat, ez üdvözlendő, de a közösségi tér kialakítását is régóta szorgalmazza a polgármester úr, konkrét elképzelések is vannak erre a célra, és a sportöltöző kialakítását említeném még meg.

Gérce Sárvár mellett található ugyan, de a körmenndi választókerülethez tartozik. Itt is a járdák felújítása, a tornacsarnok ügye, és a Gérce-Sitke összekötő utat pedig azért említeném, mert mindössze 35 millió forintból ez megoldható lenne. Tehát azt gondolom, hogy az egész költségvetéshez vagy éppen az említett konzultációhoz képest ez elenyésző összeg, de egyébként is több olyan cél van, amire ugyanez elmondható, tehát ezért lenne fontos, hogy megtörténjenek a lépések.

Hegyháthodászra pedig már utaltam a 76-os út kapcsán, de pont ezzel függ össze az, hogy amikor baleset van a főúton, akkor a településen kell áthaladni, a Temető út felújítása ezért lenne sürgető feladat, hiszen toldozgatja-foldozgatja ezt az önkormányzat, de nyilván sajnos a lehetőségeik korlátozottak.

Szülővárosom Körmennd, itt több módosító javaslatot azért ismertetnék pár mondatban. Az új köztemető kialakítása egy fontos probléma. Történetek lépések az önkormányzat részéről területszerzés vonatkozásában, de ezt mindenképpen tovább kellene lendíteni.

Mentőállomás. Az elmúlt évek során fejlesztések voltak itt, ez előrelépés, de 7 millió forintból megoldható lenne a tetőszerkezet felújítása. Szerintem ez a jelképes támogatás kifejezné azt, hogy önök valóban megbecsülik a mentőket, ezért is kérem ennek támogatását.

A mobilgát ügyét hoznám ide röviden, a Rába jobb partján lenne erre szükség árvízvédelmi szempontból, ahogy ezt Csákánydoroszlónál már említettem.

Mozi, 350 millió forintból lehetne megoldani ennek a felújítását, és Szentgotthárdhoz hasonlóan itt is működhetne filmszínház, ami azért lenne fontos, mert a fiatalok nagyon sokszor azért nem maradnak Körmennden, mert egyrészt nincsenek munkalehetőségek, de sajnos korlátozottak a kulturális szórakozási lehetőségek is. Vannak ilyenek szerencsére, tehát ki lehet emelni, mondjuk, egyes színházi eseményeket és például a KASZT működését, de azt gondolom, hogy egy mozi újbóli létesítése, amire van igény a városban, mert öt évvel ezelőtt egy felmérésen legfontosabb kedvelt értékükként jelölték meg a körmenndiek a filmszínházat, akkor pedig már egy éve nem működött egyébként, tehát ez is alátámasztja ennek szükségességét. Még a tűzoltóság épületét hoznám ide, aminek a külső felújítása nagyjából százmillió forintból megoldható lenne. Sürgető probléma és a tűzoltók megbecsüléséről, azt gondolom, hogy megint csak nem kell túlságosan hosszan beszélni.

Kőszeg nem a körmenndi választókerülethez tartozik, de Sneider Tamás frakciótársammal közösen egyrészt itt is az új köztemető kialakítására adtunk be módosító indítványt. Itt is történtek már intézkedések az önkormányzat oldaláról, de a lehetőségeik anyagi értelemben itt is korlátozottak, és a belvárosi parkolók felújítása is kisebb összegből megoldható lenne. A Várkörön, a történelmi belváros közelében történik a parkolás Kőszegen az Alpokalján, tehát ezért lenne fontos, hogy itt, ahova egyébként nagyon sokan érkeznek más megyékből vagy éppen külföldről is, érdemi lépések történjenek.

Molnaszecsőd egy Körmennd közeli település, a 8-as főút mentén fekszik ugyancsak, sőt átmegy rajta jelenleg a 8-as, aminek a fejlesztése egyébként is fontos lenne, mert Orbán Viktor erre ígéretet tett két alkalommal is Körmennden, hogy a négyásvosítása meg fog történni. Ehhez képest csak a Szentgotthárd-Körmennd szakasznál láthatunk bizonyos mozgásokat, mármint a Vas megyei rész tekintetében természetesen. Ezt tovább kellene vinni.

De maradván Molnaszecsődnél, itt harangláb, faszínpad, pavilon állammegóvása, Kossuth út. Aztán a közösségi tér, ami azért lenne fontos, mert a kulturális programok nagy része itt zajlik a településen, például a Rába-ünnep is, ami június 9-11-én kerül megrendezésre, hagyományőrző rendezvényről van szó. Aztán a közutak, mezőgazdasági utak itt is problémát jelentenek, ezek katasztrófális állapota, művelődési ház, és aláhúznám az óvoda kérdését. Ugyanis ennek külső felújítása is megoldható lenne egy kisebb összegből, és három faluból járnak ide gyermekek, tehát azt gondolom, hogy a kistelepülések védelme és helyzetének előmozdítása érdekében ez fontos lenne.

Önkormányzati hivatal, ravatalozó és a turista-vizesblokk, -szállás kialakítását azért hoznám ide külön, mert egyrészt a kenus turizmus is jelentős - a Rába is átfolyik a településen -, másrészt pedig ugyancsak a Kéktúra útvonal is áthalad itt.

Nemeskeresztúr település Jánosháza mellett található, járdaszakasza felújítása, kultúrház külső fel-

újítása - a belső már megtörtént - és az orvosi rendelő ügye, amit megemlítenék. Nemeskocs pedig Cell-dömölk mellett van lényegében, Boba mellett egészen pontosan, de ugyancsak a körmendi körzethez tartozik. A 025 helyrajzi számú közutat, a kamera-rendszer hoznám ide.

Sajnos itt is azt lehetett látni, hogy bizonyos Fideszhez közel álló települések részesültek elsősorban ezekből a kamerákból, hogy mást ne mondjak, mondjuk, Szakonyfalu esetében ez megtörtént, ahol Rogán Antal testvére a polgármester, és ehhez képest pedig itt is nagyon komoly átmenő forgalommal szembesülhetnek az ott élők. Tíz darab kamera kiépítése ezt megoldhatná. Aztán a művelődési ház belső felújítása, a Rákóczi és a Vasút utca felújítása, és traktor és fűkasza vásárlása, ezek kerültek még beadásra.

Órségi kerékpárutak kérdése. Nemrégiben beadtam egy írásbeli kérdést, ami Körmend és Szentgottárd térségére vonatkozott, elismerve azt, hogy néhány helyen épültek ki kerékpárutak az elmúlt évek során, viszont kimondottan az Órségben sajnos nem beszélhetünk érdemi fejlesztésekről, holott ez a kapcsolattartás miatt is fontos lenne, és a falusi turizmus fellendítése érdekében is, több polgármester részéről is érkezett ilyen jelzés, remélem, hogy ezt a célt támogathatják.

A végére hagytam a városunkhoz, Szentgottárdhoz kapcsolódó módosító indítványaimat, amelyek között szintén van jelképesnek tekinthető. A mentőállomásra gondolok, akikkel nagyon jó viszonyt ápolunk, hiszen az ott dolgozó mentőket igyekeztünk mi is lehetőségeinkhez mérten segíteni, de két darab vákuumsínre szükség lenne, ugyanis csak a szentgottárdi mentőkocsikban nincs ilyen a térségben. Egyébként az égési kötszereket is saját maguknak kell vásárolniuk az ott dolgozóknak. Félmillió forintból meg lehetne ezt oldani. Nem is feltétlenül a költségvetéshez tartozik, ezt elismerem, de azt gondolom, hogy ez egy segélykiáltás, és a mentők megbecsülésének elismerése lenne, ha elfogadnák.

A parkolók ügye Szentgottárd vonatkozásában, belvárosi parkolóhelyek a ligetnél. Van egy kisebb esőzés, már mocsártenger alakul ki. Az önkormányzat sajnos nem tesz lépéseket, és fizetős parkolókról beszélhetünk, tehát azt gondolom, hogy vagy akkor ne szedjék be a pénzt, vagy pedig oldják meg akkor itt a parkolási lehetőséget.

A polgármesteri hivatal kérdése. Van erre bent pályázat, viszont a gyorsítás azért lenne fontos, mert egy egykori kolostorépületről beszélünk a katolikus barokk templom mellett, ami meg fog újulni, és ezért lenne fontos az, hogy a polgármesteri hivatal is méltó környezetben fogadhassa az odaérkezőket.

Nagyon röviden akkor még a barokk templom ügyéről, hiszen itt visszautalnék azért az előzményekre. 2010-ben elfogadták az általam benyújtott költségvetési módosító javaslatot a város jelképének számító katolikus templommal összefüggésben, 100 millió forintot, aztán ezt majdnem lehúzták teljesen, végül 82 maradt belőle, amit ki kellett egészíteni. Azt gondolom, ez is egy eléggé kicsinyes dolog.

Annak viszont örülök, hogy most 535 millió forint érkezik erre a célra, bár azt nem igazán értem, hogy akkor az elmúlt években miért nem lehetett támogatni az általam benyújtott módosító indítványokat. Vagyis értem, nyilván büszkeségi kérdést csináltak ebből aztán 2010-et követően, de legalább így megtörténhet a teljes belső felújítás, de akkor a polgármesteri hivatalnál is ez legyen meg.

Még a Református Gyülekezeti Központot hoznám ide, ami szintén egy 50 milliós nagyságrendű összegből megépíthető lenne. Presbiterként ezt különösen szívügyemnek tartom, hiszen színvonalas programok zajlanak itt, nem az istentiszteletekre gondolok csak és kizárólag, hanem egyéb alkalmakra: koncertek, hitmélyítő alkalmak, előadások. A reformáció 500. évfordulója van, 15 éve szentelték fel a templomot, most hétvégén volt egy hálaadó istentisztelet, és sok református ül a kormány tagjai között, tehát nagyon remélem, hogy ez a cél támogatásra talált.

A zeneiskola teljes felújítását hoznám még ide, hiszen kulturális és oktatási szempontból ez is fontos lenne.

(9.00)

Összességében, tisztelt Országgyűlés, azt tudom elmondani, hogy természetesen nagyon sok település található az országban, az én körzetemben, a körmendi választókerületben is 127 település fekszik, és nyilván nehéz objektíven dönteni, és azokat a módosító javaslatokat is, amiket benyújtottam, mint utaltam rá, vannak köztük egyfajta segélykiáltás jellegűek. Én mégis azt gondolom, hogy a legfontosabb az lenne, hogy változtassanak a hozzáállásukon. Én már ellenzékéből is igyekszem ezt tenni.

Tehát az lenne a legfontosabb szerintem, hogyha érdemeik szerint tudnának részesülni a kistelepülések, kisvárosok ezekből a pénzekből, forrásokból, adott esetben pályázatokból, és én így igyekszem szolgálni az ott élőket, bízva abban, hogy jövőre megtehetem ezt felhatalmazásuk következtében egyéni képviselőként is, de már ellenzékéből is azt ígérhetem, hogy próbálom segíteni az ő munkájukat.

Abban pedig csak reménykedni tudok, hogy néhány módosító indítványt támogatnak a felsoroltak közül, és abban pedig még inkább, hogy azon a szemléletmódon, ami jellemző önökre, tudnak változtatni, és végre valóban szakmai alapon, érdemeik szerint és az értékek alapján tudnak hozzájutni az egyes települések, közösségek ezekhez a pénzekhez. Köszönöm szépen a figyelmet. *(Taps a Jobbik sorai-ban.)*

ELNÖK: Köszönjük szépen, képviselő úr. Most megadom a szót Fodor Gábor képviselő úrnak.

FODOR GÁBOR (független): Köszönöm szépen a szót, elnök úr. Tisztelt Képviselőtársaim! Engedjék meg, hogy magam és a liberális párt nevében a költségvetéshez hozzászóljak és elmondjam az álláspontunkat.

Szeretném először is azzal kezdeni, hogy nyilván nem lesz meglepő a jelenlévőknek, hogy ellenzéki pártként azt fogom mondani, hogy nem támogatom a költségvetést. Ez tulajdonképpen egy természetes dolog is a parlamentben egy ellenzéki párt részéről. Igazából az lenne a különleges, hogyha a költségvetésnek ellenzéki támogatása is lenne. Természetesen ez nem egy elképzelhetetlen helyzet, mert elképzelhető olyan kormányzás, amikor arra törekszik a kormányzó párt, hogy minél szélesebb körben elfogadtatott legyen a politikája, de hát jelen pillanatban nem ezzel nézünk szembe Magyarországon, ellenkezőleg: a jelenlegi kormánykoalíció minden tekintetben, nemcsak a költségvetés, hanem más tekintetben is arra törekszik, hogy az ellenzéki véleményeket semmilyen szinten ne vegye figyelembe.

Igaz, rá van már kényszerítve a Fidesz-kormányzat azzal, hogy elveszítette a kétharmadát, hogy bizonyos kérdésekben próbáljon megegyezésre jutni, de a megegyezési készség, a kompromisszumkészség, mondhatnám, hogy szinte a nullával egyenlő jelen pillanatban is a kormánykoalíció részéről. Így tehát nem meglepő ez az egyébként normál menetben természetes folyamat, hogy az ellenzék egy költségvetést nem támogat, hanem kritizálja azt, és az a dolga, hogy az ellentmondásokra és azokra a lehetetlen anomáliákra hívja fel a figyelmet, amelyek egy költségvetéssel kapcsolatban is előfordulhatnak.

Először is hadd kezdjem azzal, hogy általában a költségvetés többek között a gazdaságpolitikáról is szól. Nyilvánvaló, hogy azt a gazdaságpolitikát, amit ma Magyarországon a Fidesz-kormányzat képvisel, mi, liberálisok nem fogjuk támogatni. Nem fogjuk támogatni, mert ennek a gazdaságpolitikának fundamentuma többek között az állami szerepvállalásnak és az állami részvételnek a növelése, az állam gazdaságban való részvételi arányának a növelése és fokozása. Ez teljes egészében szembemegy azzal a felfogással, amit mi képviselünk. Mi azt gondoljuk, hogy az államra szükség van, az államnak kiegyenlítő és egyfajta civilizatórikus szerepe van minden modern államban és országban, erre is kell törekedni, de egyúttal a szabadság is ugyanilyen fontos, a szabadságnak a biztosítása, gazdaságilag és politikailag is.

Gazdaságilag ez azt jelenti, hogy a gazdasági szereplőknek minél inkább függetlennek kell lennie az államtól. Fontos az, hogy tulajdonossá tudjanak válni az emberek, hogy ezáltal is az állami függéstől tudjanak távolodni, és a szabályokat úgy kell egyébként megalkotni, hogy minél inkább a saját meggyőződésük, a saját elképzelésük alapján a piac szabályainak alárendelve tudjanak működni és az állam csak a szükséges esetekben, igazságossági, méltányossági, a jogokat biztosító szerepben lépjen be ebbe a rendszerbe.

Magyarországon jelen pillanatban nem ez a helyzet. Ma tudjuk azt, hogy az állam egyre inkább, a rendszerváltás utáni időszakról eltérően, ahol csökkent az állam gazdasági szerepe, ma, az utóbbi időszakban megint újra növekszik; növekszik, és ez nem tesz jót a magyar gazdaságnak. Ebből mindenféle problémák származnak. Hogy csak egy általános

problémát, nem mellékes, hanem súlyos, de egy általános problémát mondjak: minél inkább nagyobb az állami szerepvállalás, annál nagyobb a korrupció minden államban, ez törvényszerűen így van. Magyarországon is így van, de más államokban is, ahol hasonlóan nagy az állami szerepvállalás a gazdaságban.

Ráadásul nem tesz jót a versenyképességnek sem. Tudjuk jól, hogy Magyarország, amely egyébként a '90-es években és a rendszerváltás után a posztkommunista országokkal összevetve, ahonnan mi indultunk, ezzel a régióval összevetve, az élen járt, és rendszeresen minden mutatóban, minden gazdasági mutatóban lényegében a csehekkel, szlovénokkal adtuk egymásnak az első helyet, ma Magyarország bőven kicsúszott ebből a régióból, ma a balkáni régióval tartunk, oda csúszunk vissza, Romániával és Bulgáriával küzdünk különböző posztokért és pozíciókért, többek között azért, mert a versenyképességünk nagyban romlott; az a versenyképesség, amely egyébként egyenesen arányos azzal, hogy milyen az állami szerepvállalás, többek között a gazdaságban.

Ezért önmagában ezt a gazdaságfilozófiát, amit a költségvetés képvisel, nem tudjuk támogatni, ellenkezőleg: homlokegyenest mást képviselünk. A liberálisok azt gondolják, hogy igen, az államnak a szerepét - mint mondtam - vissza kell szorítani, és az államnak erősnek, hatékonynak, de jóval visszafogottabbnak kell lennie egy gazdaságban. Ráadásul az országnak mindent meg kell tenni azért, hogy a versenyképességét növelje és a korrupciót visszaszorítsa, ami sajnos - szintén nemzetközi felmérésekre is hivatkozhatunk - túlon túl erősen van jelen Magyarországon.

Ennek a törekvésnek a jeleit nem látjuk egyébként a költségvetésben. Nem látunk olyan irányokat, amelyek arról szólnának, hogy hogyan próbálják Magyarország versenyképességét növelni a jelenlegi kormánypártok. Nem látjuk annak a fontos elemnek a megjelenését, hogy a mindent behálózó korrupció, a közbeszerzéseknek a nem fair és nem korrekt módon történő lebonyolítása, a Fidesz-közeli vállalkozóknak a megjelenése minden gazdasági döntésnél és a gazdasági élet minden területén - hogyan próbálná a kormányzat valamilyen módon visszaszorítani ezt, hiszen általános közfelháborodás övezi a korrupció kérdését ma Magyarországon. Ez a kormánypárti szavazókra is elmondható, akik vonakodva, nem jó szívvel, kevésbé mobilizálható módon mennek szavazni vagy támogatják az egyébként számukra kedves politikai erőt, de azt gondolják, hogy ez egy nem elfogadható irány Magyarország számára gazdaságpolitikailag sem. Nem látjuk ezt a törekvést ebben a költségvetésben, nincsenek erre vonatkozó elképzelések, javaslatok.

Ráadásul nem győzőm hangsúlyozni: mi magunkat egyébként a környező országokhoz tudjuk hasonlítani. Ahogy az előbb utaltam rá, amikor a '90-es évek Magyarországról, a rendszerváltás utáni Magyarországról beszéltem, amely a régió éllovasa volt, és abból hogyan csúszunk le mára oda, hogy a

régió sereghajtói közé tartozunk, tehát amikor erről beszélünk, akkor valóban elő kell vennünk a jelenlegi helyzet kapcsán is az összehasonlítást a környező országokkal. Méghozzá azért, mert közben kormánypárti képviselőtársaim elmondhatnák azt természetesen, hogy vannak aktuálisan olyan adatok Magyarországgal kapcsolatban, amelyek szépek és impozánsak, és ez valóban így is van, mert fel lehet sorolni statisztikai adatokat, amelyek azt mutatják, hogy a magyar gazdaságnak vannak jó eredményei. Most a legutóbbi, néhány nappal ezelőtti, általában az elemzőket is meglepő: a nemzeti össztermék, az úgynevezett GDP-nek a növekedése, amely a várakozások feletti számot produkált az elmúlt negyedévben.

Tehát kétségtelen, hogy vannak olyan statisztikai adatok, amelyek első ránézésre jók. De érdemes a számok mögé nézni, és nekünk, liberálisoknak fel kell hívni a figyelmet erre, hogy igen, tessék komolyan venni ezt a feladatot és bizony a számok mögé kell nézni.

Mert mit látunk a számok mögött? Többek között azt, hogy helyes persze az a törekvés, hogy próbálkozzunk arra hangsúlyt fektetni, hogy először is legyen gazdasági növekedés, szorítsuk vissza a munkanélküliséget, legyen kezelhető szintű az infláció. Az is egy helyes törekvés lehet, hogy a béreknek is valamilyen módon növekedni kell Magyarországon. Nem mindegy természetesen, hogy milyen módon, hová adunk, milyen módon növeljük ezt, hogyan csoportosítunk át, ezek nem mellékes kérdések, bár most nem ezekkel a részletkérdésekkel akarok foglalkozni.

Tehát ezek támogatható törekvések lennének. Csak hogy közben azt kell megvizsgálnunk, hogy amikor gazdasági növekedésről beszélünk, amiből ezeket az egyébként - mint előbb mondtam - támogatható törekvéseket lehetne finanszírozni, akkor nem lehet elfelejteni azt, hogy a gazdasági növekedés ma Magyarországon láthatóan rendkívül érzékeny módon egyenes arányban van azzal, hogy jönnek-e éppen az európai uniós támogatások vagy sem. Tehát hogy éppen az a Brüsszel, ami ellen ádáz harcot visel a kormánykoalíció, mert megállítani próbálják Brüsszelt, az a Brüsszel finanszírozza-e Magyarországot vagy sem, ömlenek-e ide az eurómilliárdok Magyarországra vagy sem.

A magyar gazdaság állapota - mint az előbb mondtam -, a nemzeti össztermék növekedése, az úgynevezett GDP növekedése ezzel van teljes egészében összhangban.

(9.10)

Tavaly, amikor éppen megállt a pénzek ideáramlása, érdekes módon jelentősen azonnal jelentősen, akkor a piaci várakozásokat meglepve, azokat bőségesen alulmúlva, nagyon alacsony módon, tehát mondhatni azt, hogy meglepő módon nem növekedett a magyar GDP. Most, amikor megindultak a pénzek, egyszer csak elkezdett intenzív módon növekedni. Ebből azért több következtetés is levonható,

én egyet szeretnék az önök figyelmébe ajánlani, méghozzá azt, hogy borzasztóan kiszolgáltatott annak a gonosz Brüsszelnek ezek szerint Magyarország, amely ellen, mint mondtam, folyamatosan, állandóan háborút visel a Fidesz, mint hallottuk, az elmúlt napokban éppen a kormánypárt a kormányhoz fordult azért, hogy szeretné meghosszabbítani azt a nemzeti konzultációt, amely az „Állítsuk meg Brüsszelt!” címet viseli, és amellyel sikerült kivívni saját pártcsaládjának a Néppártnak a haragját is, ezt látjuk a tegnapi fejleményekből, amikor is Magyarországot súlyosan és keményen elítélő határozat született az Európai Parlamentben többek között néppárti képviselők támogatásával is. Nos, többek között ennek köszönhető ez a szégyen, ami Magyarországot érte, sok mindennek, a politika számos elemének, de a hibás gazdaságpolitikának is.

Nem lehet tehát pusztán a gonosz Brüsszel pénzeire gazdaságpolitikát építeni, annak a Brüsszelnek a pénzeire, amelyet állandóan meg akarnak állítani, amely állandóan mumusként és ellenséggé szerepet az önök retorikájában. Nem lehet olyan költségvetést betervezni tisztességgel az ország elé az én véleményem szerint és a liberálisok véleménye szerint, amely lényegében továbbra is ezen alapul, azon brüsszeli pénzekre, amely Brüsszelt egyébként pedig más szinten folyamatosan ellenségnek állítják be, és ezzel hergelik az önök szavazóbázisát, azt gondolják, hogy így lehet mobilizálni, mozgósítani állandóan a szavazókat, hogy örökké ellenséggé kreálunk nekik, hol gonosz Soros György irányítja a háttérből a folyamatokat, hol pedig a csúnya és felháborító Brüsszel. Na, szóval ezek nyilvánvalóan nem elfogadható irányok.

Azért sem elfogadhatóak, mert érdemes azért megnézni azt, hogy a környező országokban mi történik, tehát hogy a környező országok hogyan tudtak élni egyébként az európai uniós támogatással. Valóban, hogyha - ahogyan mondtam - a '90-es évek eleji Magyarországot nézem, amikor egyfajta fénykora volt Magyarországnak, és a rendszerváltás után a régió vezető állama voltunk hosszú ideig, tehát a '90-es évek után az az évtized Magyarország számára minden ellentmondásával és minden nehézségével együtt a posztkommunista országokhoz hasonlítva egy sikeres időszak volt, és hogyha a mostani kudarcos időszakot nézem, akkor meg kell állapítanunk azt, hogy azok az országok, amelyekkel anno is versenyben voltunk, akár a csehekhez, ahogy előtt már mondtam, akár a szlovénokhoz, akár másokhoz, a balti országokhoz hasonlítjuk magunkat, az európai uniós támogatásokkal sokkal, de sokkal jobban, sokkal bölcsebben és a hosszú távú érdekeiket jobban szolgálva tudtak élni. Hiszen ezek az országok jelen pillanatban nincsenek annyira kiszolgáltatva a brüsszeli támogatásnak, mint hangsúlyoztam előbb többször is, a gonosz és csúnya Brüsszel támogatásának, amely ellen önök állandóan hadakoznak, nincsenek olyan módon kiszolgáltatva, mint Magyarország.

Ezen országoknak a gazdasága, akár a balti országokat veszem, akár Csehországot veszem, akár

Szlovéniát, de már akár Szlovákiát is idesorolhatom, amely közben rekordsebességgel lehagyott minket számtalan mutatóban, a lengyelekről nem is beszélve, akik olyan példátlanul mögöttünk voltak a '90-es évek elején, hogy azt elmondani nem lehet, ma már előttünk vannak szintén szinte az összes mutatóban, tehát ha ezeket az országokat elővesszük, megvizsgáljuk őket, hogy mennyire kiszolgáltatottak, mennyire kitétek az európai uniós támogatásoknak, azt látjuk, hogy messze Magyarország az, amely a leginkább kiszolgáltatott.

Az önköltségvetése, az önköltségpolitika alapvetően erre épül, a brüsszeli támogatásra, arra a brüsszeli támogatásra, amelyet egyébként, más szempontból az egész Európai Uniót, folyamatosan kritizálják, és mindent megtesznek azért, hogy az Európai Unió működését megakadályozzák vagy akadályozzák és ellehetetlenítsék. Ez önmagában sem korrekt, önmagában sem fair, gazdaságpolitikának pedig nem támogatható.

Olyan gazdaságpolitikát kellene tehát ideterjeszteni a Ház elé költségvetés formájában, amely erőfeszítéseket tesz azért, hogy a magyar gazdaság a brüsszeli támogatások nélkül is képes legyen versenyképességre, képes legyen megállni a helyét, képes legyen arra, hogy ebben a nemzetközi mezőnyben, különösen a posztkommunista országokkal összehasonlítva valóban tudjon eredményeket produkálni - és ezt Magyarországnak nem sikerült az önkormányzata alatt. Mert - még egyszer hangsúlyoznám - valóban lehet előhúzni statisztikai adatokat, valóban vannak eredmények, valóban el lehet mondani bizonyos tekintetben, hogy igen, mentünk előre, az elmúlt évekhez képest ennyivel és ennyivel jobbak ezek a mutatók, de ne csak a felszínt nézzük, ne csak a számoknál éppen a végeredményt, pusztán a számokat, hanem a mögöttük lévő folyamatokat is. És a mögöttük lévő folyamatok rendkívüli módon aggasztóak, mert valójában a gazdaságpolitikában önköltségvetésnek nem sikerült elérni azt ennyi év után sem, hét év után sem, hogy a magyar gazdaság az európai uniós támogatások nélkül is megálljon a saját lábán. És emiatt nem elfogadható ez a költségvetés.

Nos, engedjék meg, tisztelt képviselőtársaim, hogy az általános kérdéseken túlmenően, amelyekről mindenképpen akartam szólni, egy konkrét ügyről is szóljak a költségvetéssel kapcsolatban. Mivel mi, liberálisok az egész költségvetést tévedésnek és elhibázottnak tartjuk, ezért nem szeretnénk a részleteivel foglalkozni, de egy ügyben igen, adunk is be mindenképpen indítványt, módosító indítványt, és ez pedig az, hogy - pontosan szintén egy aktuális problémára reagálva - nemcsak Soros György és Brüsszel szerepel a mumusok között, hanem az úgynevezett civil szervezetek is az önköltségvetésének keretében vannak, többek között emiatt is született az Európai Parlamentnek az elítélő határozata, a Közép-európai Egyetem elleni hajsza miatt, az elfogadhatatlan és felháborító Brüsszel-ellenes hangulatkeltés miatt és a civil szervezetek végzálása és ellehetetlenítése miatt.

Na most, mi a civil szférával kapcsolatban szeretnénk benyújtani indítványt, méghozzá azt... - közismert az 1 százaléknak a története Magyarországon, én magam személyesen is büszke vagyok erre, hiszen az én miniszterségem alatt született meg ennek az 1 százalékos adófelajánlásnak a lehetősége, és mára ez kiterjedtebb, mert először kulturális szervezetekre vezettük be, ma az egyházaknál is szerepel ez az 1 százalék, nagyon helyesen, mert ez is az önálló polgár, a civil szféra erősödését szolgálja, az önálló polgár ethosának a megerősítését Magyarországon. Mi azt szeretnénk, hogyha ez a felajánlható rész 1 százalékról 2 százalékra emelkedhetne, mert azt gondoljuk, hogy ezzel ezen szervezetek, ez a szféra sokkal inkább támogatható lenne, és azt gondoljuk, hogy ezzel elejét lehetne venni az olyan típusú burkolt és nem burkolt állami támogatásoknak, amelyek különösen az egyházak területén jelennek meg elfogadhatatlan módon, hiszen mint tudjuk, egy modern és civilizált államban az államnak és az egyháznak egymástól elválasztva kell működnie.

Az egyháznak megvan a maga szerepe, a maga egyébként hasznos és támogatható szerepe, de ezeket úgy kell kezelni, mint egyfajta magánintézményeket; a lehetőséget kell megadni a működésükhöz, ezért akarjuk megemelni ezt a támogatást, de szeretnénk világossá tenni, hogy viszont el kell vágni azokat a csatornákat, amelyek az állam és a kormányzat többek között azért, hogy a politikájának egyfajta háttérrel, társadalmi háttérrel és szervezeti támogatási háttérrel teremtsen, olyan támogatásokat ad, amelyek nem korrektek, nem fairek és nem felelnek meg megint sem a tisztesség szabályainak, sem egyébként a fair verseny szabályának a különböző szereplőknél, piaci szereplőknél.

Gondoljunk csak mondjuk, az oktatás kérdésére, hogy milyen hihetetlen eltorzult viszonyok vannak az egyházi iskolák támogatása, az állami iskolák, a magániskolák körében. Szeretnénk tehát tiszta vizet önteni a pohárba, szeretnénk fair és korrekt módon megfogalmazni ezt a javaslatot, úgy, hogy az mind a fiatal korosztály, mind az idős korosztály számára - hiszen adófelajánlásról van szó, és itt mindig fel szokott jönni az a probléma, hogy és azok, akik egyébként nem fizetnek adót, mert mondjuk, nyugdíjasok, azok mit csinálnak, nekünk lesz erre is javaslatunk -, tehát olyan javaslatot szeretnénk benyújtani, amely fair és korrekt e tekintetben, de ezt az elfogadhatatlan helyzetet orvosolja.

Mindezekkel együtt és egyetemben még egyszer szeretném leszögezni, hogy ez a költségvetés számunkra nem támogatható, azt gondoljuk, az elhibázott gazdaságpolitika és a hiányzó eredmények miatt. Köszönöm szépen a figyelmet. *(Taps a függetlenek soraiban.)*

ELNÖK: Köszönjük szépen. Most megadom a szót Ritter Imre nemzetiségi szószóló úrnak.

RITTER IMRE nemzetiségi szószóló: Sehr geehrter Herr Vorsitzender! Sehr geehrtes Parlament! Erlauben Sie mir bitte, dass ich im Namen und im

Auftrag des Ausschusses der in Ungarn lebenden Nationalitäten unseren Standpunkt bezüglich des Gesetzesvorschläges Nr. T/15381. über den ungarischen Haushalt - im Zusammenhang mit den Nationalitätenbedarf übergreifende Teilen und Nationalitäten Kindergarten- und Nationalitäten Pädagogenprogram - erörtere.

Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Ház! Engedjék meg, hogy a Magyarországi nemzetiségek bizottsága nevében kifejtsem álláspontunkat a 2018. évi központi költségvetés, a T/15381. számú törvényjavaslat nemzetiségi igényeket érintő részeivel, elsősorban a nemzetiségi óvoda- és a nemzetiségi pedagógusprogrammal kapcsolatosan.

(9.20)

A tegnapi hozzászólásomban igyekeztem egy rövid áttekintést adni az elmúlt három évről, a Magyarországon élő nemzetiségeket érintő pozitív változásokról, a 2018. évi központi költségvetési törvényjavaslat nemzetiségi igényeinek előkészítését megelőző munkáról. Felszólalásom utolsó részében már nagy vonalakban ismertettem azt a nemzetiségi óvodapedagógus- és nemzetiségi pedagógusprogramot, mely a 2 milliárd 416 millió forinttal a 2018. évi nemzetiségi igények gerincét képezi.

Ezúttal szeretném a nemzetiségi óvodákban készített felmérések eredményeit részletesebben értékelni, és a programban tervezett intézkedésekről önöket, a tisztelt Házat részletesebben tájékoztatni. Bevezetésként szeretném elmondani, hogy a Magyarországon élő 13 nemzetiségből 8 nemzetiségnek van hivatalosan nemzetiségi óvodája, a német, a roma, a román, a ruszin, a szerb, a szlovák és a szlovén nemzetiségnek; öt nemzetiségnek - bolgár, görög, lengyel, örmény, ukrán - nincsen hivatalos nemzetiségi óvodája, bár közülük is kettőnél hétféle rendszerben és nem hivatalosan próbálnak a gyermekekkel foglalkozni.

A nemzetiségi óvodával rendelkező 8 nemzetiség helyzete is sok vonatkozásban különbözik, annak függvényében, hogy milyen a területi elhelyezkedésük Magyarországon, milyen messze vannak az anyaországtól, mennyi az adott nemzetiség lélekszáma, és így tovább. Így a nemzetiségi óvodák kérdésében is vannak közös pontok, de nemzetiségkénti speciális vonások, gondok, feladatok is, mint a legtöbb nemzetiségi kérdésben, így nem lehet valamennyi nemzetiségre, valamennyi problémára azonos sablonmegoldást adni.

Ráadásul a többi nemzetiséghez képest is sajátos helyzetben vannak a magyarországi romák, hiszen míg a többi nemzetiség igyekszik a gyermekeket kisebb-nagyobb nemzetiségi óvodákba összefogni és ott részükre nemzetiségi nevelést biztosítani, a roma gyerekek esetében egy többségében roma óvodánál bármikor felmerülhet a szegregáció kérdése, problémája.

A nemzetiségi óvodapedagógus-projekt mind a 8 nemzetiségi óvodával rendelkező nemzetiségre

kiterjed, én most a problémakört a német nemzetiségi óvodákra végzett felmérés eredményeivel érzékeltetném. 2016 októbere és 2017 februárja között mind a 215 német nemzetiségi óvodát teljeskörűen felmértük öt évre visszamenőleg és a várható adatokat tekintve öt évre előremenőleg is. Itt megjegyzem, hogy teljesen véletlen egybeesés, hogy a magyarországi németeknek pont ugyanúgy 215 nemzetiségi óvodája van, mint ahogy a határon túli magyarságnak is 215 magyar óvodája van.

A közoktatási törvényben meghatározottak szerint a magyarországi nemzetiségi óvodáknak két típusa lehet. Az egyik az egynyelvű, nemzetiségi nyelvű, ahol kizárólag a nemzetiség nyelvén folyik a nevelés; Magyarországon a 215 német nemzetiségi óvodából mindössze egyetlen óvodában, a pécsi Valéria Kochban és ott is csak három éve folyik egynyelvű, német nyelvű nevelés. A többi 214 német óvodában két nyelven folyik a nevelés, magyar nyelven és német nyelven.

A kétnyelvű nemzetiségi óvodákban a közoktatási törvény szerint a nemzetiségi nevelésben részesülő gyermekekkel a neveléssel töltött idő több mint felében nemzetiségi nyelven, vagyis németül kellene foglalkozni, ami azt jelenti, hogy a nemzetiségi csoportokban dolgozó mindkét óvodapedagógusnak német nemzetiségi végzettséggel kell rendelkeznie. A 215 német nemzetiségi óvodában 568 nemzetiségi csoport van, a csoportonkénti két fővel 1136 nemzetiségi végzettségű óvodapedagógusra lenne szükség. A tényleges német nemzetiségi óvodapedagóguslétszám ezzel szemben mindössze 662, vagyis a hiányzó német óvodapedagógusok száma 474, a szükséges létszám 41,7 százaléka, tehát majdnem minden második német nemzetiségi óvodapedagógus hiányzik. Erre mondtam tegnap, hogy ha a mai helyzetet egy szóval kellene értékelni, akkor azt kell mondjuk, hogy tragikus.

S ha az összesített adatokat óvodánként lebontva nézzük és csoportosítjuk, akkor azon nemzetiségi óvodák száma, ahol nemzetiségi csoportonként mindkét óvodapedagógus - vagy ahol három van, abból kettő - rendelkezik nemzetiségi végzettséggel, 33 darab, az összes óvodának mindössze 15,4 százaléka, vagyis csak minden hetedik német nemzetiségi óvodában vannak meg a személyi feltételei annak, hogy a törvény szerinti színvonalú nemzetiségi nevelés történjen. Azon óvodák száma, ahol több nemzetiségi végzettséggel rendelkező óvodapedagógus van, mint ahány nemzetiségi csoport, 39 intézmény, az összes óvoda 18,1 százaléka. Ezen óvodáknál még legalább az a minimumfeltétel és biztonság megvan, hogy egy nemzetiségi óvodapedagógus kiesése bármely okból nem jelenti azonnal azt, hogy egy nemzetiségi csoport nemzetiségi óvodapedagógus nélkül marad. Az összes többi német nemzetiségi óvodában, az óvodák kétharmadában csoportonként maximum egy német nemzetiségi óvodapedagógus van, vagyis bármely német nemzetiségi óvodapedagógus átmeneti vagy tartós kiesése - gyes, betegállomány, bármilyen egyéb okból - esetén még a csoportonkénti egy nemzetiségi óvodapedagógus sem biztosítható.

Végezetül: már a felmérés idején, de jelenleg is 22 német nemzetiségi óvodában, az óvodák 10 százalékában kevesebb német nemzetiségi óvodapedagógus volt, mint ahány német nemzetiségi csoport, 9 nemzetiségi óvodában egyetlen nemzetiségi végzettséggel rendelkező óvodapedagógus sem volt, 4 óvodában pedig már nem is indítottak 2016-ban német nemzetiségi csoportot a nemzetiségi óvodapedagógus-hiány miatt.

Mindezek alapján azt kell mondani, hogy csak a nemzetiségi óvodapedagógus-ellátottságot alapul véve is a német nemzetiségi óvodák mintegy kétharmadánál nem lehet hatékony nemzetiségi nevelést folytatni.

Ezt a helyzetet, a jelentkező problémát mintegy másfél évtizede érzékeljük, amelyet az utóbbi 2-3 évben drasztikusan felgyorsított az Ausztriába és Németországba történő nagyarányú migráció miatt jelentkező nagymértékű németnyelv-oktató pedagógusok hiánya, elszívó hatása.

A német nemzetiség vonatkozásában úgyszintén komoly veszélyeztetettséget jelent, hogy Ausztriában és Németországban nincs felsőfokú óvodapedagógus-képzés, így a magyar egyetemeken, főiskolákon német nemzetiségi óvodapedagógus szakon végzett, diplomás hallgatókat tárt karokkal várják.

A német nemzetiség esetében, de a többi magyarországi nemzetiségnél is további elszívó hatást jelentenek a Magyarországon dolgozó külföldi cégek, hiszen a nemzetiség nyelvét beszélő nemzetiségi óvodapedagógusok és nemzetiségi pedagógusok pusztán a nyelvtudásuk miatt a Magyarországon működő külföldi cégeknél lényegesen magasabb bérhez juthatnak az üzleti életben, mint pedagógusként.

A német nemzetiségi óvodáknál meglévő 474 fős nemzetiségi óvodapedagógus-létszámhoz hasonlóan a többi nemzetiségnél is eltérő mértékben, de az országos nemzetiségi önkormányzatok által feldolgozott adatok alapján szintúgy nagyon komoly problémák vannak a nemzetiségi óvodapedagógus-ellátottság terén, a náluk jelentkező nemzetiségi óvodapedagógus-hiány közel 80 fő. Összesen a nyolc nemzetiségnél a hiányzó nemzetiségi óvodapedagógus-létszám mintegy 550 fő. Az elmúlt öt év átlagában a hét nemzetiségi óvodapedagógus alap- és kiegészítő képzést végző egyetemen és főiskolán évente 75-80 nemzetiségi óvodapedagógus kapott végzettséget, diplomát, de közülük is sokan el sem kezdték az óvodapedagógus-pályát.

(9.30)

A jelenlegi helyzet alapjaiban veszélyezteti a nemzetiségi óvodák működését a nemzetiségi óvodapedagógus-hiány miatt. A nemzetiségi óvodapedagógus-képzést végző hét egyetemmel és főiskolával történt többszöri megbeszélések, egyeztetések alapján a nemzetiségi alapképzésre optimális esetben a következő két évet tekintve mintegy száz fő, a magyar alapképzettséggel rendelkezők nemzetiségi kiegészítő képzésére pedig évente hatvan fő képzését

lehetne biztosítani az érintett nyolc nemzetiség vonatkozásában.

A feladat hármas. Egyrészt a nemzetiségi óvodapedagógus-képzés területén a hallgatók részére szerződéssel biztosított ösztöndíjjal olyan helyzetet kell teremteni, hogy maximális létszámban jelentkezzenek hallgatók a nemzetiségi óvodapedagógus alapképzésre. A nemzetiségi óvodákat érdekeltté kell tenni abban, hogy a magyar alapvégzettséggel rendelkező, de valamely nemzetiséghez tartozó, kötődő, a nemzetiségi nyelvet beszélő óvodapedagógusaikat elküldjék a nemzetiségi kiegészítő képzésre, és a képző intézeteket olyan szinten támogatni, érdekeltté tenni, hogy biztosítani tudják a megfelelő színvonalú nemzetiségi alap- és kiegészítő képzés személyi és tárgyi feltételeit. Mindennek az éves költségigénye a részletes, konkrét intézkedések alapján mintegy 134 millió forint.

Másodszor és másrésztől biztosítani kell, hogy a jelenleg a pályán lévő nemzetiségi óvodapedagógusok a pályán maradjanak, esetleg a korábbi pályaelhagyók visszatérjenek, amelyhez javasoljuk a nemzetiségi óvodapedagógus-pótlék összegének - amely jelenleg 17 712 forint - jelentős, 300 százalékkal történő megemelését, amely olyan jelzésértékű lenne az egész nemzetiségi óvodapedagógus-társadalom számára, mely ezt a problémát, ennek a megoldását előrevihetné. Ennek költségigénye a 2017. februári tényadatok alapján 1044 nemzetiségi óvodapedagógus figyelembevételével éves szinten 812 millió forint lenne.

A gyermekeink részére a nemzetiségi anyanyelv visszaadása, megerősítése a nemzetiségi óvodákban indul. Kulcsfontosságú ezért a nemzetiségi óvodapedagógus-ellátottság felmérése, itt a nemzetiségi óvodákra koncentráltunk első lépcsőben. De tudjuk, érzékeljük, hogy legalább ilyen szintű problémák vannak a nemzetiségi pedagógusképzéssel és a nemzetiségi iskolák nemzetiségi pedagógusellátottságával is, amelynek a pontos felmérését jövőre, második lépcsőként kívánjuk megcsinálni.

Addig is, amíg a nemzetiségi pedagógusképzésre vonatkozó teljes programot kidolgozzuk, létszükséglet a most pályán lévő nemzetiségi pedagógusok megtartása, ezért javasoljuk a nemzetiségi pedagógusok részére is a nemzetiségi pótléknak - amely esetükben szintén az óvodapedagógusokkal megegyezően 17 712 forint - a nemzetiségi óvodapedagógusokkal azonos mértékű, 300 százalékkal történő megemelését, amelynek teljes éves költségigénye a 2017. februári tényadatok alapján 1890 főre számolva éves szinten 1 milliárd 470 millió forint.

Mindezek alapján a teljes, komplett nemzetiségi óvodapedagógus-képzés, nemzetiségi óvodapedagógus- és nemzetiségi pedagógusprogram így javasolt megoldásának az éves teljes költsége 2 milliárd 416 millió forint, amelynek tisztelettel kérem a támogatását gyermekeink jövője érdekében a 2018. évi központi költségvetési törvényhez benyújtandó nemzetiségi bizottsági módosító javaslatnál.

A programhoz kapcsolódó harmadik és hasonlóan fontos feladat, amely már nem pénzügyi kérdés,

hogy a nemzetiségi pedagógusellátottság létszám-problémáinak a megoldása mellett hasonlóan fontos kérdésnek tartjuk a képzés színvonalának, ezen belül kiemelten a nemzetiséginyelv-ismeret és nemzetiségi tartalmak jelentős fejlesztését, objektív mérését. Erre azért van szükség, mert a képzés hiányosságaiából adódóan a pályán lévő nemzetiségi óvodapedagógusok egy részénél a nemzetiséginyelv-tudás nem megfelelő színvonalú, az egyes képzőhelyek között is jelentős különbségek vannak.

A képzőhelyekkel egyeztetve, az illetékes szakértővel egyeztetve a nemzetiséginyelv-tudással kapcsolatban objektív, írásos követelményeket kell támasztani a felvétel során, és akik nem rendelkeznek a megfelelő szintű nyelvi kompetenciákkal, azoknál a hatszemeszteres alapképzést nyolcszemeszteresre kell bővíteni, amelyből az első két félév meghatározóan a nemzetiségi nyelvi kompetenciák fejlesztését szolgálja.

Ügyszintén nemzetiséginyelvvizsga-követelményt kell bevezetni a nemzetiségi óvodapedagógus-képzés kimeneti oldalán, megszüntetve azt a mai káros helyzetet, hogy a nemzetiségi óvodapedagógus végzettség megszerzését mindennemű nyelvvizsga- és nyelvtudásszinttől függetlenül automatikusan elismerik C típusú nyelvvizsgával megegyező végzettségnek.

Az az egészen elképesztő helyzet alakult ki és volt az elmúlt években, hogy ha valaki magyar nyelvű óvodapedagógus-alapképzésre jelentkezett, annak a diploma felvételéhez meg kellett csinálnia legalább egy B típusú állami nyelvvizsgát. Ugyanakkor, ha valaki nemzetiségi óvodapedagógus-alapképzésre jelentkezett, akkor volt olyan képzőhely, ahol nemzetiségi nyelven csak szóbeli felvételi beszélgetés volt, amelynek alapján gyakorlatilag nyelvtudástól függetlenül bárkit felvehettek. Utána a nemzetiségi óvodapedagógus-képzés nagyobb része magyar nyelven folyt, a szakdolgozatot meg lehetett írni és védeni magyar nyelven, és végül a nemzetiségi óvodapedagógus végzettség megszerzését automatikusan be tudták C típusú nyelvvizsgának megfelelő végzettségnek, nyelvvizsga nélkül, és a frissen végzett nemzetiségi óvodapedagógus nyelvvizsga letétele nélkül, esetenként nem megfelelő vagy minimális nyelvtudással is megkaphatta és megkapta a diplomáját.

Ezeket az anomáliákat az egyetemekkel, főiskolákkal együttműködve szeretnénk megszüntetni, a nemzetiségi óvodapedagógus alap- és kiegészítő képzésben a nemzetiségi nyelvre vonatkozóan mind a bemeneti, mind a kimeneti oldalon egyértelmű és objektív mérési követelményeket beállítani, amely kizárja azt, hogy a jövőben olyan nemzetiségi óvodapedagógus vagy nemzetiségi pedagógus kaphasson diplomát, aki az adott nemzetiség nyelvét megfelelő szinten nem birtokolja.

Egy nemzet a nyelvben él. Egy nemzetiségre ez még hatványozottabban igaz. Magyarországon az elmúlt száz év - mondjuk úgy - történelmi viharaiiban a Magyarországon élő nemzetiségek jelentős része elveszítette anyanyelvét, részben identitását, és ennek következtében is Magyarország egy kis túlzással

egynyelvű országgá vált. Nagyon eltávolodtunk azoktól a Szent István-i intelmektől, amelyeket oly sokszor elmondunk.

Azt gondolom, hogy a magyar politika és a kormányzat ezt látva, az utóbbi években jó néhány olyan intézkedést tett, amely megpróbálja ezt a helyzetet javítani: a nyelvvizsga-kötelezettség előírása az egyetemi diplománál vagy éppen most az első nyelvvizsga ingyenessé tétele. Ennek ellenére ma is Európában Magyarország még mindig az utolsó helyen áll nyelv- ismeret szempontjából. Ez részben annak is köszönhető, hogy a magyarországi nemzetiségek elvesztették anyanyelvüket.

Az élet megváltozásával ma már az édesanyjától a gyermek először, még ha a nemzetiségi anyanyelvét is hallja, de sokkal többet van magyar nyelvi környezetben, mint nemzetiségi nyelvi környezetben, így ma minden Magyarországon születő nemzetiségi gyermek magyar anyanyelven nő fel. De számunkra kulcsfontosságú, hogy mellette a nemzetiségi nyelve is anyanyelve legyen. Ehhez kérem a segítségüket és a támogatásukat. Danke für Ihre Aufmerksamkeit! *(Taps a kormánypárti sorokból.)*

ELNÖK: Köszönjük. Most megadom a szót Galambos Dénes képviselő úrnak.

(9.40)

DR. GALAMBOS DÉNES (Fidesz): Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Ház! Tisztelt Képviselőtársak! Tisztelt Államtitkár Urak! A felszólalásomban, amit célul tűztem magam elé, némileg a hangsúlyokon majd változtatni fogok, mert követve az általános vitát, szeretnék olyan kérdéshez is hozzászólni, amelyet nem terveztem. Ha már a versenyképesség kérdése felmerült, Fodor Gábort nem látom, de ő vetette fel, erre is szeretnék utalni, hogy milyen kérdések azok, amelyek ebben az összefüggésben fontosak.

A Magyarország 2018. évi központi költségvetéséről szóló T/15381. számú törvényjavaslatban szereplő költségvetési források meghatározásánál a korábbi évekhez hasonlóan 2018-ban is megjelennek azok az irányvonalak és alapelvek, amelyek már 2010-től meghatározzák a kormány gazdaságpolitikáját. Ezek az alapelvek - csatlakozom Szászfalvi László képviselőtársam felszólalásához - a családok támogatása, a foglalkoztatás bővülése, ennek elősegítése és az életszínvonal folyamatos emelkedésének ösztönzése. Ezekben belül is kiemelt figyelmet fordít a jövő évi költségvetés a szülők munkába állásának segítésére, illetve a különböző ágazatokban dolgozók jövedelmének növelésére.

A pedagógus-életpálya bevezetése meghatározó lépés volt a köznevelésben dolgozók bérrendezésének a tekintetében, amelyhez a szükséges forrásokat az óvodapedagógusok és a pedagógus szakképzéssel rendelkező nevelőmunkát közvetlenül segítőik részére a költségvetés önkormányzati fejezete mindig is biztosította. A béremelés azonban nemcsak a köznevelés területét érintette, ugyanis 2014-től a szociá-

lis ágazatban dolgozók keresete is folyamatosan növekszik. Ezen túlmenően 2016-tól a bölcsődében dolgozó felsőfokú végzettségű kisgyermeknevelők a pedagógus-életpálya szerinti bérre jogosultak, valamint az idei évtől bölcsődei pótlékban részesülnek a középfokú végzettséggel rendelkező kisgyermeknevelők is. A minimálbér és a garantált bérminimum emelése az egyes ágazatokat eltérő módon érintette, amelyet a támogatási rendszer figyelembe vesz.

Tisztelt Képviselőtársaim! A kormány és az önkormányzatok a fiatalok megfelelő gondozásának biztosítása érdekében kiemelt figyelmet fordítanak a gyermekek étkeztetésére és a kisgyermekellátó rendszer hatékony megszervezésére is. A jövő évi költségvetés számaiból látszik, hogy nagyobb változások várhatók - ahogy már képviselőtársam említette - a bölcsődei ellátás területén. A bölcsődei és a minibölcsődei ellátás esetében is bevezetésre kerül a feladatalapú finanszírozás, amely támogatási forma már több területen, így például a szociális szakosított ellátásnál, az óvodai nevelésnél vagy a gyermekétkeztetés feladatellátásánál is bizonyította az eredményességét. A minibölcsődék kialakításának támogatására másfél milliárd forint fejlesztési forrást tartalmaz a költségvetés annak érdekében, hogy minél több településen váljon elérhetővé a szülők munkavállalását elősegítő bölcsődei ellátás.

Saját választókerületemben - Dunaújváros és térsége, Fejér megye 4. választókerület - gyakorlati példák igazolják, és a szülők körében végzett felmérések is alátámasztják ennek szükségességét, ami a bölcsődei ellátás fejlesztését jelenti. Ehhez kapcsolódik az is, hogy a részmunkaidős foglalkoztatás lehetősége adekvát módon kell hogy kapcsolódjon mind ehhez a programhoz. Vannak olyan elfelejtett iparágak, mint a könnyűipar ágazatai, például a varrodák... - és a női munkaerő ezen a területen való foglalkoztatása. Komoly igényként merül fel a térségünkben például az, hogy részmunkaidős foglalkoztatás keretében volna igény ilyen irányú foglalkoztatásra is, és még sorolhatnám tovább. Azt gondolom, ez helyes lépés, amikor a bölcsődei férőhelyek számát növeljük, és ezzel a nők foglalkoztatásba való bekerülését is támogatjuk.

Ehhez kapcsolódik az is, hogy a jövő évtől a rendszeres gyermekvédelmi kedvezményre való jogosultság feltételeinek változása miatt - ahogy már ma többször elhangzott - több gyerek lesz jogosult ingyenes étkeztetésre, amelyhez a 2018. költségvetés több forrást biztosít. Ahogy már egyszer elhangzott, de hadd ismételjem meg, intézményi és szünidei étkeztetésre a következő évi költségvetésben közel 80 milliárd forint áll majd rendelkezésre.

Az önkormányzati finanszírozás tekintetében a jövő évi költségvetés legfontosabb célkitűzése a kiszámíthatóság és a stabilitás megtartása, a működési hiány nélküli gazdálkodás fiskális feltételeinek erősítése és a kistéleplések felzárkózásának elősegítése. Az önkormányzati fejezeten belül továbbra is helyes, hogy megmarad az önkormányzatok rendkívüli támogatására rendelkezésre álló összeg, illetőleg a vis maior támogatás is.

Szintén saját választókerületem példája: vannak olyan esetek, amikor nem tervezhető, nyilvánvalóan egy vis maior esemény nem tervezhető, a Duna folyik az én választókerületem teljes vonalában, sok település tartozik abba a körbe, és nem tudjuk, hogy a Duna adott áradása vagy a löszfal állapota miatt mikor kerülnek olyan helyzetbe önkormányzatok, amikor segítségre szorulnak. Például ez is fedezetül szolgál a vis maior keretből ezekre a feladatokra.

Amiért eltérek ezen a ponton az eredetileg tervezett felszólalásomtól, azt azért teszem, mert Bana Tibor képviselőtársam 66 módosító indítványa egy jelentős részében a közútfejlesztéseket jelezte. Ha államtitkár úr bent lenne a teremben, akkor neki címezném, de nyilván a jegyzőkönyvet fogja olvasni. Azt gondolom, hogy ami most az általános vitában elmondható, hiszen módosító indítványt e tekintetben nem nyújtottunk be, de mint Fejér megyei képviselő szeretném hangsúlyozni, és ez a versenyképesség kérdéseivel függ össze: a 2022-ig terjedő időszakra vonatkozó közútfejlesztési program keretében szeretném felhívni a figyelmet arra, hogy az ország azon régiója, amelyben képviselőtársaimmal tevékenykedünk, ez pedig Fejér megyének a Dunától egészen a Balatonig terjedő területe, illetőleg Dél-Fejér megye; jelesül három autópálya vonatkozásában szeretném hangsúlyozni, hogy a terület versenyképességének a növeléséhez szükség lenne arra, hogy legalább megkezdjük 2018-tól az M8 autópálya engedélyezési tervének elkészítését és ehhez megfelelő forrás biztosítását a Duna-hídtól, a dunaújvárosi hídtól egészen az enyingi M7-es bekötésig. A másik irányban pedig a dunaújvárosi Duna-hídtól a Kecskeméti terjedő szakaszra vonatkozó tervek elkészítését is jó lenne, ha tartalmazná a költségvetés vagy ennek valamely kapcsolódó része.

Ezt azért is mondanám, mert három olyan autópálya összeköttetéséről lenne szó, amely a keresztirányú forgalom levezetésével, illetve a térségben levő nagyvállalatok, ha szükséges, beszállítási útvonalak korszerűsítését szolgálná. Magyarán, a közútfejlesztés egy nagyon fontos szeletére szerettem volna felhívni a figyelmet. Azt gondolom, hogy ebben még a vita további részében mások is fognak csatlakozni.

Ez egyúttal a mobilitást is alátámasztaná. Jelentős problémaként merül fel, hogy a teljes foglalkoztatás irányába tett lépések mellett ma már azt is látjuk, hogy vannak térségek, jelesül a mi térségünk is, ahol megjelenik az az igény, hogy a további fejlesztések akkor valósíthatók meg, vállalati fejlesztések, ha ahhoz megfelelő összetételű és létszámú munkaerő áll rendelkezésre.

(9.50)

Nagyon fontos az, hogy mind a szakképzés, mind pedig a felsőfokú képzés tekintetében a rendelkezésre álló erőforrásokat jól hasznosítsuk. Ezt tesszük akkor, amikor a dunaújvárosi egyetem fejlesztésével kívánunk lehetőséget teremteni azoknak az

ágazatoknak, amelyek a környékünkön fejlődnek, így a kohászatnak, illetve a paksi bővítés következő körének.

Az elmondottakat figyelembe véve a részletes vitában majd kifejtjük az álláspontunkat az egyes módosító indítványokhoz. Kérem, hogy hozzászólásaikkal támogassák a 2018. évi költségvetés elfogadását. Köszönöm szépen. *(Taps a Fidesz soraiban.)*

ELNÖK: Köszönjük, képviselő úr. Most megadom a szót Varga László képviselő úrnak.

DR. VARGA LÁSZLÓ (MSZP): Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Államtitkár Urak! Tisztelt Képviselőtársaim! Az elmúlt 27 évben a költségvetés mindig valahol bizalmi kérdés volt a kormánypárti képviselők részéről. Volt olyan a kilencvenes évek elején, amikor ezt az akkori miniszterelnök el is mondta a kormánypárti képviselőknek, hogy tekintsék bizalmi kérdésnek a költségvetést. Magyarán, a kormánypárti képviselők támogatják a költségvetést, gyakorlatilag kivétel nélkül, az ellenzékiek pedig nyilván a költségvetés gyenge pontjaira próbálnak rámutatni. Ez valahol természetes így.

Ugyanakkor azt gondolom, egy vitának lehet olyan értelme, hogy adott esetben a kormánypárti képviselők elgondolkodnak azon, amit az ellenzéki képviselők mondanak, vagy legalább mérlegelik azokat a szempontokat is, amiket az asztalra tesznek, esetleg szakítanak az elmúlt hét év hagyományaival, és megpróbálnak ellenzéki módosító indítványokat is befogadni a költségvetésbe, ha már önök szerint ennyire jó.

Néhány olyan szempontt mondának a felszólalásom elején, elsősorban a makroszámokhoz, amelyek talán egy picit más megvilágításba helyezik a költségvetést, és ellentmondanak annak a hurráoptimista hangulatnak, amit önök próbálnak itt az elmúlt napokban kelteni.

Először is, amikor a GDP növekedéséről beszélünk, mindig érdemes megnézni azt, hogy milyen helyzetben van Magyarország a régiós versenytársaihoz képest, a környező országok hogyan tudtak növekedni, milyen viszonyban van ez a magyar GDP-növekedés adataival. Ha ezt összevetjük a 2016-os adatok tekintetében, akkor láthatjuk, hogy nem volt olyan régiós versenytársunk, amely rosszabb számot produkált volna a GDP-növekedés tekintetében, az Eurostat adatai szerint konkrétan.

Az Eurostat adatai tekintetében több százalékpontos lemaradás van a növekedésben. 2,2 százalékos mutatókat mutatnak ezek az adatok Magyarország tekintetében, de említhetném a 3,5 százalékos horvát növekedést, a 4,1 százalékos bolgár növekedést, vagy ami egészen meglepő szám, 5,1 százalékos növekedést sikerült produkálnia Romániának, de minden más versenytársunk, Csehország, Lengyelország, Szlovénia, Szlovákia jobban növekedett. Ez azt jelenti, hogy a lemaradásunk nő egyre olyan időszakban, amikor gyakorlatilag egész Európa GDP-je, bizonyos dél-európai országok kivételével, növekszik. Magyarország viszont nem tudja ezt az időszakot felzárkózásra

használni, hanem a leszakadása valójában nő a térségben.

Említeném az államadósság kérdését, amiről sokat beszélnek, annál kevesebbet tesznek valójában ebben az ügyben. Az államadósság csökkenése ugyan valamelyest megfigyelhető, de a csökkenés üteme lassul. Ha nominálisan nézzük, akkor 2010-ben nagyjából 20 000 milliárd forintnyi volt Magyarország államadóssága, 2018-ra ez majd' 30 *(sic!)* milliárdra nő. Tehát nagyjából van egy 10 *(sic!)* milliárdnyi különbség ebben a most már hét évben, amit lehet értékelni, és a jövő évi költségvetés nyilván ebből a nyolcadik évet jelenti. Itt az asztalra kell tennem azt, hogy önök eltapsoltak 3000 milliárdnyi magánnyugdíjpénztári vagyont. Ez azért fontos, mert ha kutakodnak az emlékeikben - erre kérem önöket -, akkor emlékezhetnek arra, hogy komoly vita volt a visegrádi államok és az Európai Unió között - itt Lengyelországot mindenképpen említeném -, hogy a magánnyugdíjpénztári megtakarítások ne számítsanak bele az államadósságba, illetve az aktuális évben a hiányba. Ez a 2010 előtti időszakban volt. Nyilván ezt a vitát a visegrádi államok ilyen értelemben elvesztették, bele kellett, hogy számítson, de ha beleszámít, akkor valami nincs rendjén, hiszen 10 000 milliárddal nőtt az államadósság, és még ez a 3000 milliárdnyi megtakarítás is eltűnt. Magyarán, vagy az akkori összegből vonhatjuk ezt le, és akkor valójában tulajdonképpen a megtakarítások nélkül 17 milliárd lett volna az államadósság, ha a megtakarításokat is ideszámoljuk, vagy bizony a mai helyzethez kell hozzágondolni. Tehát valójában 13 000 milliárd forinttal növelték az elmúlt hét évben az államadósságot.

Sikerült ezt úgy, hogy a szegénység nőtt az országban. *(Dr. Vitányi Istvánnak:)* Ezek tények, képviselő úr. De nyugodtan elmondhatja majd később. Az M1-en nyilván nem fog ilyeneket hallani, nyugodjon meg, a propagandájuk sulykolja majd azt, amit önök mondanak, semmilyen propagandatelevízióban nem lesz ellenzéki vélemény érdemben, úgyhogy a választói előtt majd nem kell ennyire agilisán védenie a költségvetésüket. A szegénység nőtt, a legszegényebb 10 százalék és a leggazdagabb 10 százalék között majd' tízszeres már a különbség. Ez nagyjából nyolcszoros volt a kormányváltáskor, tehát ebben a tekintetben is nagyon romlott a helyzet.

A minimálbér vásárlóerejéről, amiről önök nem szeretnek beszélni: a 2010-es bázishoz viszonyítva, tehát azt 100 százaléknak tekintve a vásárlóerő csak 2016-ra érte el azt a szintet, amit 2010-ben képviselt. Ez is tény, konkrét számok, akármit is mondanak adott esetben a propagandatelevíziók és a propagandamédia. Az a helyzet, hogy önök megadóztatták a minimálbért, és 2016-ig gyakorlatilag nem igazán őrizte a reálértékét sem a minimálbér. Ezáltal nyilván a szegénység nőtt Magyarországon.

Itt mondanám el, hogy a régiók versenyében látszik Magyarország lecsúszása. Tulajdonképpen a régiós versenyképességi adatokat összevetve láthatjuk azt, hogy mi lesz a következő évtizedekben Magyarország gazdaságával és a társadalommal, hogy

fognak élni a magyar emberek - ezt előrevetíti. Három paraméter szerint veti össze a régiókat az Európai Unió versenyképességi listája, az egészségügy, az oktatás helyzete, illetve az innováció tekintetében. Hát, szörnyű a kép, mind a hét magyar régió rontott a 2016-os mérések szerint 2013-hoz képest. Tehát mind a két időpont az önkormányzása idején van. A hét magyarországi régióból négy az utolsó húszban található az összesített adatok szerint.

Itt felhívnám a figyelmüket egy adatra, ami egészen elképesztő: az egészségügy paraméterében 263 régióból 262. az észak-magyarországi régió. Ezt azért is hangsúlyozom külön, mert Miskolc országgyűlési képviselőjeként látom azt a helyzetet, amivel a térség egészségügye küzd, az áldatlan állapotokat, a várólistákat, a hatalmas sorokat és az egyre növekvő szakdolgozói és orvoshiányt. Azt szeretném mondani önöknek, hogy az egészségügy a legnagyobb probléma ma minden mérés szerint, amit a választók érzékelnek, megoldásért kiált és nem toldozgatásért-foldozgatásért, hanem valódi, érdemi forrásnövekedésre van szükség, különösen azokban a térségekben, amelyek eleve nehezebb sorsúak. Botrányos az, hogy az észak-magyarországi régió utolsó előtti ebben a paraméterben, már a bolgár és a román régiók is előzik. Elfogadhatatlan ez tehát.

(Az elnöki széklet dr. Latorcai János, az Országgyűlés alelnöke foglalja el.)

S nyilván elgondolkodhatunk az oktatás számairól, hogy miért jutottunk ide az elmúlt hét évben, hány és hány felszólalás volt itt ellenzéki részről a tankötelezettség korhatárának leszállítása ügyében, azért, hogy a szegényebb tanulók nem jutnak el a felsőoktatásba - ez mind-mind mekkora problémát okoz -, az innováció kapcsán pedig nem igazán látni a kitörési pontokat.

Megemlíteném azt, hogy a forint megdőbentő módon 17 százalékot gyengült az elmúlt hét évben, ezért is egyértelműen a kormány, Matolcsy György felelős konkrétan, részben gazdasági miniszterként még 2013-ig, illetve azóta jegybankelnökként. S jól látszik, hogy az emberek terhei is nőnek. A 2010 óta eltelt időszakban a GDP arányában a közterhek 37,5 százalékról 39,2 százalékra növekedtek. Persze, közben a nagyobb jövedelműeknek kedvezőbb lett a helyzetük, de mint már említettem, a minimálbért megadóztatták, az áfakulcs Európa-csúcs, változatlanul 27 százalékos. Többször javasoltuk, hogy az alapvető élelmiszerekre egy kedvezményesebb, 5 százalékos áfakulcsot vezessenek be, hiszen ez nagyon segítené a legnehezebb sorban élőket. Hát, elég lassan látjuk ezt visszaköszönni a költségvetésben. Ennek kapcsán nyújtottunk be most is módosító indítványokat.

A munkabérből, a minimálbérből és a bérminimumból élők adóterhei a legnagyobbak közé tartoznak az Európai Unióban és az OECD térségében. Itt hangsúlyoznám megint, hogy a legalacsonyabb keresetűeken van a legnagyobb teher, és különösen nőttek az ő terheik.

A növekedésről még annyit, hogy 2018-ban mintegy 2400 milliárd forintnyi uniós forrást költünk el, ennyi épül be, és ez szolgálja Magyarország növekedését és fejlődését. Ez a GDP 6,4 százaléka, az önök által egyébként elég optimistán várt GDP-adat 6,4 százaléka. Ebből a 6,4 százaléknyi forráslelivásból 4,3 százaléknyi növekedést prognosztizál az önök optimista száma. Azért ezt a két számot is összevetve látható, hogy a helyzet bizony lehetne jobb.

(10.00)

Nézzük egy picit meg itt a felszólalásom végén még, hogy mire költik ezeket a fejlesztési forrásokat és milyen módon. Én itt a TOP-okat említeném meg, mint talán a vidéki Magyarország által legjobban várt kitörési pontokat. A TOP-os pályázatoknál azonban, hogy mondjam, komoly késlekedések és komoly kérdőjelek fogalmazódnak meg szerte a vidéki önkormányzatokban. A megyei jogú városok tekintetében nyilván a TOP-ok helyzete annyival egyszerűbb, hogy nagyjából a lakosságszám, illetve az egyéb helyzet arányában konkrét keret van, amelyről nyilván a testületek és egyéb fórumok döntenek.

Azonban a kisebb falvak, városok tekintetében a megyei önkormányzatok léptek be elbíráló testületként. Számptalan ponton hallani, hogy itt az objektivitásban, a döntéshozatal objektivitásban komoly kérdőjelek mutatkoznak. Fideszes képviselőkről hallani, akik listákkal rohagnak, hozzájuk tartozó kijáróemberekről, akik megmondóemberek, a velük való kapcsolattartásról hallani - mint a siker egyetlen feltétele. A Borsod-Abaúj-Zemplén megyei közgyűlés MSZP-frakciójának minden tagjával, mindegyik megyei közgyűlési taggal szerte az országban titoktartási nyilatkozatot íratnak alá ebben a dologban, de azt már azért tudni, hogy, mondjuk úgy, hogy a döntés-előkészítés metodikájáról és a pályázatelbírálás, -előkészítés tartalmáról nem láthattak érdemi információkat.

Az Európai Unió is többször észrevételt tett ebben a folyamatban, tehát azt állítom, hogy a TOP-os forráselosztás mechanizmusában nagyon komoly visszaélések látszanak. Ezek gyanúja látszik. Remélem, hogy a következő hetekben a döntésekről többet is megtudhat az ország közvéleménye és az érintett önkormányzatok, azonban ha ezek bebizonyosodnak, az már inkább a büntető törvénykönyvre fog tartozni.

Azért hoztam ide ezt a kérdést, mert állítom, hogy nagyon sok település számára a TOP-os pályázatok voltak lehetőségként remények arra, hogy ebben a fejlesztési ciklusban a településük fejlődjön. Szerintem nagyon sokan fognak csalódni, nagyon sokan fogják azt látni, hogy igazán a kormánypárti képviselőkhöz való viszony vagy egyéb, a Btk.-ra tartozó kérdések voltak azok, amik a döntéshozatalt befolyásolták.

Úgyhogy én ezt látva azért ismételtelen benyújtottam sok módosító indítványt a választókerületem

kapcsán, a választókerületem kisebb településeit érintőleg is, Varbó, Parasznya, Radostyán, Sajólászlófalva és Sajóbáony tekintetében is nyújtottam be ilyen fejlesztési módosító indítványokat. Kérem önöket, hogy legalább néhányat fontoljanak meg - a korábbi évek gyakorlatával ellentétesen - ezek közül, és arra kérem önöket, hogy támogassák ezeket az indítványaimat. Higgyék el, mind olyan kérdések, mindegyik indítvány, amit be fogok a mai nap folyamán nyújtani, ami egyébként jogos és támogatásra méltó igény. Olyan igények, amelyeket a települések évek óta firsziroznak, csak sokszor kimaradnak az önök által elég szubjektív módon üzemeltetett, mondjuk így finoman, mert ennél durvábban is tudnám mondani, tehát szubjektív módon üzemeltetett döntéshozatali rendszerből kiszorulnak.

Azt tudom mondani tehát, hogy mi ezt a költségvetést ebben a formában elfogadásra nem tartjuk érdemesnek, ez a költségvetés ebben a formában a korrupció és a szegénység költségvetése, ezt rakták le önök az asztalra egy olyan környezetben, amikor Európa növekedése sokkal több lehetőséget adna Magyarországnak számára is.

Köszönöm, elnök úr. *(Burány Sándor és Tukacs István tapsol.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Szeretettel köszöntöm képviselőtársaimat. A következő felszólaló a KDNP képviselőcsoportjából Móring József Attila képviselő úr, az Országgyűlés jegyzője. Parancsoljon!

MÓRING JÓZSEF ATTILA (KDNP): Köszönöm a szót. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Államtitkár Urak! Tisztelt Országgyűlés! A honvédelmi kiadások és a hosszú távú tervezés feltételeinek megteremtését szolgáló költségvetési források biztosításáról szóló kormányhatározatban foglaltak szerint 2018-ban jelentős összegű, az előző évi előirányzathoz képest körülbelül 21 százalékos forrásbővülés figyelhető majd meg. A 2018. évi költségvetésitörvény-javaslat szerint a Honvédelmi Minisztérium fejezeti támogatási főösszege 393 milliárd forintban, a kiadási főösszege pedig 427 milliárd forintban kerül meghatározásra.

A Honvédelmi Minisztérium fejezeti 2018. évi költségvetési javaslata fedezetet biztosít az állami alkalmazottak megbecsülésének elismeréseként meghirdetett életpályák keretében megvalósuló illetmény- és bérfejlesztésekre, a katonai életpályamodell folytatásaként a katonák vonatkozásában megvalósuló 2018. évi 5 százalékos mértékű illetményfejlesztésre, továbbá a közalkalmazottak honvédelmi pótlékának 2018. évi kiadásaira és a pedagógusok, illetve az egészségügyi dolgozók bérfejlesztésének fedezetére is.

A jelentős keretbővülésnek köszönhetően 2018-ban tervezetten 94,6 milliárd forint fordítható fejlesztési kiadásokra. Ez az összes tervezett kiadás 22 százaléka. A költségvetés megteremti a fedezetet a korábbi években megkezdett fejlesztési programok folytatásához és a tárca által 2017-ben megkezdett

„Zrínyi 2026” honvédelmi és haderőfejlesztési program megvalósításának 2018. évi üteméhez.

A haza védelme nemzeti ügy. Ezen alapelv nyomán a „Zrínyi 2026” program megvalósításának egyik fontos elemét képezi a társadalmi támogatottság, a civil állampolgárok megszólítása, valamint a honvédség és a társadalom kapcsolatrendszerének erősítése. Jelentős programelem továbbá az önkéntes területi tartalékos rendszer fenntartása és bővítése, továbbá a honvédség és a társadalom kapcsolatának erősítése.

A megújuló tartalékos rendszer szélesebb bázisra történő helyezésének, a honvédség és a társadalom kapcsolata erősítésének egyik eszköze a Honvédelmi Sportszövetség és a civil szervezetek támogatása. A Honvédelmi Sportszövetséget az Országgyűlés a Honvédelmi Sportszövetségről szóló 2016. évi CXXXII. törvénnyel hozta létre, meghatározva a honvédelmi nevelés programjaiban való közreműködés, a honvédelmi sportok által a honvédelmi tudás megszerzése érdekében végrehajtásra kerülő feladatait.

A fejezeti költségvetésében 2018-ban ezért új elemként került megtervezésre a köztestületként működő Honvédelmi Sportszövetség támogatása, amellyel a szervezet betöltheti közvetítő szerepét a honvédség és a társadalom között. A Honvédelmi Sportszövetség tevékenységével kiegészítheti és megalapozhatja az önkéntes tartalékos rendszerbe belépni, a haza védelmében részt venni kívánó fiatalok képzését és felkészülését.

A „Zrínyi 2026” program másik hangsúlyos eleme a honvédség alaprendeltetéséből adódó képességek fenntartása és kialakítása, valamint a NATO részére felajánlott képességek biztosítása. A 2018. évi költségvetés számol a légi, légvédelmi, a földi szállítási képességek fejlesztésével, tervezésre került a katonák felszereléséhez és a különleges műveleti képesség fejlesztéséhez szükséges kiadások fedezete.

2018-ban laktanyafejlesztési koncepció kezdődik a katonák élet- és munkafeltételeinek javítása érdekében, amelynek elsődleges célja a személyi állomány élet- és munkakörülményeinek javítása, a katonai objektumok lakhatást biztosító, továbbá a kiképzési, élelmezési, egészségügyi és logisztikai ellátást biztosító épületeinek felújítása. A 2018. évi költségvetési javaslat tartalmazza többek között a Gripen-gépek bérleti kiadásait, a harcászati URH-rádió beszerzését, gépjárműbeszerzési program keretében korszerű terepjáró gépjárművek beszerzését, a közúti tehergépjárműpark korszerűsítését, a Mistral fegyverrendszer modernizálását és a komplex informatikai fejlesztési program fedezetét.

(10.10)

A légi erő fejlesztése keretében folytatódnak a Pápa Bázisrepülőtér fejlesztési munkái, továbbá a 2017-ben megkezdett helikopter-modernizációs programok is.

Magyarország és a magyar emberek biztonsága és védelme érdekében indokoltá vált a Magyar Hon-

védség létszámának növelése. A költségvetési javaslat 2017-hez képest 1020 fős létszámnöveléssel készült, 26 753 fő katonára, közalkalmazott és kormányzati tisztviselő foglalkoztatásának fedezetét tartalmazza.

A nemzetközi feladatok tekintetében a következő évi költségvetési javaslat számolt az Iszlám Állam elnevezésű terrorszervezet elleni szerepvállalással, az afganisztáni műveletekben a NATO katonai műveleteinek intenzitásához igazodó arányos részvételhez szükséges kiadásokkal, és biztosítja a forrásokat a balkáni, afrikai jelenlét fenntartására is.

A kiemelt jelentőségű nemzetközi gyakorlatok és képzések végrehajtásához is több forrás áll majd rendelkezésre, mint 2017-ben. A 2018-as költségvetésben a tömeges bevándorlással összefüggő és határvédelmi feladatok is a fejezet költségvetésében létrehozásra kerülő fejezeti kezelésű előirányzat terhére kerülnek finanszírozásra. A HM számára a kormány döntése szerinti, jól kiszámítható, GDP-arányos költségvetés-bővülés megteremtette annak lehetőségét, hogy növelésre kerülhessenek azok a források, amelyek a Magyar Honvédség katonai alakulatai számára a csapatok önálló, saját hatáskörben megvalósuló és központi beszerzés keretében realizálódó ellátását biztosítják, ezzel is biztosítva a személyi állomány munkavégzéséhez szükséges feltételek magasabb színvonalú biztosítását a katonai szervezetek elhelyezési körülményeinek javítását 2018-ban.

Annak érdekében, hogy a hazai költségvetésből rendelkezésre álló források minél nagyobb hányada a tényleges haderőfejlesztésre koncentráltan kerülhessen felhasználásra, a tárca a nem haditechnikai célú fejlesztéseket az EU 2014-2020 programozási időszakban rendelkezésre álló uniós források bevonásával kívánja megvalósítani. A törvényjavaslat a nemzetközi szerepvállalásból adódó feladatok végrehajtása, valamint a NATO felé vállalt haderőfejlesztési célkitűzések érdekében a honvédelmi miniszter részére átcsoportosítási jogot biztosít a fejezet előirányzatai között.

A törvénytervezet biztonságos feltételeket teremt a Magyar Honvédség működéséhez és fejlesztéséhez 2018-ban, mindannyiunk biztonsága érdekében. Kérem ezért, hogy támogassák az előterjesztést. Köszönöm szépen megtisztelő figyelmüket. *(Taps a kormányzó pártok padosraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, jegyző úr. A Jobbik képviselőcsoportjából Hegedűs Lorántné képviselő asszony, az Országgyűlés jegyzője jelentkezett rendes felszólalásra. Parancsoljon, jegyző asszony!

HEGEDŰS LORÁNTNÉ (Jobbik): Köszönöm szépen a szót, elnök úr. Tisztelt Ház! Tisztelt Államtitkár Urak! Ott szeretném folytatni, ahol Galambos Dénes képviselőtársunk abbahagyta, tudniillik arról beszélt, hogy az önkormányzati finanszírozás minden tekintetben szép, jó és elegendő. Azt kell mondanom, hogy képviselőtársunk sajnos nagyot téved, sajnos messze nem ilyen jó az összkép. A továbbiakban szeretném ezt most pontról pontra részletezni.

Nagyon örülök, hogy egyébként Pogácsás államtitkár úr is itt tartózkodik a teremben. Remélem, ő is tud majd nekünk érdemi pluszinformációval szolgálni. Tartok tőle, hogy sok tekintetben meg kell erősítse majd a szavaimat.

Legelsősorban arra kell hogy rámutassak, hogy az önkormányzatok általános működési támogatása, ami több minden dologra, a hivatalok működésére, valamint a településüzemeltetési feladatok ellátására is szolgál, azon belül is a hivatalok működése tekintetében messze nem elegendő forrást biztosít a települések számára az elismert köztisztviselői létszám alapján. Ez korábban is így volt, ennek a normatívának a száma, az aránya éveken keresztül nem változott semmit.

Igen ám, de a múlt év 2016. novemberi bérmegállapodás alapján egy előre nem tervezhető, az önkormányzatok számára előre nem látható pluszkidátás, teher, többletterhelés is jelentkezett. Arról van szó, hogy a minimálbér, illetve a garantált bérminimum emelkedése miatt az erre a keretre jutó forrás most már tényleg messze alulmarad attól, amit egyébként ténylegesen ki kell fizetniük az önkormányzatoknak. Mi ezt kezdeményeztük korábban, egy országgyűlési határozat keretében, a 2017-es költségvetési törvény módosítása tekintetében is, illetve amikor a kormányzat benyújtotta szintén a 2017-es költségvetési törvény módosítását, ahhoz is adtunk be ilyen jellegű módosító indítványt.

Sajnálatos módon azt kell hogy lássuk, hogy semmi változás nincsen ebben a kérdésben a 2018-as költségvetésben sem. Nagyon remélem, hogy nem számít majd tiltott szemléltetésnek, ha felmutatom, hogyan is néz ki most a 2017. évi közalkalmazotti bértábla. *(Felmutat egy nyomtatott lapot.)* Tudniillik ez a költségvetés 6. számú melléklete, és ez is szoros összefüggésben van ezzel a kérdéskörrel.

Emellé azt is hozzá kell tennem, hogy a 2016. évig bezárólag, sőt a 2017. évben sem emelkedett a köztisztviselői alapilletmény, ami tudjuk, hogy 2008 óta nem emelkedhetett Magyarországon, amióta Gyurcsányék megkötötték azt a szegényletes IMF-paktumot. Tehát ezek az emberek, akiknek a béréről beszélek, mind a köztisztviselők, mind a közalkalmazottak, azóta nem tapasztalhattak érdemi előrelépést a saját bérezésük kapcsán.

Itt is, ebben a táblázatban, azt kell lássuk a közalkalmazottak tekintetében *(A felszólalás alatt többször felmutatja a táblázatot.)*, hogy az első 4-5 kategóriában gyakorlatilag mindenki, aki ilyen értelemben a köz szolgálatába lép, az élete első munkanapján, valamint az élete utolsó munkanapján ugyanannyi bért kap. Tehát valaki, aki elkezd dolgozni akár 8 általánossal, akár egy középfokú végzettséggel, egy női munkatárs esetén dolgozik, mondjuk, 40 éven keresztül, végig a minimális juttatást kapja. Tehát a Fidesz által kínált életpályamodell a közszférában jelenleg úgy néz ki, hogy minimális bér, aztán utána nyilvánvalóan valamifajta minimális nyugdíj, és ez összességében a minimális élet, amit nekik szánnak.

Ezért, mivel ez elfogadhatatlan, és mivel mi ezt semmilyen értelemben nem tudjuk támogatni, egy-

részt beadtunk egy módosító indítványt, ami a köztisztviselői alapilletmény növeléséről szól, most már végre érdemi módon, és nem úgy, hogy áthárítjuk azt az önkormányzatokra, hogy vagy ki tudják fizetni, vagy nem, vagy ki tudják gazdálkodni, vagy nem, hanem valójában a költségvetési törvényben legyen definiálva, a szakszervezetek követelésének megfelelően, legalább egy 20 százalékos emelés.

Minekutána a közalkalmazotti bértáblának így, ebben a formában valójában nincs értelme, hiszen a jelenleg zölden látható számok azt jelentik, hogy a táblának körülbelül 60-70 százaléka egyforma bért kap. Jövőre ez annyiban fog romlani, hogy most már nem 60-70 százalék, hanem közel 80 százaléka fogja ugyanazt a bért kapni. Tehát ilyen értelemben nincs értelme, tulajdonképpen nyugodtan ki is vehetnék ezt a 6-os mellékletet a költségvetésből, hacsak azt a módosításunkat el nem fogadják, hogy a minimálbérhez, valamint a garantált bérminimumhoz legyen kötve. Tehát az első fizetési osztályba, az első sorba minden esetben, minden alkalommal a minimálbér, illetve a garantált bérminimum kerüljön, és ehhez képest legyenek további szorzók megállapítva. Tudniillik ez nemcsak egy-egy fizetési osztályon belül, tehát egy-egy oszlopon belül jelent nagyon durva bérfeszültséget, hanem a különböző fizetési kategóriákban is nagyon durva bérfeszültséget jelent, hiszen bárki, aki elvégzett, mondjuk, egy gimnáziumot és egy érettségije van, de az is, aki akadémiai doktori fokozattal rendelkezik, ugyanannyi bért kap. Tehát mindegy, hogy hány évet dolgozott, és mindegy, hogy milyen végzettsége van, ugyanannyi bért kap.

Nyilvánvalóan ez adott esetben kiegészülhet bizonyos nyelvi pótlékkal, vezetői pótlékkal, a munkáltató által, az önkormányzat által adott bizonyos pótlékokkal, de ezek a pótlékok nem a valódi bértérszámítódnak hozzá, ezekből nem lesz nyugdíj; ez nem a valódi fizetés.

(10.20)

Tehát ezekből a pótlékokból most egyszer s mindenkorra valódi fizetést kéne nekünk csinálni.

Ehhez kapcsolódik az is, ami a tegnapi vitában elhangzott. Banai államtitkár úr volt akkor bent, aki azt mondta, hogy ne sajnáljuk annyira a közszférában dolgozókat, mert az alkalmazásban állókból 550 ezer embernek jövőre több lesz a bére. Igen, valóban több lesz a bére, körülbelül 800-850 ezer emberről beszélhetünk, és ehhez képest ezeknek egy picit emelkedni fog a bére, de emögött egy valóban tragikus helyzet van, az, amit az előbb mutattam: ezek az emberek minimális juttatást kapnak. Persze, hogy emelkedik a bérük, csak ez nem teremthet egzisztenciát egy teljes család tekintetében. Képzelnék el, hogy két tisztviselő összeházasodik, születik nekik egy-két gyerekük, akkor annak a családnak minden tagja a létminimumon vagy a létminimum alatt fog tengődni.

Ezért tehát én azt gondolom, hogy igenis fontos lenne olyan értelmű eltéréseket megfogalmazni és

beépíteni a költségvetésbe, mint amit az előbb is elmondtam.

A továbbiakban az önkormányzatok gazdálkodási szabadságáról szeretnék egy-két szót szólni, noha egyébként összefüggésben van az előbbieken elmondottakkal is, de egy pont kapcsán ezt szeretném konkretizálni is. Nevezetesen: a gépjárműadó helyben maradó részéről van szó. A korábbiakban, két-három évvel ezelőttig a gépjárműadó, amit egyébként az önkormányzatok szednek be, 100 százaléka ott maradt bevételként az önkormányzatoknál. Na, ennek vége, és a pár évvel ezelőtti módosítás óta már csak a 40 százalékról beszélünk, tehát a munka ott marad továbbra is az önkormányzatoknál, hiszen ők tartják nyilván, ők szedik be ezeket a pénzeket, viszont ennek egy jelentős részét továbbítania kell az önkormányzatoknak a központi költségvetés felé.

Ez egy annyiban elfogadhatatlan dolog, hogy az Alaptörvény is, de az ágazati törvény, tehát az önkormányzati törvény is arról szól, hogy az önkormányzatoknak meg kell adni a gazdálkodási szabadságot, de ha a saját bevételeiket is elvonjuk - majd erről még fogok a későbbiekben is beszélni -, ehhez számolom most a gépjárműadót is, hiszen ezt ők szedik be, akkor valójában a végtelenségig leszűkítjük a mozgásterüket, hiszen egyébként kötelező önkormányzati feladatok ellátására nem jut elég pénz, hát még a fejlesztésekre, amelyek valójában szükségesek az egyes településeken. Itt is elhangzott nemrégiben a kedves képviselőtársamtól egy rendkívül hosszú lista, hogy mi mindent lehetne az adott településeken fejleszteni. Igen, ezt a helyben lakók pontosan tudják, a helyi döntéshozók pontosan tudják, és ezt ők kezelni is tudnák, ma megfelelő mozgásterük lenne, például olyan módon, hogy ezt a gépjárműadót ott helyben megkaphatják.

Ehhez kapcsolódik még egy pont, ez inkább a nagyobb településekre vonatkozik: ez a szolidaritási hozzájárulás. Ez egy újfajta, mondjuk így, adónem, amit az önkormányzatoknak kell viselniük. Arról van szó, hogy a köznevelési törvény módosítása után most már az egyes iskoláknak nemcsak a fenntartása, de a működtetése is az állam feladata. Amikor az önkormányzatok kapnak egy feladatot kötelező feladatként, akkor általában a központi költségvetés a feladatfinanszírozás keretében ezeket a kötelező önkormányzati feladatokat támogatja valamilyen mértékben, hiszen erről szól a törvény, erről szól az ágazati törvény, de arról sehol nincsen szó, se az Alaptörvényben, se az önkormányzati törvényben, hogy ha elveszünk egy feladatot, akkor ahhoz még pénzt is elveszünk az önkormányzatoktól.

Ez egy teljesen nonszensz állapot, megítélésünk szerint, meggyőződésünk szerint egyébként alaptörvény-ellenes állapot, hiszen a központi alrendszer, illetve az önkormányzati alrendszer közötti kapcsolat csak olyan módon valósulhatna meg a kétharmados törvény szerint, amennyiben a központi alrendszer támogatja az önkormányzatokat, valamint az önkormányzatok saját bevételei, amelyeket most önk itt elvonnak, arra szolgálnának, hogy a helyben lévő

kötelező feladataikat ellássák, de önök pont ebből a saját bevételből vonnak el. Nagyon remélem, hogy az Alkotmánybíróság minél hamarabb meg fogja állapítani ennek az alaptörvény-ellenességét, és azért az a 40 milliárd forint, amit önök betervezték a költségvetésbe a jövő évre, amit el kívánnak ilyen módon vonni az önkormányzatoktól, már a továbbiakban nem lesz lehetséges.

Banai államtitkár úr ezzel kapcsolatos megjegyzéseimre azt mondta, hogy de ebből más kisebb településeknél például a bölcsődefejlesztést fogják majd finanszírozni. Kérem, attól, hogy egy elvont bevétel megjelenik a központi költségvetésben, annak a szétszórása egyáltalában nem biztos, hogy a szolidaritást szolgálja, de hogy törvénytelen az elvonás, az biztos. Tehát egy törvénytelenül elvont pénz esetében, még ha esetleg azt jó célra is fordítanánk, akkor is törvénytelen továbbra is az elvonás, tehát ezt ilyen értelemben semmilyen módon nem tudjuk támogatni. Köszönöm, hogy meghallgattak. *(Taps a Jobbik soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, jegyző asszony. A Fidesz képviselőcsoportjából Hörcsik Richárd képviselő úr következik rendes felszólalásra. Parancsoljon, képviselő úr!

DR. HÖRCSIK RICHÁRD (Fidesz): Köszönöm a szót. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Államtitkár Urak! Tisztelt Országgyűlés! Amikor az ország költségvetése kerül a parlament asztalára, érdemes megemlíteni, hogy a választott képviselőknek a költségvetés meghatározásának joga egyben a legrégebbi hatásköre. Mindazonáltal érdemes arról is szót váltani, hogy a költségvetés, ugyanúgy, mint egy nagy családnak, nem más, mint a családnak, azaz a nagy családnak, az ország pénzügyi tervének a meghatározása, amelyben számot vetünk a várakozásainkkal és a realitásokkal, majd figyelemmel kísérjük a terv teljesülését. Ahogy minden előrelátó ember saját életében is terveket alkot, célokat tűz ki, úgy kell nekünk is, úgy hiszem, választott képviselőknek előretekinteni és az ország sorsáról dönteni vagy határozni.

Tisztelt Képviselőtársaim! Az Európai ügyek bizottsága elnökeként, azt gondolom, itt a költségvetésnek ebben a vitájában nekem elsősorban arról kellene szólnom, hogy miképpen jelenik meg az Európai Unió Magyarország pénzügyi tervében, milyen előrelépésekre, milyen változásokra érdemes felhívni a figyelmet a jövő évi költségvetés kapcsán, ami talán segítheti azon polgártársainkat vagy vállalkozókat, akik európai uniós forrásokat akarnak igénybe venni.

Tisztelt Képviselőtársaim! Először is szeretném leszögezni, hogy Magyarország és az Európai Unió úgynevezett költségvetési kapcsolatainak az áttekintésére nemcsak a mostani költségvetés parlamenti vitája ad alkalmat, mert emlékeztetem képviselőtársaimat, hogy éppen a kormány kezdeményezésére évente még két alkalommal politikai vitanap keretében vitathatjuk meg az uniós források felhasználását. Ha jól emlékszem, a legutóbb ilyen vitára március 27-én került sor itt, a tisztelt Ház falai között. Úgy

vélem, tisztelt képviselőtársaim, hogy az uniós tagságunkból fakadó lehetőségeket, legyen az a pénzügyi források felsorolása, minél gyakrabban és minél szélesebb körben kellene megvitatni, mert az uniós folyamatok megértése és megértetése a választópolgárokkal, úgy vélem, kiemelt jelentőségű.

Tisztelt Képviselőtársaim! A 2014 és 2020 közötti uniós fejlesztési időszakban azt a célt tűztük magunk elé, hogy elsősorban a gazdasági fejlődést és a foglalkoztatás bővülését szolgáló projekteket igyekezzünk megvalósítani. A kormány elszánta magát arra, hogy ezt a hétéves időszakot nagyon is céltudatosan szervezze meg. Ennek köszönhetően szeretném emlékeztetni a képviselőtársaimat, hogy március 31-ig az összes rendelkezésünkre álló forrást meghirdette, valamint az 508 pályázati kiírásban a kormány a rendelkezésre álló keretnél átlagosan 4 százalékkal magasabb összeget határozott meg azért, hogy az uniós források lehívása teljeskörűen megtörténjen, ez se legyen probléma a vállalkozók számára. A tervek szerint tehát 2017 végéig a rendelkezésre álló források 85 százalékáról is döntés fog születni.

Áttanulmányozva a benyújtott törvényjavaslatot, úgy látom, ahogy elhangzott a miniszter úr expozéjában is, azt a munkából élők költségvetése mellett bátran lehet nevezni az uniós források költségvetésének is, hiszen ahogy látjuk, a jövő évben minden korábbinál nagyobb arányú uniós forrás kifizetésére nyílnak lehetőségek.

(10.30)

Látjuk a számokból azt, hogy a kormány minden eddiginél több, pontosan 2418 milliárd forint uniós támogatást tervez kifizetni a költségvetésen keresztül. Úgy hiszem, hogy ilyen nagyságrendű kifizetésre legutóbb 2015-ben volt példa, amikor éppen a két fejlesztési ciklus ért össze, megemelve így a felhasználható keretet.

A várható kifizetések kiemelkedően magas mértéke tehát azt tükrözi számunkra, hogy a kormány elkötelezett a 2020-ig tartó fejlesztési időszak uniós forrásai döntő hányadának 2018. év végéig történő kifizetése mellett. Megjegyzem, hogy e cél megvalósítása érdekében a jogszabályokkal összhangban pedig lehetőség nyílik a rendelkezésre álló uniós támogatási keretek egészének kötelezettségvállalással való lefedésére, valamint az összes forrás felhasználása érdekében a kormány egyetértésével úgynevezett többletkötelezettség vállalására is. Ez jól mutatja azt, hogy tanultunk az elmúlt hétéves uniós ciklus hibáiból, a kifizetések nehézségeiből.

Mindez azt jelenti, hogy a 2018. évi kifizetések nagyságrendje várhatóan még a korábbi évek kiemelkedően magas értékeit is meg fogja haladni, fenntartva a gazdasági növekedés lendületét, hiszen azt is látjuk, hogy a kormány a fejlesztési források 60 százalékát a foglalkoztatás és a versenyképesség növelésére kívánja fordítani. Az uniós pénzek hozzájárulnak a gazdaság növekedéséhez, amely így jövőre

13 százalékos beruházás-, és 4,3 százalékos GDP-növekedést érhet el.

Tisztelt Képviselőtársaim! A költségvetésjavaslat igyekszik kivédeni azt a kockázatot, amit korábban láttunk már, amely az Európai Bizottságtól érkező források bizonytalanságából eredhet. Például, ha elakadnának valamilyen oknál fogva az átutalások az uniós intézménytől, mint láttuk az elmúlt ciklusban és az elmúlt időszakban is, hogy sokszor került a magyar kormány vitába az Európai Bizottsággal, és mire ezt tisztázták, hál' istennek, ezek 95-98 százaléka meg is történt, időbe tellett. Úgy hiszem, hogy ezt a kockázatot ez a költségvetés megpróbálja kivédeni, mert ennek érdekében a 2018. évi költségvetés tervezése során egyfajta újítást vezet be, egyfajta újításként az EU-forrásból származó bevételek nem az uniós fejlesztések fejezetébe kerülnek, mint korábban volt, hanem egységesen a költségvetés közvetlen bevételei között jelennek meg. Ennek a tervezési módszernek az előnye a közgazdászok szerint, hogy az uniós bevételek érkezésének ütemétől függetlenül az uniós fejlesztési költségvetésből finanszírozott kiadásoknak a teljesítése. A kifizetések biztosítása érdekében a XLII. fejezetbe érkező egyéb bevételek is felhasználhatóak a központi költségvetés számára.

Tisztelt Képviselőtársaim! Az Unióval kötött partnerségi megállapodás Magyarország számára - mint korábban hallottuk miniszter úrtól - 25 milliárd eurónyi forrást irányoz elő, amely a szükséges hazai társfinanszírozással, valamint a költségvetésen kívül folyósított úgynevezett agrártámogatásokkal együtt a 2014-2020 közötti időszakban tehát összesen 12 000 milliárd forint fejlesztést jelent. Persze, feltehetnénk a költői kérdést, hogy szép-szép ezen óriási forrásoknak a lehívása és elköltése, de a források felhasználása után vajon mennyivel emelkedik az átlagpolgárnak az életszínvonala. Hiszen az emberek többsége a saját és családja boldogulásán, életminőségének a javulásán keresztül érzi igazán ezt a fejlődést.

Ezért is gondolom, hogy az előbb említett nagy uniós források összege után érdemes arról is szólni egy kitérővel, hogy mit jelent, akár éppen európai összehasonlításban is ez a költségvetés a családok mindennapjaiban. Láttuk azt is, és többször elmondták képviselőtársaim is, hogy a kormány célja, hogy Magyarország családbarát ország legyen, és ezért döntött az Európában is egyedülálló családi adózás bevezetéséről, ami már, ird és mondd, közel egymilliárd családnak nyújt segítséget.

Aztán itt van például a kétgyermekesek családi adókedvezménye, ami havi 35 ezer forintra nő, és igenis, jövőre is lesz első házasok adókedvezménye. Vagy például említhetném, hogy az otthonteremtésre még több pénz, 226 milliárd forint áll majd rendelkezésre. A családok gazdálkodását ezeken túl újabb adócsökkentések is segítik. Nem sorolom tovább, hiszen számos ilyen dolgot lehetne még megemlíteni.

Tisztelt Képviselőtársaim! De térjünk vissza az európai térfélre! Amennyiben a jövő évi költségvetés kapcsán például a sokat emlegetett maastrichti krité-

riumokra tekintünk, én úgy hiszem, hogy nincs szégyenkeznivalónk, hiszen a költségvetési deficit továbbra is a 3 százalékos küszöb alatt várható és a GDP 2,4 százalékában, a GDP-arányos államadósság pedig 69,5 százalékra csökken az idei évre várható 71,4 százalékról.

Az európai uniós költségvetési kapcsolatokat érintő fontos kérdést kell még megemlítenem: az agrárpiaci és a közvetlen termelői támogatásoknak a tételét. Itt szeretném megemlíteni a KPMG által készített tanulmányt, ami éppen azt támasztja alá, hogy a múltban az uniós transzferek szerepe a mezőgazdaságban jórészt a jövedelempótlás és a cégeknek a fenntartása volt. A kormány éppen ezért próbálja a kis- és közepes méretű, de az üzemgazdaságosság szempontjából még fenntartható vállalkozásokat helyzetbe hozni a mostani ciklusban. A költségvetésen kívül tehát közvetlenül a gazdáknak kifizetendő források összege jövőre 425 milliárd forint lehet. 425 milliárd forint! Sok ez vagy kevés? Ez az egyetlen tétel önmagában is jóval meghaladja azt a 310 milliárd forintos hozzájárulást, amit Magyarország évente az uniós büdzsébe befizet. Tehát ezek a számok, úgy hiszem, hogy önmagukért beszélnek. Tehát Magyarország nettó pozíciója jó, rendben van.

Tisztelt Országgyűlés! Végül szeretném megemlíteni a gazdaságfejlesztési és innovációs operatív programot, amit csak úgy nevezünk röviden, hogy a GINOP, amelynek egyik legfontosabb célkitűzése, hogy a foglalkoztatási ráta elérje a 75 százalékot. Fontos, hogy nem állunk meg itt, hiszen a célunk a teljes foglalkoztatottság megvalósítása, és a polgári kormány célja a kezdettől az, hogy a segílyt felváltsa a munka.

A GINOP-forrásokból 2017. március 31-ig 2592 milliárd forint került meghirdetésre, ami meghaladja a keret száz százalékát, és a felhívások keretösszegét figyelembe véve 2017 végéig 2124 milliárd forintos kötelezettségvállalás valósulhat meg, és a fennmaradó 468 milliárd forintot pedig a kormány, illetve az irányító hatóság 2018-ra tervezi. Tehát a GINOP-ba év végére közel 20 ezer támogatási igény is beérkezhet. Eddig 4500 pozitív támogatói döntést hoztak, ezek közül 4370 esetben már aláírt szerződésről és csaknem - ird és mondd - 600 milliárd forintnyi kifizetés megtörténtéről tudunk beszámolni.

Tisztelt Képviselőtársaim! Úgy vélem, hogy az uniós fejlesztések és források a társadalom és az egész ország javát szolgálják, hozzájárulnak a gazdasági növekedéshez, és igenis elősegítik a foglalkoztatás bővülését. A Magyarországnak járó uniós források fontos lehetőséget teremtenek hazánk versenyképességének fokozása és a regionális különbségek csökkentése tekintetében.

Én ezért kérem európai uniós szemüveggel vizsgálva a költségvetést, hogy támogassák ennek a törvényjavaslatnak az elfogadását. Köszönöm megtisztelő figyelmüket. *(Taps a kormánypartok soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. A kormány nevében Íjgyártó István államtitkár úr jelentkezett felszólalásra. Parancsoljon, államtitkár úr!

(10.40)

ÍJGYÁRTÓ ISTVÁN külgazdasági és külügyminisztériumi államtitkár: Köszönöm szépen a szót, elnök úr. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Országgyűlés! Engedjék meg, hogy Hörcsik Richárd képviselő úr felszólalására reagálva általánosabban beszéljek arról, hogy a Külgazdasági és Külügyminisztérium hogyan kíván a magyar gazdaság és a külkapcsolatok fejlesztéséhez 2018-ban hozzájárulni.

A Külgazdasági és Külügyminisztérium számára, összhangban a kormány kiemelt gazdaságpolitikai céljainak megvalósítása szempontjából fontos feladatokkal, továbbra is meghatározó jelentőségű a külfölditöke-beáramlás, illetve a bővítő beruházások elősegítése.

Kiemelt feladat, hogy olyan termelő beruházásokat vonzzunk az országba, amelyek a hazai kis- és középvállalatok részére is további beszállításokat generálnak, munkahelyeket létesítenek, vagy új technológiát, modern termelési kultúrát hoznak Magyarországra. Annak érdekében, hogy az egyes régiókban jelentkező munkaerőhiány ne okozzon a magyarországi vállalatoknak versenyhátrányt, immár a technológiaintenzív és a K+F beruházások hazai támogatása is hangsúlyos figyelemben részesül.

A magyar export növelése is változatlanul kiemelt külgazdasági célkitűzésünk. A kereskedelem-fejlesztési feladatokat a KKM a 2018. esztendőben is az MNKH, a Magyar Nemzeti Kereskedőház Zrt. útján látja el. Fontos, hogy a magyar exportőrök számára hatékony finanszírozási és biztosítási konstrukciók álljanak rendelkezésre, amit az Eximbank Zrt.-n és a Mehib Zrt.-n keresztül biztosítunk.

2018-ban is célunk és feladatunk a magyar kultúra és tudomány külföldi népszerűsítése, Magyarország megítélésének javítása és ezen keresztül külgazdasági és külpolitikai céljaink elősegítése. A kulturális diplomácia terén fejezeti szinten elsődleges feladat a kormány által kiemelten kezelt programok megvalósítása, így a Kodály-émlékprogram folytatása, a magyar irodalom külföldi terjesztését szolgáló Publishing Hungary program és a közép-európai együttműködés fontosságának megjelenítése a magyar V4-es elnökséghez kapcsolódóan. 2018-ban tervezzük a vendégoktatói hálózat bővítésének megkezdését, valamint folytatódik a Balassi-ösztöndíjprogram, amely nemzetpolitikai célokat is szolgál.

A tudománydiplomáciai területen az egyik fő feladat, hogy hazánk innovatív, versenyképes, komoly tudományos háttérrel rendelkező országgént kerüljön bemutatásra, ezzel is hozzájárulva a felsőoktatási-kutatási együttműködések ösztönzéséhez, a hazánkba irányuló hallgatói mobilitás növeléséhez, valamint a hazai K+F+I potenciált bővítő fejlesztések vonzásához.

A magyar diplomácia kiemelt eseménye a KKM koordinációja mellett 2017. július 1-je és 2018. június 30-a között a visegrádi csoport soros magyar elnöksége. A következő évben régióinkban a V4-szerepvállaláson túlmutatóan továbbra is hangsúlyosan jelenik meg a szomszédos országokkal fenntar-

tott politikai és gazdasági kapcsolatok dinamizálása, a magyar külkereskedelmi aktívum növelése. Kiemelt hangsúlyt kap a migráció által sújtott nyugat-balkáni országokkal meglévő együttműködés elmélyítése. Az elmúlt időszakban a térség több országának belső helyzete megingott, stabilitásuk helyreállítása számunkra stratégiai fontosságú cél.

Az európai országokkal és Észak-Amerikával - különös tekintettel az Egyesült Államokra - meglévő kétoldalú politikai, gazdasági és kulturális kapcsolatok intenzitásának fenntartása, fokozása megkívánja a fejlesztéseket. Az európai és euroatlanti érték- és érdekközösséghez való tartozás keretében továbbra is kiemelt figyelmet fordít a tárca az EU- és NATO-tagállamokra, beleértve e nemzetközi szervezetekben betöltött tagságunkból fakadó kötelezettségeinket, illetve kétoldalú kapcsolatainkat.

A keleti nyitás országaival egyre intenzívebben építjük kapcsolatainkat, jelentősen bővült a külképviseleti hálózat is. Kína szerepe tovább nőtt hazánk számára, és változatlanul nem hanyagolható el a Magyarország energiaellátása szempontjából kulcsfontosságú Oroszországgal meglévő kapcsolat értékesítése. A dél-kaukázusi és a közép-ázsiai térségben további lépéseket kell tenni a történelmi múltra, a közös érdekekre épülő korábbi kapcsolati szint helyreállítása, alternatív piacok felkutatása érdekében. Magyarországnak továbbra is kezelnie szükséges az ukrajnai válság, illetve az Oroszország ellen bevezetett uniós korlátozó intézkedések és a Moszkva által foganatosított ellenszankciók gazdasági hatásainak ellensúlyozását.

A déli nyitás politikai eredményei a külkereskedelmi forgalomban már megmutatkoznak. Ázsiában és a Közel-Keleten hagyományosnak tekinthető jelenlétünket tovább erősítettük Afrikában és Latin-Amerikában a külképviseleti nyitások révén. Így ezekkel a régiókkal is egyre intenzívebbek a kapcsolataink. 2018-ban az eddigi eredményekre építve folytatódik a magyar külgazdasági pozíciók erősítése.

Az idei és a következő év folyamán kiemelten fontos célok jelennek meg a KKM külképviseleti hálózatának működése kapcsán. A külképviseletek működésének jelentős hányadát teszi ki a nemzetpolitikai célok megvalósítása, valamint a magyar állampolgárok ügyeinek intézése. A KKM konzuli területet érintő költségvetési javaslatok a konzuli szolgálat megerősítését, a konzuli szolgáltatások színvonalának emelését segítik elő.

A konzuli szolgálat fejlesztése két lépésben jelentős humán erőforrás- és technikai bővítéssel valósul meg 2018-tól. Célunk, hogy a külföldön élő magyar állampolgárok a magyar állam szolgáltatásaihoz ugyanolyan vagy közel azonos feltételek között férjenek hozzá, mint a Magyarországon élő állampolgárok. Köszönöm megtisztelő figyelmüket. *(Taps a kormánypártok soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, államtitkár úr. Az LMP képviselőcsoportjából rendes felszólalásra Hadházy Ákos képviselő úr következik. Parancsoljon, képviselő úr, ön a szó.

DR. HADHÁZY ÁKOS (LMP): Köszönöm szépen, elnök úr. A költségvetésről már sok jelmondatot hallottunk, tegnap is elmondtam párat; azt gondolom, talán a leginkább azt lehetne mondani, hogy ez a költségvetés nem a munkából élőknek, hanem azoknak a költségvetése, akik mások munkájából élnek, illetve azt is el lehet mondani, hogy ez a csilaggal megjelölt apró betűs rész költségvetése, hiszen hatalmas reklámfelületeken látjuk, hogy mennyire jó lesz itt mindenkinek, de úgy lenne tisztességes, hogyha ezekre kiírnák, hogy ez nem igazán ajánlat, tessék elolvasni az apró betűs részt is, ez a költségvetés az apró betűs rész.

Az egészségügyi kiadásokról szeretnék beszélni, amiről talán mindennél többet elmond, hogy előtte pár héttel, mielőtt megjelent a valódi költségvetési tervezet, előtte néhány nappal, pár héttel egyszerűen a kormánytagok sem tudták eltalálni, hogy mennyi pénz lesz benne. Lázár János mondta azt, hogy 180 milliárd forinttal több lesz a költségvetésben az egészségügyi sor alatt, az államtitkár pedig azt mondta, hogy majd 150-200 milliárd forinttal lesz több. A végösszeg nagyon sokat mond: 102 milliárd forint lett, egy picivel emelkedett az egészségügyre fordítható összeg. Az azonban, hogy ezek az elvileg meglehetősen befolyásos emberek sem tudták, hogy mennyi pénz lesz ez, az rendkívül sokat elmond. Kicsivel több lesz a pénz, de egyáltalán nem elegendő, és nagyon jól mutatja, hogy a kormánynak minden-minden-minden fontosabb, mint az emberek gyógyulása, mint az emberek élete.

Számokról van egy ilyen vitában szó. Én talán nem a pénzt mondanám először, hanem egy adatot: hogyha összevetjük a 14 legfejlettebb országgal azt az adatot, hogy hányan halnak meg megelőzhető betegségben – vannak olyan betegségek, amelyek megelőzhetők -, akkor Magyarországon kétszer annyian halnak meg megelőzhető betegségben. Ennél még rosszabb adat, és még döbbenetesebb, és még többet elmond a magyar helyzetről az, hogy két és félszer többen halnak meg gyógyítható betegségben - tehát olyan betegségben, amelyet meg lehetett volna gyógyítani -, Magyarországon, két és félszer többen halnak meg, mint az Unió 14 legfejlettebb országában.

Ez a költségvetés egyik problémára sem ad gyógyírt - hogy stílusosan mondjuk -, sem a megelőzéssel, sem a gyógyítással nem törődik úgy, hogy bármilyen előrelépés lenne 2018-ban, pedig magának a megelőzésnek is igenis vannak pénzügyi vonzatai, hiszen ehhez is kell pénz. Egyetlenegy adatot hadd mondjak: Magyarországon tízezer ember hal meg, tízezer ember hal meg - és ebben konszenzus van a szakmai résztvevői között, tízezer ember hal meg - a légszennyezettség miatt, tavaly januárban volt eddig a legmagasabb a halálozási statisztika.

(10.50)

Az influenzával hozzák kapcsolatba, de az influenzával és az ezzel együtt jelentkező, egészen kirívó környezetszennyezési, légszennyezettségi adatokkal

hozzák ezt összefüggésbe. Tehát amikor önök itt számokkal játszanak, számokkal spórolnak és az egészségügyön, a megelőzésen spórolnak, akkor igazán ezerszámra lehet mérni azoknak a halálos áldozatoknak a számát, ami a kormány alibipolitikája miatt ennyi, és amelyik egy valódi politizálás esetén jóval alacsonyabb szám is lehetne. Természetesen azt hiszem, ma már mindenki számára egyértelmű, hogy ha nem a megelőzést, hanem a gyógyítást nézzük, akkor tudjuk, hogy mennyire kevés a pénz az egészségügyben. Erre sem ad megoldást ez a költségvetés.

Tegnap orvosnál voltam, éppen akkor kapta meg a nővér a bérjegyzékét. Szerintem sejtette, hogy ki vagyok, és nem véletlenül mondta azt el, hogy 166 ezer forint a kézhez kapott bére. Húsz éve dolgozik, ebből 15 évet traumatológián, kifejezetten nehéz körülmények között dolgozott ez a nővér, és 166 ezer forint a bére. Nem hoz igazán változást a kormány. Ugyan már évek óta mondja, hogy mekkora emelések vannak, de nagyon jól tudják az ott dolgozók, hogy ugyan valóban elvileg, papíron van némi emelkedés, de azt utána a pótlékokban, a túlórák lehetőségének a csökkentésében és egyéb módon lecsökkentik. Tehát valójában, amit kézhez kapnak ezek az emberek, az nem nagyon növekszik. Látjuk azt, hogy hogyan jártak a mentősök. Látjuk azt, hogy a kórházakban dolgoznak olyanok is, akik nem közvetlenül a beteg mellett dolgoznak, ezek béréhez még tervekben sem nyúl hozzá a költségvetés.

Arról is kell beszélni: az, hogy ez a magyar egészségügy rogyadozó épülete még úgy-ahogy áll és ilyen anyagi körülmények között még úgy-ahogy áll, rengeteg szakember hatalmas munkájának a következménye. Ezeket a szakembereket most lehetetleníteni el szép csendben a kormány. Addig, amíg beszélünk, nyilvánvalóan valódi probléma a menekült-probléma, és nyilvánvalóan ezek is veszélyek, de amíg ezekről beszélünk heteket, hónapokat, éveket, addig szép csendben a kormány megszünteti magát az Országos Egészségbiztosítási Pénztárt, megszüntet egy sor háttérintézményt, az ÁNTSZ-t gyakorlatilag beszántotta. Mindig azt mondja, hogy ez majd anyagilag mennyire jó lesz. Nem látjuk semmi jelét annak, hogy ezeknek az intézményeknek a szétverése, a szisztémás, módszeres és indokolhatatlan, megindokolhatatlan szétverése miért lenne jó. Arra viszont jó, hogy azok a szakemberek, akik a gyalázatos pénzügyi helyzet ellenére még mindent megpróbálva megpróbálják megszervezni az egészségügyet, ezek a szakemberek is eltávozzanak erről a területről.

Végül: az egészségügy pénzügyi helyzetéről nagyon sokat lehetne beszélni, de azt hiszem, hogy nem a beszéd a fontos, hanem aki ebben kételkedik, az menjen el a rendelőkbe, menjen el kórházakba. Összeszámoltam, az elmúlt hetekben tájékozódásképpen tíz ilyen intézménynek mentem el a mosdójába. Egyikben sem volt vécépapír, és egyikben sem volt fertőtlenítő, kézfertőtlenítő. Azt hiszem, ez minden számnál többet mond. Az LMP javasolni fogja egy célirányos fejlesztési alap létrehozását, amelyből ezekre az alapvető higiéniai eszközökre lehessen költeni.

Gyalázatos az, hogy van egy olyan kormányunk, amely már majdnem hét éve kormányoz, és nem tudta megoldani azt, hogy a kórházak mosdóiban legyen vécépapír és kézfertőtlenítő. Köszönöm szépen.

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. A kormány nevében Pogácsás Tibor államtitkár úr kért szót. Parancsoljon!

POGÁCSÁS TIBOR belügyminisztériumi államtitkár: Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Országgyűlés! Az előbbieken Hegedűs képviselő asszony az önkormányzatok költségvetését érintette, és ehhez kapcsolódva szeretnék néhány szót én is az önkormányzati költségvetéssel kapcsolatban elmondani.

Mindjárt előljáróban azt, hogy az önkormányzatok működőképességének visszaállításáért és egyáltalán az önkormányzatok működőképességének megteremtéséért nagyon sokat tett ez a kormánykoalíció. Hiszen a hitelátvállalással az önkormányzatokat egy olyan költségvetési, fejlesztési és működési költségvetési csapdából szabadította ki, ami visszadta a lehetőségét annak, hogy az önkormányzatok akár, amelyek lehetőséget találnak rá, önerőből, akár pedig az európai uniós pályázatokon vagy belföldi pályázatokon indulva, az önerőt megteremtve pályázhassanak, illetve a szabályozással, a feladatfinanszírozás kialakításával létrehoztunk egy olyan helyzetet, amikor is a működést hitel nélkül meg tudják oldani az önkormányzatok. Megakadályoztuk azt a rendkívül káros folyamatot, amikor az önkormányzatok vagyonszeléssel vagy hitelfelvétellel oldották meg a napi működésüket. Azok az önkormányzatok pedig, amelyek egyébként nem tudtak hitelt felvenni, vagy nem volt szükség arra, hogy hitelt felvegyenek, több mint 40 milliárd forintos keretből kaptak támogatást ahhoz, hogy az elmaradt fejlesztéseket, vagy olyan fejlesztéseket, amelyeket más önkormányzatok hitelfelvétellel biztosítottak, meg tudják valósítani.

Nagyon lényegesnek tartom azt, hogy a 2013-ban kialakított feladatalapú finanszírozás elvei mentén halad ez a költségvetés is. És nagyon lényegesnek tartom azt, hogy tartjuk magunkat azokhoz az alapértékekhez, alapelvekhez, amikor is azt mondtuk, hogy a feladatalapú finanszírozás kidolgozásakor, valamint az önkormányzatok és az állam közötti feladatrendezés, feladatellátás újragondolását követően az önkormányzatok, ha többletfeladatot kell hogy ellássanak, ehhez a központi költségvetés a forrásokat biztosítsa.

2018-ban várhatóan a magyar önkormányzati rendszer mintegy 2937 milliárd forinttal gazdálkodik, gazdálkodhat. Ebből mintegy 695 milliárd forint az, amit a központi költségvetés tartalmaz és a költségvetésből kaphatnak majd az önkormányzatok. Ez az összeg mintegy 8,5 százalékkal magasabb, mint a megelőző évi összeg. Ez szintén azt jelzi, és azért is tartom lényegesnek kihangsúlyozni, hogy a megjelenő újabb kiadások vagy a feladatokhoz kapcsolódó kiadások ezen növekedéssel biztosítottak és lefedettek.

A költségvetés biztosítja a pedagógus-életpálya továbblépéséből, következő állomásából eredő költségeket, terheket az önkormányzatoknak, ezt ki tudják ebből fizetni mind az óvodapedagógusok, mind a szakképzettséggel rendelkező, nevelőmunkát segítő munkatársak részére. De ugyanígy igaz, hogy a szociális ágazatban dolgozók az összevont ágazati pótlékokat továbbra is az új értékeknek megfelelően megkaphatják. Ehhez az önkormányzatok a szükséges költségvetési támogatást megkapják.

Egy nagyon komoly, lényeges, családpolitikát is érintő, azt gondolom, hogy a társadalomra kiható lépés a bölcsődei ellátás kiterjesztése, a bölcsődei ellátás felfejlesztésének a szándéka. Ehhez egy nagyon fontos lépés az, hogy a bölcsődei ellátás finanszírozása is feladatalapú finanszírozássá válik. Azt gondolom, mindenki, aki foglalkozott önkormányzati finanszírozással, jól tudja, hogy az önkormányzatok esetében az egyik legrosszabbul finanszírozott és a legtöbb költségvetési problémát jelentő tétel a bölcsődei ellátás és ennek biztosítása volt. A most előtűnik fekvő költségvetési törvény hasonlóan vagy legalábbis logikájában az óvodai finanszírozást követve jelentősen változtat a bölcsődei finanszírozáson. Ahogy az óvodai esetben láttuk, ez javította az önkormányzatok helyzetét, a valós költségeknek megfelelő támogatást kaptak, és most ezt el tudjuk érni a bölcsődei ellátásban is.

A gyermekélelmezést ma már többen kiemelték, és azt gondolom, a költségvetési vitában többször is szóba kerül, az ehhez szükséges forrásokat az önkormányzatok megkapják, és mindent megtesz a kormányzat azért, hogy minden rászoruló gyermek legalább napjában egyszer étkezessen, és nemcsak az iskolai időszakban, nemcsak a szorgalmi időszakban, hanem az év minden napján.

(11.00)

Felvetődött képviselő asszony részéről a beszámítás rendszerének igazságossága, illetve a szolidaritási hozzájárulás mértéke és kérdése. Az önkormányzati rendszer finanszírozása ma Magyarországon - és ez így van hosszú-hosszú évtizedek óta - alapvetően két pilléren nyugszik, és egy kiegészítő, egy kiegészítő támogatási rendszer adja a biztosítékát annak, hogy mindig működőképesek maradjanak az önkormányzatok. A két fő pillér: az egyik része az állami költségvetés által nyújtott támogatások, a másik része pedig a saját bevételek, és a saját bevételekből egy részben az önkormányzatok a kötelező vagy az önként vállalt kötelező feladatok ellátására is kell hogy fordítsanak.

Mindig, minden önkormányzati fórumon és a polgármesterekkel folytatott beszélgetések alkalmával elő-előkerül az, hogy vajon mennyire igazságos a mai Magyarországon működő helyi adó, iparűzési adó rendszer, hiszen tudjuk jól azt, hogy nincs minden esetben nem is lehet minden településen vagy minden országrészben ugyanazt az iparűzésiadó-termelő képességet elérni.

Tehát szükség van arra, hogy egyfajta kiegyenlítő mechanizmust működtessünk, szükség van arra, hogy a tehetősebb települések, a jobb bevétellel rendelkező települések részt vegyenek a kevésbé tehetősebb települések működtetésében, illetve járuljanak hozzá azoknak a fejlesztéséhez.

Ezért szükséges ez a kiegyenlítő mechanizmus, ez a beszámítás és kiegészítés mechanizmusa, ahol egyébként az alacsony jövedelemtermelő képességű önkormányzatok számára egy kedvező elmozdulás, hogy a két legalacsonyabb kategóriában a kiegészítés mértéke növekszik, illetve kedvező az, hogy a 12 500 forint adóerő-képességig a beszámítás nem érinti a településeket.

Az intézmények, az iskolai intézmények állami fenntartásba és működtetésbe vétele az önkormányzati költségvetéseket egyértelműen pozitívan érintette, azokat az önkormányzatokat leszámítva, ott is persze differenciáltan, amelyek a szolidaritási hozzájárulás fizetésére kötelezettek. Ezek a legnagyobb adóbevételű, a legjobb módú önkormányzatok. Ahogy erről az előbb már említettem néhány szót, ezeknél a településeknél mi úgy gondoljuk, hogy az mindenképpen szükségszerű, hogy részt vegyenek abban, hogy az önkormányzati rendszer működtetésében meglévő differenciákat, az adórendszerben, a saját adótermelő képességben meglévő differenciákat valamelyest enyhítsük és kiegészítsük.

De ugyanakkor azt azért látni kell, hogy a 3 ezer önkormányzat - illetve ezekből azok az önkormányzatok, amelyek valaha iskolát tartottak fenn - az iskolaműködtetéssel járó terhektől megszabadult, és ezek a költségvetési tételek ott jelen voltak. Mindenki elmondta minden költségvetési vitában, én utánaézttem, hogy az iskolaműködtetésnél a 30-40-50, attól függ, hogy hányan tanultak egy-egy iskolában, akár 60 százalékos önkormányzati kiegészítés volt szükséges ahhoz, hogy az iskolákat az önkormányzatok működtetni tudják. Ez a kiegészítés ma nem szükséges, effektíve ez a költségvetésükben egy megmaradó tétel. S ugyanez igaz a nagyoknál, ahol a kórházfenntartásnál hasonló átalakulás történt.

A garantált bérminimummal, illetve a béremelésekkel kapcsolatban: egyrészt a 2017-es költségvetési törvény lehetővé teszi azt, hogy a települések saját maguk határozzák meg az illetményalapot. Ez mindig egy izgalmas vita, hiszen az önkormányzati rendszer önállóságát, döntési kompetenciáinak a megtartását kéri mindenki. A béreknél azért ezzel az önkormányzatok jelentős része, a nagyobb foglalkoztatók, a nagyobb létszámban foglalkoztatók egyértelműen éltek, hiszen a lehetőségükben lévő módszerekkel az illetményalap által biztosított fizetésektől eltértek, esetenként jelentősen is eltértek. Most már az illetményalappal is lehet egyébként eltéríteni az eddigi béreket.

A garantált bérminimum, illetve a minimálbér emeléséből eredő költségvetési többletkiadást pedig kompenzáljuk, kompenzálja a kormány, méghozzá egyedileg, tehát a valós felhasználásnak, a valós igényeknek megfelelően. Az idei évben összegzéseképpen megvizsgálja a kormányzat azt, hogy egy önkor-

mányzatnál a településen a teljes szférában a járuléksökkentésből mennyi marad meg, tehát mennyi a kedvező hatás, mekkora az a költségvetési kiadási többlet, amelyet a béremelés miatt ki kell fizetniük, és a különbözetet a 32 ezer forint/fő adóerő-képességig 100 százalékban, 64 ezer forint adóerő-képességig pedig 50 százalékban a költségvetés megtéríti. Tehát ezeket a települések megkapják. Mint ahogy ígérteünknek megfelelően a települések megkapják a polgármesterek béremeléséből származó bérkülönbözetre jutó támogatási részt is.

Mint ahogy az elején mondtam, tehát tartjuk magunkat ahhoz, hogy az önkormányzatok abban az esetben, hogyha újabb feladatot vállalnak át vagy kapnak az államtól vagy béremelés következik be, akkor ennek a költségeit fedezi is a költségvetés. Köszönöm szépen, elnök úr. *(Szórványos taps a kormánypartii sorokból.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, államtitkár úr. Demeter Márta képviselő asszonynak adok szót. Parancsoljon, képviselő asszony!

DEMETER MÁRTA (független): Köszönöm szépen a szót. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Képviselőtársaim! Elsősorban a honvédelmi fejezet költségvetéséről szeretnék beszélni a következő percekben és legfontosabb részként a Magyar Honvédségről.

Nagyon sokat halljuk a kormánytól azokat a szavakat, hogy a honvédelem nemzeti ügy, ez törvényben is foglaltatik. Én nagyon szeretném, hogyha ez már cselekvésben is megmutatkozna, és ezt ténylegesen komolyan gondolnák, és nem csak szavakban hallanánk ezt. Ugyanis azt kell mondjam, hogy a 2018-as költségvetésből sem látszik az, hogy ezt érdemben komolyan gondolná a kormány.

Először is engedjék meg, hogy itt a Ház falai között is ismét köszönetet mondjak mind katonáinknak, mind pedig a honvédségi dolgozóknak azért a helytállásért és azért az elkötelezettségért, amivel szolgálatukat végzik, hiszen egyértelmű az, hogy a Magyar Honvédség azért működőképes a mai napig, mert ők ennyire elkötelezetten látják el a feladatukat, és sajnos egyébként egy nagyon nehezített környezetben, amit természetesen nem pusztán a biztonsági kihívások szaporodása okoz, hanem a Magyar Honvédség állapota, a technikai eszközök hiánya sokszor.

Mert hogy mik ezek a körülmények? Erről nagyon sokat beszélünk, itt csak címszavakban szeretném megemlíteni. Legalább 6000 fős most már a Magyar Honvédség létszámhiánya. Egyes szakértői becslések szerint ez elérheti a 8000 főt is. A hatodik év immáron a 2017-es év, amikor 1 százalék alatt van a Magyar Honvédség költségvetése. Képességvesztés lépett föl több területen, és ahogy említettem már, rendkívül előregedettek a Magyar Honvédség technikai eszközei.

Ami elvárható lenne egy 2018-as költségvetéstől, hogy minimum orvosolja ezt a mostani helyzetet, de hát óriási fejlesztésekre lenne szükség, ami mind az anyagi ráfordítást tekintve egy jelentős összeg kellene legyen Magyarország biztonsága érdekében,

mind pedig azok az erőfeszítések, amelyek egy olyan koncepciót tudnának megalkotni, amelyek alapján ezeket a forrásokat hatékonyan lehet ahhoz fölhasználni, hogy Magyarország biztonságát garantálni lehessen.

Sajnos ebből a két elemből egyiket sem mutatja a 2018-as költségvetés, mert azt el kell ismerni, hogy bár egy hangyányit a GDP 1 százaléka fölé kerül a költségvetés, de még ez a minimális összeg sem látszik, hogy pontosan mire lesz elkölve a következő évben.

Hozzáteszem, hogy nem látjuk a zárszámadást most már évek óta, nincs meg az előző év kimutatása és értékelése az előtt, hogy tárgyalnánk a következő évi költségvetést. Ugyanez a helyzet a Magyar Honvédség esetében is természetesen, hogy a HM-fejezetnél most úgy beszélgetünk bármiről is, hogy fogalmunk sincs arról, hogy 2016-ban hogyan nézett ki a források felhasználása, és mit sikerült elérni. Nyilván maximum szemrevételezni tudjuk a dolgot. A tapasztalatok nem mutatnak megfelelő forrásfelhasználást, főleg, hogy egyébként nagyon kevés forrás állt eleve rendelkezésre. Tehát egyértelmű, hogy nagyobb mértékben lenne szükséges emelni a Magyar Honvédség költségvetését.

(11.10)

És mire hivatkozik a fejezet indokolása? Elsősorban a „Zrínyi 2026” programra, amit újból megkérdeznék államtitkár úrtól, hogy egyáltalán hol van. Ki látta ezt? Mi van benne? Miért nem vitatja meg a Honvédelmi bizottság? Miért nem kerül az érintettek elé ez a javaslat? Illetve nem tudom, hogy egyáltalán ez hogyan került összeállításra. Semmilyen konkrétumot nem tudunk, csak azt a pár mondatot, ami a sajtóban egyáltalán elhangzott ezzel kapcsolatban. Ez alapján viszont aggasztó a kép, hiszen a területvédelmi tartalékos rendszer kialakítása az elsődleges prioritás a kormány számára, és nyilván ehhez kapcsolódóan mind a Honvédelmi Sportszövetség, mind pedig, gondolom, akár a lőtérfejlesztésük is idetartozna.

Tehát ez a legfontosabb dolog a honvédelmi politikai vezetés számára. Azt gondolom, ez eléggé aggasztó, és szakmailag sem megalapozott, hiszen tudjuk azt, hogy miközben ez a cél, közben a professzionális állománya a Magyar Honvédségnek nagyon drasztikusan lecsökkent, óriás a létszámihiány, és nagyon drasztikusak a körülmények, amiket sürgősen javítani kellene.

A létszám kérdése, hiszen itt Moring képviselő úr is említette, hogy emelkedik a létszám, azt szeretném mondani, 1020 fővel papíron emelkedett a létszám. De ettől nincsen a Magyar Honvédségnek több katonája, és a forrásokat is elsősorban ehhez rendelik hozzá úgy, hogy amikor elfogadta az Országgyűlés kormánypárti többsége ezt a határozatot, hogy emelkedjen a honvédség létszáma ezzel az 1020 fővel, akkor az indokolás legfőképpen ennek a területvédelmi tartalékos rendszernek a kialakítása volt,

amelyről egyébként hangsúlyoznám, hogy arról sem tudunk semmit.

Akkor beszéljünk kicsit erről! Nem lehet tudni, hogy ez a meglévő önkéntes tartalékos rendszernek az átalakítása vagy egy ezzel párhuzamos tartalékos rendszernek a kialakítása. Azt gondolom, legalább ezt az elején kellene tisztázni.

A másik pedig az, hogy én csak remélni tudom, hogy nem ringatja magát olyan illúziókba a kormány, hogy bármilyen érdemi képességnövekedés lehet attól, hogy ha 20 ezer önkéntes tartalékos kiképzésre kerül. Olyan emberek, akik kapnak egy 30 napos kiképzést, azok nem fogják tudni helyettesíteni a professzionális állományban lévő hatalmas hiányt. Csakúgy egyébként a hivatásosoknál is, de leginkább a szerződéses állományból hiányoznak rengetegen. Tehát ők egyszerűen nem helyettesíthetőek, ellenben rengeteg forrást visz el egy új tartalékos rendszer kialakítása.

Tehát úgy összegezhetném, hogy egy párhuzamos haderőnemet alakítanak ki úgy, hogy egyébként a szárazföldi meg a légi haderőnemet, mondhatni, lerohad. Ezzel, azt gondolom, nem lehet egyetérteni. Itt azért elmondanám, hogy valamilyen önkéntes tartalékos rendszerre szükség van, a haderő létszámához egy reálisan viszonyított, jól működő, megfelelő motivációs rendszerrel, abszolút önkéntességen alapuló rendszerre. Itt egyik sem az, amiket a kormány eddig célul kitűzött.

Azt gondolom, nem egy-egy politikus dédelgett álmaikat kell megvalósítani, hanem igenis olyan koncepcióra van szükség, olyan fejlesztési prioritások meghatározására, amik egyébként a szakmával egyeztetett módon történnek meg. Természetesen a kereteket a politikának szükséges meghatározni. Az a baj, hogy egyelőre a szándéka sem látszik annak, hogy bármi olyan stratégiakoncepció lenne, amire évtizedekig lehet alapozni. És nyilvánvalóan most van egy helyzet, amikor tüzet kellene oltani; ezt sem tudja semmi megvalósítani, pontosabban önkéntesnek erre intézkedéseket.

Továbbá a területvédelmi tartalékos rendszernél óriási kapacitásokat foglalhat ez le az alakulatoktól, hiszen volt arról szó, hogy majd a kiképzés például az alakulatoknál történik. Már így is elképesztő leterheltségben dolgoznak, már így is óriási forráshiánnyal küzdenek, és még erre az infrastruktúrára és erre a logisztikára telepedne rá egy teljesen új rendszer kialakítása, ami, mondom még egyszer, semmilyen védelmi képesség-növekedést nem okoz. Ez maximum számszakilag kimutatható statisztikagyártás egyébként, semmi más.

Illetve például egy ilyen tartalékos rendszerhez honnan lesznek fegyverek a kiképzéshez? Honnan lesz ruházata például ezeknek az embereknek akkor, amikor még a professzionális állomány esetében sincsen feltöltve a ruházati bolt, nem tudják megvenni a gyakorlót, nem tudják megvenni a bakancsot? Azért nincs feltöltve, mert egyébként a minisztérium nem ad erre pénzt. Ellenben, amit ők a csekk-könyvben megkapnak mint juttatást, az a pénz, amiből ezt meg tudnák vásárolni, ami kell a munkájukhoz, illetve megkapták

a pénzt, azt legalább nem is tudják elkölteni, és számtalan embernél jelentkezett az a probléma, hogy elvesztett az a pénz, ami ebben a csekkfüzetben volt. Tehát amíg a haderő számára, a professzionális állomány számára nem tudják ezt biztosítani, nagyon kíváncsi lennék, hogy például egy 20 ezer fős tartalékos rendszerhez egyébként honnan lenne meg a szükséges eszköz, illetve például ruházat is.

Tehát értem én, hogy itt a toborzás előszobájának tartják ezt az új elképzelést. Nem mondanám koncepciónak, mert semmilyen konkrétumot nem tudunk róla, de a toborzást nem ez teszi hatékonyabbá. Az tenné hatékonyabbá, ha megfelelő perspektívát találnának a fiatalok és az érdeklődők a Magyar Honvédségben. Ehhez nyilván kell az illetmények versenyképessége is, de nem csak szociális jellegű juttatások kellenek, azok is szükségesek, de technikai modernizációt és szakmai perspektívát kell tudjanak ebben találni.

Pár számot szeretnék kiemelni a költségvetésből. 72 milliárd forint lesz úgy a felhalmozási kiadásokban, hogy igazság szerint nincs felcímkézve. Tavaly ez 55 milliárd volt. Az sem volt felcímkézve. Pontosabban az idei évben van 55 milliárd; nem volt felcímkézve, nem látjuk, hogy mire költenék. Viszont azt aggasztónak tartom, hogy a „Zrínyi 2026” program, amit még egyszer hangsúlyozok, senki nem látott még, 40 milliárd forintot visz el. Úgy megy majd valamire 40 milliárd forint, hogy nem tudjuk, hogy az micsoda. Egyébként 25 milliárd forint a tömeges bevándorlás okozta válsághelyzet kapcsán. De itt megint arról beszélünk, hogy egy feladatnövekedéshez ad forrást a kormány, és nem pedig a rendeltetészerű, tehát az alapfeladatok fejlesztésére, ahhoz, hogy ellássák az alapfeladatokat, nem azt fejlesztik eszközökkel.

Tehát így az átláthatóság biztosan nem garantált, és azt gondolom, hogy minden egyes adófizetői forintnak, amit az emberek a védelemre szánnak, igenis ott van a helye a Magyar Honvédségnél, és én csak nagyon remélem, hogy senki nem próbálja meg eltenni ezeket a pénzeket, ami például a felhalmozási kiadásoknál meg van jelölve. Természetesen, amennyiben ilyen történik, annak súlyos következményei lesznek.

Az Összhaderőnemi Parancsnokságoz összesen a dologi kiadásokhoz plusz 600 millió forint van rendelve, ami elenyésző. Tehát az alakulatok működéséhez - több tíz alakulatról beszélünk - ez minimális pénz. Tehát innen világosan látszik a kormányzati koncepció, hogy van egy nagyobb összeg egy felhalmozási kiadásban, nem lehet tudni, hogy mire költik, nem lehet tudni, hogy mik lennének egyáltalán a fejlesztések, és közben a napi működésre, amiből az alakulatok működni tudnak, hihetetlenül alacsony összeget, minimálisat, tehát morzsákat szórnak nekik a működéshez.

Az, hogy az illetményfejlesztés további 5 százaléka megvalósul, azt gondolom, jó dolog, elvárható dolog, viszont a honvédségi dolgozóknak is javítani szükséges az illetményükön. A személyi kiadásokból 16 milliárd forint van elkülönítve erre az ezerfős

létszámemelésre, ami mondom, csak papíron létezik, tehát lényegében ez a pénz valószínűleg oda nem is lesz elkölve.

Emellett azt kiemelném, hogy továbbra is kiszámítható törvényi háttérre van szükség, és kiemelném, hogy nagyon kellene egy koncepció. Azért is kell; egy példát szeretnék említeni, például a szállítógép-beszerzéseket. Megjelent a hírekben az, hogy üzleti szállítógépeket venne, Jeteket venne a minisztérium Csányi úrtól. És nem először röpített föl a pletyka, hogy nem pusztán katonai szállítógépeket szeretnének beszerezni, hanem külön kormányzati gépeket. Ez nem járja! A rendszerváltás óta katonai gépekkel történik a VIP-szállítás is. Eddig ezzel soha senkinek semmilyen problémája nem volt, ameddig persze működtek ezek a gépek megfelelően, addig nyilván el tudták látni ezt a feladatot. Azt gondolom, hogy ha itt külön kormányzati gépek meg ilyen Jetek beszerzése jön elő, akkor az semmi másról nem szól, csak a pénz elherdálásáról és zsebre tételéről, és nem növeli érdemben a katonai képességeket.

Tehát azt kérem államtitkár úrtól, hogy támogassák azt a határozati javaslatot, amit Szél Bernadett képviselőtársammal adtunk be a honvédelmi költségvetés emelésére, ami arról szól, hogy már 2022. december végéig el kell érje a honvédség költségvetése a GDP 2 százalékát.

(11.20)

Ez nemcsak hogy szövetségi elvárás, hanem magyar nemzeti érdek is. Ehhez 0,2 százalékkal kell évente emelni a költségvetést, és 2018-ra 1,2 százalékra. Azt gondolom, még mindig van lehetőség arra, hogy ezt az irányt kövessék. Illetve szükség van arra, hogy be legyen nyújtva az Országgyűlésnek a hosszú távú haditechnikai modernizáció terve. Igenis látni kell ezt, hiszen ez kormányokon átívelő dolog. Abszolút fel kell hagyni azzal az ad hoc politikával és kapkodással, ami sajnos előfordul a honvédelem területén is.

Továbbra is kérem, hogy a Honvéd Egészségpénztár károsultjaiért is, akik volt szolgálati nyugdíjasok és kimaradnak ebből a kártalanításból, a Honvédelmi Minisztérium értük is tegyen meg mindent. Forrás van rá, a tavalyi évből 2,6 milliárd forint maradt, amit elvontak a honvédelmi tárcától, mert önök nem használták föl, tehát lett volna rá forrás, és bizonyára most is lesz. Ezek az emberek vissza kell kapják a pénzüket.

Azt gondolom, hogy nagyon sok teendő van, és még mindig változtathat a kormány ezen az irányon a következő egy évben is. Nekem nincs illúzióm, hogy ez meg fog történni, nagyon szeretném, ha így lenne, de nincs illúzióm, hogy ez megtörténne. Ha nem, akkor természetesen 2018-tól egy másik kormány ezt teljesen másképpen fogja csinálni, és megfelelő koncepció mentén.

A legközelebbi felszólalásomban pedig egy másik területre szeretnék kitérni. Köszönöm szépen, elnök úr.

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő asszony. Most van lehetőség kettőperces felszólalásokra, viszont két államtitkári bejelentkezés is van, és a házszabály értelmében a kormány tagjai elsőbbséget élveznek. Elsőnek Vargha Tamás honvédelmi államtitkárnak adok szót. Parancsoljon, államtitkár úr!

VARGHA TAMÁS honvédelmi minisztériumi államtitkár: Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Ház! Tisztelt Képviselő Asszony! Azt mindenképpen köszönöm, hogy minden alkalommal ön is és az ellenzék padsoraiban ülő képviselők is megköszönik a magyar katonák, a magyar honvédek helyállását és szolgálatát. Ez így is van rendjén.

A honvédelmi költségvetés meghaladja-e a GDP 1 százalékát vagy nem, vagy miért vagyunk ebben a helyzetben, ez is régi vita köztünk. 40 ezer milliárd forintos GDP mellett 427 milliárd forint a Honvédelmi Minisztérium, a honvédelmi fejezet költségvetése, és ez igenis meghaladja az 1 százalékot. Ha körülnézünk a NATO háza táján, akkor azt látjuk, hogy a 28 országból mindössze öt teljesíti azt a bizonyos 2 százalékos elvárt határt, és nagyon-nagyon sok ország sokkal lejjebb van.

A 2002-2010 közötti kormányzás eredményeképpen jutottunk 2010-re abba a helyzetbe, hogy nemcsak a magyar költségvetés volt gyenge lábakon, hanem a honvédelmi költségvetés is, de 2016 óta emelkedik a GDP 0,1 százalékos részarányával. S ugyanez vonatkozik a fejlesztésekre is, vagy arra, amit a képviselő asszony említ, hogy a haditechnikai eszközök elöregedtek. Igen, ez is annak a szocialista kormányok idején megfogalmazott doktrínának az eredménye, amely szerint nincs szükség magyar honvédségre, legyen valami képesség, amivel a missziókban a katonák szolgálatot képesek teljesíteni, de biztonsági kihívások Magyarországot nem fenyegetik, ezért 2002 és 2010 között nagyon komoly és nagyon fontos képességeket építettek le a tudással és a haditechnikával együtt. Ezeket kell most pótolni, erre van a „Zrínyi 2026” program, amely tíz év alatt tervezi visszaállítani és felépíteni a Magyar Honvédség képességeit, és minden alkalommal, amikor ebben szerepe és feladata volt, a Honvédelmi bizottság elé kerültek a beszerzéssel kapcsolatos döntések. Ez így volt az elmúlt időszakban és így lesz a következő időszakban is.

Hogy a költségvetésen belül milyen arányok vannak, azt tegnap is elmondtuk. A 2018-as költségvetés 20-22 százaléka fejlesztésre fordítódik; az a 30-33 százalékos aránya a költségvetésnek, ami a működésre fordítódik, már egy jó arány; és a többi a személyi kiadások, az illetmények, amelyek ügyében is nagyon-nagyon sokat léptünk előre az elmúlt időszakban. 2019. január 1-jére 50 százalékkal emelkedik a katonák bére, de a légénységi állomány esetében meg több lépést tettünk miniszter úr döntésének megfelelően. Tavaly egy munkaerőpiaci pótlékkal emeltük a légénységi állomány illetményét, amely az idén beépült az illetményükbe. Ezért azt gondolom, hogy a megtartó erő és a vonzóerő megteremtésében is tettünk lépéseket.

A létszámvitát is mindig megvívjuk. Van egy engedélyezett létszám, van egy költségvetési létszám, van egy tényleges létszám, de a létszámot bővíteni csak úgy lehet, ha van mozgástér. A szakasz, század bizonyos létszámából nem lehet egyszerűen státuszokat, létszámokat átcsoportosítani valahova máshova. Ha egy tank személyzetéből két főt elveszünk, akkor az már nem mozgásképes, nem képesség, nem harcjármű. Tehát nem lehet a számokat csak úgy tologatni, szükség van a mozgástérre.

Annak, hogy az önkéntes területvédelmi tartalékosok a járásokhoz kötődően fognak tartalékos szolgálatot végezni, az a nagyon nagy jelentősége, hogy a saját szülőföldjüket, a saját falujukat, a városukat fogják védeni, és az önkéntes tartalékos rendszernek ez egy másik része. Van megfelelő erő és van megfelelő lehetőség arra, hogy ezt az önkéntes területvédelmi tartalékos képességet megteremtjük, a parancsnokok kiválasztása megtörtént, a kiképzés helyszínei biztosítottak. Ezt nem ahelyett végezzük, hogy a szerződéses és hivatásos állományt is feltöltenénk, ez egy másik műfaj. Ha valaki önkéntes területvédelmi tartalékos szolgálatot szeretne teljesíteni, akkor neki nem kínálhatjuk alternatívaként a tényleges szerződéses szolgálatot, hiszen ő nem erre vállalkozik; és a 20 ezer fő elérése a tíz év távlatában célunk.

Arra szeretném kérni a képviselő asszonyt, hogy a szállítógépek ügyében ne az újságokat olvassa és az újságírók fantáziájából induljon ki. A Magyar Honvédség szállítógépeket fog vásárolni, hiszen az a célunk, hogy a katonákat adott esetben magyar katonai szállítógépekkel tudjuk szállítani a missziókba.

A NATO-döntés alapján 2024-re elvárás a GDP-arányos 2 százalék teljesítése, és a magyar kormány mindent megtesz azért, hogy ezt 2024-re elérje. Most ennyi a növekedés, 427 milliárd forintra emelkedik a Magyar Honvédség, a honvédelmi fejezet költségvetése, és ez 73 milliárd forinttal haladja meg az előző évit.

Köszönöm szépen a szót, elnök úr. *(Taps a kormánypartok soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, államtitkár úr. Soltész Miklós államtitkár úr következik. Parancsoljon!

SOLTÉSZ MIKLÓS, az Emberi Erőforrások Minisztériumának államtitkára: Köszönöm szépen a szót, elnök úr. Tisztelt Országgyűlés! Az LMP-nek ugyan nincsenek itt a képviselői, de muszáj reagálni egyrészt a tegnapi vezérszónoki hozzászólásukra, most pedig Hadházy Ákos képviselő úr hozzászólására.

Amikor tegnap a vezérszónokuk elmondta a hozzászólását, én úgy éreztem, hogy kimegyünk innen a parlamentből, és már nincs is élet ezen a Házon kívül - olyan siralmasan mutatta be az ország helyzetét és a jövő évi költségvetést, annak ellenére, hogy folyamatosan növekszik a gazdaság, a bérek, a fejlesztések. Úgy mutatta be képviselő asszony, frakcióvezető asszony a magyarországi helyzetet, mintha itt már vége lenne mindennek, s ehhez ma csatlakozott Hadházy Ákos is. S nem tudok mást mondani, azt hazudta, hogy nem lesz további fejlesztés, illetve

növekmény az egészségügy területén. 102 milliárd forinttal fog növekedni - próbálom nekik mondani, de nincsenek itt, mert csak akkor vannak bent, amikor elmondják a gondolataikat, a hazugságaikat és minden más dolgot, majd azt követően itt hagyják az üléstermet, és vitatkozni nem akarnak.

(11.30)

102 milliárd forinttal fog nőni az egészségügy költségvetése 2018-ban. Ez népegészségügyi szűrésre, kórházi beruházásokra, hangsúlyozom, budapesti beruházásokra is megy. Hatalmas nagy és pozitív változások történnek ennek keretében. Béremelések és eszközbeszerzések lesznek. Ha valaki azt mondja ezek után, hogy nem történik változás, és egyébként az elmúlt években nem történt hatalmas nagy változás a fejlesztések, béremelések kapcsán az egészségügyben, az egyszerűen nem ebben a világban él.

Az egy más kérdés, hogy az egészségügy területén mindenkinek, aki beteg, vagy beteg rokona, ismerőse van, van fájdalma. Azt is látja, hogy vannak nehézségek. Azt is látja, hogy vannak problémák, adott esetben bajok. De letagadni azt, hogy az elmúlt évek során és ebben az évben is mekkora fejlesztések voltak, akár a bér területén, akár az épületállományban és az eszközök beszerzésében, az egyszerűen nem igaz. Ugyanezt teszik a jövő évi költségvetéssel kapcsolatban. Még egyszer hangsúlyozom, 102 milliárd forinttal emelkedik az egészségügyi költségvetés.

És egy kicsit a szocialistákhoz is szeretnék szólni. Ők azzal vádolják a költségvetést, hogy ez a gazdagoké, nem a szegényeket vagy rászorultakat, elcsesztette segíti. Szeretném kiemelni, hogy valóban, ez a munkából élők költségvetése. Az elmúlt évek során 700 ezerrel több ember dolgozik Magyarországon, mint az önkormányzatok alatt, ha azt egyáltalán kormányzásnak lehet nevezni. Ehhez képest a 700 ezerrel több ember és sok-sok millió ember munkájának eredményeképpen hatalmas nagy és pozitív változásokat tudtunk elindítani és fogjuk továbbvinni a jövő évi költségvetésben a rászorultak és elesettek irányában is.

Ebből néhányat hadd soroljak fel, hiszen minden területet és minden embert érinti. Érinti a rászorultakat a minimálbér további emelése 8 százalékkal. Nem tudom, ezt miért akarják elvitatni, miért mondják azt, hogy ez semmi. Hiszen ez egy óriási lépés, főleg az ideivel együtt. Ráadásul, miután az idei még magasabb volt, az emelés alapja ilyen értelemben magasabb, tehát összességében két év alatt hatalmas nagy változás történik. De ha megnézzük, hogy a 2010-es számokhoz, az önkormányzatokhoz képest nagyon jelentős a változás a minimálbér és a garantált minimálbér esetében is.

Önök azt tették annak idején, hogy a gyermekes családokat meghúzták, elvették a két- és egygyermekes családoktól a családi adókedvezményt, a három- és többgyermekeseknél pedig lecsökkentették minimális összegre. Ez az, ami óriási nagy változást indí-

tott el a 2010-es kormányváltás óta, és ez folytatódik. Szeretném kiemelni, hogy jövőre is a kétgyermekes családok adókedvezménye tovább változik. Önök ezt nem akarják segíteni, nem akarják támogatni.

És itt mondom el, hogy nagyságrendileg az önkormányzati támogatási rendszerében 900 milliárdnál épphogy magasabb összeg volt, jövőre ez az összeg eléri az 1900 milliárd forintot, azaz több mint megkétszereződik. Ha erre azt mondják, hogy ez semmi, ha ez nem változás, akkor komolyan mondom, valahová vissza kéne íratni magukat matematikaórára alsó tagozatba.

De ugyanígy fontos kiemelni a családi otthonteremtési kedvezményt is. Jövőre már 226 milliárd forint áll rendelkezésre. Tudják, szocialisták, önkormányzatok meg annak idején a családi kedvezményeket az otthonteremtésre, önkormányzatok voltak azok, akik szétverték, és behajszolták, belehergelték az embereket a deviza- és hitelfelvételbe, aminek következményeit sajnos még most is sokan nyögik. Még egyszer hangsúlyozom, otthonteremtésre 226 milliárd forintot fog jövőre már a kormány támogatásként adni.

Önök sokszor kétségbe vonják a bölcsődei ellátások mértékét. Szeretném fölolvadni a számokat: 2010-ben 11,1 milliárd volt a támogatás, 2017-ben már 16,5 milliárd és jövőre 37 milliárd forint. Óriási nagy a változás, óriási nagy az előrelépés, és ez támogatja a munkába visszamenő édesanyákat, de támogatja a rászorultabb, elesettebb családok gyermekellátásának lehetőségeit.

Ingyenes, illetve kedvezményes étkeztetés. Az önkormányzati társas vállalkozás, és világvégéhangulatban elmondja, hogy hány százezer ember éhezik ebben az országban, hány százezer gyermek éhezik ebben az országban. Csak szeretném önöknek jelezni, az önkormányzatok alatt, 2010-ig 32 milliárd forint volt ingyenes vagy kedvezményes gyermekétkeztetésre, az idén ez a szám már elérte a 74 milliárd forintot.

Jövőre tovább folytatódik ez a támogatási emelkedés, majdnem eléri a 80 milliárd forintot, összesen 79,3 milliárd forintból fogjuk támogatni az ingyenes és kedvezményes gyermekétkeztetést, amelyen belül egyébként ugyanilyen hatalmas nagy mértékben nőtt, az önkormányzatokhoz képest 2,5-szeresére nőtt a nyári, illetve a szünidei gyermekétkeztetés, hiszen önkormányzatok alatt 2,4 milliárd forint volt ez az összeg, jövőre, 2018-ra 6,7 milliárd forintot fogunk fordítani erre. Nagyon kérem önöket, négyen itt vannak a frakciójuktól, jelezzék ezt Bangóné képviselő asszonynak és a többieknek is, akik sorra behajszolják a médiába, hogy nem kapják meg a gyermekétkeztetésre az iskolák, óvodák és köznevelési intézmények általában a támogatást. Nem igaz! Az önkormányzatokhoz képest 2,5-szeresére emelkedett ez a támogatás.

Folytathatnám a sort az ingyenes tankönyvvel. Jövőre már több mint egymillió tanuló kap ingyenes tankönyvet, ez a tanulók 85 százaléka. Önöknél ehhez képest csak töredéke volt a támogatás.

Szeretnék még egy dolgot kiemelni, ami az önkormányzatok, hogy mondjam, kedvenc területe, legalábbis egy

ideig az volt, csak hát nem tudnak érveket fölhozni ott sem. Ez pedig a nyugdíjasok kérdése. Folytatni fogjuk a „Nők 40” programot, amit önök nem támogattak, pedig most már közel 200 ezer embert elért. 3 százalékkal emelkednek 2018-ban a nyugdíjak. Nyilván ez teljes mértékben nyomon követi a várható inflációt.

De hozzáteszem, és ezt fontos hangsúlyozni: 2010 óta, annak ellenére, hogy mi azt vállaltuk mindig, hogy reálértéken megtartjuk a nyugdíjakat, 10 százalékkal emelkedett reálértékben a nyugdíjak vásárlóértéke. Mi ez, ha nem több, mint amit önök tettek? Mi ez, ha nem több a nyugdíjasok irányában és a nyugdíjas emberek érdekében, akik abszolút megérdemlik ezt a támogatásemelkedést, ahhoz képest, amit önök csináltak? Hiszen akár a 13. havi nyugdíj elvételével, akár a rezsiárak elszabadulásával, akár bármilyen intézkedésükkel csak rontottak a nyugdíjasok életén.

Hozzáteszem Mesterházy képviselő úrnak, aki részese volt ennek a 2010 előtti időszaknak, hogy 2017-ben is és ugyanúgy 2018-ban is nyugdíjprémiumra számíthatnak a nyugdíjasok. *(Mesterházy Attila: Ki hozta meg a törvényt? Ti hoztátok?)* Ami annyit jelent, hogy az előbb említett 10 százalékos emelést, még egyszer elismétlem, csak az ért, hogy Mesterházy Attila még egyszer hallja, a nyugdíjasok idén is számolhatnak nyugdíjprémiummal, és ugyanúgy a 2018-as évben is számíthatnak novemberben nyugdíjprémiumra.

Mindezeket azért mondtam el, mert olyan vádakat, olyan hangzatos szavak hangzanak el ellenzéki padosorokból, leginkább a szocialisták és az LMP részéről, ha valaki meghall a parlamenten kívül, úgy, hogy csak épp bekapcsolja a közvetítést, vagy valamilyen módon értesül arról, hogy itt költségvetési vita folyik a Parlament falai között, mintha itt világvége lenne; mintha mindenki jóval rosszabbul élne; mintha mindenki nemhogy előre léphetne, hanem pontosan visszafelé kellene lépnie; mintha a gazdaság nem emelkedne, amit egyébként nemcsak mi mondunk, hanem sorra ismerik el nemzetközi szervezetek is.

Legyenek szívesek egy kicsit realisabban nézni az egész költségvetést. Legyenek szívesek elismerni azt a 6-7 éves eredményt, amit nemcsak ez a kormány, hanem a magyar emberek milliói értek el, és ne vitassák el azt a lehetőséget, azt a fantasztikus változást, ami történik, nyugodtan kimondhatjuk, az egészségügy, a köznevelés és általában az elesett emberek, illetve hozzáteszem, a családok érdekében. Köszönöm szépen, hogy meghallgattak.

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr, államtitkár úr. Most van lehetőség kétperces felszólalásokra. Elsőnek Hegedűs Lorántné jegyző asszonynak adok szót. Parancsoljon!

HEGEDŰS LORÁNTNÉ (Jobbik): Köszönöm szépen a szót, elnök úr. Tisztelt Államtitkár Úr! Az ön válaszára szeretnék most röviden reagálni. Az önkormányzatok fejlesztési programjai kapcsán említette az EU-pályázatok lehetőségét.

(11.40)

Nem tudom szó nélkül hagyni ezt a kérdést anynyiban, hogy sajnálatos módon egy elég erős, igazságtalan és nem jó részrehajlást tapasztalatunk bizonyos pályázatok elbírálása kapcsán, amellet, hogy sok tekintetben, sok pontról valós igények, de a sokszorosa érkezik a keretösszegnek, nem beszélve arról, hogy ezen pályázatok elbírálása pedig - lásd a vidékfejlesztési pályázatok elbírálását - nagyon durván késik. A TOP-os pályázatok elbírálása is késett, most remélem, hogy az már 2015-16-ra le fog zárulni, és akkor jöhet egy következő kör, de a vidékfejlesztési pályázatok elbírálása még most is a levegőben lóg, tehát ezek a fejlesztési pénzek igenis hiányoznak.

A másik, hogy a beszámítást és a szolidaritási hozzájárulást egy gondolatkörben említette. Valóban, a költségvetési törvényben most már évek óta vagy a tavalyi év óta ez a 2. melléklet 5. pontjában szerepel, de gondolatilag két abszolút különböző dolog. Míg a beszámítás a központi költségvetésből érkező támogatások csökkentését jelenti - hozzáteszem, abban is nagyon sok igazságtalanság van, és ebben a kérdésben is beadtunk módosító indítványt -, a szolidaritási hozzájárulás pedig a saját bevételek elvonásáról szól. Tehát ez a két dolog, noha fizikailag egymás mellé került a papíron, de gyakorlatilag, gondolatilag két különböző dolog.

Még egyet szeretnék nagyon gyorsan elmondani, ez az önkormányzati bértöbblettel kapcsolatos. Ön ígérte meg nekem egy szóbeli kérdésemre, hogy ezt a kérdést rendezni fogják. Tavaly is, tehát ami meg volt határozva tavaly, ugyanannyi pénzt kapnak jövőre is az általános, fajlagos költségekben. Én nagyon készségesen elhiszem önöknek, hogy a kiegészítő szabályok tekintetében lesz majd segítségnyújtás az önkormányzatok felé, de ha valóban meg akarták volna oldani a garantált bérminimum miatti többletterhet, akkor azt oda teszik bele. *(Az elnök a csengő megkocogtatásával jelzi az időkeret leteltét.)*, tehát a 2. melléklet I. pontjába rakják be. Köszönöm szépen, hogy meghallgattak. *(Taps a Jobbik soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, jegyző asszony. Mielőtt az MSZP képviselői közül nem tudom, kinek adok szót, meg is kérdezem, mert mind Mesterházy Attila, mind Burány Sándor bejelentkezett, és csak egynek tudok szót adni. *(Jelzésre:)* Burány Sándor képviselő úrnak adok szót. Parancsoljon, képviselő úr!

BURÁNY SÁNDOR (MSZP): Köszönöm szépen a szót, elnök úr. Teljesen példátlan, hogy a kormány képviselője hazudozni jár be az Országgyűlésbe. Soltesz államtitkár úr, szégyellje magát! Néhány tényt mondanék önnek a hozzászólása kapcsán; egyrészt a családi pótlékot megdupláztuk a kormányzásunk alatt. Tudja, az a családi pótlék, amit mindenki megkap, az adókedvezményt csak a munkából élők kapnak meg. Ha ön nem tudja, mi a különbség a munkából élők és a mindenki között, akkor nemcsak az alsó tagozatos matematikával, de a szövegértéssel is

problémái vannak, ha meg tudja, akkor ne hazudozzon! (*Szilágyi György: Úgy van!*)

A másik: a szegénységi mutatók tekintetében nem tud olyan hivatalos, kormánytól független intézményt felsorolni, államtitkár úr, ami ne azt mutatná ki, hogy 2010 óta nőtt a szegénység az országban. Nem tud ilyet mutatni, úgyhogy ne példálózzon ezzel!

A harmadik pedig a nyugdíjprémium: ön arra a nyugdíjprémiumra büszke, amelyet még a szocialista kormányok döntöttek el, és a szocialista többségű parlament szavazott meg itt az Országgyűlésben? Ezt veti a mi szemünkre, hogy bezzeg most megkapják?! Nem az a szégyen, tudja, hogy ezt most megkapják, az a szégyen, hogy a nyugdíjprémiumhoz hét év kellett, mert most először olyanok a gazdaság mutatói az önök gazdaságpolitikája miatt, ami miatt egyáltalán az a nyugdíjprémium, amiről még mi hoztunk döntést, kifizethető, államtitkár úr. Szálljon már le a földre!

És egyébként a korrupcióról: arról persze nem beszélt. Csak friss mai hír, államtitkár úr, csak úgy jelzem önnek, Mészáros Lőrinc megvette Tatabánya főterének egyharmadát. A kaszinók bevétele, pontosabban: a szerencsejáték ágazat bevétele minden korábbinál több, 400 milliárd forint, de az állami adóbevételek 2001 óta nem voltak ilyen alacsonyak, épphogy meghaladta a 30 milliárdot, csak azért, hogy Andy Vajna és társai gazdagodhassanak. Ez az önök politikája, államtitkár úr! Köszönöm szépen a figyelmet. (*Taps az MSZP soraiban.*)

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Soltész Miklós államtitkár úr, kettő percre.

SOLTÉSZ MIKLÓS, az Emberi Erőforrások Minisztériumának államtitkára: Köszönöm szépen a szót. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Képviselő Úr! Megismétlem még egyszer a számot: az önök családpolitikájának összege 2010-ben 900 milliárd forint volt, a jövő évben 1900 milliárd forint lesz. Nem tudom, mi ez, ha nem hatalmas nagy emelkedés. (*Burány Sándor: Nem erről beszélek! Több a szegény is! Nem erről beszélek!*)

Érdemes lenne megnézni a számokat, mert pontosan ez az óriási nagy különbség az önök és a mi politikánk között, hogy mi munkaalapúra emeltük a társadalmat. Ennek köszönhető a 700 ezerrel növekvő foglalkoztatás, ennek köszönhető az, hogy a valóban nagy szegénységben és nyomorban élő emberek, akiket egyébként önök segélyre kárhoztattak, nekik egy nagy része végre munkával szerzi a jövedelmét, és ennek köszönhetően 96 százalékuk részesül, és le tudja hívni a családi adókedvezményt. Tudja, miért? Mert a járulékkedvezményre is kiterjesztettük az elmúlt évek során, hogy az alacsonyabb jövedelműek is részesülhessenek ebben.

Nyugdíjprémium: teljesen igaza van, elindították. És mit csináltak egyébként a nyugdíjakkal? A nyugdíjak reálértéke az önök kormányzásának az utolsó éveiben csökkent. Ezt nem tudja letagadni (*Mesterházy Attila: Válság volt!*), és azt sem tudja

letagadni, hogy 2010 óta 10 százalékkal növekedett a reálértéke a nyugdíjaknak.

A korrupcióról, én azt gondolom, hogy a Szocialista Párt ne nagyon beszélgesen, meg ne nagyon mondjon (*Mesterházy Attila: Simicska Lajos, Mészáros Lőrinc.*), mert Európa egyik legnagyobb korrupciós botránya önökhöz kapcsolódik (*Mesterházy Attila: Ki a gyanúsított? - Közbeszólások az MSZP soraiból. - Az elnök csenget.*) a 4-es metróval kapcsolatban. Önök voltak akkor egyrészt kormányon, önök voltak a főváros élén akkor, tehát ön másokat ne vádoljon nagy korrupcióval.

Először nézzenek tükröbe! Köszönöm szépen, hogy meghallgattak. (*Taps a kormánypártok soraiban.*)

ELNÖK: Köszönöm szépen. (*Jelzésre:*) Mesterházy Attila képviselő úr, nem tudok szót adni, majd csak a következő körben. Most rendes felszólalásra Vitányi István képviselő úr következik, a Fidesz képviselőcsoportjából. Parancsoljon!

DR. VITÁNYI ISTVÁN (Fidesz): Köszönöm a szót, elnök úr. Az önkormányzatok támogatásáról és feladatairól szeretnék szólni az előttünk fekvő 2018-as központi költségvetés tükrében. Bár jó néhány dolgot már államtitkár úr elmondott, de úgy gondolom, nem árt azokat megerősíteni.

Nagyon fontosnak tartom, hogy az önkormányzatok finanszírozásában a korábbi évekhez hasonlóan 2018-ban is megjelenjen a költségvetésjavaslatban érvényesülő általános alapelvek. Ezek többek között a családok támogatását, valamint a foglalkoztatottság további növelését, egyúttal az életszínvonal emelkedését szolgáló intézkedések, azon belül is kiemelt figyelmet fordítva a szülők munkába állásának segítésére, illetőleg a különböző ágazatokban dolgozók jövedelmének emelésére. Úgy gondolom, az imént felsoroltak nemcsak a jövő évi költségvetés alapelveit jelentik, hanem kormányzati politikánk esszenciáját is adják.

2010-et követően meghirdettük a „segély helyett munkát” programot, amely elvet a mai napig érvényesítjük. Továbbá nem titkolt célunk volt a családok megsegítése. Hiszünk benne, hogy a magyar nemzet alapvető egysége a család, ezért támogatásukra nem lehet elegendőt fordítani.

A helyi önkormányzatok központi költségvetési támogatási rendszere a 2018. évben is az önkormányzati feladatellátáshoz igazodó, 2013-ban kialakított feladatalapú támogatási rendszerben történik. A helyi önkormányzatok 2018-ban hitelforrások nélkül várhatóan mintegy 2937 milliárd forinttal gazdálkodnak, melyhez a központi költségvetés 9. helyi önkormányzatok támogatási fejezetében mintegy 695,6 milliárd forintot, a 2017. évi támogatások 108,5 százalékát biztosítja.

Az előző évekhez képest a keretszámot növelik a 2016. évi bérmegállapodás miatti minimálbér és garantált bérminimum emeléséhez, valamint egyéb bérintézkedésekhez kapcsolódó többletforrások, egyes beruházások támogatása, az üdülőhelyi felada-

tok támogatásának többletígénye, a bölcsődei finanszírozás átalakítása, illetve egyéb kulturális intézményi működési támogatások is.

A helyi önkormányzatok általános működésének és ágazati feladatainak megvalósítása célhoz kötött felhasználást és elszámolást előírva biztosítja a helyi közszolgáltatások megfelelő színvonalon történő ellátását. Az általános támogatások változásai közül szeretném egyrészt kiemelni a polgármesteri illetmény támogatását. A polgármester illetményének növelését teszi lehetővé a 2016 decemberében elszavaztatott elfogadott önkormányzati törvénymódosítás, így a kistelepülések polgármesterei is megfelelő juttatásban részesülve nyugodtan végezhetik immáron munkájukat.

A másik jelentős változás, amiről az államtitkár úr is beszélt, a szolidaritási hozzájárulás mintegy 2 milliárdos többlete. A 2017. évi költségvetési törvény új elemmel egészíti ki az önkormányzati finanszírozás rendszerét, bevezette a szolidaritási hozzájárulást, amelyet az egy lakosra jutó magas adóerőképességgel rendelkező települések egy része teljesít a központi költségvetés felé. A szolidaritási hozzájárulás az esélyegyenlőséget javítja, hiszen annak összege hozzájárul az alacsonyabb jövedelmi helyzetű önkormányzatok finanszírozásának javításához, továbbá más finanszírozási célok teljesítéséhez.

(11.50)

Ezért a 2018. évi törvényjavaslat alapján a szolidaritási hozzájárulást meghatározó kategóriákban változások történtek, továbbá a mértékek is emelkedtek. Az e változások miatti többletbefizetések várható összegével a IX., helyi önkormányzatok támogatási fejezet kiadási előirányzata megemelkedett, így a jobb jövedelmi pozícióval rendelkező önkormányzatok ezzel is támogatják az önkormányzati feladatok megfelelő finanszírozását.

Tisztelt Képviselőtársaim! A települések fő feladata a köznevelés területén a 2018. évben is az óvodai ellátás biztosítása, és e feladathoz a 2017. évihez hasonlóan négyelemű finanszírozást biztosít a központi költségvetés. Átlagbáralapú bértámogatás jár a pedagógusok és a nevelő munkát közvetlenül segítők jogszabályi előírások alapján elismert létszáma alapján; kiegészítő támogatás jár az óvodapedagógusok minősítéséről és a pedagógus szakképzettséggel rendelkező, a nevelőmunkát segítő pedagógus II-es fokozatba történő átsorolás miatti többletkiadáshoz létszámok alapján; óvodaműködtetési támogatás szolgálja a nem szakmai dolgozók bérének és az intézmény szakmai eszközei beszerzésének dologi kiadásainak támogatását; illetve a bejáró gyermekek utazásához is forrást kapnak az érintett települések.

A pedagógus-életpálya bevezetése mérföldkőnek bizonyult a köznevelésben dolgozók bérrendezése tekintetében, amelyhez a szükséges forrásokat az óvodapedagógusok és a pedagógus szakképzettséggel rendelkező, nevelőmunkát közvetlenül segítők részére az önkormányzati fejezet biztosítja.

2018-ban a bölcsődei ellátás tekintetében várható még nagyobb változás. A bölcsődei és a minibölcsődei ellátás esetében is bevezetésre kerül ugyanis a feladatalapú finanszírozás, amely támogatási forma már több területen is bizonyította eredményességét. Emellett a központi költségvetés a minibölcsődék kialakításának támogatására 1,5 milliárd forint fejlesztési forrást is tartalmaz.

Szükségesnek tartom azt is kiemelni, hogy a kormány kiemelt célját érvényesítve, összhangban azzal is, hogy a rendszeres gyermekvédelmi kedvezményről való jogosultsági feltételek változása miatt több gyermek lesz jogosult ingyenes étkeztetésre, jövőre még több forrás jut a gyermekétkeztetés biztosítására. Az intézményi és a szünidei étkeztetés feladatainak ellátását a 2018. évi költségvetésjavaslat alapján több mint 79 milliárd forint támogatás szolgálja. E célokhoz kapcsolódva továbbra is biztosítottak azok a fejlesztési források is, amelyek az önkormányzati konyhák és étkezők fejlesztését szolgálják. Az ellenzék egyik legabszurdabb kritikájaként tudom csak minősíteni azt, amikor a gyermekéhez a kormánypartok számlájára akarják írni. Tényszerűen és megcáfolhatatlanul a mostani kormányzat tesz a legtöbbet a jelenség felszámolására.

Tisztelt Ház! Az előttünk fekvő javaslat nem felel meg a települési önkormányzatok kulturális feladatainak támogatásáról sem. A kulturális javak védelmére, a muzeális intézményekre, a közművelődési és nyilvános könyvtári ellátásra a 2017. évinél 2,5 milliárd forinttal magasabb összeg, több mint 22 milliárd forint fordítható. Az önkormányzati fejlesztések közül szeretném kiemelni a kistarcsai emlékhely és könyvtár létrehozását a kommunista diktatúra idején internáló- és kényszermunkatáboroként, illetve hadifogolytáboroként működtetett létesítmények egykori helyszínén, valamint a békásmegyeryi vásárcsarnok építését. Az egyiket elvi, a másikat gyakorlati szempontból tartom komoly jelentőségűnek.

Az önkormányzati területeket érintően utójára a szociális ágazatról szeretnék szólni érintőlegesen. Az önkormányzatok által ellátandó szociális szakosított ellátásokra, amely az idősek és a hajléktalanok bentlakásos ellátását jelenti, valamint a gyermekek átmeneti gondozását, a költségvetésben erre 23,5 milliárd forint áll rendelkezésre.

A települési önkormányzatok szociális feladatainak egyéb támogatása jogcímén a költségvetés a 2017. évvel azonos összegben továbbra is forrást biztosít az alacsony jövedelemtermelő képességű települések olyan szociális jellegű kiadásaihoz, amelyek finanszírozása máshonnan nem megoldható. E támogatás biztosít fedezetet például a közfoglalkoztatás máshonnan el nem ismert költségeihez, az alapszolgáltatások önrészéhez vagy a települési támogatások kifizetéséhez.

Ha már a közfoglalkoztatásnál tartunk, röviden szeretnék szólni az intézmény fontosságáról is. Ahogy felszólalásom elején is említettem, a kormánynak vannak olyan sarokpontjai, amelyekhez megalkuvást nem tűrően ragaszkodik. Ilyen sarokpont a „segély helyett munkát” elve is. Tíz év alatt

vállaltuk, hogy egymillió új munkahelyet teremtünk. Megjegyezhetjük, hogy ezen vállalással időarányosan jobban állunk, mint sokan gondolták volna. A gazdasági növekedés és a helyenként fellépő munkaerőhiány ellenére úgy gondolom, hogy érdemes továbbra is nagy hangsúlyt fektetni a közfoglalkoztatási programra.

Az irány azonban világos e tekintetben is: az NGM által előterjesztett és a kormány által elfogadott, az egyes munkaerőpiaci intézkedésekről szóló 1139/2017. kormányhatározat 3. pontja felhívja a belügyminisztert, hogy a versenyszférában kialakult munkaerőhiányra figyelemmel a közfoglalkoztatási programokban részt vevők havi átlagos maximált létszámát 2020-ig folyamatosan csökkentse 150 ezer főre.

Az egyes célok között tehát prioritásokat szükséges felállítani, a munkaerőpiaci helyzetnek megfelelően még differenciáltabban kell a forrásokat a megyék számára biztosítani, és hangsúlyosan a hátrányos helyzetű kistérségekre, településekre és a leg hátrányosabb helyzetű álláskeresőkre kell fókuszálni a jövőben. Mindemellett az előző években kialakított termelési kapacitások, az értékkeremtő programok fenntartása és további működtetése szükséges a hátrányos helyzetű településeken, amelyekhez a szükséges létszámok és támogatási források biztosítása elengedhetetlen. Ahol a munkaerőpiaci helyzet, a nyílt piaci munkalehetőségek magas számossága nem indokolja a közfoglalkoztatás jelenlétét, ott e támogatásokat mérsékelni kell vagy teljesen meg kell szüntetni.

A felszólalásomban elhangzottakra is tekintettel megállapítható, hogy az önkormányzati finanszírozás tekintetében a jövő év legfőbb célkitűzése a kiszámíthatóság és a stabilitás megtartása, a működési hiány nélküli gazdálkodás fiskális feltételeinek erősítése és a kistérségek további felzárkózásának elősegítése. Ehhez kérem támogatásukat. Köszönöm megtisztelő figyelmüket. *(Taps a kormánypartok soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Az MSZP képviselőcsoportjából Tóth Csaba képviselő úr következik. Parancsoljon, képviselő úr, öné a szó.

TÓTH CSABA (MSZP): Köszönöm szépen, elnök úr. Tisztelt Országgyűlés! Magyarország felismerte, hogy a jövőt a tehetséges fiatalok, az ő felkarolásuk és támogatásuk határozza meg - mondta az Emberi Erőforrások Minisztériumának család-, ifjúság és nemzetközi ügyekért felelős államtitkára egy hónappal ezelőtt egy konferencia megnyitóján. Amire most ráeszmélt a kormány, az már eddig mindenki számára világos volt: az ország jövője a fiatalokon múlik. Azon múlik, hogy milyen kilátásai vannak fiataljainknak az oktatás és szakképzés területén, és majd milyen munkavállalási lehetőségeik lesznek.

Sokat változott azonban a fiatalok helyzete az elmúlt években. A magyar fiatalok 43 százaléka féltelmei első helyén azt jelöli meg, hogy nem tudja, miből lesz majd pénze, és tart az elszegényedéstől. A

második helyen 37 százalékuk említi azt, hogy bizonytalanak látja a jövőjét, és nincs jövőképe. Aki csak teheti, az már nem itthon, hanem külföldön képzelel el a jövőjét. A középiskolások 40 százaléka már külföldre menne tanulni. A fiatalok úgy érzik, hogy olyan szintre csúszott a magyar felsőoktatás, hogy semmire nem mennek magyar diplomával már. Fontos tényezőként értékelik a fiatalok a hazai politikai, társadalmi környezetet, amit látván inkább külföldön képzelel el a jövőjüket.

Pedig az ország felemelkedésének alapvető feltétele az oktatás. Hisz a jól képzett fiatalokra szükség van a kutatás-fejlesztés területén, amely alapja a gazdaság növekedésének. Jól képzett fiatalok teremthetnek új vállalkozásokat és ezzel munkahelyeket is.

Az elmúlt években az öt legfontosabb célszágban 40 százalékkal nőtt a magyar diákok száma. Ezen belül is három év alatt Angliában 66, Németországban 38, Ausztriában 17, az Egyesült Államokban 38 és Hollandiában pedig 89 százalékkal nőtt a magyar diákok száma 2012-höz képest. Évente mintegy 30 ezer állampolgár távozik külföldre. A külföldre költözők túlnyomó része a fiatal korosztályból kerül ki. A kivándorlók 45 százaléka 30 év alatti, háromnegyedük pedig nem érte el a 40 éves kort. A külföldre távozók jóval fiatalabbak, mint a hazai átlagéletkor.

(12.00)

Magyarországon a társadalom egyre jobban idősödik, és ez hazánkban sokkal előrehaladottabb fázisban van, mint más országokban. A népességszám 1981-ben tetőzött, a termékenységi ráta az egyik legalacsonyabb Európában, így ennek következményeképpen a népességszám 2060 környékére várhatóan 9 millió környékére esik. A középkorúak bázisa eddig stabilnak volt mondható, de hamarosan az egyik legkisebb lesz arányuk a teljes népességhez képest európai viszonylatban, ami a legrosszabb mutatóhoz vezet majd az idősfüggőség tekintetében. Ha a jövedelmi felzárkózás teljesen eltűnik, akkor bevándorlásról nem beszélhetünk majd, viszont a magasán képzett munkaerő kivándorlásáról annál inkább. Mindent egybevetve, az idősödő társadalom okozta kifizetési kényszer a munkaerő hanyatlásához vezet majd.

Ma már a magyarok százazrei dolgoznak külföldön. Magyarországon a kis- és középvállalkozói szektor foglalkoztatja a munkavállalók közel háromnegyedét, azonban a kisvállalkozók mindössze 27 százaléka 40 év alatti. Közel 100 ezer olyan kisvállalkozás van, amelynek tulajdonosa 55 év feletti. Ha a fiatalok elmennek külföldre dolgozni, vállalkozni, a következő tíz évben óriási probléma lesz a kkv-knál a generációváltásban.

A kormányzatnak ezt a problémát már régen fel kellett volna ismerni, és hatékony eszközökkel segíteni a kisvállalkozókat a generációváltásban, hogy e kis cégek gazdasági teljesítményében ne legyen törés.

A kormány azonban egy alibi programmal, kevés ráfordítással akarta az ezzel kapcsolatos problémákat kipipálni. Másfél évvel ezelőtt indították el azt a programot, amellyel 3 millió forint vissza nem térítendő támogatást ígértek azoknak a fiataloknak, akik Budapesten vagy Pest megyében saját vállalkozást indítanak. A pályázat feltétele egy nyolchetes képzés elvégzése volt, amelyet az Országos Foglalkoztatási Közhasznú Nonprofit Kft. végzett.

(Az elnöki széklet dr. Hiller István, az Országgyűlés alelnöke foglalja el.)

A „Vállalkozz itthon, fiatal!” program teljes kudarc volt, hiszen Budapesten a 66 beérkezett pályázó közül még eddig egyel sem sikerült szerződést kötni. A program vidéki lába sem volt eredményesebb; a Pest megyén kívüli régiókban tavaly október óta összesen csak 50-en pályáztak, amiből az NGM-nek csak öt céggel sikerült támogatási szerződést kötni. A programban részt vevők egyrészt óriási kapcsolást tapasztaltak a képzés beindításával kapcsolatban, másrészt az NGM oldaláról pedig érthetetlen lassúságot, amivel a kifizetéseket kezelik. Úgy tűnik, hogy senkit nem érdekel, mit kezdenek a fiatalok a kormány ígéretére beindított cégekkel.

A „Vállalkozz itthon, fiatal!” programnak köszönhetően a fiatalokban még inkább megerősödik az az elhatározás, hogy nem itthon kell vállalkozni, hanem külföldön kell keresni a boldogulást. Ezen az sem segít már, hogy Varga Mihály nemzetgazdasági miniszter tegnapelőtt bejelentette, hogy belső vizsgálatot rendel el a késlekedések okának feltárására. Ahhoz, hogy a fiatalok ne menjenek el külföldre dolgozni, ahhoz, hogy legyen kedvük itthon vállalkozásokat alapítani, a kormánynak azonnal érdemi intézkedéseket kellene tennie. Olyan programokat kellene elindítania, amely ezen célokat szolgálja, és nem elveszi a fiatalok maradék kedvét is a vállalkozásoktól.

Ebben a költségvetés-tervezetben sok-sok milliárdot költ el a kormány teljesen felesleges célokra, ahelyett, hogy arra fordítaná, hogy itthon tartsa, hogy hazahozza a fiatalokat, és hogy támogassa a vállalkozóvá válásukat. Ez egy igazságtalan költségvetés, amit az MSZP-frakció nem támogat.

Köszönöm szépen, elnök úr. *(Taps az MSZP soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen. Jó napot kívánok! Üdvözlöm önöket. A kormány nevében Banai államtitkár úr kért szót, őt illeti a felszólalás lehetősége. Üdvözlöm!

BANAI PÉTER BENŐ nemzetgazdasági miniszteriumi államtitkár: Köszönöm szépen, elnök úr. Tisztelt Országgyűlés! Ha megengedik, reagálok Tóth Csaba képviselő úr felvetésére, ezt megelőzően hadd idézzem fel azt az eszmecserét, azt a véleménykülönbséget, amelyet láthattunk a kormányzat részéről, Soltész Miklós államtitkár úr részéről, illetőleg Burány Sándor képviselő úr részéről.

Csak meg szeretném erősíteni azt, hogy azok a számok, azok az adatok, amelyeket Soltész Miklós államtitkár úr elmondott, a korábbi évek zárszámadásaiból, illetőleg a 2018-as költségvetésből egyértelműen kiolvashatóak. Tehát az összes szám pontos. Ezért azt gondolom, hogy számokkal, pláne múltbeli számokkal elég nehéz vitatkozni.

Aki a családi pótlék, családi támogatások összegét tételesen meg akarja nézni, az a benyújtott törvényjavaslat külön mellékletében lebontva láthatja. Való igaz, hogy a családi pótlék nem emelkedett, de kérem, amellelt ne menjünk el szó nélkül, hogy a családtámogatásoknak az adókedvezmény formájában igénybe vehető összege jelentősen kiszélesedett. Amellelt ne menjünk el szó nélkül, hogy jelenleg, ha egy családban két szülő együttes bruttó jövedelme 309 375 forint és három gyermekük van, maximálisan igénybe tudják venni a havi adókedvezményt, 99 ezer forintot; pont annak köszönhetően, ahogy az elhangzott, hogy most már nemcsak a személyi jövedelemadóból, hanem a járulékokból is igénybe lehet venni ezt a kedvezményt.

Ha megnézzük ezt az összeget, ezt a kevesebb mint 310 ezer forintnyi havi bruttó jövedelmet családi szinten, akkor azt is látjuk, hogy az egy főre jutó összeg, ennek a fele kisebb, érdemben kisebb, mint a havi átlagfizetés. Tehát nemcsak a jómódúak, nemcsak a középosztálybeliek tudják igénybe venni százszázalékosan a családi kedvezmény nyújtotta lehetőséget, hanem az alacsonyabb jövedelmi kategóriában lévők is.

Egy másik adatot hadd említsek a tekintetben, hogy vajon igaz-e az az állítás, hogy a benyújtott költségvetési törvényjavaslat és a kormány gazdaságpolitikája igazságtalan. Hiszen sokszor halljuk azt, hogy a költségvetés keveseknek sokat oszt, sokaknak keveset oszt, az alsóbb keresetűek rosszabbul járhatnak.

Itt van előttem egy konkrét statisztika arra vonatkozóan, hogy a minimálbért keresők reáljövedelme hogyan változott 2002 és 2010 között, illetőleg 2010 és 2018 között a benyújtott javaslat értelmében. Van két nyolc éves ciklus, amit össze lehet hasonlítani.

Azon minimálbéres munkavállalóknak, akiknek nincs gyermekük, azok 2002-2010 között 5,8 százalékos reálkereset-növekedést tapasztalhattak meg, ez 2010-2018 között 30,1 százalék. Egy gyermek esetén a reálkeresetek 2002-2010 között - hangsúlyozom: minimálbéres keresők tekintetében - 2 százalékkal csökkent, 2010-2018 között 44,3 százalékkal emelkedik. Két gyermek esetén ugyanez az adat mínusz 8,7 százalék 2002-2010 között, 79,7 százalék 2010-2018 között. Három gyermek esetén 2002-2010 között a reálkereset-változás mínusz 7,6 százalék, 2010-2018 között 90,3 százalék. Elnézést, hogyha sok számot mondtam, de azt gondolom, hogy ezek a számok beszédesek, ezek a számok támasztják alá azokat az állításokat, amelyeket Soltész államtitkár úr is megfogalmazott.

Ezek után, hogyha megengedik, rátérnék Tóth Csaba képviselő úr felvetéseire, és abban bízom,

hogy ezek a számok azért mégiscsak azt mutatják, hogy ha valaki dolgozni akar Magyarországon, az egyrészt a növekvő munkahelyeknek köszönhetően dolgozni is tud, és remélhetően évről évre többet tud keresni. Mi abban bízunk, hogy az a statisztika, amit önökkel ismertettem, és amely azt mutatja, hogy a legalacsonyabb jövedelmi kategóriában lévő keresők reáljövedelme növekedett, ez bizony folytatódni fog 2010 után, 2018-ban is.

Az, hogy az elszegényedéstől tartanak az emberek vagy sem, kétségtelen, mindenkiben benne van az a gondolat, az az érzés, hogy ha ki kell lépni a munkaerőpiacra, akkor lesz-e munkahelye és menyit fog keresni. Hát kérem, megint a statisztikai adatok azt mutatják, és a gazdasági prognózis mind az idei év, mind a jövő év tekintetében azt mutatja, hogy a munkahelyek száma is bővülni fog, és a reálkeresetek száma is bővülni fog.

Sok diák elmegy külföldre, ez az állítás. Kérem szépen, európai uniós tagállam vagyunk, nem magyar specialitás az, hogy munkavállalók is és diákok is külföldre mennek. Európai uniós programok vannak, amelyek ezt finanszírozzák, például az Erasmus-program. Én azt gondolom, hogy annak örülni kell, hogy diákok nemcsak itthon szereznek tapasztalatot, hanem külföldre mennek oktatási intézményekbe. *(Farkas Gergely: Csak nem jönnek haza!)* A kulcs az, hogy ezen tapasztalatok után hazajöjjenek és itthon találják meg a boldogulásukat. Kétségtelen, hogy a magyar reálkeresetek az elmúlt években látott érdemi növekedés ellenére még alacsonyabbak, mint számos nyugat-európai országban.

De kérem szépen, a gazdaságtörténetből visszaneézve, ez évszázadokon keresztül így volt, és az az állításom, hogy ez a lemaradás az elmúlt években érdemben csökkent, és olyan változások vannak nemcsak a reálkeresetknél, hanem az egyéb családtámogatásoknál, lakástámogatásoknál, a gyermekvállalás esetén látható kedvezményeknél, hogy minél inkább megéri itthon maradni.

(12.10)

Én tehát azt gondolom, hogy a kétségtelenül érzelmi tölteten túl, ami a Szózatban úgy szerepel, hogy: „Itt élned, halnod kell.”, a szigorúan vett anyagi kondíciók változása is azt eredményezi, legalábbis abban bízom, hogy azt eredményezi, hogy minél több fiatal dönt amellett, hogy itthon szeretne boldogulni, itthon szeretne családot alapítani. Ez a folyamat, azt gondolom, a vállalkozások támogatásában is tetten érhető.

A képviselő úr azt mondta, hogy a kkv-kra nem fordít elég figyelmet a kormányzat. Én mindig azt szoktam mondani, hogy minden területen vannak még feladatok, minden területen vannak még problémák, amelyeket meg kell oldani, de az, hogy a kormány nem cselekedett a kkv-k megerősítése érdekében, szerintem egy nem valós állítás. Nézzük meg, hogy milyen új adónemeket vezetett be a kormány! Az úgynevezett katát, illetőleg kivát. Van-e a

katánál egyszerűbb adózási rendszer? És hogyha ez az adózási rendszer nem jó, akkor miért választotta ezt az adózást több tízezer vállalkozás, mind a katát, mind a kivát? De hogyha a '18-as költségvetésre tekintünk, akkor azt látjuk, hogy a kivánál is adókulcs-csökkentés valósul meg, tehát egy újabb előrelépés valósulhat meg a kivában adózók számára. Ez csak az adórendszernek egy változása.

A kkv-k közül azok, amelyek nem az említett két adónemben adóznak, azt is láthatják, hogy a kkv-k társaságinyereségadó-kulcsa 10-től 9 százalékra csökkent, és azt is láthatják, hogy a támogatáspolitikában mind az európai uniós, mind a hazai forrásoknál érdemi többlet áll rendelkezésre most a költségvetésekben, igaz ez a '17-es, a '18-as költségvetésre is, mint mondjuk, hét-nyolc évvel ezelőtt. Ha megnézzük az európai uniós források szerkezetét, vagy megnézzük azokat az új előirányzatokat, például a beszállítói finanszírozási programot, amely a '18-as költségvetésitörvény-javaslatban szerepel, és korábban ilyen program nem volt, akkor azt gondolom, hogy az adórendszer mellett a kiadási oldalon is történtek változások.

Kétségtelen, hogy a finanszírozás, az adórendszer mellett az adminisztratív feltételrendszert is át kell tekinteni, és azzal egyetértek, hogy biztosan vannak olyan területek, ahol még előre lehet lépni, de az az állításom, hogy a kkv-k helyzetének javítása érdekében, a fiatalok itthon maradásának érdekében a jövő évi költségvetésitörvény-javaslat is érdemi változásokat, érdemi előrelépési lehetőségeket tartalmaz. Köszönöm szépen. *(Taps a kormánypartok soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm. Visszatérünk az előre bejelentett képviselői felszólalásokhoz. Földi László képviselő úr, a KDNP képviselője a soron következő. Parancsoljon!

FÖLDI LÁSZLÓ (KDNP): Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Elnök úr! Tisztelt Államtitkár Úr! Csak egy pillanatra kapcsolódnék a fiatalok elmenése és itthon tartása témához, és hogy mi lesz a fiatalokkal, hogyha végeznek az egyetemen vagy éppen a középiskolában. Nekem is van még két egyetemista gyerekem, bennük is felmerül, hogy mi lesz velünk, hogyha az egyetemet elvégezzük, és én azt szoktam mondani: kisleány, ha jól tanulsz, akkor nyilván meg kell küzdened majd a megfelelő munkahelyen azért, hogy előbbre tudj haladni, de nyilván nem fog az öledbe csöppenni mindjárt a milliós fizetés, hanem, igen, ki kell brusztolni, ki kell - hogy mondjam - várni azt a helyet, amikor valóban megfelelő szintre jutsz mind a bérben, mind egyéb területen.

Ámbátor el kell mondjam, aki valóban emberek között élek, hiszen naponta találkozom sok-sok emberrel, frissdiplomás fiatalokkal vagy éppen az iskolában, ahol ebédelek hétköznap, fiatal kollégákkal, akár idősebb kollégákkal is, hogy az elindított bérfejléssel, ami mondjuk, a közszférában megvan, a pedagógusoknál például, nem elégedetlenek a kollégák, nem elégedetlenek. Nyilván lehetne többet, de

éppen azt tartom nagyon fontosnak a jövő évi költségvetésnél, hogy ennek a költségvetésnek - azon túl, hogy kiszámíthatóságot jelent, azon túl, hogy biztonságot jelent - egy fontos pillére, hogy nem a hitel ingoványára épít.

En emlékszem 2002-re, amikor például a pedagógusoknál volt 2002 szeptemberétől 50 százalékos bérfejlesztés, arra a három vagy négy hónapra megvolt az állami fedezet, de 2003-tól az önkormányzatok nyakába varrták azt a bérfejlesztést, és nem volt hozzá állami fedezet. Most tapasztalhatjuk, az elmúlt években is már, amikor elindult például ezen a területen az életpályamodell, hogy az állam, a kormány a mindenkori éves költségvetésben garantálja, biztosítja azokat a feltételeket, azokat az összegeket, amelyek a bérfejlesztéshez szükségesek.

Állítom, hogy ez a jövő évre betervezett költségvetés felelős költségvetés is. Miért állítom ezt? Azért, mert otthon is úgy van az ember, hogy addig nyújtózkodik, amíg a takarója ér, ez kulcskérdés; nem hitelből élni, nem hitelből jóléti társadalmat teremteni, hanem a meglévő forrásokat úgy felhasználni, hogy abból a magyar emberek mindenféleképpen megfelelően tudjanak részesülni. És azt gondolom, hogy pont ez a kormány felelőssége, és ezért felelőségteljes ez a költségvetés, mert - még egyszer hangsúlyozom - nem hitelre épít, hanem a megtermelt javakra épít. Tapasztalhatjuk, hogy az elmúlt hat évben folyamatos fejlődésen ment át a gazdaság, egyre izmosabb ez a magyar gazdaság, és egyre több lehetőséget biztosít arra, hogy a különböző területeken mind a bér kapcsán, mind pedig egyéb területen tudjunk változtatni és fejleszteni.

Egy picit szeretnék szólni Pest megyével kapcsolatban is, hiszen Pest megye korábban mint a központi régió része uniós forrásból kevesebbet vagy minimálisat tudott megszerezni. Ezt a kormány belátta, mintegy 80 milliárd forintos támogatást biztosít Pest megyének, és ezt időarányosan a következő évre tervezett költségvetés is tartalmazza. Természetesen igaz, hogy ez nem fedezi mindazt a pénzühiányt, amit az Unióból meg tudtunk volna nyerni, de a kormány felelőssége és felelőségteljes gondolkodása pont abban van, hogy Pest megyét sem hagyja ki, a Pest megyei polgárokat is igyekszik éppen olyan helyzetbe hozni, mint a más régiókban élő polgárokat, illetve vállalkozásokat.

Kell szóljak egy picit itt még Pest megyével kapcsolatban az M4-es autópálya építéséről, hiszen elindult az, elindult a tényleges munka az M4-es autópálya megépítésénél, és mint ahogy Varga miniszter úr az alapköltségvetésnél is elmondta, tovább halad ez a program, hiszen elindult a tervezése az abony-szolnoki szakasznak, és jó tárgyalási helyzetben van a kormány a tekintetben, hogy az abony-fegyverneki szakasz is megépülhessen a következő időszakban. Ez ennek a területnek, ennek a régióknak kulcshelyzetet teremthet, hiszen vállalkozások bővítését és egyéb fontos fejlesztést vagy fejlődést várunk ettől a helyzettől.

Mint négygyerekes apa és több unokával rendelkező nagypapa szeretnék arról is szólni, hogy ho-

gyan néznek ki a családok ma Magyarországon, és hogy a jövő évi büdzsé milyen lehetőséget biztosít a családoknak. Hittel vallom és meggyőződéssel hirdetem, hogy ilyen mérvű családtámogatási rendszert én még nem éltem meg és nem tapasztaltam, nemcsak Magyarországon nem, hanem Európa más államában sem. En emlékszem még tanárkoromból, hogy mennyibe került például egy két-három gyerekes családnak a tankönyv, amikor volt a beiskolázás és a tankönyvosztás augusztusban, és mondjuk, egy háromgyerekes családnál vagy két gyereket iskolába járató embernél 15-20, adott esetben 25 ezer forintot is jelenthetett a tankönyvek megvásárlása. Na most, hogyha ez a költségvetés tartalmazza azt, hogy jövőre az 1-9. évfolyamon lesz - ami azt jelenti, hogy felmegy a középiskolai szintre - tankönyvtámogatás, ez óriási dolog.

A másik kulcskérdés az a majdnem 80 milliárd forint, amit az étkezési támogatásra kíván fordítani ez a költségvetés-tervezet. Igazából nem tudom, mert nem tapasztalom, holott a ceglédi iskolákban sokszor megfordulok, és a ceglédi iskolákban tanuló diákok nem a XII. kerületből vagy az I. kerületből kerülnek oda.

(12.20)

Amikor egy iskolában hat-hétszáz gyerek étkezik, és a hétszáz gyerek étkezési térítési díját tekintve négy-öttszáz gyakorlatilag ingyen eszik, egy-kétszáz meg kedvezményesen eszik, ez döbbenetes mértékű támogatás, és azt gondolom, hogy nem lehet ma Magyarországon és nem is lesz Magyarországon olyan gyermek, aki éhezik vagy éhezni fog a következőkben.

Fontosnak tartom az adókedvezmények kérdését is ebben a témában, hiszen - konkretizálom - az én egyik munkatársamnak három gyereke van, és gyakorlatilag nem fizet adót; pedagógusfeleség, pedagógusférj, gyakorlatilag nem fizet adót. Mi ez, ha nem támogatás? Tehát meggyőződésem, hogy jó úton járunk akkor, amikor a költségvetésben ilyen tételeket írunk le, ami kézzelfoghatóan támogatja a családot, a gyermeket vállaló fiatalokat, szülőket.

A másik ilyen kérdés a nyugdíjak kérdése. Nem kívánok ebbe belemenni, mert nem vagyok szakértője a témának, csak megint gyakorlati tapasztalatból mondom, a mi szüleink élnek még, és hál' istennek nyugdíjasok, és köszönök szépen, jól vannak. Amit kapnak nyugdíjemelést, annak nagyon örülnek, de jó beosztással meg tudják oldani az életüket, semmiféle gondjuk nincs, hiszen őket is érinti a rezsicsökkenés, kevesebb vízdíjat, kevesebb csatorna-, kevesebb elektromosáram-, kevesebb gázdíjat fizetnek, és ha összeadjuk a kettőt, akkor már az ő büdzséjük is pozitív.

Összességében tehát azt mondhatom, hogy a jövő évi költségvetés reális költségvetés, jól szolgálja mind a vállalkozásokat, mind pedig a magyar emberek céljait. Arra kérem tisztelt képviselőtársaimat, hogy támogassák a jövő évi költségvetést szavazataikkal is.

Köszönöm szépen, elnök úr. *(Taps a kormánypartok soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. A Jobbik képviselője, Farkas Gergely képviselő úr következik. Tessék!

FARKAS GERGELY (Jobbik): Köszönöm a szót. Tisztelt Ház! Tisztelt Képviselőtársak! Ha röviden kellene megfogalmaznom a véleményem a költségvetésről, akkor azt mondhatnám, hogy a fiatalokról való lemondás költségvetésével szembesülünk, és akármennyire is nem tetszik ez Bányai Gábor képviselőtársamnak, attól még ez igaz és sajnos tényszerűen alátámasztható, és én erre is szeretnék példákat mondani fontos területekről, az oktatás területéről, a lakhatás területéről, arról, hogy hogyan is kezelik önök az elvándorolt fiatalokat, milyenfajta megoldást kínálnak számukra, tehát néhány példán keresztül szeretnék végigmenni, hogy miért is tartom úgy, hogy ez a fiatalokról való lemondás költségvetése.

Kezdjük azzal, hogy az elvándorlás problémáiról itt az elmúlt percekben is sokat beszéltünk, és szerintem akármennyire is vitatjuk, hogy mi okozza ezt, az tényszerűen igaz, hogy több százezer fiatal kényszerült külföldre nem önszántából, hanem nagyon sokan kényszerből. S itt nem arról beszélek, amivel államtitkár úr itt próbálta félremagyarázni, hogy elmennek tanulni; hát persze, menjenek el tanulni Erasmus-ösztöndíjjal, semmi gond nincs ezzel, ezt mi is támogatjuk maximálisan, ez egy jó dolog az ország szempontjáról.

Nem ezekről az emberekről beszélünk, hanem azokról, akik nem oktatási, hanem leginkább munkavállalási céllal, a hazai körülmények miatt, a gazdasági helyzet miatt, a politikai-társadalmi légkör miatt mennek el külföldre, mert egyszerűen azt érzik, hogy azért, mert nincsen Fidesz-bekötöttségük, nem Fidesz-tagok, nincsenek befolyásos ismerőseik, ezért nem tudnak előrejutni, nem nyernek a pályázataik, nem kapnak jól fizető, zsíros állásokat vagy éppen olyanfajta költségtérítéseket és egyéb dolgokat, amiket akár az Új Nemzedék Központon és számos más ilyen intézményen keresztül próbálnak kifizetni a fideszes kötődésű embereknek.

E miatt a társadalmi hangulat miatt mennek nagyon sokan külföldre, és ami még nagyobb probléma, hogy ezeknek az embereknek a legnagyobb része ott is marad, ezen emberek nem érzik azt, hogy itthon olyan körülmények lennének, olyan változások történnének, ami miatt érdemes lenne hazajönni. S itt hadd idézzem fel a miniszterelnökünk mondatát, amiben ő úgy nyilatkozott, hogy nem azzal van a probléma, hogy elmennek a fiatalok, hanem egy kormány jó működését az mutatja meg, hogy haza tudja-e hívni a fiatalokat. Szerintem ennél egyértelműbben nehezen is lehetne kifejezni, hogy a kormány mennyire kudarcos politikát folytat, mert egyértelmű, hogy nem tudja hazahívni a fiatalokat.

Önök néhány éve létrehoztak egy „Gyere haza, fiatal!” programot, egy ilyen központot, aminek az lett volna a célja, hogy néhány száz millió forintból

hazahívja a fiatalokat. Kudarcosan működött az egész, már a működése alatt látszódott, hogy nem lesz ez egy sikeres kezdeményezés, amit aztán önök is beláttak, meg is szüntették ezt az intézményt, a „Gyere haza, fiatal!” elnevezésű intézményt. Mi vártuk, hogy akkor milyen következő lépés lesz majd, amellyel próbálják hazahívni a fiatalokat, próbálják segíteni azokat a fiatalokat, akik mégis úgy döntenek, hogy haza kellene jönni, itthon is próbát kellene tenni, hogy vajon meg tudnak-e itt élni.

Azóta nagy csend van, és az a nagy helyzet, hogy nem indult semmilyen új program, ami, úgy gondolom, hogy óriási probléma, és nagyon jó látélet arról, hogy a kormány hogyan is kezeli ezt a problémát, mert ha úgy kezelné, hogy fontosnak tartaná azt a több százezer embert, fiatalot és kevésbé fiatalot, aki külföldön él, ott dolgozik, akkor igenis indítana olyan programokat, amely az ő hazahozatalukat segíti.

Bár, ha arra gondolok, hogy a „Vállalkozz itthon, fiatal!” elnevezésű program működése is megmutatta, hogy mennyire komolytalanul kezelik önök ezt a kérdést, és mennyire nem tudják lemenedzselni akár csak néhány tucat fiatal vállalkozásindítását, akkor úgy gondolom, hogy ez egy jó példa arra, hogy mennyire is kezelik önök komolyan ezt a kérdést. Mindenki tudja, az elmúlt hetekben több hír is született arról, hogy az a néhány szegény fiatal, aki naivan hazajött azzal a tervvel, hogy majd itthon vállalkozást indít, elvégzett egy tanfolyamot, elkészített egy üzleti tervet, beadott egy pályázatot, majd pedig céget alapított, a cég után több hónapon keresztül kellett fizetni a járulékokat, havi sok tízezer forintot, miközben a Nemzetgazdasági Minisztérium még arra sem volt képes, hogy elbírálja az ő pályázatukat, ezáltal valójában el tudják indítani a vállalkozásukat. Így aztán benn ragadtak ebben a programban ezek a fiatalok, csak a kiadásuk volt vele, és még ráadásul ki se tudtak szállni ebből, mert akkor még a képzés díját is vissza kellett volna fizetni. Úgy gondolom, ez jól megmutatja az önök hozzáállását, hogy hogyan is kezelik azt a néhány tucat fiatalot, aki mégis a több százezerből hazajön, és azt mondja, hogy megpróbálja itthon. Hát, ilyen példákat tudnak önök felmutatni, ami még inkább arra ösztönzi a kint lévőket, hogy ott is maradjanak.

De nézzük az oktatás helyzetét, mert ott is van bőven olyan dolog, ami azt mutatja, hogy a fiatalokra továbbra sem erőforrásként tekintenek önök, továbbra sem látják meg bennünk azt a potenciált, amit a jövő nemzedéke jelent, és igenis azt, hogy minél több módon kellene mutatni számukra, hogy fontosak ennek az országnak, fontos, hogy itt legyenek, itt maradjanak, itt tudjanak családot alapítani, boldogulni, munkát vállalni, és tényleg ne okozzon az elvándorlásuk olyan problémát, ami felé Magyarország jelen pillanatban is megy.

Elég, ha csak arra gondolok - egy konkrét példát kiemelve -, hogy 2007 óta, tehát idestova tíz éve nem emelték önök a felsőoktatási intézményekben a hallgatói ösztöndíjak mértékét. Tíz éve nem emelték ezt a nagyon fontos forrást, ami nagyon sok esetben

akár egyedüli forrása egy felsőoktatásba járó fiatalnak, hisz tudjuk nagyon jól, hogy sokan vannak úgy, hogy a család otthonról nem tudja őket támogatni, diákhitelt nem szeretnének felvenni, akármennyire is önök mindig ezt ajánlják megoldásként, hogy inkább adósítsák el magukat a fiatalok, mert önök úgy gondolják, hogy majd akkor ezzel tudnak boldogulni; abba nem gondolnak bele, hogy milyen is lesz ennek a fiatalnak az élete, aki ezután majd a diplomáját a kézben tartva adóssággal, akár több millió forintos adóssággal kezd neki a nagybetűs életnek.

Tehát ahelyett, hogy önök azokat a lehetőségeket keresnék, és azokban támogatnák a fiatalokat, amelyek fontosak számukra, önök ezekkel nem foglalkoznak, így nem foglalkoznak a tanulmányi ösztöndíjak kérdésével, amit nemcsak a Jobbik feszeget évek óta, hanem a Hallgatói Önkormányzatok Országos Konferenciája, a HÖÖK is már régóta a zászlajára tűzött, ők is nagyon fontosnak tartják, mert több százezer fiatal érint. Egy olyan tételről van szó, amely lehet, hogy kimondva soknak tűnik, 12 milliárd forint, de ha azt nézzük, hogy ez a teljes költségvetés mennyire apró szelete, gyakorlatilag néhány focistadionnyi pénzről van szó, de egyéb más olyan pazarló tételre is tudnék mondani bőven, amiknél sokkal fontosabb lenne az ösztöndíj mértékének emelése.

(12.30)

Tehát ez a 12 milliárd forint már elegendő lenne ahhoz, hogy legalább az infláció mértékével növeljék a 2007 óta változatlan, tanulmányi ösztöndíjakra fordítható hallgatói normatívát, mert ebből költenek az intézmények erre a tételre.

Nagyon fontos lenne tehát ennek az emelése. Erre vonatkozólag egyébként adtunk be módosító javaslatot is, hátha valami isteni szikrától vezérelve önök mégis elfogadják ezt, és belátják, hogy a fiataloknak ilyenekkel kell jelzést adni, hogy fontosak az ország számára, nem pedig azzal a hozzáállással, amit önök számtalan más egyéb módon mutatnak feléjük.

De hát említhetném, hogyha már felsőoktatásban tanulókról van szó, egy állandó, visszatérő téma a felsőoktatásban járók után a családi támogatás megadása a családok részére. Ezt mi szintén fontosnak tartjuk, ugyanakkor önök erre sem képesek évek óta. Indok nincs, hogy miért nem fontos már egy 19 éves fiatal támogatása és a családjának a támogatása, miközben 18 évesen középiskolába járva még a család megkapja utána a családi pótlékot, majd mikor egyetemre, főiskolára kerül, sokkal nagyobb kiadásokkal szembesül, vélhetően albérletben, kollégiumban lakik, akkor már nem kapja meg ezt a támogatást.

De nézzünk egy további területet, ez pedig a lakhatás területe, amely, úgy érzem, hogy szintén nagyon sújtja a fiatalokat. Önök mindig itt a CSOK-ra szoktak hivatkozni, amely valóban egy előremutató dolog, ugyanakkor egyáltalán nem oldja meg azon

fiatalok helyzetét, akikről én beszélni szeretnék. Ugyanis egyáltalán nem reális az, hogy mondjuk, egy fiatal, aki más városba kerül egyetemre, főiskolára, vagy akár később munkavállalás szempontjából, hirtelen úgy dönt, hogy a CSOK segítségével majd hirtelen épít egy házat vagy vesz egy lakást, hogy ilyen módon tudja ezt felhasználni. Egyáltalán nem reális ez. Számukra inkább egyfajta ideiglenes lakhatásra lenne szükség, amelyet véleményünk szerint kétféle módon lehetne megoldani: kollégiumi építéssel, fejlesztéssel, illetve a szociálisbérlet-építési rendszer beindításával.

A kollégiumi fejlesztésről hallhattunk már önköztől is terveket, elképzeléseket, ugyanakkor olyan kétségbeejtő kijelentések is születtek itt már a parlamentben, amelyek azt feltételezték, hogy az olimpiai pályázatunk bukása után akár ezek a kollégiumfejlesztések is megrekedhetnek, és hirtelen már nem annyira fontos a kormány számára, hogy új kollégiumok épüljenek, illetve a meglévők felújításra kerüljenek, márpedig ez elengedhetetlen lenne. Itt is hadd hivatkozzak például a Felsőoktatási Kollégiumok Országos Szövetségének és a HÖÖK-nak egy közös felmérésére, miszerint nagyvárosi körkép szerint 20 százalékos kapacitáshiány van, számos budapesti, vidéki kollégiumban túljelentkezés van. Országosan összességében 40 százalékos a túljelentkezés, illetve a kollégiumok több mint felénél sem állagmegóváásra, sem fejlesztésre nem került sor az elmúlt öt évben. És lehetne még számos ilyen statisztikai adattal alátámasztani ennek a területnek a fontosságát.

Mi továbbra is nagyon fontosnak tartjuk, hogy a kollégiumfejlesztés megvalósuljon. Bízom benne, hogy önök is belátják ennek fontosságát. És belátják például a szociálisbérlet-építési rendszer fontosságát, amely szintén elengedhetetlen lenne. Évek óta szajkózzuk, mennyire fontos az, hogy a piaci árnál akár alacsonyabban tudjanak azok a fiatalok, fiatal párok kibérelni ilyenfajta lakásokat, házakat, amik számukra segítséget jelenthetnek. Nem mellékes módon azért egy ilyen állami háttérrel megtámogatott, magyar kivitelezőkkel véghez vitt építkezések a magyar gazdaságra is pozitív hatással hatnának. Úgy gondolom, hogy ennek a beindítása is egy régi adósságunk.

Amit egyébként önök most így a fiatalok kapcsán ebben a költségvetési vitában is már számtalanszor elmondtak, ez az első nyelvvizsga ingyenessé tétele, amely valóban pozitív dolog. Csak zárójelben jegyzem meg, hogy 4-5 éve vetette fel ezt a Jobbik. Örülünk, hogy végre eljutottak oda, hogy megvalósították, de önmagában ez az egy javaslat kevés ahhoz, hogy a fiatalok azt érezzék, amit összességében éreznük kellene, hogy fontosak ennek az országnak.

Még a fiatalokkal kapcsolatban, amit én úgy gondolok, hogy fontos megemlíteni, és sajnálatos módon szintén úgy érezzük, hogy ez a terület nem került kellő súllyal a kormány elé, ez a kábítószergyógyászati megelőzésével kapcsolatos feladatok. Itt azért még egy évtizede erre a tételre, költségvetési sorra 1,8 milliárd forintot adott az állam, aztán 2010 után már drasztikusan, negyedére, ötödére, hatodá-

ra, 300 millió forintra, 400 millió forintra csökkent. Idén erre 518 millió forint áll rendelkezésre. A probléma súlyához, a dizájn drogok terjedéséhez képest ez az összeg elenyésző. Hatalmas veszély ez a fiatalokra. Sajnáljuk, hogy a kormány ezt nem látja be, és nem tartja ezt kellően fontosnak.

Ha már itt szóba jött, Szászfalvi László említette a bölcsődék helyzetét. Mi azért egyáltalán nem látjuk ennyire pozitívan a bölcsődék helyzetét. Engedjék meg, hogy egy választókerületi példával támasszam ezt alá. Ugyanis a törvény azt írja elő, és ezt hallottuk is, hogy 2017 szeptemberétől nincs lehetőség egyes óvoda és bölcsőde indítására, egyfajta törvényi tiltás van. Ugyanakkor az önkormányzatoknak kötelező volt bölcsődei csoport indítása, amennyiben megfelelő számú szülő kéri ezt.

Például Jánoshalmán kérték, bőven van 14 gyerek, de hát jóval több is egy akkora településen, választókerületem egyik településén a bölcsődei csoport indítására. Ugyanakkor az állami normatíva ehhez kevés, amit önök biztosítanak, az önkormányzatnak pedig a kevés bevétele miatt erre nincs lehetősége, hogy ezt kiegészítse. Így aztán kérdéses, hogy mi lesz ott a bölcsőde indításával, ami pedig fontos lenne, mert ha működne a bölcsőde, akkor azok a szülők, akik egyébként munkába tudnának állni, meg is tehetnék.

De így módon egy alacsony állami támogatással, normatívával igazából még azt sem lehet kigazdálkodni, hogy a minimálisan előírt dolgozói létszám bére meglegyen, nem is beszélve még a rezszi- és egyéb fajta költségekről. Ez tehát például Jánoshalmán - és biztos vagyok benne, hogy nemcsak ezen a településen, hanem számos más településen is - egy nagy probléma. Erre az sem megoldás, hogy 2018 végéig a bölcsődeindítást ki lehet tolni, ettől még nem fog megoldódni a probléma, hogyha önök nem fogják megemelni a normatívákat.

Összességében tehát továbbra is tartom és szomorúan állapítom meg, hogy ez a költségvetés a fiatalokról való lemondás költségvetése. Ahogy az elmúlt években, ez a költségvetés sem változtat érdemben a fiatalok elhanyagolt helyzetén, azon, hogy a kormány mostohagyermekként kezeli őket, és nemhogy csak az elvándorolt fiatalokkal nem foglalkozik, nem indítanak olyan fajta programokat, ami az ő hazahozatalukat segítené; amit indítanak, láthatuk a vállalkozásindítás kapcsán, az is kudarcba fullad. De emellett az itthoni, az itthon maradt, itthon tanuló, itthon dolgozó fiatalokra sem fordítanak kellő figyelmet, ami óriási probléma, és nagyon szomorú jövőt fest Magyarország számára, hisz ez a generáció a jövő nemzedéke. Ha önök nem becsülik meg őket, az az ország egésze számára fog nagyon negatív következményekkel járni. Köszönöm szépen, hogy meghallgattak. *(Szórványos taps a Jobbik pársoraiból.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen. Tisztelt Országgyűlés! A kormány nevében Veresné Novák Katalin államtitkár asszony kért szót. Államtitkár asszony, parancsoljon!

VERESNÉ NOVÁK KATALIN, az Emberi Erőforrások Minisztériumának államtitkára: Köszönöm szépen a szót, elnök úr. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Képviselő Úr! Tisztelt Ház! Csak néhány dologban reagálnék az imént elhangzottakra, hiszen itt a fiatalokról volt szó, illetve a költségvetés kapcsán is volt szó a fiatalokról.

Ázért én hangsúlyoznám, hogy a 2018-as költségvetés legalább annyira a fiatalok költségvetése, mint amennyire a munkából élők vagy a családok költségvetése. Mondhatjuk azt is, hogy a jövőbe való befektetés költségvetése. Ezt tükrözi minden egyes sor. Bízom benne, hogy alaposan fogja tanulmányozni majd az előtt, hogy a szavazásról kellene döntenie.

Néhány konkrét dolgot fölhozott, illetve ezekre is szeretnék reagálni, illetve elmondanék néhány olyan általános megközelítést, ami a fiatalok támogatásáról is szól, illetőleg a fiatalokba való befektetésről.

Egyrészt az, hogy erőszakkal vagy ilyen direkt módon haza kellene bárkit hozni külföldről, aki éppen külföldön él, vagy éppen külföldön tanul vagy éppen külföldön dolgozna *(Farkas Gergely: Ezt ki mondta?)*, ezt én nem gondolom. Én azt hiszem, hogy támogatni kellene a fiatalokat abban, hogy amennyiben külföldön is szerencsét próbálnának, tehessék meg ezt. Erről szólnak az ösztöndíjak, erről szól számos olyan lehetőség, számos olyan eszköz, amit már biztosítunk a számukra. Ha pedig úgy gondolják később, hogy itthon szeretnének boldogulni, akkor ezt legalább olyan eszközökkel támogassuk.

Én magam is éltem külföldön, Franciaországban, Németországban, az Egyesült Államokban hosszabb ideig is, voltunk kint gyerekekkel is. Ismerem a kinti támogatási rendszereket, nemcsak tapasztalatból, hanem az olvasmányaimból is, és tudom azt, hogy milyen kivételes az a családtámogatási rendszer, ami Magyarországon van.

Bizony, ha egy fiatal család gyermekekkel ma Nyugat-Európának szinte bármely országában él, nem számíthat arra, hogy a gyerekei ingyen kapnak enni az óvodában vagy aztán ingyen kapnak tankönyvet az iskolában. Nem számíthat ilyen típusú támogatásra egyáltalán, sőt adott esetben még bölcsődei ellátásra sem számíthat, sőt sokszor még óvodai ellátásra sem számíthat. Tehát ezeket a támogatásokat egyáltalán nem kapja meg. Nem beszélve a családi adókedvezményről, nem beszélve ezekről a pénzügyi támogatásokról.

(12.40)

De említette az otthon fontosságát. Teljesen egyetértek abban, hogy milyen fontos egy fiatal számára is az, hogy megfelelő otthonban élhessen, megfelelő otthonban vállalhasson gyerekeket, alapíthasson családot, illetve ha később bővílné a család, akkor legyen erre megfelelő otthon. Én azt hiszem, hogy erre büszkék lehetünk, hogy Magyarországon egy olyan otthonteremtési program működik már, ami nemzetközi összehasonlításban is kiemelkedő.

És igenis vannak olyan fiatalok, akik igent mernek mondani egy ilyen típusú elköteleződésre. 42 ezer „igen” született már erre a típusú programra. Tehát hogyha ön azt mondja, hogy ez senkit nem szólít meg, akkor erre cáfolat az a 42 ezer család, akik konkrétan a CSOK-nak köszönhetően jutottak új otthonhoz, és tudnak most már jobb körülmények között élni. Tehát igenis, erre nemhogy kis kereslet van, hanem kifejezetten nagy igény van erre, és ez a 42 ezer igen fontos számunkra, illetve ez a 42 ezer család, és azok a jövőben fognak még az otthonteremtési programnak köszönhetően jobban boldogulni. Több mint 100 milliárd forint csak a CSOK-nak köszönhetően megadott támogatás nagyságrendje.

Azt is említette, hogy ugye azért hagyják el tömegesen az országot - furcsa, hogy számokkal ezeket azért nem sikerült alátámasztani, hogy mennyien vannak kint vagy jönnek vissza, hiszen erre nyilvánvalóan nincsenek önnek megbízható adatai, de azt is mondta -, azért mennek ki, merthogy nem Fidesz-támogatók, és aki nem fideszes, az gyakorlatilag elhagyja az országot. Örülök, hogy ilyen sok fideszes van, mert ezek szerint mindenki, aki Magyarországon van még, a Fidesz támogatója. Örülök neki, hogy képviselő úr így látja ezt a helyzetet.

Ami a fiatalok támogatását illeti, én itt kiemelném a tehetségprogramunkat. Az, hogy ma Magyarországon a tehetséges fiatalokat felkaroljuk, a tehetséges fiataloknak támogatást adunk, ez megint csak egy olyan dolog, ami nem sok helyen van így a világban. Az, hogy - most már a 2018-as költségvetésben bizonyára látta - 3 milliárd forintot meghaladja a nemzeti tehetségprogramra fordított támogatásnak a nagysága, ez is azt jelzi, hogy a tehetséges fiatalok fontosak a számunkra, és őket támogatjuk. Igaz, hogy ebben számíthatunk azokra az adózókra is, akik felajánlják a személyi jövedelemadójuknak az 1 százalékát a nemzeti tehetségprogram támogatására. Tehát én ezt egy olyan kiemelt programnak tartom, amihez még egyébként egy további 6 milliárd forintos tehetséggondozó fejlesztési program is társul. Tehát ez egy kifejezetten olyan gazdag támogatási forma, amin keresztül minden olyan tehetséges fiatal igyekszünk felkarolni, akinek nemcsak érdeklődése van egy bizonyos terület iránt, hanem a saját szorgalmával is képes, hajlandó ezért tenni. Tehát már egészen kicsi kortól egészen felnőttkorukig ezeket a tehetséges fiatalokat támogatjuk. Én azt hiszem, hogy erre a programra méltán lehetünk mindannyian büszkék.

Hogyha a fiatalok támogatásáról beszélünk, akkor a CSOK mellett ön is említette a bölcsődei ellátást. Erre én magam is kitérnék. Szeretném felhívni szintén a figyelmét a 2018-as költségvetésben szereplő előirányzatra, ami majdnem 37 milliárd forint, kifejezetten a bölcsődéknek a támogatására. Tehát azt a problémát, amit képviselő úr említett, ezt pontosan orvosolni fogja, hiszen átállunk a feladatalapú finanszírozásra 2018-tól. Azt hiszem, ennél jobb módja annak, hogy ösztönözzük megfelelő módon az önkormányzatokat arra, hogy bölcsődéket nyissanak,

bölcsődéket alapítsanak, nem is lenne. Erre a megfelelő források rendelkezésre állnak. Felhívnom arra a figyelmet, hogy ez a 2017-es évhez képest 2,5-szeres támogatást jelent a bölcsődei ellátásra. Tehát én azt hiszem, hogy senki nem hivatkozhat a jövőben arra, hogy ne tudná finanszírozni a bölcsődei ellátást.

Az sem véletlen egyébként, hogy az idei évtől létrejöttek a különböző típusú bölcsődék, sokkal rugalmasabbá vált a rendszer. A hagyományos bölcsődék mellett minibölcsődék is működnek, családi bölcsődék, munkahelyi bölcsődék is jönnek létre. Ez éppen arról szól, hogy a kistélepüléseken is legyen lehetőségük a családoknak arra, hogy mind a két szülő dolgozzon, és eközben a gyermeküket napközben biztonságban tudják. Erről szól a bölcsődei rendszer.

A fiatalok kapcsán kiemelném a diplomásgyedet. Ez is egy olyan lehetőség, ami korábban nem állt a fiatalok rendelkezésére. Ma már, hogyha egy fiatal pár úgy dönt, hogy az egyetemi évek alatt vagy közvetlen a diplomaszerezést követően vállalnak gyermeket, alapítanak családot, akkor ők akkor is megkapják a gyedet, hogyha ezt megelőzően nem volt ilyen jogviszonyuk, nem volt munkaviszonyuk. Ez sem volt így korábban. Ez kifejezetten a fiatalokat támogató lehetőség.

Szintén a fiataloknak szól, és a fiataloknak a vidéken való letelepedését, vidéken maradását támogatja az a 10 milliárd forintos program, amit „Esély otthon” címen indítottunk, ami pedig éppen arról szól, hogy kapjon egyrészt lakhatási támogatást, másrészt pedig kapjon olyan helyben végezhető munkalehetőséget az a fiatal, hogy a munkának és a lakhatásnak köszönhetően egy önkéntes munkát is vagy tevékenységet is vállalva meg tudjuk még jobban növelni a vidéki településeknek a megtartó erejét, és még több fiatal tudjunk abban támogatni, hogy a vidéki Magyarországot válassza lakóhelyüül hosszabb távon is. Erre indítottunk most egy programot, bizonyára ismeri ezt is képviselő úr.

Ugyanígy van egy olyan programunk, amely 5 milliárd forintból indul. Ez az „Önkéntesség személyre szabva” címet viseli. Ez pedig arról szól, hogy ösztönözzük arra a fiatalokat, hogy önkéntes tevékenységben is vegyenek részt, és önkéntes tevékenységet is végezzenek fél éven vagy egy éven keresztül a gimnázium vagy középiskola és az egyetem között. Tehát van erre lehetőségük. Itt akár a fegyveres testületknél, akár a mentőszolgálatnál, akár a szociális ellátórendszerben, tehát több területen helyezkedhetnek el, és szerezhhetnek személyesen ilyen tapasztalatokat. Tehát én kérem azt, hogy ha ilyesmiket állít, hogy nem foglalkozunk a fiatalokkal, akkor ezeket a programokat, ezeket a lehetőségeket is vegye számításba.

Említette ön is az Új Nemzedék Központot. Ezt köszönöm is, hiszen azt gondolom, hogy ez egy remek lehetőség arra, hogy még inkább elérjük, megszólítsuk a fiatalokat. Húszt olyan közösségi teret hoztunk létre az országban, amelyek kifejezetten minden megyében arról szólnak, hogy a fiataloknak egy közösségi helyet, közösségi teret biztosítsunk,

ahová szeretettel várjuk őket, és ők előszeretettel jönnek oda, használják ezeket a közösségi tereket. És például éppen az ingyenes nyelvvizsga, aminek a bevezetését szintén említette, és azt gondolom, hogy ez valóban egy fontos lépés, hogy ingyenessé tesszük a fiatalok számára az első nyelvvizsga megszerzését, ennek a lebonyolításában is tulajdonképpen az Új Nemzedék Központnak az együttműködésére számítottunk. Mint ahogy számos egyéb programban is, ahol jelen vagyunk a fiataloknak kínált különböző programokkal, különböző információkkal, illetve az ő kérdéseikre adott válaszokkal.

Összességében azt gondolom, hogy mind a tehetséges fiataloknak, mind a családalapítás előtt álló fiataloknak, mind a már gyermeket nevelő fiatal családoknak, mind általában a magyar fiataloknak számos olyan lehetőséget kínál a 2018-as költségvetés, amivel, én örülök neki, ha élni fognak. Úgyhogy azt gondolom, hogy a 2018-as költségvetés a fiatalok költségvetése is. Köszönöm szépen, hogy meghallgattak. *(Taps a kormánypartok soraiból.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, államtitkár asszony. Kétperces felszólalás következik: Szilágyi György képviselő úr, a Jobbik képviselője. Parancsoljon!

SZILÁGYI GYÖRGY (Jobbik): Köszönöm szépen a szót, elnök úr. Államtitkár asszonyra szeretnék reagálni. Államtitkár asszony felsorolt egy csomó programot, ami a fiataloknak szól. Csak az a probléma, tudja, államtitkár asszony, az elmúlt hét évben azt kellett tapasztalni, hogy bármilyen programokat indítanak el, ezek a programok - valamennyi programról beszélünk, nemcsak a fiataloknak szóló programokról - a korrupció melegágyai. Hiszen arra használják fel ezeket a programokat, hogy különböző fideszeseknek juttassanak állami pénzeket, és nem a tényleges problémákra fókuszálnak ezekkel a programokkal, hiszen nagyon szép dolog, és valóban szükség is van például közösségi térre a fiataloknak, csak azoknak a fiataloknak, akik kilátástalan helyzetben vannak Magyarországon, a legkisebb problémájuk az, hogy van-e nekik közösségi tér vagy nincs.

Az pedig, hogy mennyien mentek el az országból - és államtitkár asszony mondta, hogy mi nem tudhatunk erről -, önöknek jó lenne, ha tudnának arról, hogy vajon hány fiatal hagyta el az országot, csupán gazdasági okokból, és nem azért, mert kalandvágyból elmentek, mondjuk, az Európai Unióba, hanem azért, mert sokkal jobban keresnek kint, mint Magyarországon. Ezzel kellene foglalkozniuk. És önök mit tettek ezzel kapcsolatban? Indítottak, államtitkár asszony, programokat. Olyan programokat indítottak, hogy hozzák haza ezeket a fiatalokat. Volt egy ilyen program, 100 millió forintot költöttek rá, hazahoztak belőle 105 embert. 990 ezer forintba került egy embernek a hazahozatala, akiket utána menekültstátuszba helyeztek szinte magyar állampolgárokként. Nézni kellene a híreket, mert sajnos ez volt!

Vagy nézzük a másik programot, amikor fiatal vállalkozókat csábítottak haza, és azt mondták, ne-

kik, hogy 3 millió forintot adnak ezeknek az embereknek, cégeket alapítottak velük, még nehezebb helyzetbe sodorták őket, mint amilyen helyzetben voltak, hiszen a járulékokat fizetni kellett. És másfél év nem volt önöknek arra elég, hogy ezt a programot elindítsák, és azokat a startupokat, vagy azokat a fiatalokat, akik tehetségesek, és valamilyen vállalkozásba akartak kezdeni, támogassák. A mai napig nem támogatják.

Ha ezt sem hiszi el, államtitkár asszony, akkor kérdezze meg Varga Mihályt, aki most rendelt el pont ebben az ügyben egyébként egy vizsgálatot a minisztériumnál. Hiszen valószínűleg ő is úgy ítélte meg, hogy ez nem megfelelő, ahogy önök a programokat kezelik. Köszönöm szépen, hogy meghallgattak. *(Taps a Jobbik soraiból.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen. Visszatérünk képviselői előre bejelentett felszólalásokhoz. A Fidesz képviselője, Bányai Gábor képviselő úr következik. Parancsoljon!

(12.50)

BÁNYAI GÁBOR (Fidesz): Köszönöm szépen a szót. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Országgyűlés! A mai és a tegnapi vezérszónoki és képviselői hozzászólásokban nagyon sok állítás, pontosabban hamis állítás fogalmazódott és valószínűleg fog megfogalmazódni a következőkben, amelyek az Országgyűlés előtt lévő 2018. évi költségvetés számaival egész egyszerűen nincsenek összhangban. Engedjék meg, hogy ezekre a ténybeli és tárgyi tévedésekre magam is újra és újra fel kívánom hívni a figyelmüket.

Hallottuk a nap elején a Szocialista Párt képviselőitől, hogy a jövő évi költségvetésitörvény-javaslat az igazságtalanság és a korrupció költségvetése. Ha az „igazságtalanság” szó alatt azt értik, hogy más a gazdaságpolitikai célja és eszközei a Szocialista Pártnak, mint Magyarország jelenlegi kormányának, akkor ebben szerencsére teljesen igazuk van. Mi hiszünk abban a szocialistákkal szemben, hogy a mai jövedelemadó-rendszer a munkavállalásra ösztönöz. Hiszünk abban, hogy segély helyett mindenkinek jobban meg kell hogy érje munkából megélni. Ha ez igazságtalanság, akkor ezt nekünk, a mai kormánypártok képviselőinek vállalnunk kell. Mert hogy lehet igazságtalan az a költségvetés, amelyik szociális szempontok szerint, a munkavégzésre nem alkalmas vagy alkalmatlan vagy beteg honfitársaink számára is többletforrásokat biztosít 2018-ban?

Kétségtelen, hogy a nyugdíjak emelkedése nem a szocialista-liberális szokások szerint hitelekkel, magas államadósságból, extra magas költségvetési hiányból, extra magas inflációból táplálkozik, hanem pont az ellentétjéből: alacsony inflációból, alacsony költségvetési hiányból, reálértékben csökkenő államadósságból teremtdíki meg a forrása. A szocialista reflex szerinti igazságtalanság olyan nagy ebben az országban, és szerintük a költségvetési törvény is ezt sugallja, hogy a minimálbér és a garantált bérmini-

mum emelésének a mértéke 2018-ban kétszer akkora minimális alapjövedelmet fog eredményezni és biztosítani, mint amit a szocialisták hátrahagytak 2010-ben. Kétségtelen tény, hogy Varga Mihály miniszter úr Veres Jánoshoz és miniszterelnökeihez képest kissé nem gyávább, hanem bátortalanabb szocialista szemmel nézve, mert azt mondja, hogy csak addig nyújtózkodjunk, ameddig a takarónk ér, és nem akarja hitelekbe hajszolni a magyar gazdaságot, a magyar költségvetést.

Önök azt állítják, tisztelt ellenzéki képviselők, hogy az egészségügyre, az oktatásra, a szociális rendszerre, a rendvédelemre is kevesebb forrást juttatunk. De önök ebben is szinte újra és újra nem mondanak igazat, megtévesztik a magyar embereket és a választóikat. Hisz a magyar egészségügyre 102,3 milliárd forinttal költhetünk majd többet 2018-ban, mint 2017-ben. Az oktatási rendszerünkre 81,3 milliárd forinttal fogunk többet költeni. A közbiztonságra 82,5 milliárd forinttal, a hazai forrásainkból gazdaságfejlesztésre 205,1 milliárd forinttal fogunk többet adni, mint '17-ben. A leszakadó társadalmi csoportokra 80,7 milliárd forinttal költhünk majd többet.

Önöknek csak annyit kellett volna tenniük, hogy fellapozzák az idej és a most előttünk lévő jövő évi költségvetési törvényt, de megtéveszteni a választókat jobb volt és jobb lesz, hisz jönnek a választások. Megértem önöket. Önök simán elfelejtik, hogy Magyarország honnét indult el 2010 májusában: a gazdasági és pénzügyi összeomlás idejéből. Ez súlyos hiba, de a feledékenység gyógyszerrel gyógyítható, még ha politikus is mutatja ezeket a tüneteket.

Nincs bennem illúzió, hogy önöknek tényszerűen el szabad-e mondani az igazságot, hisz a kampányközpontok ezt nem teszik lehetővé, hisz akkor nincs értelme a kormányváltás szükségességével házalni a jövő évi választások napjáig Magyarország polgárai előtt. Ezért például beszélhetnénk a költségvetés 2,4 százalékos GDP-arányos tervezett hiányáról is. És eddig minden évben alatta volt a tényleges hiány, mint ahogy mi terveztük, szemben azzal, mint volt 2010 előtt. Nem mondanak igazat akkor, amikor azt állítják, hogy a magyar gazdaság bővülése a közép-európai szomszédainkhoz képest is alacsonyabb, sokkal rosszabb. De nem merik venni a bátorságot, hogy összevessék a növekedés, a foglalkoztatás, az államháztartási egyensúly, az államadósság, az infláció alakulását akár a teljes, ma még EU 28-ak között is.

De önök is tudják, csak nem merik bevallani a választóiknak, hogy 2017-ben a magyar gazdaság a 28 tagállam közül az ötödik legnagyobb mértékben növekedő gazdaság. Ez 3,6 százalékos kalkulált bővülést jelent. A magyar első negyedéves adat még erre is rációzott, hisz ez elérte a 4,1 százalékot. Igaz, hogy Románia előttünk van, de már az is eredmény, ha egy szocialista politikusnak is fáj már, ha a román szomszédok valamiben kicsivel éppen előttünk járnak. A 28 tagállam közül 2017-ben a harmadik legalacsonyabb munkanélküliségi rátát produkálja Magyarország. Mondják el ezt is a választóiknak, amikor nem mondanak igazat számukra és a többi magyar polgár számára.

2010-ben a szocialista örökség többszöröse volt a mai alacsony mértékű 4,1 százalékos munkanélküliségi rátának. A magyar államadósságról is beszélhetnének a választóiknak, hisz 2010-ben több mint 10 százalékkal volt magasabb az uniós átlaghoz képest. Ma pedig mit látunk? Láss csodát, az idén több mint 10 százalékkal lesz alacsonyabb a magyar államadósság, mint az európai uniós átlag.

Önök, tisztelt Ház, bennünket azzal vádolnak, és ebben ellenzéki egység van, hogy a szegénység miattunk van, a mostani kormány miatt nőtt. Igaz, számok, konkrét számok nélkül mondják ezt szabadon. Nőhet-e a szegénység, ha a legalacsonyabb jövedelműek bére növekszik, és a náluk is érvényesíthető családi adókedvezmények javítanak az életükön? Hisz a legtöbb gyermek ma Magyarországon nem a gazdag, hanem a szegény családokban születik.

Tudom, hogy nagyon nehéz elfogadni önöknek, hogy a kormány többletforrásokat von be az adóbefizetések szigorúbb felügyeletével. Tudom, hogy ez zavaró, hisz egy évtizeddel ezelőtt ez nem így történt. Az adókulcsok, a járulékok csökkentése is ellentmond a korábbi évtized filozófiájának. Tudom, hogy önöket zavarja a gyermekek után járó családi adókedvezmények mértéke, léte és bővülése. Tudom, én még tudom, mert benne voltunk, emlékszünk rá, hogy önök ezt is eltörölték 2002 után. Tudom azt is, hogy zavarja önöket, ha a kormány többletforrásokkal rendelkezik és szán ezekből százmilliárdokat a közösségeinkre, akár a határainkon kívül élő magyarok megsegítésére is, hisz önök ezt is elvonnák, mint ahogy korábban is elvették.

Tudom, hogy zavarja önöket, hogy a kormány a családok otthonteremtési kedvezményével segíti a fiatal és idősebb családok lakhatási gondjainak megoldását. Ezt a mai napig átkozzák. És nagyon rossz hírem van az önök számára: az erre a célra fordítandó összeg is nőni fog 2018-ban 2017-hez képest is. Tudom, hogy önöket nagyon zavarja, hogy a kormány képes volt, ha még több lépcsőben is, de emelte és folyamatosan is emeli a közszféra dolgozóinak a béreit. Ma már ezermilliárd forinttal többet költhünk a közszférában dolgozók béreire, mint 2012-ben. Persze ez lehetne több is, ha nem lett volna az ország csődben 2010-ben, ahova juttatták az elődeink. Mi is keveselljük egyébként, és szeretnénk, ha előbb-utóbb ez nagyobb mértékben nőhetne, de ehhez források kellene.

Reményeim szerint az idén pedig elindul a bér-emelés az önkormányzati közalkalmazottak részére is. Ezt a magam részéről kifejezetten kérem, tisztelt államtitkár úr.

Engedjék meg, hogy elmondjam - ha már sokan tették ezt előttem, hivatkozva nem létező vagy létező választókerületekre -, mi fog történni a 2018-as esztendőben Bács-Kiskun megye 5. választókerületében, mivel én, ebből a költségvetésitörvény-javaslatból.

Képzelnék el, Bácsalmáson iparterület-fejlesztés indul 400 millió forintért munkahelyteremtési céllal, és hozzákapcsolódik egy 800 millió forintos K+F+I, tehát kutatási-fejlesztési-innovációs program, amit négy vállalkozás fog elindítani munkahelyteremtési

céllal. Szintén Bácsalmáson bölcsőde fog épülni. A közelben, Bácsszőlősen az egészségház felújítása és annak energiahatékonysági növelése is célként és támogatásként itt megjelenik a költségvetésben.

Balotaszálláson épületenergetikai korszerűsítés fog indulni az iskolában. Borotán ugyanez fog történni az általános iskola felújításával. Császártöltésen csapadéksatorna fog épülni, mert hisz a község jelentős része víz alá kerül nagy esők idején. Szintén Császártöltésen fejlesztések lesznek az idősek otthonában, illetve az orvosi rendelő felújítása tekintetében. Ugyanígy el lehet mondani, hogy Csikérián az önkormányzati épület - bár ez nem jár együtt munkahelyteremtéssel, de mégiscsak a település egyik legfontosabb épülete - energetikai felújítására fog sor kerülni, de az egészségház korszerűsítésére is sor kerül a következő évben.

Hajóson látogatóközpont fog épülni a ma még lepusztult állapotú, egykor nagyon híres Cabernet fogadó helyén, ami jelentősen fogja növelni a turisztikai vonzerejét Hajós városának. Emellett pedig belterületi csapadékelvezető rendszert fognak kiépíteni a város területén. Emellett még út is fog épülni a hajósi pincefalú és a város központja, illetve a város táblája közötti szakaszon egy rendkívül rossz állapotú úton. De elmondhatjuk azt is, hogy Harkakötönyben, egy kistelepülésen a helyi általános iskola, amelyik a katolikus egyház kezelésében van, szintén felújítja az iskoláját és az óvodáját.

Jánoshalmáról már szó volt itt. Iparterület fejlesztése címén több mint 800 millió forint fog érkezni a városba, és agrárlogisztikai központ és park épül a betelepülni szándékozó vállalkozók számára munkahelyteremtési céllal. Kecelen a város belterületi csapadékvíz-elvezetését fogja a kormány támogatni, emellett kerékpárutat fog építeni Kecel és Imrehegy község között, illetve Kecelen az idősek otthonának bővítésére is nagyon sok támogatást fog nyújtani a mai kormányzat.

Kelebián, kedves képviselőtársaim, a Szent Erzsébet Otthonház idősek otthona rekonstrukciójára fog költeni a kormány sok-sok tízmillió forintot. Kéleshalmán iskola és óvoda fog megújulni a következő költségvetési esztendőben. Kiskunhalason az iparterület fejlesztése indul, újraindítják azt a programot, amely korábban már sikerekkel kecsegtetett. Ugyanígy Kiskunhalason a Thorma János Múzeum a megye egyik legjobb múzeuma lesz, és hazahozzuk Thorma János gyűjteményének nagy részét Magyarországra. Ha eljönnek egy év múlva, akkor fogják látni Thorma János három óriás képének egyidejű, egy helyen lévő kiállítását is. Emellett Kiskunhalason a városháza tornyának, bármilyen furcsa, idegenforgalmi célú felújítása fog megtörténni, és láthatóvá teszi a kiskunhalasiaknak egy nagyon fontos régi vágyát.

(13.00)

Ugyanígy Kiskunhalason lesz csapadékvíz-elvezetés, záportározó fog épülni, a Sóstó tavába fogja

vezetni a város a felgyülemelő sok-sok felesleges vizet. Szintén Kiskunhalason a szegregált városrészek felújítására közel 500 millió forintot fog költeni a kormány, hogy megoldjuk a rászorultak elhelyezését. Szintén Kiskunhalason még útépítés, illetve belső elkerülő út építése fog indulni a Dongérvölgyi út megépítésével, az északi belső elkerülő megépítésével.

Kisszálláson iparterület-fejlesztés fog indulni, egy nagyon szegény településen. Kunbaján óvoda, bölcsődeépületek energetikai felújítása fog megtörténni jövőre, és lehet mondani, hogy Kunbaján emellett az egészségügyi alapellátásnak egy új színtere fog létrejönni, ami szintén a helyiek kívánsága volt.

Kunfehértón a község központjában csapadékvíz-elvezetés fog megvalósulni, Mélykúton szintén iparterület-fejlesztésre fog sor kerülni, nem beszélve a már lassan épülő feldolgozóüzemről. Szintén Mélykúton a városközpontban, bár államtitkár úr tegnap említette, hogy nem a burkolatokba kell fektetni az uniós forrásokat, de egy korábban nem létező városmag mai megépítésére fog sor kerülni. Szintén Mélykúton orvosi rendelő lesz felújítva nem kevés pénzből, Pirtón pedig az önkormányzat épületének fejlesztése fog teljes mértékben megvalósulni.

Tataháza óvodai csoportok indítására az óvoda fejlesztése fog megvalósulni. Szintén Tataháza az önkormányzat épületének energetikai korszerűsítését nyújtja majd a költségvetés, Tázlaron csapadékvíz fogunk elvezetni, hiszen az ma nem tud hová menni a településről, és az egészségház is felújításra fog kerülni Tázlaron.

Tompán az idősek otthonának felújítására is sor fog kerülni, Zsanán pedig iparterület-fejlesztésre. Csak ennyit röviden, mert sokkal több minden van még, de egy részükről ma még nincsenek döntések.

Zárszóként, tisztelt képviselőtársaim, azt kérem önöktől, hogy fogadják el a 2018. évi költségvetési törvényjavaslatot.

Szeretném az előttem szóló jobbikos képviselő úrnak elmondani, hogy lesz Jánoshalmán bölcsődei csoportnyitás ebben az évben. A város komoly anyagi gondokkal küzd, de ezt az információt rosszul tudták idehozni elének. Illetve tisztelettel jelzem, nem igaz az, hogy jobbikos, akár képviselők, akár vállalkozók nem jutnak támogatáshoz. Tisztelettel jelzem képviselőtársamnak, az önök kampányfőnökének alapítványa 18 millió forint támogatást fog kapni egy tanoda létesítésére és bővítésére Jánoshalmán. Csak hogy az információkat tessék biztonsággal, tisztán és nem hamisan közölni a választókkal. Köszönöm szépen a szót, tisztelt elnök úr. *(Szórványos taps a kormánypárti padsorokban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Tukacs István képviselő úr, az MSZP képviselője következik. Parancsoljon!

TUKACS ISTVÁN (MSZP): Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Képviselőtársaim! Tisztelt Ház! Örülök neki, hogy egy boldog ember van a körünkben, legalább egy, Bányai képviselőtársam, aki hosszasan sorolta a választókerületében majd meginduló fej-

lesztéseket. Ehhez én gratulálok, nagyon örülök neki. De mégis inkább azokról szeretnék beszélni a hozzászólásomban, akik nem ennyire boldogok. Ezek a magyar betegek.

Teszem ezt azért, mert átnézve a költségvetés egészségügyre vonatkozó fejezetét, azt kell megállapítanom, hogy a kormány nem akar, újfent nem akar a magyar egészségüggyel foglalkozni. Minden szakmai kör nagyjából 600 milliárdosra taksálja azt az összeget, ami szükséges lenne az egészségügy zavartalan működéséhez. Ennyi hiányzik tehát a rendszerből. Ha ezt a pénzt vetjük össze a költségvetésben az egészségügyi fejezet növekményével, akkor látjuk, hogy ennek töredéke sem fog jutni.

Nagyon nehéz feladat, ha a kormány egészségpolitikájáról kell beszélni, mert jelen pillanatban a kormány egyetlen érvényes dokumentummal nem rendelkezik az egészségügy területéről mint szervező. Nincs. Van egy iromány, ami az „Egészséges Magyarországért 2014-2020” nevet viseli, de ez nem egészségügyi koncepció, ez nem egészségügyi program, és nyilvánvalóan csak az uniós források felhasználása végett elvégzett kötelező ujjgyakorlat volt. És miután nincs mihez mérni a kormányzat tevékenységét, ezért az látszik, hogy az egészségügy ügyében vagy tüzet oltanak, vagy ötletelnek.

Tüzet oltanak, mondjuk, akkor, ha kiderül, hogy a sürgősségi osztályokon nincs elég szakorvos, és akkor gyorsan oda pénzt kell adni, mert ezzel megváltoztatjuk a rendszert. Vagy ötletelnek. Ki ne emlékezne még az „aki nem vesz részt szűrővizsgálatokon, fizessen több egészségügyi járulékot” című, most már hamvába holt ötletre? Az ötletelések pedig általában nem vezetnek jóra. Amikor az egészségügyi költségvetésnél megpróbálnánk esetleg a hivatalban lévő államtitkár elképzeléseivel összevetni 2018-at, akkor nagyon keveset látunk belőle. Igaz, hogy ő maga sem mondott túl sokat az egészségügyről, mondott öt pontot, és ezzel a maga részéről befejezettnek nyilvánította az egészségügy koncepciók alakításának feladatát.

Pedig a bajok óriásiak. Ha csak haladunk az alapellátástól a fekvőbeteg-ellátásig, akkor mindenütt látunk aggasztó, sokszor visszafordíthatatlan folyamatokat. Az alapellátásban a házi orvosok, azon túl, hogy sajnálatos módon öregszenek, több mint 300 praxisból hiányzanak. Ezeket a praxisokat nem tudta betölteni a kormány, és nem tud hatékony programokat indítani azért, hogy akinek nincs házi orvosa, annak legyen. Ezekben a praxisokban hosszú-hosszú idő óta nem dolgozik házi orvos, és nem mutatkozik annak egyetlen jele sem, hogy ebben változás lehetne.

A finanszírozásuk pedig éppen azért nagyon rosszul alátámasztott és nagyon rosszul működő, mert látnivalóan mindenütt szeretik a sok kártyapénzzel járó, egyébként egy területen lévő praxisokat, és nagyon kevésbé tudnak foglalkozni azokkal az igen-igen széttagolt, nehezen bejárható praxisokkal, amelyek főleg kistélepüléseket foglalnak magukba, és főleg az ország nagyon szegény vidékein vannak jelen.

Amikor önök arról beszéltek, hogy a járóbetegszakellátásban növelni kell az egynapos műtétek számát, és meg kell próbálni a fekvőbeteg-ellátásból odaterelni az embereket, mert az utóbbi drága, akkor nem tesznek emellé semmit. Sem költségvetési forrást, sem mást. Márpedig, ha ebben nem lesz perdöntő változás, akkor az látszik, hogy a kórházakban, vagyis a fekvőbeteg-ellátásban újfent finanszírozhatatlan lesz a működés, illetve a működés fenntartása.

Azért mondom ezt, mert miközben óriási elánnal szokták felkonferálni, hogy éppen mennyi kórházi adósságot csökkentenek, az látszik, hogy ezek a kórházi adósságok újratermelődnek. Újratermelődnek; ezek szerint finanszírozási probléma van, és nem az, hogy a kórházi vagy gazdasági vezetők rosszul bánnak a kórházi költségvetésekkel. A kórházak alulfinanszírozottak, és jelenlegi formájukban mindig fognak adósságokat termelni, mert nem tudnak mást.

Azt állítom továbbá, hogy amikor rendszerszerű szűrőprogramokat kellene bevezetni, hogy megelőzzük a betegségeket, és egészségben tartjuk az embereket, akkor ezeknek szintén nem látszik hathatós finanszírozása a költségvetésben. Amikor boldogan szoktak arról beszélni, hogy milyen jó már, mert adtunk néhány milliárd forintot az intézményeknek, és csökkennek a várólisták, az egy nagyon leleplező magatartás, hiszen akkor világosan látszik, hogy finanszírozási és nem kapacitásbeli problémáról van szó. Ha finanszírozással megoldható a várólisták csökkentése, akkor nagy valószínűséggel ezt huzamosan kellene végezni, nem kampányszerűen, és felül kellene vizsgálni az egész finanszírozási rendszert.

Ugyanakkor hadd jegyezzem meg, hogy a várólisták mellett az előjegyzési listák kilométeresek. Ha nem látom a két szememmel a papírdarabot, akkor nem hiszem el: mammográfiára egy évre adtak időpontot, egy CT-vizsgálatra, nyilvánosan panaszkodik egy közösségi oldalon az illető, nagyon-nagyon sürgős vizsgálat elvégzésére augusztus közepére. Pedig azért most még májust írunk. Ebből látszik, hogy nemcsak a várólisták, hanem a különféle diagnosztikai eljárásokhoz való hozzáférés sem biztosított rövid úton, tehát ezek a szűrések, ez a fajta diagnosztika kilométeres előjegyzési listákat eredményez.

Végül hadd beszéljek egy kicsit arról, amiről önök is szívesen szoktak, ez az egészségügyben dolgozók bérfelállítás. Ugye, a szakdolgozók azt mondták, hogy a ciklus végéig legalább 50 százalékos emelésre van szükség ahhoz, hogy emberi módon meg tudjanak élni. Na, hát ez a része nem teljesült a dolgozók. Nekem erős kételyeim vannak arról, hogy az orvosok, akik külföldre mennek dolgozni, visszacsábíthatóak-e a nekik megadott béremeléssel. Erős kételyeim vannak, mert a kint dolgozók száma nem csökken, bár államtitkár asszony azt mondta, hogy nekünk nem lehetnek erről pontos információink - higgye el, vannak! Higgye el, vannak! Elég csak a közvetlen környezetében körülnézni az embernek.

Tisztelt Ház! Tisztelt Képviselőtársaim! A magyarországi szolidaritáselvű és - aláhúzom - ingyenes

egészségügyi rendszerben mértékadó felmérések szerint a magánpénzek egyharmada a kifizetéseknek, a magánpénzek egyharmada az összes egészségügyi kifizetésnek. Óriási szám! Újra elmondom: szolidaritáselv és ingyenes. Ott, ahol a gyógyszeren és néhány gyógyászati segédeszközön kívül nem kellene pénzt fizetni, ott az emberek fekete, szürke vagy tiszta formában keményen pénzt fizetnek azért, hogy egészségügyi ellátáshoz jussanak. Bizony, ha az egészségügyi rendszerét megnézzük, akkor ez nem csoda.

(13.10)

Ezért én boldogan fedeztem volna fel ebben a költségvetésben legalább a változás jeleit, amely nem különféle szuperkórházötletekről, kancellárjelöltekről - meg nem tudom, mik volt még az aktuális ötletei államtitkár úrnak - szólnak, hanem arról szólnak, hogy azt a problémát, amelyet az emberek döntő része a legfontosabbnak ítélt Magyarországon - az egészségügy mindenütt ott szerepel a listák elején -, változhasson. Ha pedig ez a változás nem szerepel, vagy a változás szándéka sem fedezhető fel ebben a költségvetésben, ezt a Magyar Szocialista Párt nem fogja támogatni. Elnök úr, köszönöm a szót. *(Taps az MSZP soraiból.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen. A kormány nevében Banai Péter Benő államtitkár úr jelentkezett. Parancsoljon!

BANAI PÉTER BENŐ nemzetgazdasági miniszteriumi államtitkár: Köszönöm szépen, elnök úr. Az egészségügy kapcsán sokszor elmondtuk már a mostani költségvetési vitában, de a korábbi évek költségvetési vitáiban is, hogy az ágazat többletforrásokkal rendelkezik.

Azt is mindig elmondtuk, hogy egy olyan ágazat tekintetében, ahol más területekhez vagy az államháztartás egészéhez hasonlóan jelentős kihívások voltak, a problémákat lépésről lépésre tudjuk megoldani. Ez azt jelenti, ismétlem, hogy van még feladatunk az egészségügy területén is. Ugyanakkor tisztelettel ismét azt kérem, hogy az eddigi lépéseket és az eddigi eredményeket is ismerjük el. Azt is kérem, hogy azokat a lépéseket, amelyeket az egészségügy területén is tesz a kormány a 2018. évben, amennyiben a tisztelt Országgyűlés elfogadja, azokat is ismerjük el.

Ezek után hadd emlékeztessenek mindenkit arra, hogy az egészségügy területén már a 2012-2013. évben sor került béremelésre úgy, hogy mellette az egészségügyi ellátórendszer átalakításához is hozzákezdett a kormányzat. Tehát béremelés is volt, és az ellátórendszer átalakítása. Ez utóbbi alatt értem azt, hogy állami fenntartásba kerültek azok az intézmények, amelyek korábban önkormányzati fenntartásban voltak, és az ellátások területén, ahogy képviselő úr említette, az egynapos sebészet előtérbe helyezése például egy olyan intézkedés volt, amellyel az intéz-

ményrendszer hatékonyságát is szerettük volna javítani. Ezek a lépések mind a béremelés, mind az intézményrendszer finanszírozása tekintetében folytatódtak az elmúlt években is, és a 2018. évi költségvetésben is számolunk mind a két területen változással.

Engedjék meg, hogy a bérügyekben a tavaly szeptemberi megállapodás konkrét számait ismeressem! Ennek értelmében az egészségügyi szakdolgozók bére 2016. szeptember 1-jétől átlagosan 26,5 százalékkal emelkedett, 2017. november 1-jétől 12 százalékkal emelkedik, 2018. november 1-jétől 8 százalékkal emelkedik, 2019. november 1-jétől pedig újabb 8 százalékkal emelkedik. A szakorvosok és szakgyógyszerészek alapbére 2016. szeptember 1-jétől bruttó 107 ezer forinttal növekedett, és 2017. november 1-jétől újabb bruttó 100 ezer forinttal bővül. Ezen béremelések lenyomata is szerepel a jövő évi költségvetésjavaslatban.

Ami pedig az intézményrendszer finanszírozását illeti, azokról a többletekről, amelyekről a költségvetési vitában is szoltunk, úgy beszélhetünk, hogy mellette a bérekre rakódó járulék mértéke 2018-ban a 2016-os szinthez képest 27 százalékról 20 százalékra csökken. Először volt egy 5 százalékpontos szociális hozzájárulásiadó-csökkentés, utána egy 2 százalékos szociális hozzájárulásiadó-csökkentés, vagyis ugyanazokat a béreket az intézményeknek kisebb munkáltatói teherrel kell kifizetni. Ez önmagában megtakarítást jelent az intézmények számára. Ezen megtakarításhoz képest értendő még az a többlet, amelyről a 2018-as egészségügyi számok kapcsán beszéltünk. Kérem, az intézményrendszer finanszírozását is ennek tükrében értelmezzük, és igen, beruházásokra is jut többletforrás.

Arról is sokszor beszéltünk, hogy az európai uniós forrásokból a 2007-13-as időszakban a közép-magyarországi régió kívül milyen összegű fejlesztések valósulhattak meg, mintegy 500 milliárd forint-ról beszélünk. Az utóbbi időben, hál' istennek, arról is beszélhetünk, hogy a gazdaság teljesítőképességének köszönhetően a közép-magyarországi beruházásokra úgy tudunk forrásokat biztosítani, hogy mellette megőrizzük az államháztartás stabilitását.

A kormány által elfogadott program nem kizárólag Budapestre, hanem Budapestre és Pest megyére fókuszál, arra fókuszál, hogy Budapesten három kiemelt centrum legyen, amely mind az infrastruktúrájában, mind a szolgáltatásaiban a legmodernebb követelményeknek is megfelel, és e három centrum köré egy olyan intézményrendszer épüljön ki, egy olyan intézményrendszer erősödjön meg, amely azokat a fejlesztéseket teszi lehetővé, amelyek európai uniós forrásokból jelentős részben a közép-magyarországi régió kívül már megtörténtek. Ennek a fejlesztésnek a lenyomata is szerepel a jövő évi költségvetésjavaslatban. E program többletkiadása 26 milliárd forint a 2017-es évhez képest.

Ismétlem, abban egyetértek képviselő úrral, hogy vannak még feladataink, de a feladatok megoldásához mind a bér, mind az intézményrendszer finanszírozása, mind a beruházások tekintetében érdemi segítséget, érdemi előrelépést jelent a jövő

évi költségvetési törvény tervezete. Köszönöm szépen. *(Taps a kormánypárti padsorokból.)*

ELNÖK: Köszönöm. Tisztelt Országgyűlés! A Kereszténydemokrata Néppárt frakcióvezetője, Harrach Péter képviselő úr következik. Parancsoljon, frakcióvezető úr!

HARRACH PÉTER (KDNP): Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Ház! A költségvetés száraz számadatai mögött kormányzati szándék van. Van például családpolitika, szociálpolitika, de mielőtt ebbe belekezdének, engedjék meg, hogy a vitába bekapcsolódjak. Azt ugyan ne várják tőlem, hogy a stílusa hasonló legyen, de azért van mondanivalóm.

A kezemben tartom az MSZP országos központjának közleményét. Komoly megnyilatkozás, érdemes vele foglalkozni. Beszél családpolitikáról is. Azt mondja, 2018-tól Botka László kormánya csökkenteni fogja a magyar családok kiadásait. Amire hivatkozik, az nem más, mint a gázár, ismerős téma. Mit mond róla? Azt mondja, hogy pofátlan nyereszkeskedés. Ezt a finom kifejezést vajon miért használja? Hozzáteszi, hogy a Fidesz miatt nálunk a legdrágább a gáz egész Európában. Meglepő mondat. Nehéz ezzel vitatkozni, ha mással nem, az Eurostat véleményével, amely szerint a harmadik vagy a negyedik legolcsóbb a gáz Magyarországon az Unióban. Kinek van igaza? Az MSZP-nek, vagy az Eurostatnak? Vagy a HVG-nek, amely szintén ugyanezt mondja, negyediknek jelöli meg legolcsóbbként a gázt Magyarországon. Arról már nem szeretnék beszélni, hogy az MSZP-kormány idején háromszorosára sikerült emelni a gáz árát, és ma is találkozunk különböző ehhez hasonló megnyilatkozásokkal.

De ha már belekezdtem az MSZP méltatásába, van még egy gondolat, amely szintén tegnap hangzott el, és összefügg a mai témánkkal. Azt hallottam, hogy a 13. havi nyugdíjat visszaadják. Azt, amit elvettek? Én csak erről tudok egyelőre. De ha már nyugdíj, akkor belevágok. Hogy alakult a nyugdíjhelyzet a rendszerváltás után? A nyugdíjkorhatár emelése két kormány nevéhez fűződik, a Horn-kormány és a Bajnai-kormány tette ezt meg. Megváltoztatták a megállapítás szabályait 2008-ban úgy, hogy 8 százalékkal csökkent az induló nyugdíj. Az Antall-kormány után a Horn-kormány 12 százalékkal csökkentette a nyugdíjak reálértékét. Melyik volt az az első kormány, amelynek sikerült visszaállítani, emelni minden évben a kormányzás ideje alatt? Az első Orbán-kormány. Ezt csak összehasonlításuképpen a büszke megjegyzésre.

(13.20)

De térjünk vissza a költségvetésre! Azt mondtam, hogy a család fontos szempont a kormányzati szándékban. Miért? Két okból. Egyrészt a családok helyzetének javítása, másrészt pedig a demográfiai helyzet miatt, hiszen a demográfiai helyzet az első számú nemzeti sorskérdés számunkra. A szociálpoli-

tika szintén fontos, annak leginkább jellemzője ma a kormányzati szándék szerint az önerő megmozdítása és a segítségre szoruló ember támogatása.

Két adatot rögtön az elején hadd említsek meg! Családtámogatásra 1900 milliárd forintot fordít a költségvetés. Ez 8 százalékkal több a tavalyinál, 140 milliárddal. Nyilván érdemes még a szociális jellegű kiadások összváltozását említeni - nyugdíj-, családi és szociális kiadások -, idén, mármint '18-ban több, mint az idei, 287 milliárd forinttal.

A részleteket nézzük: a családtámogatás pénzbeli ellátására az előbb említett 1900 milliárd forintból 640 milliárd forinttal jut több, és ez így együtt az egyharmadát teszi ki. A családokat segítő különböző adókedvezmények összege is jelentős, 14 százalékkal emelkedett a családi adókedvezmény. Meg kell említeni azt a szempontot, ami a szociálpolitikában sajátja a polgári kormánynak, hogy a munkaalapú támogatások, a munkajövedelemhez kötött támogatások 58 százalékra emelkedtek, és ezzel szemben 42 százalék az alanyi jogú támogatás. Ezzel is a munkára ösztönzésre kerül sor.

A családokat támogató különböző szolgáltatásokról tettem említést. Nyilván óvodai, bölcsődei, gyermekjóléti, védőnői szolgáltatásról van szó, és természetesen szociális jellegű támogatásról is, mint az ingyenes étkeztetés vagy tankönyvjuttatás. Ezekre a szolgáltatásokra 400 milliárd forint feletti összeget fordítunk.

És nézzük a - szociális jellegű kiadásnak számít, bár nem ide szoktuk sorolni - béremeléseket, és itt különösen azokra gondolok, amiket az alacsony jövedelműek kaptak: a minimálbér és szakmunkás-minimálbér emelésére. De ide, ebbe a körbe tartozik az adócsökkentés is.

A családi adókedvezmény segítségével 130 ezer családnak nem kell adóznia. Tudjuk ennek a mértékét, hiszen ezt mindenki ismeri: egy gyermek után havi 10 ezer forint, két gyermek után most már havi 35 ezer forint, hiszen évente emelkedik, és három gyermek után továbbra is havi 99 ezer forintos adókedvezmény jár.

A minimálbérről tettem az előbb említést. A minimálbér emelése fokozatos, amikor '16-ban még csak 111 ezer forint volt, '17-ben már 127 500, és '18-ban már 138 ezer forint lesz. A garantált minimálbér még nagyobb mértékben nő: 180 500 forint lesz jövőre ennek az összege.

A családtámogatások közé tartozik, de úgy gondolom, hogy a rászoruló gyermekek támogatása rendkívül fontos kérdés, ezért ez a határterület az ingyenes gyermekétkeztetésben is megjelenik. Közel 80 milliárd forint kerül jövőre ennek támogatására. Ez fokozatosan emelkedett, és most jutott el odáig, hogy véleményem szerint ma már minden rászoruló gyermek, sőt talán már ezen túl is vagyunk, nem csupán a rászoruló gyermekek részesülnek ebben a kedvezményben, mint ahogy az ingyenes tankönyvellátás is a gyerekek többségének, ahogy ma már hallottuk, egymillió gyereknek jár.

És akkor nézzük az adócsökkentést! Mit jelent ez a rászoruló családoknak? A legfontosabb élelmi-

szerek áfájának csökkentése újabb lépésekhez jutott el. A sertés, tojás, tej és baromfi után most a hal áfája is 5 százalékra csökken. Ezek a sok esetben nem a szociális kiadások között megjelenő tételek a családoknak és különösen azoknak a családoknak fontosak, akik jövedelmük jelentős részét élelmiszerre költik.

És most engedjék meg, hogy az első általam említett kérdéshez, a demográfiai kérdéshez mondjak néhány szót. Van egy olyan mérőszám, ami, úgy gondolom, hogy a kormányzat családpolitikájának minőségét jelzi, és ez a teljes termékenységi arányszám, termékenységi rátának is szoktuk nevezni. Néhány évvel ezelőtt ez 1,2-1,3 között mozgott. Ez azért érdekes számunkra, mert 2,1-nek kellene lenni ahhoz, hogy a társadalom reprodukálni tudja önmagát. Európa-szerte probléma a népesedési helyzet, ami különösen most, ebben az időszakban éles problémaként jelenik meg. Hogyan alakult ez a szám? Ma már jelentősen megemelkedett, közel 1,5-ig; 1,49. Ez azt jelenti, hogy a gyermekvállalási kedv - vagy ha úgy gondoljuk, nevezzük gyermekvállalási bátorságnak - jelentős mértékben nőtt.

Az igaz, hogy több más szempont is befolyásolja a népesség növekedését, a halálozási arányszám, a vándorlás és mások, de a kormányzati munkát mégiscsak ez minősíti. Meg kell említenünk a házasságkötések számának jelentős, 12 százalékos növekedését is. Ezek, ha ma még nem is tudják pótolni a kieső lakosságszámot, de mindenképpen jó jel arra nézve, hogy a tartós, stabil családpolitika meghozza az eredményét, ugyanis mindenki előtt ismert - és ez a szakma véleménye -, hogy a változó, esetleg évente változó családpolitikai intézkedések visszafogják a gyermekvállalási kedvet. Ezen a két területen körülbelül ez az, amit el lehet mondanunk a költségvetésről. Mindenképpen a családok költségvetése, a kormányzatnak fontos a családok helyzete és állapota, és fontos az, hogy a demográfiai helyzet javuljon.

Az is fontos, hogy a rászoruló emberek megkapják a megfelelő segítséget, és ezt úgy tegyük meg, hogy közben az önerőt felkelte - a saját hozzájárulásukat - az állami támogatás segítségével a saját életüket jobb helyzetbe hozzák. Köszönöm szépen. *(Taps a kormánypárti padsorokban.)*

ELNÖK: Nagyon szépen köszönöm. Tisztelt Országgyűlés! A Jobbik képviselője, Dúró Dóra képviselő asszony következik. Parancsoljon!

(13.30)

DÚRÓ DÓRA (Jobbik): Köszönöm a szót. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Országgyűlés! Az oktatás és a kultúra ágazatát érintő költségvetési részről szeretnék beszélni, és nem is csak közvetlenül azokról a tételekről, amelyek szerepelnek, amilyen mértékben szerepelnek a jövő évi költségvetésben, hanem egy tágabb kitekintést szeretnék tenni az elmúlt hét év kormányzati mind szakmapolitikai, mind költségvetési döntései vonatkozásában.

Az Eurostat adataira többen hivatkoztak itt már különböző ágazatokban, a legfrissebb, az oktatást is érintő adat, miszerint Magyarországon a társadalmi mobilitás a legrosszabb helyzetben van az összes európai uniós tagállam közül. Nálunk a legnehezebb tehát egy szegénysorba születő gyermeknek felemelkednie, magasabb életszínvonalon, magasabb életminőségben tölteni az éveit, élni az életét; sehol az Európai Unió országaiban nem olyan nehéz kitörni a szegénységből, mint Magyarországon. Ebben nyilvánvaló, hogy elsődleges szerepe van az oktatásnak, mindazoknak a szakpolitikai döntéseknek, mindazoknak a költségvetési döntéseknek, amelyeket az elmúlt hét évben meghoztak.

Ezzel párhuzamosan látjuk és talán ezzel összefüggésben, hogy a korai iskolaelhagyók aránya a tavalyi évben tízéves csúcsot döntött meg, 10 éve nem voltak olyan sokan, akik középfokú végzettség nélkül hagyják el az iskolarendszert, mint tavaly. Minden nyolcadik fiatal jelenleg úgy kerül ki az oktatásból, hogy nincsen középfokú végzettsége, tehát legfeljebb az általános iskolát fejezi be. Ezzel párhuzamosan a funkcionális analfabéták aránya is folyamatosan növekszik az Orbán-kormány hatalomra kerülése óta, közel 20 százalék most már az osztályszámszámú belüli arányuk.

De folytathatnám azt a sort, amely mutatja azt, hogy milyen hibás szakmai stratégia vagy éppen a stratégiának a hiányában hibás szakmai döntések születtek az oktatás területén, elég csak a PISA-felmérés legutóbbi adataira utalni, másrészt pedig - és hogy a költségvetéshez közvetlenebbül is kapcsolódjak - olyan mértékeket öltött a pedagógushiány, hogy az Országgyűlés éppen törvénymódosításra készül annak érdekében, hogy lazítsanak azokon a követelményeken, amelyekkel pedagógusálláshelyek betölthetők.

A pedagógushiánynak nyilvánvalóan a pedagógus-életpályamodell szakmailag elhibázott részei is az okai, de a pedagógus-életpályamodellnek a finanszírozási kérdései is. Amikor ezt az életpályamodellt bevezették, akkor az előzetesen tervezett és önkéntes által bejelentett béremelkedésnek csak a 60 százalékát tudták garantálni, majd a maradékot évente juttatták el a pedagógusokhoz. Ráadásul, amikor ezt bevezették, akkor az értékállóságának a biztosítását abban ígérték meg, hogy a minimálbérhez kötötték ennek emelkedését.

Tehát az eredeti tervek szerint a pedagógusok bére minden januárban, amennyiben a minimálbér emelkedik, ezzel arányosan emelkedett volna. De azt látjuk a jövő évi költségvetés számaiban is, hogy ha a különböző intézménytípusokban és a pedagógus-életpályamodell különböző szakaszaiban lévő pedagógusok bérfinanszírozását megnézzük, hogy 13 olyan csoport is van, ahol kevesebb a jövő évi bérfinanszírozás, bérösszeg, mint a '17-es évben volt, és csak három olyan csoport van, amely ennél magasabb összegre számíthat.

A pedagógus-életpályamodellt elválasztották a minimálbértől, tehát az értékállóságát ezzel nem tudták garantálni, és látjuk azt, hogy ennek meg is

fizeti az árát a magyar társadalom, az oktatási rendszer. A bevezetéskor ugyanis a minimálbérhez viszonyítva egy kezdő pedagógusnak a fizetése a minimálbér 1,9-szerese volt, jelen pillanatban pedig az 1,35-szorososa. Tehát egy olyan országban, ahol a minimálbérhez képest ennyire alacsony egy kezdő pedagógusnak a fizetése, teljesen egyértelmű, hogy pedagógushiány lesz. És azok a szakmai okok egyébként, amelyek még ehhez vezettek, azok csak súlyosbítják ezt a helyzetet, súlyosbítják a szituációt, de nem fogják érdemben a megoldáshoz hozzásegíteni a kormányzatot.

És hogyha nemcsak a pedagógusokról beszélünk, akiknek nyilvánvaló, hogy a munkája elengedhetetlen az oktatási rendszer és az iskolák működéséhez, hanem a nevelési, oktatási munkát közvetlenül segítőkről is ejtünk néhány szót, hiszen ők szintén nagyon fontos szerepet töltenek be az intézmények életében, akkor azt látjuk, hogy az ő fizetésük, az ő bérük gyakorlatilag megalázó. Van olyan óvodai dajka, aki 10-15 éves munkaviszonyt követően is csak 77-80 ezer forintot keres nettóban, ennyi a havi fizetése, pedig egy nagyon fontos munkát végez, a jövő generációjának nevelésében vesz részt, nap mint nap ezért a fizetésért dolgozik.

Számos parlamenti beadványban, kérdésben próbáltuk elérni azt, hogy az ő béremelésükre is sor kerüljön. Erre egyik alkalommal sem volt nyitottság a kormányzatban, pedig a legutóbbi indítványunkban, amit a Kulturális bizottság ülésén terjesztettünk elő, egy 30 százalékos béremelésre tettünk javaslatot, amelyben nagyságrendileg az összköltségvetésnek az 1 ezrelékét sem tette volna ki az erre fordítandó összeg, ennek ellenére nem volt a kormánypartí képviselőkben nyitottság arra, hogy ezen a helyzeten javítani tudjunk.

Szintén ki kell térnem a kulturális ágazat dolgozóira, akik számos esetben nagyon alacsony fizetésért kénytelenek dolgozni. A kulturális intézményekben tett intézménylátogatás-sorozatomban alkalmával minden egyes helyszínen felmerült az, hogy rendkívül alulfizettek a dolgozók. Ha levéltárban voltam, akkor a levéltárosok helyzetéről, ha múzeumban, akkor a múzeumban dolgozók, ha könyvtárban, akkor a könyvtárosok helyzetéről ejtettek a vezetők szót, és bizony az elfogadhatatlan, hogy akár tudományos fokozattal rendelkező fiatalok 110-120 ezer forintért dolgozzanak ebben az ágazatban. Pedig az ő felelősségük és az ő munkájuk is rendkívül értékes, és az a munka, amit végeznek, a nemzeti örökség megőrzése és közvetítése a fiatal generáció számára, úgy gondolom, hogy sokkal nagyobb megbecsülést érdemelne. Bár ezt is nagyon sokszor felvetettük az elmúlt években, mégsem kerül sor arra, hogy érdemben foglalkozzanak ezzel a kérdéssel.

És hogyha itt családpolitikai vetületek is szóba kerültek, akkor a bölcsődei gondozók helyzetéről is szót kell ejtenem, hiszen bár aki pedagógus végzettséggel rendelkezik, őket bekapcsolták a pedagógus-életpályamodellbe, de ez elenyésző része azoknak, akik valójában a bölcsődékben dolgoznak. Az ő helyzetük annyira elszomorító, hogy ennek már egy ko-

molyan jelentkező érzelmi költsége is van a gyerekek esetében. Számos olyan bölcsőde van, ahol havonta, kéthavonta vagy akár néhány hét alatt megváltozik a gondozónak a személye, éppen azért, mert annyira alacsonyak a fizetések, hogy ennyi pénzért egész egyszerűen nem éri meg munkába állni, sőt a gondozónok - mivel többségében nőkről van szó - akár bébisitterként több pénzt tudnak megkeresni annál, mint amit a bölcsődében kézhez kapnak.

A felsőoktatás szintén egy olyan terület, amelyről szót kell ejtenem. Itt elsősorban a tanulmányi ösztöndíjak változatlanosságát szeretném kiemelni. A felsőoktatás finanszírozása és a felsőoktatás államilag finanszírozott férőhelyei tekintetében látjuk azt, hogy egy erőteljes szűkülés ment végbe a 2010-es évtől kezdődően. Míg akkor, 2010-ben a felsőoktatásban államilag finanszírozott férőhelyeknek a száma 68 ezer volt, a tavalyi évben már csak 57 ezer ilyen lehetőséget nyitottak meg az érettségizők számára.

Ez a szűkülés vonta magával azt is, hogy az államilag finanszírozott helyeknek a csökkenése zárta be a társadalmi mobilitásnak a lehetőségét, amivel a felszólalásomat is kezdtem, hiszen Magyarországnak jelen pillanatban is és hosszú távon is megéri a felsőoktatásba fektetni pénzt, energiát, figyelmet. Magyarországon az egyén számára is megéri diplomát szerezni, hiszen ha valamiben jók vagyunk nemzetközi összehasonlításban is, az a diplomásoknak a bérelőnye a középfokú végzettségűekhez képest. Tehát mind az államnak, mind az egyénnek megéri felsőfokú végzettséget szerezni. Ehhez képest önök az elmúlt hét évben ennek a csatornának a lehetőségét, a szélességét szűkítették, egyre kevesebb olyan diák van, olyan fiatal van, aki be tud kerülni államilag finanszírozott helyekre. És az, hogy ezzel párhuzamosan a tanulmányi ösztöndíjaknak a mértéke tíz éve változatlan, miközben például a lakhatási költségek sokszorosára nőttek, mutatja azt, hogy a felsőoktatás egyre inkább a középréteg, sőt a felsőbb rétegeknek a kiváltsága lesz Magyarországon.

(13.40)

Ez rendkívül káros társadalmi következményeket fog maga után vonni, hiszen ha nem tudunk a fiataloknak felemelkedési lehetőséget, a szegényebb családokba született gyerekeknek a felsőfokú végzettséghez való hozzájutás lehetőségét biztosítani, akkor Magyarországon nem fogunk tudni érdemi előrelépést elérni az életszínvonal növekedésének érdekében sem.

Összességében azt tudom elmondani a betervezett költségvetés kapcsán, ami az oktatási és a kulturális ágazatot érinti, hogy a bérek ezeken a területeken még mindig rendkívül alacsonyak. A pedagógusok növekedésére továbbra is szükség lenne, és a minimálbérhez kötöttsége elengedhetetlen lenne a tekintetben, hogy az értékállóságát biztosítsuk. A pedagógushiány egyik megoldása ebben érhető tetten. Éppen ezért, mivel ezekben az ágazatokban is

annyira szörnyű a bérhelyzet, ezért is kezdeményezte a Jobbik az európai bérunió megteremtésének lehetőségét, amit egyébként az Európai Bizottság ezen a héten meghozott döntésével be is fogadott, az aláírásgyűjtést el tudjuk indítani azért, hogy az Európai Unión belül is minél előbb tudjuk érvényesíteni az „egyenlő munkáért egyenlő bér” elvét. Köszönöm szépen a figyelmet. *(Taps a Jobbik padsoraiból.)*

ELNÖK: Köszönöm. Kétperces felszólalások következnek, de szerencsére erre most nem jelentkeztek. Így aztán előre bejelentett felszólalók sora következik. Dankó Béla képviselő úr, a Fidesz képviselője nyitja meg ennek a hadseregnek a menetelését - annyian vannak, hogy rémisztó! -, utána Legény Zsolt képviselő úr. Dankó képviselő úr, parancsoljon!

DANKÓ BÉLA (Fidesz): Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Országgyűlés! A kormány intézkedéseinek egyik alapvető fokmérője, hogy javul-e a társadalom életminősége. Szükség van az anyagiak terén való előrelépésre, a bérek, a jövedelmek emelésére, éppen ilyen fontos ugyanakkor az egészséges életmód, a testi, lelki, szellemi egészség feltételeinek, az egészséges és élhető környezetnek a biztosítása. Fontos eredménynek tartom a 2018-as költségvetési tervezetben többek között azt, hogy a munkából élők számára újabb béremelést tartalmaz, a hazai vállalkozók és a gazdálkodók lehetőségeit tovább javítja. Mindezt a makrogazdasági egyensúly fenntartásával, a gazdasági növekedés és a versenyképesség további fokozásával valósítja meg.

Tisztelt Képviselőtársaim! Hazánk nemzetstratégiai céljai között kiemelt hangsúlyt kapott az egészséges élet feltételeinek megteremtése, ezen belül fontos szerepe van a sportnak. A szabadidősport és a minőségi sport egymással összefonódva, a sportéletet támogató beruházások a következő nemzedékek egészségéhez, neveléséhez járulnak hozzá. Az elmúlt esztendőben a polgári kormány számos intézkedést tett és jelentős eredményeket ért ezen a területen, gondoljunk csak a következőkre. A nemdohányzók védelmében hozott intézkedések, a dohányzás, az alkohol- és a kábítószer-fogyasztás visszaszorítása területén elért eredmények, a szervezett egészségügyi szűrőprogramok a betegségek megelőzése és a korai felismerés érdekében, a kórházi infrastruktúra-fejlesztések, a környezetbarát közlekedési módok és infrastruktúrájuk jelentős támogatása, az iskolákban a mindennapos testnevelés bevezetése, az iskolai tantermek, tornatermek, sportpályák, tanuszodák fejlesztése, országos szemléletformáló akciók és kampányok, sportlétesítmény-fejlesztések és a tao-sporttámogatási rendszer.

Tisztelt Képviselőtársaim! Egy forint sportra költött pénz négy forintot hoz vissza négy év alatt. 2018-ban kiemelt cél a folyamatban lévő fejlesztési programok továbbvitele. A 2018-ban tervezett jelentős sport- és köznevelési infrastruktúra-fejlesztések az alábbiak: a kormány elkötelezett amellett, hogy a köznevelésnek megfelelő infrastrukturális háttérrel biztosítson, ehhez országszerte központi költségveté-

si forrásból iskolákat, tantermeket, tornatermekeket létesítsen, valamint a mindennapos testnevelés oktatásának körében a gyermekek úszásoktatásához jársonként tanuszoda-hozzáférést tegyen lehetővé. 2018-ban folytatódik a nemzeti köznevelési infrastruktúra-fejlesztési program második üteme, amely során további tanuszodák, tantermek és tornatermek épülhetnek meg az országban. A tanuszoda-fejlesztésre a 2018-as tervezet mintegy 3 milliárd forintot biztosít. Kiemelkedő a nevelési-oktatási intézmények felújítása, beruházása soron található tanteremfejlesztési program, amelyre a 2018-as költségvetési tervezetben 3 milliárd forrás szerepel. Ennek keretében tantermek, egyes esetekben új iskolák és tornatermek valósulnak meg.

A szükséges bútorok és berendezések finanszírozására a nemzeti sportközpontok soron további 3 milliárd forint áll rendelkezésre. Tornaterem-építési programra szintén 3 milliárd forint forrás jut. A 16 kiemelt sportág sportlétesítmény-fejlesztésének támogatása keretében elsősorban a hazai kiemelkedő, válogatottak felkészülését is biztosító központi intézmények színvonala emelhető. Emellett lehetőség nyílik olyan regionális sportközpontok fejlesztésére is, amelyek mint módszertani központok, a sportágak fejlődésében is segítséget nyújtanak. Ere a 2018-as tervezet mintegy 8 milliárd forintot biztosít.

Tisztelt Országgyűlés! A kormány még 2010-ben, a lesújtó népegészségügyi helyzet, a sportolási szokások ismeretében döntött arról, hogy a sportolást, az egészséges életmódot és az élsportot nemzetstratégiai ágazattá nyilvánítja és kiemelten támogatja. A 2011-ben átalakult sporttámogatási rendszer sikeres formája a tao-, a társaságiadó-kedvezmény sporttámogatási rendszere, amelynek keretében a vállalkozások az őket terhelő adó meghatározott részét a sport támogatására fordíthatják. Ennek eredményeként a tao bevezetése óta a látvány-csapatsportágakban 260 ezerről több mint 350 ezerre emelkedett az igazolt versenyzők száma, és a növekedés elsősorban az utánpótláskorú sportolók területén jelentős. Hamarosan a röplabda is bekerül a taokörbe, így már hat sportágat lehet majd támogatni.

Tisztelt Ház! Magyarország Alaptörvényében hangsúlyosan szerepel az ember testi és lelki egészségéhez, illetve az egészséges környezethez való joga. Az általam bemutatott intézkedések és azoknak a 2018. évi költségvetési tervezetben foglalt forrásai is ezt szolgálják. Kérem, támogassák Magyarország 2018. évi központi költségvetését. Köszönöm a figyelmüket. *(Taps a kormánypartok padsoraiból.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Legény Zsolt képviselő úr, az MSZP képviselője következik. Parancsoljon!

DR. LEGÉNY ZSOLT (MSZP): Köszönöm a lehetőséget, elnök úr. Tisztelt Ház! Tisztelt Képviselőtársaim! Az előttünk fekvő törvényjavaslat, a költségvetésitörvény-javaslat az igazságtalanság és a korrupció javaslata.

Azért az igazságtalanság javaslata, mert az a torz társadalompolitika és az a kifícamodott gazdaságpolitika, amelyet a kormány folytat, rámutat azokra az igazságtalanságokra, amelyekre szeretnék majd kitérni. Több területet is említhetnénk, gyakorlatilag az élet minden területét, amelyen keresztül bizony a kormány a rászorulóknak vagy azoknak, akiknek inkább kellene segíteni, nem nyújt segítséget.

Szoktuk talán néha már mantraként szajkózni, hogy az oktatás és az egészségügy mennyire rossz helyzetben van. Nos, ennek az ismertetésére, ha részleteiben vennénk végig, hogy milyen komoly, szerkezetbeli és pénzügyi problémákkal rendelkeznek sajnos ezek az ágazatok, gyakorlatilag az MSZP keretére álló 113 perc is kevés lenne. Éppen ezért mondjuk tehát, hogy az igazságtalanság költségvetése, mert a Fidesz ahhoz a torz társadalompolitikához ragaszkodik, amellyel a tehetősebbeknek, a gazdagabbaknak inkább ad, és a rászorulóktól inkább elvesz.

Azért a korrupció költségvetése az előttünk fekvő törvényjavaslat, mert az a Fidesz és az a kormány nyújtotta be, amely az elmúlt években intézményesítette, gyakorlatilag törvényesítette az állami korrupciót. Gyakorlatilag akár személyre, akár cégre hozott törvényhozást látunk a parlamentben, amikor természetesen egyéni képviselői indítványok formájában, hogy mellőzzük a társadalmi egyeztetést, különböző embereket, személyeket vagy különböző cégeket, cégcsoportokat hoznak helyzetbe, és nekik nem tetsző embereket, személyeket és cégeket, cégcsoportokat pedig kizárnak, vagy legalábbis ellehetlenítik a működésüket az adott területen.

(13.50)

Éppen ezért tehát, ahogy említettem, az intézményesített korrupció miatt is mondjuk azt, hogy ez a korrupció költségvetése is. Harrach képviselőtársam sajnos már elment a teremből, de a hozzászólását azzal kezdte, hogy ő nem szeretne részt venni a vitában, de mégis mondana néhány dolgot. Én se szeretnék mélyen belemenni a vitába, de mondanék néhány dolgot arra, amit ő mondott.

Azzal kezdte, hogy a Magyar Szocialista Párt programját vagy programelemeit, mondjuk úgy, hogy szapult, vagy legalábbis vette górcső alá, és azt mondta, hogy a 13. havi nyugdíjat szeretné a Magyar Szocialista Párt visszaállítani, ami így is van. Tehát kormányra jutásunk, kormányra kerülésünk esetén újra be szeretnénk vezetni a 13. havi nyugdíjat, még-hozzá azért, mert a 13. havi nyugdíjat a Magyar Szocialista Párt volt az, amelyik 2002-ben, a kormányra kerülése után bevezette a nyugdíjasok számára. És igen, 2009-ben, a gazdasági világválság közepette vagy eredményeként a Magyar Szocialista Párt által vezetett kormány volt az, amelyik ezt megszüntette, de hozzáteszem, 2006-ban a Fidesz 14. havi nyugdíjjal kampányolt; 2010-ben, ezt visszavéve, a 13. havit ígérte meg; aztán kormányra kerülve az elmúlt hét évben azt láthatták a nyugdíjasok, hogy jobbára

semmit nem kaptak egyébként a kormánytól. Természetesen vannak részeredmények, amelyeket kormánypárti képviselőtársaim avagy az államtitkár hölgyek és urak fel tudnak majd sorolni, de ettől függetlenül a nyugdíjasokat bizony nehezebb helyzetbe hozták.

Éppen ezért a miniszterelnök-jelöltünk tegnapi bejelentése, hogy a 13. havi nyugdíjat vissza szeretnénk állítani, szerintem valóban egy reális és valóban a nyugdíjasoknak segítő lépés lenne. Erre sem látunk a jelenlegi költségvetésben semmilyen utalást, éppen ezért ez a költségvetés az igazságtalanság költségvetése.

Harrach képviselőtársam azt is megemlítette, hogy a szocialista kormányok emelték a nyugdíjkorhatárt, és ezt akkor egyébként ők ezt szóvá tették, hogy ez bizony nem jó és nem helyes. Visszakérdéznék, hogy: csökkentette a Fidesz és a kormány az elmúlt hét évben a nyugdíjkorhatárt? Nem, mert gazdasági számítások alapján azt látta, hogy ez nem lenne csökkenthető. Szerintünk egyébként, mondjuk, a rugalmas nyugdíjba vonulással, meg más egyéb kedvezmények lehetőségével azért ez a területen is jelentősen lehetne alakítani, de ahogy említettem, az igazságtalanság költségvetésében erre még utalást sem találunk.

Szeretnék úgymond egy kérdést is megfogalmazni. Az elmúlt években a Fidesz, amelyik intézményesítette a korrupciót, végrehajtott egy nagymértékű privatizációt. Ez a privatizáció az állami földek értékesítése volt. Természetesen akkor is tiltakoztunk ellene, és elmondtuk, hogy egyébként állami kézben nagyon jó helyen lenne a magyar termőföld, bizonyos része természetesen. De amikor ez az értékesítés, mondjuk úgy, hogy lezajlott vagy lement, akkor utána mi felhívtuk arra a figyelmet, hogy a következő nagy vagyonelem, amelyet el akar lopni majd a Fidesz az országtól, az erdő lesz. Az elmúlt hónapokban, hetekben napvilágot láttak olyan nyilatkozatok, amelyek a jövő évi költségvetésben akár költségvetési bevételként tekintettek az erdő eladásából befolyó összegekre. Éppen ezért szeretném kérni az államtitkár urakat, tegyék nyilvánvalóvá és egyértelművé: el akarja-e adni a Fidesz és a kormány a magyar erdőt? Ha nem, örülünk neki. Ha ezt megerősítik itt a parlamentben, akkor én azt megköszönöm, de ezt a félelmünket eddig sajnos nem oszlatta el semmi.

És bizony az elmúlt években többször előfordult már az, amikor a kormány és a kormánypártok természetesen mondhatnák, hogy az ellenzék farkast kiáltott, de bizony többször előfordult az, amikor a Magyar Szocialista Párt felhívta bizonyos esetekre, helyzetekre a figyelmet, a Fidesz ezt akkor bőven cáfolta, majd azt követően, pár hét, pár hónap múlva kormányzati szinten bizony visszaláttuk azokat, amikre mi felhívtuk a figyelmet. Éppen ezért tehát azt szeretném, ha egyértelműsíteniék az államtitkár urak, hogy szándékozik-e a magyar kormány és a Fidesz eladni az erdőt. Ha nem szándékozik, annak örülünk. Ha azt mondják, hogy szándékozik, akkor szerintünk megint csak ugyanaz fog bekövetkezni,

hogy a fideszes oligarchákat és a fideszes potentátokat fogják helyzetbe hozni, és ezt az igen jelentős vagyonelemet, a magyar állam igen jelentős vagyonelemét is megpróbálnák gyakorlatilag kinyomni.

Ahogy említettem, az igazságtalanság és a korrupció költségvetésével kapcsolatosan gyakorlatilag egy dolgot tudunk mondani: mind az oktatásra, mind az egészségügyre méltatlanul kevés forrást fordítanak. Annak a több mint 1000 milliárdos forráskivonásnak, amely az egészségügy területét érintette, semmilyen fajta kompenzációját nem látjuk a mostani törvényjavaslatban. Reméljük, hogy a Fidesznek ez volt az utolsó benyújtott költségvetése. Természetesen majd jövőre a választások során a szavazópolgárok ezt eldöntik, hogy a Fidesz ad-e majd még be esetlegesen egy következő költségvetés-törvény-javaslatot.

Mi más törvényjavaslatot szeretnénk benyújtani jövőre, ha kormányra kerülünk, ahol mások a hangsúlyok, és más lenne fontos, nem az, hogy a fideszes barátok zsebet kitömjük. Jóllehet a levezető elnök úr szigorától tartok, éppen ezért nem fogom hosszán ecsetelni és részletezni, amit szeretnék mondani, csak felsorolás szintjén, nehogy a levezető elnök úr azt mondja, hogy eltérek a témától, de bizony az elmúlt időszakban is láttunk olyan területeket, ahol a Fidesz helyzetbe akarta hozni a neki tetsző, neki kedvező cégeket, és szerette volna ellehetetleníteni az adott piaci területen dolgozó, az adott piaci szegmensben tevékenykedő többi céget, akár ezt láttuk most nemrég a reklámadó kapcsán is. Éppen ezért tehát, amikor azt mondjuk, hogy az igazságtalanság és a korrupció költségvetésével szembesülhetünk most, akkor sajnos ennek minden egyes eleme és minden egyes jele megállja a helyét.

Elnök Úr! Köszönöm a lehetőséget. *(Taps az MSZP padsoraiból.)*

ELNÖK: Nagyon szépen köszönöm, képviselő úr. Nyilván a gondolataira is kíván reagálni a kormány nevében Nagy István államtitkár úr, a Földművelésügyi Minisztérium államtitkára. Parancsoljon! *(Dr. Legény Zsolt: Igen, ezt szerettem volna kérni. Köszönöm.)*

DR. NAGY ISTVÁN földművelésügyi minisztériumi államtitkár: Köszönöm a szót, elnök úr. Igen, szeretnék azonnal reagálni, és azonnal azt mondani, hogy szó nincsen róla. Egyszerűen nem lehet megérteni, hogy honnan jönnek elő ezek a gondolatok, milyen *(Mesterházy Attila: Média!)* titkos vágyak fűthetik szocialista képviselőtársainkat arra, hogy ezeket a gondolatokat felvetik. A kormánynál semmilyen ilyen szándék nincsen.

Szeretném azt is visszautasítani a leghatározottabban, hogy a földeladás a legnagyobb korrupció volt Magyarországon. Ez nonszensz és blódság! Hiszen nyilvános licit útján, a kikiáltási ár is magasabb volt, mint a helyben szokásos árak, versenyben lehetett hozzájutni ezekhez a területekhez. Ráadásul még a kifüggesztés után, hogy a helyi gazdákat lehessen erősíteni, elővásárlással a szomszéd, az ökológiai

vagy biológiai természetést vállaló vagy állattenyésztést folytató gazda elővásárlóként hozzá tudott jutni, előnyt élvezhetett a vásárlásnál.

Olyan kijelentéseket, olyan minősítéseket alkalmaznak, akár a költségvetés egészére vagy akár egy-egy rész kérdésre, hogy teljesen hiteltelenné válnak. Tehát azt szeretném kérni képviselőtársaimtól, hogy azokat az eredményeket, amelyek magától értetődőek, nem érdemes elvitatni, csak a számok nem hazudnak: megmondják, megmutatják, hogy milyen lehetőségek és milyen fejlődések vannak benne.

Tehát szeretném határozottan visszautasítani a földeladás körüli felvetéseit is, az erdőeladás ügyében pedig szeretném egyszer és mindenkorra véglegesen elosztatni annak a gyanúját, azt a felvetést, hogy itt valaki is értékesítésre készül. Köszönöm szépen, elnök úr. *(Taps a kormányzó pártok padsoraiban.)*

ELNÖK: Nagyon szépen köszönöm, államtitkár úr. A kormány aktív, így aztán, bár Tessely képviselő úrnak kellene megadnom a szót, de a házszabály miatt ismét a kormány egyik államtitkára következik. Banai államtitkár úr, parancsoljon!

BANAI PÉTER BENŐ nemzetgazdasági minisztériumi államtitkár: Köszönöm szépen a szót, elnök úr. Elnök Úr! Azért tartottam szükségesnek, hogy Nagy István miniszterhelyettes úr mellett reagáljak, hiszen a miniszterhelyettes úr, azt gondolom, egyértelműen cáfolta Legény Zsolt képviselő úr állításainak egy részét. Én abban bízom, hogy az állításainak a másik részét is tudom cáfolni.

Sokszor elhangzik az MSZP részéről, hogy a jövő évi költségvetés az igazságtalanságok és a korrupció költségvetése, de ezt konkrét állításokkal nem tudják alátámasztani. Tehát amikor igazságtalanságról beszélnek, és azt mondják sokszor, hogy a költségvetés keveseknek sokat ad, sokaknak keveset ad, ezt tényszámokkal nem lehet alátámasztani.

(14.00)

Beszéltünk arról, hogy az oktatás, egészségügy mennyi forrással rendelkezik. Képviselő úr, ha megnézte a jövő évi költségvetés-törvény-javaslatot, akkor látja, hogy mind a két ágazat érdemi többletforrásokkal rendelkezik. És ha mondjuk, nemzetközi kitekintést végez, akkor azt látja, hogy ezek a többletforrások nemzetközi összehasonlításban is jelentősek.

A kormányzat számait sokszor nem hiszik el. Sokszor nem hiszik el, ami le van írva a költségvetési számokban, noha már a pénzügyi, reálgazdasági befektetőkben szemernyi kétség nincs a számok alátámasztottságát illetően. Ezért engedje meg, hogy most egy Eurostat-számot mondjak egészségügyi kiadások nominális, egy főre jutó változásáról, 2014-es az utolsó Eurostat-adat. 2009-hez képest Magyarországon 19,5 százalékkal nőttek az egy főre jutó egészségügyi kiadások, egy olyan időszakban, amikor az államháztartást konszolidálni kellett. A görög

adatot csak úgy jelképesen mondom, hogy -47,8 százalék.

Tehát egy súlyos gazdasági helyzetet látva 2010-ben a konszolidációs intézkedések után az egy főre jutó egészségügyi kiadásokat Magyarország növelni tudta; más országok nemhogy szinten tudták tartani, hanem jelentősen csökkentették. Hogy a görög adat mellett mondjak másik két mediterrán országot: Spanyolországnál -13,7 százalék, Portugáliában -20,5 százalék. Magyarországon növekedett, és ezt a növekedést tartalmazza a jövő évi költségvetési törvény javaslatja is.

Nyugdíjak. Képviselő úr azt mondta, hogy semmilyen többlet nem került biztosításra. Itt van egy táblázat, amely pontosan bemutatja, hogy az elmúlt években a nyugdíjasok milyen nyugdíjemelésben részesültek, és milyen volt a fogyasztói árindex. Ha a kettőt a képviselő úr egymás mellé teszi, KSH-adatok, akkor ebben az szerepel, hogy körülbelül 10 százalékos - az általam látott szám 10,1 százalékos - reálérték-növekedés volt a nyugdíjknál. Tehát ezt azért mégiscsak érdemes figyelembe venni, amikor olyan egyértelmű megállapításokat mondanak, hogy semmi sem történt; 10,1 százalék!

Képviselő úr, ha fontosnak tartja a nyugdíjasok helyzetét, akkor abban bízom, hogy az idei költségvetési törvény módosítását és a jövő évi költségvetési törvény-javaslatot meg fogja szavazni, nemcsak azért, mert a nyugdíjak reálértékének megőrzéséről szólnak ezek a dokumentumok, hanem arról is, hogy a gazdaság bővülésének köszönhetően lehetővé váljék a nyugdíjprémium kifizetése.

Végül engedje meg, hogy azt mondjam, hogy ha a költségvetés csak a Fidesz barátainak jó, akkor - csatlakozva ahhoz, amit Novák Katalin államtitkár asszony mondott - bízom abban, hogy sok barátja van a kormánynak. *(Mesterházy Attila: Sajnos igen!)*

Az utolsó tényadat szerint a nettó átlagkeresetek növekedése 2016-ban 7,8 százalék. Az idei év első két hónapjának adatát ismerjük, az 11 százalék, és az év egészében 11 százalékkal kalkulálunk, a jövő évi költségvetésitörvény-javaslatban pedig 8,8 százalék.

Végezetül, hogy reflektáljak nagyon röviden Dúró Dóra képviselő asszony fölvetésére is; nyilván mindenki, aki bérből él, szeretne többet keresni. Viszont az az állításom, hogy azok az ágazatok, amelyeket képviselő asszony említett - bölcsődei dolgozók, oktatásban dolgozók, kulturális ágazatban dolgozók -, mind részesültek béremelésben. Abban bízom, hogy ha a jövő évi költségvetésitörvény-javaslatot a tisztelt Országgyűlés elfogadja, akkor a versenyszférában is és a közszféra számos területén a béremelkedés megvalósulhat. Köszönöm szépen. *(Szórványos taps a kormányparti sorokból.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen. A Fidesz képviselője, Tessely Zoltán képviselő úr következik. Parancsoljon!

TESSELY ZOLTÁN (Fidesz): Köszönöm szépen. Tisztelt Elnök Úr! Államtitkár Urak! Képviselőtársaim! Tisztelt Ház! A 2018. évi költségvetés általános

vitájában jelen felszólalásommal a bicskei központú, Fejér megye 3. számú választókerületének országgyűlési képviselőjeként szeretnék köszönetet mondani Magyarországnak Kormányának, hogy a Belügyminisztérium fejezet irányítása alá tartozó, rendőrség cím által megvalósítandó, Gárdonyi Rendőrkapitányság épületének felépítése megnevezésű feladatsoron betartotta 2016. évi ígéretét, és három év alatt biztosította a gárdonyi járás új rendőrkapitányságának felépítéséhez szükséges összes forrást. Szeretnék emlékeztetni rá, mi is tette szükségessé ezt a nagyon fontos intézkedést. Szeretném elmondani önknek, miért is örülünk mi ennek olyan nagyon, miért is fogja ez szolgálni a közbiztonság további javulását a Velencei-tó környékén.

A Gárdonyi Rendőrkapitányság mai központi épülete 1949-ben épült az akkori igényeknek megfelelően. A rendszerváltoztatást megelőző évig a székesfehérvári kapitányság rendőrőrsékként működött. 1989-ben 35 fő dolgozott az őrsön. Mára a létszám közel 140 főre emelkedett, így külön helyszíneken lévő, négy különböző épületben folyik a munka.

2015. július 1-jétől négy újabb település - Vál, Ercsi, Ráckeresztúr és Szabadegyháza is - a kapitányság fennhatósága alá került. Ezzel az ellátandó területen 55 ezer állandó lakos él, a nyári időszakban a Velencei-tó környékén lévő nyaralóingatlanokban további 15-20 ezer fő tartózkodik. A nyári hónapokban nagy létszámú bel- és külföldi fürdővendég is érkezik a tó partjára, főleg hétvégenként. A számos nagy tömegrendezvény pedig további tízezreket csalogat a tó környéki településekre, súlyos feladatokat róva ezzel a rendőreinkre.

Gárdony város önkormányzata - ezzel is elismerve a kapitányságon a nehéz körülmények között is elvégzett kiváló munkát - egy nagyon jó adottságú, saját tulajdonú területet adományozott a Belügyminisztériumnak, a leendő új rendőrkapitánysági épület felépítése érdekében. Kijár ezért a köszönet Gárdony közösségének is.

Az előzőkben elmondottak miatt a rendőrség is jelezte, hogy új rendőrkapitánysági épület felépítése vált szükségessé Gárdony városában. A beruházás teljes költségigénye 900 millió forint, a kivitelezés időtartama 3 év, melynek keretében 2016-ban 490 millió forint, 2017-ben 210 millió forint és 2018-ban 200 millió forint biztosítása vált szükségessé a rendőrség cím részére.

Az államháztartásról szóló 2011. évi CXCV. törvény 4. § (2) bekezdése szerint a tervezés során biztosítani kell azt, hogy csak annyi kiadás kerüljön megtervezésre, amennyi a közfeladatok ellátásához indokoltan szükséges. Ennek megfelelően a 2016. évi költségvetés tervezése során csak a 2016. évben várhatóan felmerülő kiadások összege került tervezésre a rendőrség cím költségvetésében 490 millió forint összegben.

Tekintettel arra, hogy az Országgyűlés a T/4730/478. számú módosító javaslat keretében döntött a rendőrkapitányság építésének fenti összeggel történő jóváhagyásáról, a Magyarország 2016. évi központi költségvetéséről szóló törvényjavaslat feje-

zeti indokolásában ez a feladat nem szerepel, ugyanis a módosító indítványok beadásakor az indokolásban módosítás már nem volt végezhető.

Magyarországon a központi költségvetés tervezése úgynevezett bázisalapú, ami azt jelenti, hogy a költségvetési év tervezésekor az előző év kiadási és bevételi összegeit veszi alapul, és ezen összegeket korrigálja az újonnan jelentkező és a megszűnő feladatok összegével. Előbbi esetben növeli, utóbbi esetben csökkenti az érintett előirányzatokat.

A Magyarország 2017. évi központi költségvetéséről szóló törvényjavaslat fejezeti indokolásában ezért szerepel az alábbi mondat: „A rendőrség előirányzatai 210 millió forintos összegben tartalmazzák a Gárdonyi Rendőrkapitányság építése 2017. évi ütemének kiadásait.”

(14.10)

A Magyarország 2018. évi központi költségvetéséről szóló törvényjavaslat fejezeti indoklásában pedig az alábbi mondat szerepel: a rendőrség előirányzatai tartalmazzák az alábbi feladat 2018. évi ütemének kiadásait: a gárdonyi rendőrkapitányság építésére 200 millió forintot. Ezzel szerettem volna megnyugtatni az érintetteket, a gárdonyi rendőrkapitányság építése várhatóan a 2018. évben befejezésre kerül. Ezzel a feladattal kapcsolatban további forrás biztosítására nincsen szükség.

Köszönet Magyarország Kormányának, hogy a Gárdonyi járásban élők és a Velencei-tóra látogatók biztonsága érdekében három év alatt biztosította az új rendőrkapitányság megépítéséhez szükséges forrást, összességében 900 millió forintot.

Hasonló jó hírekről tudnék beszámolni miniszterelnöki biztostként az ellenőrzésem alatt álló „Pannónia szíve” fejlesztési program első ütemének Etyeket, Bicskét, Csabdit, Nagygyeházát és Tarját érintő fejlesztéseivel kapcsolatban, valamint Martonvásáron a Magyar Tudományos Akadémia innovációs és látogatóközpontja létrehozása tekintetében, de Bicskén az új járási kormányhivatal építése kapcsán is. A rövid időre való tekintettel mindezekért jelen felszólalásomban csak köszönetet kívánnék mondani Magyarország Kormányának, ahogyan a megtisztelő figyelmükért is. Köszönöm szépen. *(Taps a kormánypártok soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Tisztelt Országgyűlés! A Jobbik képviselője, Vágó Sebestyén képviselő úr következik. Tessék!

VÁGÓ SEBESTYÉN (Jobbik): Köszönöm szépen a szót, elnök úr. Tisztelt Országgyűlés! Tisztelt Képviselőtársaim! Elsősorban a szociális ágazatról fogok beszélni szakpolitikusként.

A költségvetés szempontjából és a szakma szempontjából az első és legfontosabb dolog a szociális dolgozók bére. Persze kormánypárti képviselőktől és a kormány képviselőitől is már ódákat hallottunk megint arról, hogy micsoda fejlesztések men-

tek végbe a bér szempontjából, a fizetések szempontjából ezen a területen is, de a szakmát járva, az intézményeket járva, a volt kollégákkal beszélve pont az ellenkezőjét tapasztalom. Igenis szükség lenne a szociális életpályamodell bevezetésére, vitatkozom a kormánnyal, folyamatosan vitatkozom a kormánnyal. Ők azt mondják, hogy a jelenlegi pótlékolásos rendszer a tökéletes, de azért itt is vannak kérdőjelek. A tökéletességét megkérdőjelezi az is, amelyen szinten össze lett ez állítva, ahogy kinéz az a táblázat, ahogy mindenki számára értelmezhetetlen és nagyon sok esetben egyébként igazságtalan.

Sokat gondolkoztam azon, hogy mi lehet az első komolyabb táblázat kialakításának az oka, és mik lehetnek a befolyásoló szempontok. Arra a következtetésre jutottam, hogy megvizsgálták, hogyan lehet a legolcsóbban megúszni, hogy vannak azok a kategóriák, ha a dolgozói létszámot is figyelembe vesszük, hogy a legkevesebb kifizetést kelljen eszközölni, és mégis statisztikai szempontból a legjobb számokat lehet majd mutatni, hogy milyen mértékben növekedtek a bérek a szociális ellátórendszer területén. Ez az egyik nagy hátránya egyébként a pótléknak. A másik nagy hátránya a pótléknak az, hogy bármikor elvehető.

Önök egy nagy előnyt szoktak mondani, önök azt az előnyt szokták mondani, hogy ha nem pótlékot kaptak volna, hanem a bér emelkedett volna meg, akkor a szociális dolgozók bérét nem befolyásolta volna a minimálbér-emelés. A szociális dolgozók nagy részének a bérét így sem befolyásolta a minimálbér-emelés, mert mint ahogy a napvilágra került körlevelekből kiolvasható volt, a munkáltatók nagyon sok esetben elvehető pótlékokkal kompenzálták a hiányzó költségvetési tételt egyébként, és nagyon sokan nem is érezték a saját bőrükön a minimálbér emelkedését. Ez az egyik ok, amiért ez megkérdőjelezhető.

A másik ok, amiért ez megkérdőjelezhető, a ráköltött összegek. Ha megnézzük, általában több mint a kétszerese összegről szoktak beszélni a pótlékok szempontjából, mint ami szükséges lenne a szociális életpályamodell beindításához, bevezetéséhez. 70-80 milliárd forintról szoktak beszélni, amit már pótlékokkal a szociális ágazati dolgozók bérfelállítására költöttek. Mint mondtam, ennek kevesebb, mint a feléből, 30 milliárd forintból meg lehetne valósítani, el lehetne indítani a szociális életpályamodellt; egyébként ilyen irányú módosító indítványunk is van a jelenlegi költségvetési tervezethez.

Hogy az egyéb negatívumokat kiküszöböljük, amelyek önök szerint az életpálya ellen szólnak, a véleményem az, hogy nem a Kjt.-hez kellene igazítani egy új szociális életpályamodellt, a benne szereplő kategóriákat, számokat, fizetési osztályokat, hanem a mindenkori minimálbérhez kellene ezt igazítani, és ha a mindenkori minimálbérhez igazítjuk, akkor teljesen mindegy, hogy mikor nő, vagy mondjuk, önökből még akár azt is kinézem, mikor csökken a minimálbér, átlagosan a szociális dolgozók bérét ez nem befolyásolja, és az esetleges emelések előnyeit ugyanúgy élvezni tudják.

Mert hogy lehet a XXI. században egy olyan ország, elvileg az Európai Unió tagállama, elvileg fejlett civilizáció és elvileg demokrácia egyébként, ahol a munkába belépő dolgozó, egy nagyon fontos területen, a szociális ellátórendszerben a munkába belépő dolgozó a fizetését meghatározó táblázatban, amikor elkezd a munkavégzését, nem éri el a minimálbér összegét, és csak azért kaphatja meg a minimálbér összegét, mert a jelenlegi minimálbér összege annyi, amennyi? Ez nonszensz és elfogadhatatlan a XXI. században, nemcsak Magyarországon, hanem a világ bármely területén, főleg ha figyelembe vesszük azt, hogy milyen megalázóan alacsony fizetésekről beszéltünk.

Több ellenzéki képviselő már beszélt átlagkeresetokről. Nagyon jól tudjuk azt, hogy jelenleg a szociális ellátórendszerben a dolgozók nagy részének a fizetése még az éhenhaláshoz sem elegendő. Egy olyan ellátórendszerrel beszélünk, ami alapvetően fontos az ország működtetése szempontjából. Egy olyan ellátórendszerrel beszélünk, ami folyamatosan szakemberhiánnyal küzd, főleg a rossz fizetési körülmények meg egyébként a rossz munkakörülmények miatt is folyamatos létszámhiánnyal küzd. Persze meg lehet érteni egy szociális szakembert, aki akár több diplomával is nem fogja azt vállalni, hogy akár egy nagy létszámú intézményben, akár egy kisebb létszámú intézményben rábízott akár fiatalokkal, akár idősekkel, akár fogyatékosokkal élőkkel dolgozzon.

Nagyon sok esetben minimum tizenkettő, de még akármeddig fel is mehetünk létszámú emberről beszélünk, azért a bérért, amit itt megkap. Nagyon jól tudjuk, ha akár az én térségemet is nézzük, nem is kell sokat autózni és sokat utazni ahhoz, hogy átlépje az osztrák határt, és ha ott egy idős emberrel vagy egy fogyatékossgal élő gyermekkel vagy egy fogyatékossgal élő felnőttel foglalkozik, ápolási-gondozási feladatokat lát el a több diplomájával a gondozottnak a saját otthonában, akkor az itthoni diplomás fizetésének minimum két-háromszorosát kapja meg, és lehet, hogy még keveset mondtam. Csodálkozunk azon, hogy nincs szakember? Nem lehet ezen csodálkozni.

Nemcsak a szakemberhiány és a rossz fizetési osztályok veszélyeztetik egyébként az ágazatot, hanem egyéb, a költségvetésből kiolvasható tendenciák is. Ha akár a nemrég tárgyalt törvényjavaslatokat figyelembe vesszük, akár a folyamatban lévőket, akár a már megváltozott törvényeket figyelembe vesszük, azt figyelhetjük meg, ha a gyermekvédelmi és a gyermekjóléti rendszert és az intézményeket nézzük, hogy pluszfeladatokat kapnak már 2018. január 1-jétől, és ehhez képest a szakmai és egyéb fejlesztésekre fordítandó összeg az idei költségvetésben nem több, mint az előző költségvetésben volt.

Úgy gondolom, a rájuk rótt pluszfeladatok és egyébként a szakmai fejlesztések, amik szintén első sorban pluszfeladatokat és pluszhatóköröket jelentenek, nincsenek egyenes arányban azzal a fejlesztésre szánt pénzzel, amit az ágazat, a gyermekjóléti és a gyermekvédelmi rendszer megkap a 2018-as költ-

ségvetés tervezete alapján. Nem tudom, hogy az önök által létrehozandó reformokat hogyan fogják tudni úgy végrehajtani, ha az ehhez szükséges anyagi forrást, a fejlesztésekhez szükséges anyagi forrást nem biztosítják.

(14.20)

Ugyanez a helyzet egyébként a szociális ágazati fejlesztésekkel is, ahol az elmúlt időszak törvényi változásai, illetve nagyon sok esetben a 2018. január 1-jével életbe lépő változások és annak a költségvetésére nincs egyenes arányban azzal, amit fejlesztésekre a költségvetés biztosít.

Ha már a béreknél tartunk, van még egy fontos terület, ami a bérfelzárkóztatás és a bérfelállítás szempontjából hátrányos helyzetben van, ez pedig nem más, mint a védőnők helyzete. Önök akár bizottsági ülésen is azt ígérték, akár a saját csatornáikon, a saját lapjaikon megjelentették, hogy kompenzálni fogják a területen dolgozó védőnők bérét. Ehhez képest ennek morzsáját sem tapasztaljuk a 2018-as költségvetésben. Úgy látom, megint az van, amit általában el szoktak játszani, és egyébként a szociális dolgozókkal és a bölcsődei dolgozókkal is eljátszottak, hogy hitegetik az ágazatot is, hitegetik az ellenzéket is, hogy folyamatban vannak a tárgyalások, az érintettekkel folyamatosan kapcsolatban vannak, mennek az egyeztetések, húzzák-halasztják az időt, és végül a normális és tényleges bérfelállításokból a végén semmi nem valósul meg.

Elképzelhetetlen és fenntarthatatlan az az állapot, hogy ma egy területen dolgozó védőnő, akinek veszélyeztettség szempontjából vagy fizikai megterhelés szempontjából nehezebb feladata van, átlagban bruttó 80 ezer forinttal keres kevesebbet, mint a kórház szülészeti osztályán szolgálatot teljesítő védőnő kolléganője ugyanolyan végzettséggel, akár ugyanolyan tapasztalattal, akár ugyanannyi ledolgozott évvel. Ez fenntarthatatlan! Még egyszer mondom, mi ennek a morzsáját sem látjuk a 2018-as költségvetésben. Megint marad a hitegetés. Mi szeretnénk ezt elkerülni, éppen ezért módosító indítványunkkal szeretnénk elérni, hogy a kívánt pénzt megkapják. Egyébként az ország költségvetését ha nézzük, és az igazságtalan helyzetet arányba állítjuk, 5 milliárd szükséges és elegendő lenne ahhoz, hogy a területen dolgozó védőnők bérét felzárkóztassuk az egészségügyi szakdolgozók béréhez. 5 milliárd forintról van szó. Úgy gondolom, ez nem fájhat annyira a kormánynak, hogy ne tegye meg ezt a gesztust és ezt az elismerést a védőnők számára.

Van még egy fontos terület, amit mindenképpen szeretnék említeni, ez pedig az ápolási díjban részesülők kérdése. Ők azok, akik már ténylegesen, szinte abszolút kimondhatóan élhetetlen állapotban vannak. A múltkor szóbeli kérdéssel fordultam a miniszteriumhoz, megkaptam a választ, hogy milyen nagy-szerű fejlesztéseket hajtott végre a kormány az elmúlt években. Tény az, hogy emelkedtek az ápolási díjak, de ha belegondolunk abba, hogy több kategó-

ria van, még ezzel is egyet lehet érteni, de én úgy gondolom, hogy amit most a legmagasabb kategóriában juttatásként adnak, annak kéne a legalacsonyabb kategória alapjuttatásának lenni, annak az 53 500 forintnak. De most gondoljunk bele azok helyzetébe, akik a legnehezebb helyzetben lévő ápolttal, gondozottal élnek a mindennapjaikat! Ők kapnak 53 500 forintot. Ők azok az emberek, akik egy percre nem tudják elhagyni az otthonukat, szinte az ágy mellől nem tudnak elmenni, mert a gondozottjuk olyan állapotban van, esetleg valakit megkérnek és úgy tudnak boltba, hivatali ügyintézésre vagy bármi más fontos elintéznivaló ügyében elszakadni a lakóhelyüktől. Számukra is 53 500 forint az, amit kapnak. Gondoljunk bele ebbe az élethelyzetbe! Magasabb költséggel járó, nagyon rossz egészségügyi állapotban lévő ápolttal, fogyatékossgal élő vagy gondozásra szorulókat kell ápolnom az otthonomban nap mint nap. Nem tudok keresőtevékenységet folytatni, hiába magasabbak a költségeim, és kapok ezért 53 500 forintot. Csodálom, hogy ezek az emberek még életben vannak, hogy esznek, hogy a gondozottaiknak mindent biztosítani tudnak, s még az egyéb költségeikre is jut, sőt még a rezsijüket is ki tudják fizetni.

Úgy gondolom, hogy méltányolható a kérés, főleg az ebbe a kategóriába tartozó ápolási díjban részesülőkötől, hogy az ő járandóságuk érje el minimum a minimálbér összegét. Főleg ha figyelembe vesszük azt, hogy az olyan súlyos fogyatékossgal élő vagy gondozásra szoruló személy intézményi ellátása durván százezer forintba kerülne, és ehhez képest annak az embernek, aki az életét is kockára téve vállalja az otthoni gondozást, kifizetnek 53 500 forintot, úgy gondolom, hogy ez szintén méltánytalan és igazságtalan. Ne ezeken az önfeláldozó és a hozzátartozójukért, szeretteikért bármit megtevő embereken akarjon nyereszkedni a kormány, hanem igenis tisztességes juttatást biztosítson azoknak az embereknek, akik tulajdonképpen egy állami feladatot vállalnak át, és a saját otthonukban ápolják, gondozzák az éppen ápolásra vagy gondozásra szoruló hozzátartozójukat.

Azt kérném a tisztelt kormánypárti képviselőktől és a kormánytól, hogy a módosító indítványainkat fontolják meg. Mindegyik egyébként szakmailag és igazságossági szempontból is megalapozott, helytálló. Úgy gondolom, hogy ezeknek a módosításoknak helyük van a költségvetésben. Köszönöm, hogy meghallgattak. *(Taps a Jobbik soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Tisztelt Országgyűlés! Harrach Péter frakcióvezető úr arról tájékoztattott, hogy a Kereszténydemokrata Néppárt képviselőcsoportja a mai vitában a frakció további időkeretéről a Fidesz képviselőcsoportja javára lemond. Kérem szépen a munkatársakat, hogy az időkereteket a bejelentésnek megfelelően módosítsák.

Most pedig a kétperces felszólalások előtt a kormány nevében Czibere Károly államtitkár úr kért és kap szót. Parancsoljon!

CZIBERE KÁROLY, az Emberi Erőforrások Minisztériumának államtitkára: Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Ház! Képviselő Úr! Azt gondolom, hogy a négy felvetett téma kapcsán mindenképp fontos néhány dolgot leszögezni. Hadd menjek visszafelé a felvetett témák sorrendjét tekintve!

Az első az ápolási díj. Azt gondolom, hogy itt teljes konszenzus van a Házban akörül és abban, hogy valóban azok, akik ápolási díjban részesülnek, emberfeletti munkát végeznek, amikor nagyon sokszor éveket, sőt évtizedekig gondozzák hősiessé, megfeszített erővel a saját hozzátartozójukat, aki nagyon sokszor beteg, magatehetetlen, egészségkárosodott vagy folyamatos ápolásra és gondozásra szoruló. Én azt gondolom, hogy a képviselő úr által felvetett kérdésekben teljes az összhang közöttünk, valóban mi is úgy gondoljuk, hogy méltánylást érdemlő érvek azok, amiket ön felvetett. A kormány ezért döntött arról, hogy már ebben az évben elindítja az emelést. Egy szerény mértékű emelés megtörtént, és jövőre az emelés tovább folytatódik. Mi generálban valamilyeni ápolásdíj-jogosultság tekintetében egy 5 százalékos emelést javasolunk, ami egy majdnem 2 milliárdos emelése ennek az összkeretnek. Elköteleztettek vagyunk a tekintetben, hogy tovább fogjuk folytatni. Azt gondoljuk, hogy téves az elnevezés, mert ez nem segély, hanem valójában egy elkötelezett munka.

A másik kérdésben, a védőnők tekintetében hadd mondjam el, az tévedés, hogy nincs a költségvetésben többlet bérfinanszírozásra, hiszen a védőnők béremelésére szerepel kerekén 2 milliárdos többlet. A kormány elkötelezett, és tudja azt, hogy a védőnők munkája mennyire fontos, és folyamatosan évről évre igyekszik ennek a jelét adni.

A harmadik kérdéskör a gyermekjóléti és a gyermekvédelmi rendszer vélt. Én nem gondolom, az, hogy többletfeladatok jelennek meg a rendszerben, ahhoz többletforrást ne biztosítsa a kormányzat. Gondoljon bele, képviselő úr, például abba, hogy az egyik legfontosabb feladat, amiről ön beszélt, csak nem mondta ki, az a szociális diagnózis indulása. Ehhez például a kormány fog biztosítani részben uniós forrásból, de ott van az EFOP 1.9.4-es programban a fedezete.

Vagy mondok egy másikat: szintén uniós forrásból egy jelentős többletfeladat az iskolai, óvodai, szociális segítség bevezetése, most pilotként, és ott van a költségvetésben a fedezete, 5 milliárd forint, hogy amikor véget ér az uniós program, lehessen hazai forrásból finanszírozni. Most a költségvetésből 10-11 milliárdot kapnak a gyermekjóléti, ez 5 milliárddal emelkedik. A központi költségvetés által finanszírozott gyermekjóléti feladatok 50 százalékkal fognak emelkedni éves szinten, de ennek az első lépése 2018 szeptemberétől már ott van a költségvetésben. Tehát azt gondolom, nem áll meg az a vád, hogy a többletfeladatokhoz nem rendelünk többletforrásokat.

A negyedik pedig a bér. Azt gondolom, hogy itt is azonos hullámhosszon vagyunk. A kormány elkötelezett abban, hogy megbecsülje a szociális ágazat-

ban dolgozókat. Gondoljon bele, hogy 2013-ban a bér az ágazatban átlag 143-144 ezer bruttó volt, és most érjük el ebben az évben a 200 ezer bruttót. Tehát azt lehet mondani, hogy minden évben volt egy béremelés, ez '14-ben volt egy 12 milliárdos bérpótlék, utána '15-'16-ban a bérkiegészítés 8-8 milliárddal, illetve ebben az évben ehhez érkezett további 9 milliárd forint. Ez éves szinten a minimálbérhatáson felül 37 milliárd forint.

Teljesen megdöbbenve állok az előtt a kijelentés előtt, hogy a minimálbér-emelés nem érintette a szociális dolgozók bérét. A ma az ágazatban dolgozó mintegy 90 ezer kolléga 94 százalékát érintette az ideai minimálbér-emelés. Az egész egyszerűen nem állja meg a helyét, hogy ez nem jelentett volna semmit. Nagyon fontos az, hogy nem hagytuk beépülni az alapbérbe a pótlékot, ez így van, mert így most kétszeresen tudják ennek az emelésnek a hasznát élvezni, egyrészt a minimálbér-emelést, másrészt pedig a pótlékemelést.

(14.30)

A minimálbér-emelés és a pótlékemelés együtt biztosítja azt '17-ben és '18-ban, hogy míg az előző három évben 22 százalékkal nőtt az átlag, 144 ezerről 175 ezer forintra, az idén el tudjuk érni a 200 ezer forintos bruttót, jövőre pedig a 230 ezer forintos bruttót. És ehhez a kormány az idén is, jövőre is odaadja a fenntartóknak a minimálbér-emelés kompenzációját, nem hagyja magukra a fenntartókat, hogy ők finanszírozzák ezt a jelentős emelést.

Azt gondoljuk, hogy ez együtt, a négy-öt év alatt 144 ezerről 230 ezer forintra történő 60 százalékos emelés egy elég erőteljes üzenet. És akkor nem beszéltem arról, hogy tavaly a szociális munka napja munkaszüneti nap lett, vagy arról, hogy elindult az új ingyenes továbbképzési program. Tehát azt gondolom, hogy a munkatársak megbecsüléséért ezekben az években tettünk egy jelentős lépést előre. De messze nem mondjuk azt, hogy akkor most itt megállhatunk. És lehetne sorolni azt is, hogy indul jövőre az egészségügyben dolgozók többletforrása.

Azt gondolom, igaztalan az a vád, hogy a kormány nem akarja megbecsülni a munkatársakat. Igenis megbecsüli őket, és ennek a béren keresztül, a nem anyagi megbecsülés más formáin keresztül is számos tanújelét adja. Az általam előbb felsorolt összegek és ez a jelentős emelés, a négy-öt év alatti 60 százalékos emelés az átlagot tekintve ezt bizonyítja. Köszönöm szépen. *(Taps a kormánypartti padso-rokban.)*

ELNÖK: Nagyon szépen köszönöm. Kétperces felszólalások; elsőként a Jobbik képviselője, Szilágyi György képviselő úr. Parancsoljon!

SZILÁGYI GYÖRGY (Jobbik): Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Ház! Dankó Béla képviselő úr felszólalására szeretnék reagálni. Képviselő úr azt mondta, hogy 1 forint sportra költött pénz körülbelül

4 forint hasznot hoz. Ez valóban helyes szám, ha a nemzetközi viszonylatokat vesszük figyelembe, normális országokban 1 forint sportra költött pénz nagyjából 4 forintot hoz.

De itt, Magyarországon a magyar költségvetésről beszélünk, és ez egy erős csúsztatás. Azt is elmondom, hogy miért. Azért, mert más országokban azt az 1 forintot valóban ráköltik a sportra, nálunk nem költik rá a sportra azt az 1 forintot, hiszen 1 forint sportra költött pénz nálunk nagyjából 30 fillért jelenthet, ha figyelembe vesszük a korrupciós rátát. Ráadásul a különböző stadionépítéseket nem a sportra költött pénznek számolják, és ebben a kormány élen járt az elmúlt időszakban, hiszen nincs még egy olyan gazdag ország a világon, ahol, mondjuk, két kilométeres körzeten belül három szupermodern stadiont építenének fel.

Ugye, ha a Puskástól elmegyünk az Üllői útig, akkor ez lesz a helyzet jelen pillanatban, ami nem biztos, hogy az egészséges életmódot fogja elősegíteni, amikor ezeket a létesítményeket kizárólag az él-sportra fordítjuk. Ráadásul ezeknél az építkezéseknél nem átlátható és koncepciótlan is véleményünk szerint, hiszen még nagyon sok pénzt kell majd rákölte-ni, amit szintén a sporthoz vesznek, azokért a hibákért, mint például a Dagály esetében, ahol még mindig nincs üzemeltetője a Dagály arénának. Kérdés, hogy ez mennyibe fog kerülni az adófizető állampol-gároknak.

A másik: a sportfejlesztéseket és a taót említette. A taónál ugyanez a helyzet, hiszen a taót is a sportra fordított pénzeknek veszik, és ez a korrupció meleg-ágya. Ön is nagyon jól tudja, hogy nincs ellenőrzés, hogy visszaélnék vele, hogy a különböző szakági sportszövetségeknél csak fideszes vezetők ülnek, és amit lehet, ellopnak ebből a pénzből, és nem az utánpótlás-nevelésre fordítják, vagy nem azzal fog-lalkoznak.

Ön azt mondta, hogy stratégiai ágazat a sport. Elég szegény az, hogy a sport népszerűsítésére fo-lyamatosan, ebben az évben is nagy komoly 25 millió forintot kívánnak fordítani. 25 millió forint a sport népszerűsítésére! Szerintem ez felháborító. Köszö-nöm. *(Taps a Jobbik soraiban.)*

ELNÖK: Legény Zsolt képviselő úr, MSZP.

DR. LEGÉNY ZSOLT (MSZP): Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Ház! Tisztelt Képviselőtársaim! Államtitkár urakra szeretnék reagálni. Számomra megnyugtató, ha Nagy államtitkár úr azt mondja, hogy az erdőket nem kívánja eladni a kormány. Sajnos, meg kell jegyezzem, bár államtitkár úr szakmai hozzáértését és tapasztalatát nem vonom kétségbe, sőt tisztelem, de, ha az erdők eladásra kerülnének, sajnos nem az FM-ben döntenek el, hanem ennél maga-sabb körökben.

Ez az első megjegyzésem lett volna. A másikkal pedig Banai államtitkár úrra szeretnék reagálni. Államtitkár úr említette, hogy a nyugdíjasoknak milyen többletjuttatásokat juttat a kormány, és ezt számokkal is megpróbálta alátámasztani. Ezt mind

értem. Csak, tudja, az a baj, hogy a nyugdíjasok meg ezt nem nagyon érzik. Emellett pedig szintén számokkal bemutatta, hogy például Görögországban mennyivel rosszabb helyzetben van az egészségügy, vagy éppen utána említette Portugáliát és Spanyolországot. Ezt is értem.

Csak akkor, államtitkár úr, valószínűleg mostában nem járt kórházakban, mert a kórházakban meg olyan áldatlan állapotok uralkodnak, amit én természetesen megértek, hogy a számok mögé bújva azt lehet mondani, hogy az egészségügy is többletforrásokat, pluszforrásokat kapott, csak a nagy magyar valóság bizony elszomorító és bizony a választópolgárok meg ezt érzik. Köszönöm szépen, elnök úr.

ELNÖK: Dankó Béla úr, a Fidesztől! Z. Kárpát Dániel képviselő urat tájékoztatom, látom, hogy szerepel a neve, de egy kétperces körben egy-egy frakcióból csak egy-egy képviselő beszélhet. Majd legközelebb. Parancsoljon!

DANKÓ BÉLA (Fidesz): Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Képviselő Úr! Nézze el nekem, hogy kizárólag a labdarúgásra fogok koncentrálni, arra van nagyobb rálátásom. Hadd mondjak el néhány tényszámot önnek, megcáfolandó azt, amit ön állít! Sajnálatos, hogy a sajtó mellett ön is kizárólag a 32 stadionra koncentrálni, holott a tényszámok azok, hogy az elmúlt időszakban, a program elindítása óta 1002 darab vadonatúj futballpályát építettünk Magyarországon, és 1513 futballpályát újítottunk fel. Ez azt jelenti, hogy a legkisebb településen is épülhetett új focipálya.

Ezt nem öncélúan tettük, hiszen ha megnézzük azokat a tényszámokat szintén, hogy például a Bózsik-program elindításakor kevesebb mint 20 ezer gyermek szerepelt az egyesületi programban, jelenleg ezt a számot több mint duplájára emeltük, és 50 ezer gyermek van az egyesületi programban. Az intézményi program elindításakor 28 ezer gyermek szerepelt, most sikerült 102 ezer gyermeket bevonni ebbe a programba.

Tehát azt, amit szerettünk volna elérni, hogy tömegesíteni, minél több gyermeket bevonni a sportolási lehetőségbe, egészségesebbé tenni őket és ehhez az infrastrukturális feltételeket is megteremteni, hála istennek, elértük.

Azt gondolom, ismerve a mai trendeket, hogy a gyermekeket milyen nehéz kimozdítani a számítógép, a televízió mellől, azokkal a százéves infrastruktúrákkal nem lehetett ezt megtenni. Azokkal a méltánytalan körülményekkel nem lehetett ezt megtenni. Erre forrásokat kell biztosítani. Ezt a magyar kormány megtette. És hála istennek, még egyszer mondom, a legkisebb településen, a legkisebb faluban is megújulhattak ezek a létesítmények, új pályák épülhettek. És ezek tényszámok, képviselő úr. Köszönöm. *(Taps a kormánypart pádsorokban.)*

ELNÖK: Visszatérünk az előre bejelentett felszólalókhöz. Bodó Sándor képviselő úr, a Fidesz képviselője a következő. Parancsoljon!

BODÓ SÁNDOR (Fidesz): Köszönöm szépen. Tisztelt Elnök Úr! Államtitkár Urak! Tisztelt Ház! Engedjék meg, hogy jómagam mint a Költségvetési bizottság tagja, felszólalásom elején a tényekről és a számokról beszéljek a költségvetési tervezet kapcsán. A benyújtott törvényjavaslat szerint a jövő évi bevételi főösszeg 18 740 milliárd forint lesz, míg a kiadási oldal várhatóan a 20 101 milliárd forintot fogja elérni. A hiány mértéke abszolút értelemben 1360 milliárd forint lesz, ami bőven alatta marad a 3 százalékos maastrichti kritériumnak. Ahogy az ÁSZ is megfogalmazta, az általa ellenőrzött bevételi előirányzatok 100 százaléka, a kiadási előirányzatok 90 százaléka megalapozott.

Az előttünk fekvő törvényjavaslat szerint az államadósság-mutató a jövő év végére 68,2 százalékra csökken. Ezáltal a GDP-arányos államadósság mérséklésének az Alaptörvényben meghatározott kötelezettsége is teljesül. Az európai uniós módszertan szerint számított 2,4 százalékos GDP-arányos hiánycél alatta marad az uniós és a hazai jogszabályokban rögzített követelményeknek. Természetesen minden költségvetés rejt magában kockázatot, hiszen nem várt események bármikor bekövetkezhetnek. Ilyen kockázatot jelent például, ha a külső feltételek romlanak, vagy a nemzetközi konjunktúra előnytelenül alakul, de idesorolhatnám az európai uniós források beérkezésének késlekedését is. Ezek kivédésére szolgálnak a különböző tartalékok.

Egy költségvetés megtervezésekor a kiadások mindig jobban tervezhetőek, mint a bevételek. Ezek elmaradása ezért szintén kockázatot hordozhat, ezért kifejezetten örömteli tény, hogy a központi költségvetésben a rendkívüli kormányzati intézkedésekre szolgáló tartalék 110 milliárd forintos előirányzata megalapozott, és elégségesnek is tűnik a reálisan felmerülő kockázatok kezelésére. Az Országvédelmi Alap 60 milliárd forint összegű előirányzatáról szintén csak ezt tudom elmondani.

(14.40)

Tisztelt Képviselőtársaim! Úgy vélem, hogy jövőre gyorsulhat a gazdasági növekedés, ugyanis a lakossági fogyasztás növekszik, köszönhetően a jelentős bérfejlesztéseknek. A közgazdászok szerint a várható átlagos bruttó bérnövekedés 8,8 százalék lesz. A felmérések szerint a vállalati várakozások is évek óta nem tapasztalt optimizmust tükröznek a tervezett hazai eladásokkal kapcsolatban. A legfontosabb exportpiacok tekintetében szintén javuló tendenciával kalkulálnak a magyarországi vállalatok. A beruházásokat a várhatóan újra szélesedő uniós források, a bővülő hitelezés és az erősödő beruházási kedv is fűti. Termelési oldalról valamennyi ágazatban élénkülés várható a következő évre. Szakértők szerint a legkedvezőbb kilátásokkal az állattenyésztés, a vad- és erdőgazdálkodás, a villamosgép-gyártás és a járműipar rendelkezik.

Meglátásom szerint igen kedvező makrogazdasági környezet várható a 2018-as esztendőre, amit a

2018-as költségvetés is támogat, hiszen segíti a családokat, a vállalkozásokat. Engedjék meg, hogy néhány konkrét példát, néhány konkrét hátteret is megjegyezsek a költségvetéssel kapcsolatosan! 79 milliárd forint jut ingyenes gyermekétkeztetésre. Ez egy relatíve nagy összeg, és itt a parlamentben gyakran vagyunk fültanúi annak, hogy egyes képviselőtársaink ennek a duplázását, majd azt követően a duplának a duplázását is igénylik, pedig ha ezt a színes és gazdag világot egy kicsit részleteiben is ismernék, akkor szerintem lehet, hogy átgondolnák, hogy milyen lehetőségeink vannak.

Az iskolai étkeztetési program egy nagyon színes világ, ahogy említettem, hiszen van benne iskolatejprogram, gyümölcsprogram, és a segítő szándék teljesen egyértelműen látható és tapasztalható. A korábbi időszakban ez iskolai szorgalmi időszakban volt csak felhasználható, majd következett a nyári szünet, az őszi szünet, aztán a téli szünet, és tényleg csak zárójeliesen kérdezem meg, hogy mi lehet itt a folytatás.

Nagyon is jól tudjuk, hogy ebben a világban vannak olyan családok, akik különböző okok miatt rászorultak, és jelentős segítségre számíthatnak az államtól. De azt is látnunk kell ebben a helyzetben, hogy bizony a szülői felelősségvállalásnak is kell hogy legyen határa, hisz azért az mégsem működik, hogy a szülők pedig tulajdonképpen egy kézlegyintéssel elintézik ezt a dolgot, a gyermekekről majd gondoskodik az állam.

Nagyon sokszor láthatjuk azt is, konkrét példa, hogy viszonylag szerényebb anyagi helyzetben lévő családok gyermekei nagyon „nagyvonalúan” költenek a boltban chipsre, üdítőre, merthogy otthon nincs megbeszélve, vagy esetleg az iskolában nem tudtak rásegíteni erre a családi szándéokra, hogy nem feltétlenül azt kell vásárolni, amit elsősorban megkívánnak a gyermekek. Tudom, hogy ez nehéz munka meg hosszú nevelési folyamat, de mindenképpen ezen dolgozni kell. Tehát itt a szülői felelősségvállalás, azt gondolom, hogy szintén része kell legyen ennek a programnak, hiszen amit kapnak a gyerekek, azt illik megköszönni, illik elfogyasztani, és ma azért látunk olyan iskolai környékeket, iskolaudvarokat esetenként, amikor egy-egy uzsonna után például nagyon konkrétan megállapítható, hogy mi volt az aznapi menü, mert eldobott gyümölcshéj vagy flakon vagy tejes doboz, kakaósdoboz vagy sajtos papír bizony ott van, ezek a nyomok egyértelműek.

Ebben a helyzetben az is konkrét tény, hogy itt azért ezek az iskolai konyhák óriási munkát, óriási dolgokat végeznek, hiszen nem elég csak a szorgalmi napokra, arra a 185-190 napra gondolni, hanem most már jócskán több napon keresztül szinte teljes kapacitással dolgoznak, noha ezek nem erre voltak kitalálva. Az teljesen egyértelmű, hogy iskolaidőszakban minden nap tökéletesen kell hogy működjenek, de azért itt is kell karbantartást végezni, nagytakarításokat, tisztasági festést, gépészeti munkákat. Az is tény, hogy egy-egy iskolai étkeztetés megszervezéséhez azért nyilván pedagógusokra, családsegítőkre szükség van, kell a gondnok, kell, aki karban-

tart, aki kinyitja, bezárja az épületet. Tehát ezeknek a munkatársaknak a közreműködése nélkül nem lenne sikeres és teljes ez a program, ezért nyilván köszönet jár nekik.

A következő történet, ami a költségvetés kapcsán megfogalmazódik bennem, megerősítjük a biztonságot, talán így foglalható össze. Veszély a határon, ugye, ezt látjuk, ismerjük, tudjuk, de talán kevesebb szó esett erről, hogy bizony főleg a vidéki lakosság kicsit riadtan kérdezte, hogy jó, jó, de mi lesz velünk, ki fog ránk vigyázni. Így aztán az a kormányzati intézkedés, amely rendvédelemre, a közbiztonság megerősítésére 83 milliárd forinttal több pénzt juttat, ezt a folyamatot biztosítja, garantálja.

Azt kell mondjam, hogy tényleg megnyugtatóan tudom tolmácsolni azokat a tapasztalataimat, amit a választókerületben látok, ugyanis a biztonsági helyzet, a közbiztonság tulajdonképpen inkább javult, mint romlott volna. Ez nyilván összetettebb dolog. Része a közfoglalkoztatás, sok minden más is része, de szerintem a rendőrség helytállása mindenképpen markánsan meghatározó ebben a történetben, és nagyon helyes módon folytatódik a katonák és a rendvédelmi dolgozók fizetésemelése is a következő időszakban, tényleg nekik is csak köszönet a munkájukért.

A következő a munkaerőpiaccal kapcsolatos egyik észrevétel. Ahhoz, hogy valaki sikeresen dolgozzon, viszonylag jól is érezze magát a munkahelyén, több dolognak össze kell jönnie. Szerintem nagyon fontos, hogy legyen egy lelki biztonság azzal kapcsolatosan, hogy mondjuk, a gyermekei időközben egyébként jó helyen vannak és szerintem ez az egyik meghatározó mindenféle szempontból. Van olyan élethelyzet, amikor a szülőknek a bölcsődei szolgáltatást igénybe kell venniük. Ez is családonként, személyenként változó háttérrel bír, de bizony van ilyen. 1994-98 között nagyon sok településen megszűnt a bölcsőde, hiszen megszűnt a bölcsődei finanszírozás is, és talán akkor nem is éreztük, hogy milyen mértékű kár keletkezett, amit a mai napig alig lehet tulajdonképpen kompenzálni.

Most azért már azt látjuk, hogy nagyon sok településen, vidéki településeken is, a választókerületünkben is újraindultak ezek a bölcsődék, nyilván a finanszírozási háttér meglétével, vagy pedig az óvodákban minicsoportok jöttek létre, amelyek szintén azt hivatottak szolgálni, hogy a család felnőtt tagjai nyugodtabban tudjanak a munkahelyükön teljesíteni. Nemcsak szociális probléma ez, tehát nemcsak arról van szó, hogy a szociálisan problémás családok gyermekei vannak a bölcsődében - nyilván ilyen szempontból is segítség -, hanem nagyon is a munkaerőpiacon aktívan közreműködőknek tud segíteni ez az intézményrendszer, és nagyon helyesen és rendben lévően rendeződött a bölcsődei dolgozók bére is, amiért szintén elismerés jár.

A negyedik pont, ami a költségvetés kapcsán még eszembe jutott, a nagyvállalati beruházási program, amiről viszonylag kevesebb szó esik, pedig megérdemelné, hogy odafigyeljünk rá. Természetesen a magyar gazdaság szerkezetét ismerjük, a kis-

vállalkozások nagy száma fontos, de bizony vannak olyan nagy cégek, olyan feladatok, amelyek szintén megérdemlik a figyelmet, és nagyon örülök neki, hogy uniós forrástámogatásban nem részesülő hazai nagyvállalatok foglalkoztatást bővítő feldolgozóipar területén megvalósuló beruházásaihoz vissza nem térítendő támogatást tud adni a kormányzat, ezzel is támogatva az újraiparosítási törekvéseket.

A választókerületünkben erre is van példa, Nádudvar településen. A nádudvari élelmiszeripar azért elég híres, azt gondolom, hogy országszerte, így aztán meg is érdemli a figyelmet a hústermékek piacán. Az ottani jelentősebb szerepvállalásra, közreműködésre, fejlesztésre ebből a programból támogatást kapott, és remélem, hogy sokan fogják tudni majd követni ezt a példát.

Ezeket a példákat tulajdonképpen csak azért mondtam, mert egy-egy ilyen költségvetési vita kapcsán hajlamosak vagyunk olykor a politikai felhangokat előtérbe helyezni. Nem mindig figyelünk oda, nem mindig látjuk, hogy mi van egy-egy döntés hátterében, a végeken ez hogyan realizálódik, miképpen is valósul meg, de én hiszem, hogy ha a saját tapasztalatainkat is próbáljuk egy ilyen költségvetési vitába beilleszteni, látva, hogy egy-egy döntésünk mögött mi van, akkor azért eredményesebben és könnyebben tudunk döntéseket hozni.

Ezért arra is kérem kedves mindnyájukat, hogy támogassák a költségvetési tervet. Köszönöm szépen a figyelmüket. *(Taps a kormánypártok soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Teleki László képviselő úr, az MSZP képviselője következik.

TELEKI LÁSZLÓ (MSZP): Köszönöm szépen. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Országgyűlés! Tisztelt Képviselőtársaim! A tegnapi napon feltettem néhány kérdést államtitkár úrnak, egyet szeretnék megismételni, mert nem kaptam rá választ, habár a többire nagyon kimerítő választ kaptam, tehát így is szeretném megköszönni. Ez pedig az, hogy a nemzeti romastratégia négy pontját említettem: az oktatást, a foglalkoztatást, a lakhatást és az egészségügyet.

(14.50)

A lakhatási kérdésekre, a cigánytelepekre vonatkozóan mondom, hogy 650 cigánytelep van - még egyszer megismétlem - ma Magyarországon, és ezen a 650 cigánytelepen mintegy 120 ezren laknak. Hogy kívánják ezt a kérdést úgy kezelni komplexen, hogy a foglalkoztatási lába is látható legyen, az egészségügyi lába is látható legyen, és mellette pedig egyértelműen az oktatás nagy szerepe is látható legyen? Nem látom, hogy a költségvetésben ez bent lenne.

Szeretném emlékeztetni önöket, hogy 2002-től folyamatosan minden évben volt egy költségvetési sor, ahol a cigánytelepek felszámolására külön soron szerepelt egy-egy összeg, és önöknél is még a 2012. évben szerepelt, viszont azt követően pedig eltűnt a költségvetésből. Kérdezném, hogy hova tűnt a költségvetésből erre szánt forrás. Az a keretstratégia,

amit elfogadtak, hogy fog megvalósulni, ha ez a kérdés nem lesz kezelve? Nagyon fontosnak tartanám, hogy a lakhatási lába ennek a programnak mindenképpen világos lenne mindenki számára.

Ma hiába beszélünk arról, hogy az oktatásban szeretnénk elérni különböző eredményeket, rész-eredményeket tudunk elérni, jelentem, azért, mert a cigánytelepről biztosan nem tudnak eljutni egyetemre, főiskolára, vagy nagyon-nagyon minimális számban. Ezért ha egyenlő esélyeket akarnak adni a roma csoportokon belül is, akkor meg kell teremteni a lehetőséget, hogy 120 ezer embernek valamilyen szinten mutassanak egy olyan utat, amely járható az ő számukra is abban a helyzetben, amiben vannak.

Nagyon sokszor szó volt a családtámogatási rendszerről. Ehhez hozzá szeretném kapcsolni, tisztelt államtitkár úr, államtitkár urak, hogy a családtámogatási rendszer hogy fog megvalósulni, mondjuk, az itt élőknel, hogy fog realizálódni, hogy tudnak hozzájutni a családtámogatási rendszerhez. Ha csak a közfoglalkoztatás lesz számukra meghatározva, akkor mondhatom nyugodtan, nem lehet látni azt, hogy hogyan tudnak kitörni abból a spirálból, amiben bent vannak. Ezért kérdezném azt, hogyan lehet azt a kérdést úgy kezelni, hogy az oktatás irányában is el tudjanak mozdulni, vagy éppen amit tegnap is mondtam, az egészségügy irányában. Nem látom, hogy ezeket a kérdéseket kellőképpen tudná kezelni.

Tegnap is elmondtam, most is szeretném kiemelni a jó dolgot is. Az óvodai térítésmentesség nagyon fontos momentuma a magyarországi cigányságnak is, mert onnantól kezdve legalább az alapokat meg tudják nekik adni, és ez nagyon fontos. Igaz, hogy itt az a probléma, hogy például a Jászságban, ahova járok, nincsenek férőhelyek. Nincs annyi férőhely Tiszabó, Tiszaroff környékén, ahány gyereket le kellene fektetni az óvodapedagógusoknak. Mi a helyzet ezzel a kérdéssel? Hogy tudnak férőhelyeket bővíteni? Ez sem tisztázott egyébként ebben a költségvetésben, hogy lesz-e lehetősége akár európai uniós forrásból, akár hazai forrásból, hogy ezeket a gyerekeket le tudják fektetni teljes mértékben. Most, ahogy látom a gyakorlatban, bizony nincsen.

A másik terület, amire szeretnék rátérni, és igazából a mai napnak ez a fő irányelve, a kultúra. Nagyon jól tudom, hogy a kultúrára vannak különböző források a költségvetésben, és láthatóan bent vannak, és nem is kis összeg. Szeretném megkérdezni - négy területet soroltam fel a kultúra területéről -, hogy például a roma muzsikusoknak hogy lesz kidolgozva egy olyan bérrendszer, amely lehetőséget ad a vállalkozóknak akár a vállalkozóknak, akár pedig maguknak a muzsikusoknak, hogy tudjanak muzsikálni, és ne pedig éhen haljanak ebben az országban. Tudom, hogy van egy pályázat, amely most kiíródott, és nem is kis összeggel, 5 milliárd forinttal, csak az a legnagyobb probléma, államtitkár úr, hogy csak Budapestet érinti. Csak Budapestet érinti - mi az oka? Ez a forrás valószínűleg bent fog maradni a nagy kalapban.

Miért nem lehet országosan meghirdetni ezt a programot? Egyébként ez egy jó program. Elmond-

tam már egy felszólalásomban a parlamentben, hogy azokon a turisztikai helyeken, ahol ma zenélhetnének ezek a roma muzsikusok, akár Zalakaroson, akár Hévízen, akár egyéb más termálfürdőt mondhatnék, igény lenne rá, a vendéglátóegységek is igényt tartanának rá, ha valami kedvezményt kapnának, de a roma muzsikusok is igényt tartanának rá, hogy tudjanak dolgozni. Higgyék el, nagyon sok muzsikus emberrel beszélek. Azok az értékek, amelyeket hordoznak, el fog veszni, ki fog halni, amennyiben nem segítik önök nap mint nap ahhoz, hogy tudjanak elmenni muzsikálni, és meg tudjanak élni a családtagjaikkal együtt. Ezért a roma muzsikusok helyzetével mit kívánnak tenni a kultúrán belül?

(Az elnöki széklet dr. Latorcai János, az Országgyűlés alelnöke foglalja el.)

A második pont a nyelv kérdése. Nagyon sok kormány áldozott arra, hogy mind a két cigány nyelvet valamilyen szinten megörökítse. Államtitkár úr, csak azt szeretném kérdezni Czibere Károly államtitkár úrtól, mert ő a terület részbeni felelőse, hogy mit kívánnak tenni, hogy a két cigány nyelv bent maradjon, akár a lovári, akár a beás nyelv. Ma azt lehet látni, hogy az a nyelvi charta, amit egyébként meghirdettünk, egyébként önök már elkezdtek 2001-ben és mi folytattuk tovább, most viszont nem látom, hogy ennek a beteljesülése megtörténne. Hol lehet megtalálni azt a sort, hogy erre olyan pénzügyi forrásokat találnak, még ha rejtve is, amelyek ezt a lehetőséget megadják?

Nem mondom el elnöknek, hogy miért fontos az, hogy a cigány nyelv ne vesszen ki, sőt ellenkezőleg, erősödjék, mégpedig két dolog miatt. Nemcsak a kultúra és a hagyományőrzés szempontjából, hanem nagyon sok diplomás választja ezt egyébként most már idegen nyelvnek, és el is fogadta az akkreditációs rendszer. Ezért azt gondolom, fontos lenne, hogy minél többen beszéljék a cigány nyelvet, a roma nyelvet, mert akkor azt lehetne mondani, hogy az integráció sokkal jobban fel tudna gyorsulni. Viszont anélkül, hogy a nyelvi érték őrzése megtörténne és a nyelvi chartát egy kicsit jobban felkarolnák, nem fog menni.

A harmadik pedig a média. A média területéről sokat lehetne mondani. Sokszor felteszik azt a kérdést, hogy miért kellene külön médiát kialakítani, mondjuk, a nemzetiségieknek, ebben az esetben a romáknak. Én erre csak azt mondom, hogy csak. Csak azért, mert nem lehet anélkül lenni, hogy egy nemzetiségnek ne legyen egy olyan médiarendszere kialakítva, amely akár a sajtójaihoz szól, akár pedig a többségi társadalomhoz. Önök nagyon jól tudják, hogy volt egy Rádió C itt, Budapesten. Igaz, hogy ez a Rádió C nem kormányzati támogatással, nem állami támogatással bírt, hanem magánalapítványi támogatással bírt, de egyetlenegy biztos, hogy Budapesten mindenki hallgatta, szó szerint mindenki hallgatta, romák és nem romák egyaránt, nagyon-nagyon-nagyon erőteljesen nagyok voltak a hallgatottsági

mérési adatok. Ma nincs ez a Rádió C, megszűnt; nem ma, hanem 4-5 éve. Semmi nincs helyette. Tudom, hogy van az MTV-nél a Roma magazinban néhány perc. Államtitkár úr, nem minősítem, hogy mikor és hány percben van.

Az önök lelkiismeretén múljon, hogy ezt továbbra így hagyják-e, vagy ezzel kívánnak-e valamit tenni. Egyetlenegy biztos: ha a romák irányában a médiát nem nyitják meg, akkor az elszigetelődés abszolút látható lesz, és nem lehet az elszigetelődést megakadályozni. Ezért az önök felelőssége, hogy akár a média, akár a médiumok megnyitása megtörténik-e az önök részéről. Itt nemcsak a nyomtatott médiára és nemcsak a rádióra gondolok, hanem amit mondtam, a tévére is, a Roma magazinra, hogy át kellene gondolni, így hagyják-e továbbra ezt az időtartamot, amit most láthatunk.

A kultúra negyedik területe. Valóban igaz az, hogy önök a budapesti roma kulturális intézetre már elkülönítettek egy bizonyos forrást. Mikor várható, hogy ebből lesz is valami? A költségvetésben hol lehet megtalálni azt a sort, ahol ki lehet mutatni azt a pénzüsszeget, amelyet be is jelentettek? Nemcsak Budapesten, hanem az ország különböző pontjain, főleg a megyei jogú városokban nagyon fontos lenne, hogy egy roma kulturális centrum létrejöjjön, roma kulturális oktatási centrum, mert ezek nincsenek. 2001-ben Doncsev Toso akkor államtitkár úr, aki a Nemzetiségi, Etnikai és Kisebbségi Hivatalt vezette, talán emlékeznek rá, elindított egy nagyon jó kezdeményezést.

Ez a kezdeményezés a közösségi házak kiépítése, felépítése volt, roma közösségi házaké. Ez egy olyan hálózat volt, ahol az oktatást, a kultúrát, a tanodai programokat lehetett működtetni. Nagyon jól működött ez a rendszer. Önök kezdték, és mi utána nyolc éven keresztül tovább foglalkoztunk ezzel a kérdéssel, ma pedig nem lehet látni a közösségi házak szerepét. Sőt, szeretném mondani azt is, hogy önök a nagykanizsai közösségi háztól 68 millió forintot úgy vettek el, hogy már számlán volt, az önkormányzat számláján volt a 68 millió forint, mert ha nem lesz rákötve, akkor össze fog borulni ez a közösségi ház, szó szerint, ahol egyébként 11 év alatt több mint 600 fő érettségizett le felnőttként - ennek közel 70 százaléka nem roma, 30 százaléka roma -, egy roma közösségi házban.

(15.00)

Többször kértem már a kormány különböző tagjait, Lázár Jánost például legutóbb, hogy adják vissza ennek a közösségi háznak azt a bizonyos összeget, mert ha nem adják vissza, akkor nem lehet arról beszélni, hogy ott lehet még olyan munkát végezni, amely mindenki számára megelégedést hozhat.

Továbbmennek: amikor azt mondom, hogy a közösségi házak egy jó kezdeményezés volt az önök részéről 2001-ben, hogy ha nem lesznek ilyen bázisok, kulturális bázisok, oktatási bázisok, akkor azt a szülői háttérrel, amit egyébként nagyon sokszor nem

tudunk és önök sem tudnak pótolni, akkor hogyan akarják ezt megtenni? Ezért tehát elengedhetetlen, hogy a közösségi házak rendszerét gondolják újra, mert ha nem tudják, akkor sem a tanodai programok egyébként nem lesznek olyan sikeresek, mint amennyire szeretnénk, sem a kultúra, amit mondtam, hogy akár a muzsikások, zenészek tekintetében, vagy éppen a különböző kulturális bemutatókra vagy gasztronómiai bemutatókra sem tud sor kerülni.

Ezért tehát ezek a kérdések még mindig feszélyezik a magyarországi cigányságot, és ma nem kérdezem meg, csak költőien kérdezem meg, hová tűnt Farkas Flórián. Hová tűnt Farkas Flórián, amikor egy 2018-as költségvetési évről beszélünk, és ő miniszterelnöki megbízottként itt kellene hogy legyen, és erősítse meg a magyarországi cigányságot és a nem cigányságot is, hogy ez a költségvetés szól egy kicsit az integrációról is, a romák integrációjáról. Sajnos nem volt itt tegnap, este fél 10-ig voltam én magam itt, addig nem volt itt, most sem látom itt egész nap, de biztosan majd a felszólalásom után talán be fog jönni, és el fogja mondani, hogy hol tart a roma felzárkóztatás. Ha nem, akkor pedig újra, mint ahogy három és fél év alatt nem hallhattuk felszólalni, ma sem fogjuk.

Tisztelt Államtitkár Úr! Akkor én azt kérném, hogy a felszólalásomat, ha nem is minősítik jónak vagy rossznak, de a magyarországi cigányságnak a javító szándékát próbáljam kivenni azokból a gondolatokból, amelyeket önök meg fognak válaszként adni.

Köszönöm szépen megtisztelő figyelmüket. *(Taps az MSZP soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Czibere Károly államtitkár úr kért szót. Parancsoljon, államtitkár úr, öné a szó.

CZIBERE KÁROLY, az Emberi Erőforrások Minisztériumának államtitkára: Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Ház! Tisztelt Képviselő Úr! Én jónak is és felelősségteljesnek is gondolom ezeket a felvetéseket, és szeretném meg is köszönni. Nincs arra időkeret, hogy mindegyikre részletesen kitérjek és választ adjak, de igyekszem néhány sorban azért, itt is visszafelé menve.

A közösségi házak témáját tekintve: minden egyes telepprogramban, amely most indult el, minden egyes programnak része a közösség. Ugyanis a telepprogram új megközelítésben fog most megvalósulni a következő években, alapvetően a helyi közösség fejlesztésén, a helyi közösség erőforrásainak a megerősítésén keresztül, és ennek fontos része az, hogy közösségi helyiség, közösségi terem, közösségi ház legyen. Az elmúlt években is ez egy fontos része volt a fejlesztéseknek, és most is az lesz.

A következő fontos kérdés a FROKK kérdése, tehát a kulturális központ kérdése. Itt képviselő úr bizonyára tájékozódott arról, hogy decemberben a kormány ezt jelentősen megemelte, és a '18-as költségvetésben ott szerepel a működése. Hiszen úgy tervezzük, hogy ez körülbelül tavasztól, legkésőbb

májustól, júniustól el tud indulni, hogyha a beruházás olyan ütemben halad. Tehát az időarányos része a működési forrásoknak ott szerepel a költségvetési törvényben.

A következő kérdés a média, a kultúra, a nyelv és a roma fiatalok kérdése. Mi is azt gondoljuk, hogy a társadalmi integrációnak rendkívül fontos része az, hogy a többségi társadalom és a roma kultúra megbecsülését és értékeit közelítsük egymáshoz. Minél több olyan fórumot biztosítsunk, ahol nem elkülönült társadalmakként tudnak ezek létezni, hanem lehetőséget biztosítunk a kultúrán keresztül arra, hogy a közös út, a közös sors és a közös jövő legyen az, amely meghatározza az egymássalélést, nem az egymás mellettélést, és ennek fontos része a kultúra, ahogy ön is említette. Azokat a kulturális pályázatokat ezért írtuk ki, több ilyen hazai finanszírozású és uniós finanszírozású program is van. De hadd utaljak Balog Zoltán miniszter úrnak a bejelentésére március közepén, amikor a „Kapcsolódj be!” programot meghirdette. Rendkívül fontos, hogy a képernyőkön is találkozzunk ezekkel a felkészült roma fiatalokkal. Az ösztöndíjprogram, amelyet ő bejelentett, együtt az MTVA-val, ezt szolgálja. Tehát most folyik ennek a végrehajtása és a lebonyolítása. Azt gondoljuk tehát, hogy mind kulturális tekintetben, mind a média tekintetében jelentős előrelépések történtek.

Hadd utaljak még röviden a telepprogramra és annak hatására az egészségre. Ennek a forrásai alapvetően nem a költségvetési törvényben vagy nemcsak a költségvetési törvényben vannak, hanem a két nagy uniós fejlesztésben. A kormány nemcsak a felzárkóztatási stratégiában rögzítette azt, hogy a hátrányos helyzetű családok lakhatási problémájával kapcsolatban valamit tenni kell, hanem azt lebontotta egy szakpolitikai intézkedéssé, egy szakpolitikai koncepció készült, 2015 augusztusában hagyta jóvá a kormány. Ezt úgy hívjuk röviden, hogy telepstratégia, és azt tartalmazza, hogy mi az az új megközelítés, amelyet a következő években biztosítani kell erre - közösségfejlesztés, diagnózis, a Jelenlét-program, tehát sok olyan eleme van, amelyet ön már biztos, hogy ismer -, és ehhez egy 22,5, illetve egy 22,8 milliárdos keretösszegű programot, az egyik az ERFA, tehát a fejlesztő, a beruházási, a másik pedig az ESZA típusú, a kettő együtt tehát majdnem 45 milliárd forint.

Én nagyon bízom abban, hogy több száz szegregátum, szegregált városrész, illetve településrész kapcsán tudunk érdemben segíteni, úgy, hogy az aztán hosszú távon fenntartható legyen, hiszen ezeket a forrásokat csak úgy szabad felhasználni, ha a helyi erőforrásokat megerősítjük, hogy aztán a közösség számára, amikor az uniós pénz és a támogatási időszak letelik, utána is ezek az eredmények megmaradjanak.

Én bízom benne, hogy ez a program ezt a célt fogja szolgálni. Köszönöm szépen. *(Taps a kormánypartok soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, államtitkár úr. Rendes felszólalásra a Fidesz képviselőcsoportjából

Salacz László képviselő úr következik. Parancsoljon, képviselő úr, öné a szó.

DR. SALACZ LÁSZLÓ (Fidesz): Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Képviselőtársaim! Hozzászólásomban az Igazságügyi Minisztérium tevékenységével kívánok foglalkozni.

Az igazságügyi politikáról szóló 1710/2014-es kormányhatározat elfogadásával a kormány meghatározta azokat a főbb alapelveket, amelyek az igazságügyi tárca célkitűzéseit is meghatározzák. Az igazságügyi szervezetrendszerrel történő hatékony együttműködés, az európai és az egyéb nemzetközi fórumok előtt a nemzeti érdekek hatékony képviselete érdekében végzi jogalkotási feladatait a minisztérium. Az igazságügyi jogalkotási terv megvalósítása érdekében a kormányzati ciklusban igen jelentős kodifikációs feladatokat végez el, élükön a magánjogi, a büntetőjogi, a közigazgatási eljárásjogi és a közigazgatási perrendtartási kódexek kodifikációjával. Ennek értelmében a 2014-18-as időszak egyik kiemelt célja az új polgári perrendtartási törvény és az új büntetőeljárás kódex hatályba lépése, a közigazgatási hatósági eljárások megújítása, valamint a közigazgatási perrendtartás hatálybalépéséhez kapcsolódó feladatok ellátása.

Az Igazságügyi Minisztérium fejezet 2018. évi költségvetési javaslata az Igazságügyi Minisztérium igazgatási, valamint a fejezethez tartozó fejezeti kezelésű előirányzatok kiadási és bevételi előirányzataiból tevődik össze. Azonban az Igazságügyi Hivatal megszűnésével és a minisztériumba történő olvadásával az áldozatvédelem, a jogi segítségnyújtás és a pártfogó felügyeleti feladatok szintén megjelennek a minisztérium mindennapjaiban.

Elfogadásra került az áldozatvédelmi stratégia, amelynek keretében az áldozatvédelem témája kiemelten jelenik meg. A minisztérium stratégiai célul tűzte ki az áldozatsegítés átfogó népszerűsítését a 2017-2018-as években. Ennek kapcsán jelentős állomás egy áldozatvédelmi krízisközpont létrehozása, amely önálló szervezeti egységként működik majd.

Az Igazságügyi Hivatal általános jogutódja az Igazságügyi Minisztérium lett, tekintettel arra, hogy az egyes központi hivatalok és költségvetési szervi formában működő minisztériumi háttérintézmények felülvizsgálatával összefüggő jogutódlásról, valamint egyes közfeladatok átvételéről szóló 378/2016-os kormányrendelet alapján 2016. december 31-ével beolvadás útján, jogutódlással megszűnt.

(15.10)

Ezzel összefüggésben hozzáteszem, hogy az igazságügyi szakértői és kutató központok 2017. január 1-jével összeolvadt a Bűnügyi Szakértői és Kutatóintézet. Hadd hívjam fel képviselőtársaim figyelmét, hogy az imént említett változásoknak köszönhetően az Igazságügyi Minisztérium fejezet 2018. évi átlagos statisztikai létszáma a szervezeti átalakításokat követően 1118 főről 584 főre változott.

Az Igazságügyi Minisztérium igazgatása alaptevékenységéből fakadóan látja el a működéséhez szükséges funkcionális és szakmai feladatokat egyaránt. A minisztérium gondoskodik továbbá a cégnyilvántartással és a céginformációs szolgáltatással összefüggő központosított bevételek nyilvántartásáról is. Jogutód szervként pedig az alábbi feladatokat látja el. A pártfogó felügyeleti feladatkörében kiemelt feladata a bűnismétlés kockázatának csökkentése. A pártfogó felügyelő a közösségi büntetések végrehajtásával, az elkövető közösségekben történő ellenőrzésével elősegíti a büntetőjogi következmények érvényesülését, a közösség biztonságának erősítését. A minisztérium ennek keretében közreműködik a kormányhivatalok módszertani irányításában.

A családi csódvédelmi szolgálat központi szervének jogszabályokban meghatározott feladatait látja el, valamint az ezzel összefüggő koordinációs és tájékoztató feladatokban működik közre. Az Igazságügyi Szolgálatok Jogakadémiájával kapcsolatos feladatkörében a hatékony igazságszolgáltatás érdekében működteti az intézményt, ennek keretében módszertani állásfoglalásokat készít, amely elősegíti az egységes jogalkalmazást. Az Igazságügyi Minisztérium igazgatása költségvetési javaslata 6 milliárd 96,9 millió forint kiadási előirányzatot tartalmaz, amelyet 630,2 millió forint bevétel és 5 milliárd 466,7 millió forint támogatás finanszíroz. Az átlagos statisztikai állományi létszám, ahogyan korábban említettem, 584 fő.

A minisztérium felügyelete alá tartozó szervezetek és szakmai programok támogatásának 2018. évi költségvetésével kapcsolatosan hadd emeljem ki, hogy a jogászképzés színvonalának elősegítésében, a jogszabály-előkészítésben vagy a jogi segítségnyújtás fejezeti kezelésű előirányzatában az előző évhez képest nagyságrendileg ugyanakkora kiadásra és támogatásra számíthatnak az érintettek.

Tájékoztatásul jelzem, hogy több év előirányzatát terhelő program, beruházás, illetve fejlesztés a beadott törvényjavaslatban foglaltakra tekintettel nem indul. Azonban az uniós források felhasználásának szerepe az Igazságügyi Minisztérium társadalompolitikai és szakpolitikai célkitűzéseinek szempontjából kiemelkedően fontos. Több projektben vesz részt mint előkészítő és mint résztvevő. Ilyen lesz az e-ingatlan-nyilvántartás vagy a „Jogi segítségnyújtás az eljárás minden szakaszában” nevű projektek.

Összességében megállapíthatjuk, hogy az Igazságügyi Minisztérium Magyarország központi költségvetésében meghatározó fejezetet alkot, amely tartalmazza a törvényben meghatározott célkitűzések megvalósításához szükséges fedezetet. Kérem képviselőtársaimat, hogy támogassák a beterjesztett költségvetés elfogadását.

Köszönöm a megtisztelő figyelmüket. *(Taps a kormánypártok soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. A Jobbik képviselőcsoportjából Mirkóczki Ádám képviselő úr következik. Parancsoljon, öné a szó.

MIRKÓCZKI ÁDÁM (Jobbik): Köszönöm szépen a szót, elnök úr. Tisztelt Képviselőtársaim! Próbálom korrekt módon, de azért mégiscsak erős kritikával illetni azokat a felszólalásokat és igazából nemcsak a mai napra vonatkozó felszólalásokat, hanem amit a - tisztelet a kivételnek - kormánypárti politikusok rendre megengednek maguknak akár helyi szinten, önkormányzatoknál, bármilyen nyilvános rendezvényen.

Szeretném fölhívni a figyelmet és leszögezni azt az alapvető tény, hogy amikor kis településeken, nagy településeken, városokban, bárhol bármilyen fejlesztés történik, rendre egyébként, ha uniós forrásokról beszélünk, azt ne állítsák már önök be úgy, mintha az egy kegy lenne, az önök kegyétől függne, hogy hol mi történik. Ma is elhangzott rengeteg olyan felszólalás, szeretném Bányai Gábort is idehozni, aki rendre a saját választókerülete összes településén végigmegy és szinte döntő többségében az uniós forrásokból elindított fejlesztéseket sorolta, de nem teszi hozzá - mert akkor világítsuk meg az igazságot -, ez nem kormányzati teljesítmény. Önöknek ez a feladata.

Az európai uniós források nem attól függenek, hogy önök hogyan és miként; függ tőle, persze, le kell hívni és korrekt módon kell kivitelezni ezeket a fejlesztéseket és nem ellopni, ahogy egyébként nagyon sok esetben történik. De ezt alapesetben a választóknak nem kell megköszönni. Ez nem az önök kegye, hogy valahol valamilyen uniós fejlesztés történik. Mert az a stílus - és még egyszer mondom: tisztelet a kivételnek, akinek nem inge, ne vegye magára, de amit rendre egyes képviselők, politikusok helyben, választókerületekben, országosan, különböző sajtóorgánumoknál, az a stílus, az a pökhendi Döbrögi-stílus, amit előadnak, mintha éntőlem függne, hogy itt megvalósul-e valamilyen fejlesztés vagy sem, ez hihetetlen. Ez az arrogancia, ez a pökhendiség, ezt kéne már befejezni.

Nem vagyok és nem vagyunk ellendrukkerek, annak örülünk, ha minél több fejlesztés megvalósul, de tegyük már hozzá, hogy azért ehhez is kellene némi alázat, és kellene némi önmérséklet. Mert az a stílus, ami most már hosszú évek óta zajlik, és egy választási évben vagy egy kampányidőszakban ez még inkább felerősödik, végig kell csak nézni a helyi sajtótájékoztatókat, milyen stílusban, hogyan zajlanak, ezt azért tegyük már helyre.

Azért szerettem volna itt elmondani a vitában és a jegyzőkönyv számára, hogy nem ez a kormányzati teljesítmény. A kormányzati teljesítmény az, hogy a közpénzekkel mennyire tudunk felelősséggel bánni, mennyire tudnak önök felelősséggel bánni, és majd az lesz igazából az önök teljesítménye, hogy majd sok-sok év múlva, amikor az uniós pénzek felhasználásának ellenőrzése történik, akkor majd vajon mennyit kell visszafizetni a különböző korrupciós mechanizmusok miatt. Az lesz az igazi teljesítmény, és az lesz a mérce. Nem az, hogy most az Unió ad valamire pénzt, és akkor önök nagy kegyesen majd átvágják a piros-fehér-zöld szalagot és előadják, mint az egyéni képviselő fantasztikus munkásságának

eredményét. Ebben szeretném, ha lenne némi alázat és némi önmérséklet, mert az nagyon nem stimmel, hogy a közpénzekkel úgy bánnak, mintha a saját tulajdonunk lenne, és úgy osztogatják, illetve úgy érzékeltetik, hogy valójában a velem való viszony dönti majd el, hogy egy-egy település vagy egy-egy önkormányzat részesül-e valamilyen fejlesztésben.

Pontosan azért mondom ezt, mert rengeteg, rengeteg olyan kistelepülés van, ahol elemi problémák vannak jelen. Erre tettem be módosító indítványt természetesen az idei költségvetéshez. Külön a 2 ezer fő alatti településekről szeretnék beszélni, ahol alapvető infrastrukturális hiányosságok, problémák vannak. A 2 ezer fő alatti települések szinte rendre kiszorulnak minden olyan közműre vonatkozó pályázatból, csatornázási pályázatból, amelyek hosszú évtizedek óta váratnak magukra. Heves megye számos települését felsorolhatnám. Erre a közelmúltban egyébként Lázár János miniszter úr tette azt a javaslatot és osztotta meg velem is, hogy az lenne szerencsés, ha a 2018-as költségvetésben egy külön sort biztosítanánk x milliárd forinttal arra, amelyre kizárólag a 2 ezer fő alatti települések pályázhatnak kifejezetten ezekre a célokra, csatornázás és egyéb közműhiányosságok pótlására avagy modernizálására.

Éppen ezért benyújtottam egy ilyen javaslatot, és nagyon kíváncsi vagyok, hogy az önök által készített költségvetésben ez hol és hogyan fog megjelenni, amikor már a módosító indítványokról természetesen megtörténnek a szavazások. De külön szeretném fölhívni a figyelmet arra, hogy ez elemi probléma, és nagyon-nagyon sok kistelepülésen ez mindennapos gondokat okoz.

Ugyanakkor az előttem szólók, mondhatom nyugodtan, pártállástól függetlenül sokat beszéltek a különböző ágazatok bérrel kapcsolatos feszültségeiről, problémáiról.

(15.20)

Nyilván kormánypárti oldalról azt emelték ki, hogy milyen béremelések történtek, milyen pluszjutatások történtek a kormány részéről, ellenzéki oldalról pedig rendre azok mértéke, illetve azok hiányosságai jelentek meg. Az világos, és gondolom, hogy azon nem fogunk összeveszni, hogy a magyarországi bérek, szinte teljesen mindegy, ha a bank-szektor kivételével bármelyik ágazatot vesszük, akkor messze eltörpülnek, és elvesznek a nyugat-európai átlagbér színvonalához képest. És mi sem mutatja jobban a kormányzat teljesítményét, hogyha például 2009-ben egy átlagbére azt mondhattuk Magyarországon, hogy nagyjából egyharmada az ugyanabban az ágazatban dolgozó németországi béreknél, ma pedig már egynegyede. Ez mutatja azt a teljesítményt, hogy a leszakadás mértéke folyamatos, és sajnos egyre magasabb tempóban nő.

Értem én, hogy mindennek vannak határai és korlátai, és nem tudnak, mondjuk, egyszerre 5-10-15-20-50-70 százalékos béremelést elérni, de én

azért azt az alapvető tételt is le szeretném fektetni, és nem hiszem, hogy ezzel megint, hogyha őszintén akarnak beszélni, tudnak vitatkozni: ma Magyarországon mindenre van pénz, amire a kormány azt mondja, hogy legyen. Amire azt mondja, hogy nincs, arra nem is lesz. De ha valamit igazán akar, azért annak a jó kis vaskos költségvetésnek a soraiban bőven lehet csemegézni, hogy mi minden olyan beruházásra, mi minden olyan tételre fordítanak elképesztő milliárdokat, amit, ha belegondolunk, a szükségletpiramisnak talán még a legalján sincs, ha ma a nagy magyar átlag problémáit vesszük.

Éppen ezért indítottuk mi azt a történelmi kezdeményezést, amely bérunió néven ismert, és amelyről az Európai Bizottság döntést hozott tegnapelőtt, és szeretném felhívni arra is a figyelmet, hogy az önök által rendre hangoztatott, borzasztóan hamis ellenérveket oszlassuk el már végre. Mi soha nem mondtuk azt, hogy a Jobbik által kezdeményezett vagy felvetett bérunió kérdése úgy jelenik meg, hogy holnap meghirdetjük, holnapután kivitelezük, és három nap múlva a magyar munkáltatók németországi béreket fognak fizetni. Mi azt szeretnénk elérni, és erre vonatkozik a mi indítványunk, hogy az európai uniós alapokmányokba kerüljön be az az elv alapelveként, hogy ugyanazon munkáért ugyanazon bér járjon.

Egy probléma van, hogy ezt nem nekünk kellett volna 13-14 évvel az európai uniós csatlakozás után felvetni, hanem a mindenkor regnáló miniszterelnöknek. Ami, legyünk őszinték, hogyha Orbán Viktor szabadságharcot folytat Brüsszellel, ahogy hogy a viharban fordult... - illetve nem fordult az elő, soha semmiben nem élt például a vétőjogával. Soha semmiben! Soha semmi olyan tényleges elemi magyar probléma érdekében nem konfrontálódott még egyetlenegy nemzetközi szereplővel sem, mint például a magyarországi bérek, mert az árunió megvalósult.

Azt már senki nem vitatja, hogy Magyarországon, ha bemegyünk egy bármilyen boltba, szinte ugyanazon az összegben vásárolunk, mint amit - sokszor drágábban - egyébként Nyugat-Európában is megveszünk. És a mi javaslatunk, a mi indítványunk arról szól, hogy például a kohéziós politikát hogyan kellene megváltoztatni, és ebben minden tagállamnak van szerepe, és kellene hogy legyen szerepe, hogy például az integrációs pénzeket mire költjük: kínai műköre meg szökőkutakra vagy esetleg munkahelyeket teremtő beruházásokra, vagy esetleg járulécsökkentésre, amely adott esetben munkabérek megemelését jelentheti.

Erről beszélünk mi, amikor azt mondjuk, hogy ez történelmi küldetés, és nem a mi szégyenünk az, hogy 2017-ben a Jobbik az első, aki ebben egyébként érdemi lépést tett. És nem véletlen az sem, hogy nem volt nehéz dolgunk, hogy másik hét országban ehhez partnereket találjunk, közte egyébként kormányzó pártokat.

Az önök szégyene az, hogy eddig erről hallgatnak, és most is agyonhallgatják, és azzal a hamis illúzióval és hamis érvrendszerrel próbálják a társadal-

mat félrevezetni, hogy mi az adókiivetés jogát szeretnénk brüsszeli kézbe adni. Szó sincs róla, semmit nem akarunk odaadni! Mi azt akarjuk, amire egyébként vagy amivel egyébként többek között önök is az uniós csatlakozás előtti kampányban félrevezették Magyarországot lakosságát, hogy belépünk az Európai Unióba, és onnantól kezdve soha nem látott fejlődésen megyünk keresztül, nemcsak infrastrukturális értelemben, hanem az egyének szempontjából, anyagi értelemben is. Csak ennek pont az ellenkezője valósult meg. És jó lenne, ha önök is felmernék annak a lehetőségét, hogy ha már eddig elmulasztottak ennek az ügynek az érdekében tenni bármit is, akkor a jövőben hogyan állnak ehhez a kérdéshez. Szerintem nem szégyen az, ha valaki belátja, hogy a másinak van egy nagyon fontos programja, amely egyébként pártállástól, kortól, nemtől, ideológiától, mindentől függetlenül minden magyar ember érdeke; sőt továbbmegyek: Közép-Kelet-Európa összeg tagállamának érdeke.

És hogy miért a költségvetési vitában mondom ezt? Hát azért, mert a költségvetési vita során talán a legtöbbször a különböző ágazatok bérfeszültségei jelennek meg. És ha a bérekről beszélünk, és ha bér-emelésről beszélünk, akkor nyilván ennek egyenes következménye akár az elvándorlás, akár a demográfiai krízis, akár a nyugdíjrendszer kérdése. Nem mindegy, hogy Magyarországon hogyan alakulnak közép- és hosszú távon a bérek. Nem mindegy, hogy mennyi adót fog beszélni adott esetben az állam, és nem mindegy, hogy a legfiatalabb, frissen végzett munkakerő, legyen az diplomás vagy szakmunkás, Magyarországon fog-e dolgozni, és Magyarországon fog-e adózni vagy Nyugat-Európa más országaiban. Ez már nemzetstratégiai kérdés, itt már régen nem arról szól a történet, hogy mely párt világított rá először erre, vagy mely párt mit tett ennek érdekében.

A felelősségük az, hogy ha már elindult egy ilyen javaslat, és önök helyett megtették mi, akkor hogyan állnak a jövőben ehhez a kérdéshez. Megpróbálnak mindent a szőnyeg alá söpörni továbbra is, vagy adott esetben csatlakoznak, netán még élére is állnak, hogy akkor vívjuk meg azt az egyetlen igazi küzdelmet, amiért van értelme Brüsszellel szemben konfrontálódni?

Mert nem oktatási intézmények ellen kell hadat üzeni meg nem civil szervezetek ellen, meg nem olyan fantomok ellen, amit Orbán Viktor rendre megtesz, hanem akkor küzdjünk vállalva, és mi leszünk az első szövetségesek például a magyar bérek emeléséért. És ezt kéne önöknek szerintem végiggondolni például egy költségvetés kapcsán, nem pedig azon vitatkozni, hogy A gödörből B gödörbe többet lapátoltam idén, mint a tavalyi év költségvetése során, és ezzel minden rendben. Semmi nem lesz rendben! Akkor lesz rendben, ha azt a történelmi igazságtételt megtesszük, amelyre 13 éve vár ez az ország és nemcsak ez az ország, hanem egész Közép-Kelet-Európa. Mert ez sorskérdés, nemcsak nekünk, hanem a régióban mindenkinek.

Úgyhogy én azt kérném, hogy ezt gondolják át, és ennek érdekében politizáljanak, ne csak a követ-

kező néhány hónapban, hanem a következő években, attól függetlenül, hogy éppen mekkora a felelősség egy-egy politikai párton, ellenzékben van-e avagy kormányon. Köszönöm szépen. *(Taps a Jobbik soraiból.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. A kormány nevében Banai Péter Benő államtitkár úr következik. Parancsoljon, államtitkár úr!

BANAI PÉTER BENŐ nemzetgazdasági minisztériumi államtitkár: Köszönöm szépen a szót, elnök úr. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Országgyűlés! Kénytelen vagyok vitatkozni Mirkóczki Ádám képviselő úr több megállapításával, és remélem, hogy pontosan idézem vissza képviselő úr állításait, amelyek a kezemben lévő adatok alapján cáfolhatóak.

Képviselő úr úgy fogalmazott, hogy a bérek vásárlóereje most kisebb, mondjuk, a német bérekhez viszonyítva, mint néhány évvel ezelőtt volt. Volt egy olyan megfogalmazása, hogy évekkel ezelőtt harmadát érte a magyar bér a német béreké, most meg negyedét éri. Lehet, hogy nem pontosan idézem képviselő urat, de az üzenet az volt, hogy nemhogy közelítenénk a bérszínvonalat illetően nyugat-európai országokhoz, hanem leszakadunk. *(Mirkóczki Ádám: Az európai bérektől távolodunk folyamatosan.)*

(15:30)

Kérem szépen, itt van a kezemben az Eurostat adatsora, ahol vásárlóerő-paritáson nézve a béreket, jogosan, ahogyan képviselő úr mondta, nemcsak a béreket kell nézni, hanem azoknak a vásárlóértékét is. 2015-ös az utolsó Eurostat-adat. 2016-17-re még a minisztérium becslései állnak rendelkezésre 2016 tekintetében a tényt számok alapján. Mind Németország tekintetében, mind Ausztria tekintetében, mind az Egyesült Királyság tekintetében, mind Csehország tekintetében, mind Szlovákia tekintetében, ismétlem, a keresetek vásárlóerő-paritáson számolt értéke növekedett. *(Z. Kárpát Dániel: Mennyivel?)*

Mennyivel? Németországhoz, Ausztriához képest 3-4 százalékponttal, a britekhez viszonyítva mintegy 10 százalékponttal.

Különböző időpontokat lehet összehasonlítani, de a táblázatot én szívesen átadom képviselő úrnak, és meggyőződhet arról, hogy tény az, Eurostat-adatokkal alátámasztható tény az, hogy nemcsak hazai viszonyokban látunk reálbér-felzárkózást, hanem bizony európai viszonylatban is a reálbérek fölzárkózása valósult meg az elmúlt években.

Azt gondolom tehát, hogy ebből a kiindulópontból, ezekből a tényt számokból kiindulva érdemes értékelnünk a kormány gazdaságpolitikáját, azt, hogy azok a lépések, amiket a kormány, illetőleg az Országgyűlés megtett, helyesek voltak-e vagy sem, és ebből a nézőpontból érdemes szerintem értékelnünk a jövő évi költségvetés-törvény-javaslatot is.

Amit képviselő úr mondott, hogy egyenlő munkáért egyenlő bér, azt gondolom, hogy rendkívül veszélyes állítás. Igenis, ha a képviselő úr végignézi a közgazdasági összefüggéseket, ez azt jelenti, hogy azonos adórendszert szeretne minden tagállamban. *(Z. Kárpát Dániel: Nem igaz!)* Ha végiggondoljuk, akkor ez azt jelenti, hogy egy olyan szuverenitásról kellene lemondani, amely, azt gondolom, hogy a gazdaságpolitika alapja. Képviselő úr azonos béreket javasol *(Z. Kárpát Dániel: Ezt egy alapelvként.)*, alapelvként azonos béreket javasol különböző országokban.

Ezeket az azonos béreket valamiből finanszírozni kell, a gazdaság teljesítményéből, adórendszerből. Most arról beszélünk, hogy az adókat javasolják megemelni? *(Z. Kárpát Dániel közbeszól.)* Egyébként miből? Azt javasolják, hogy a hiány növekedjen? Tehát akkor beszéljünk egyértelműen, hogy miről beszélünk!

Az én állításom az, hogy ez az állítás igen komoly hátrányokkal járna, versenyképességi hátrányokkal járna, szuverenitásunk egy jelentős részének a lemondásával járna. Azt gondolom, hogy az elmúlt évek adatai azt bizonyítják, hogy nem célszerű lemondani a gazdaságpolitikánk szuverenitásáról, és ha ezt így tesszük a jövőben is, akkor azokban az eredményekben reménykedhetünk, amelyeket az elmúlt években láttunk.

A képviselő úrnak voltak olyan megállapításai, amivel abszolút egyetértek, és ahol úgy látom, hogy képviselő úr nyitott kapukat dönget. Úgy fogalmazott, hogy nem mindegy, hogy mire használjuk föl az európai uniós forrásokat, kínai tértöveket vásárolunk belőle, vagy esetleg nagyobb mértékben termelő beruházásokat támogatunk.

Sokszor mondtuk el, hogy a 2014-20-as európai uniós forrásokat 60 százalékban közvetlen gazdaságfejlesztésre kívánjuk fordítani, aminek pont az a lényege, hogy olyan vállalkozások jussanak támogatáshoz, amely vállalkozások a támogatások következtében hosszabb távon nagyobb kibocsátásra képesek, hosszabb távon stabilan több embert tudnak foglalkoztatni, illetőleg adott foglalkoztatottsági szint mellett a cég termelése, a termelési értéke, a kibocsátás és ezáltal a GDP-hez való hozzájárulása lehet magasabb, hiszen adott esetben egy gépbeszerzéssel, egy hatékonyságjavulással ugyanakkora munkaerővel is nagyobb teljesítményt, nagyobb kapacitást lehet elérni. Értelemszerűen ez nagyobb jövedelemmel és magasabb életszínvonal-emelkedéssel járhat együtt.

Tehát amikor a képviselő úr azt fogalmazza meg, hogy hosszú távú befektetésként tekintünk az európai uniós forrásokra, és ezeket így használjuk fel, akkor, ismétlem, nyitott kapukat dönget, a jövő évi költségvetési törvény tervezete is ebben a szellemben készült.

Képviselő úr azon megállapításával vagy javaslatával is egyetértek, hogy érdemes járuléksökkentésben gondolkodni, hiszen ez fedezete lehet a béremeléseknek, azoknak a béremeléseknek, amelyek európai viszonylatban is a reálbérek további felzárkózását eredményezhetik. Erről szól az a megállapodás, amit

2016 novemberében a kormányzat a munkavállalók és a munkáltatók szerveivel kötött.

Emlékeztetnék mindenkit arra, hogy az idei évben 5 százalékpontos szociális hozzájárulási adó- vagy más néven munkáltatói járulékok csökkentésére valósult meg. Ezt követi a jövő évi költségvetés törvénytervezet értelmében egy következő 2 százalékpontos csökkentés. Egy hatéves megállapodásról van szó. Tehát a célunk az, hogy amennyiben a gazdaság teljesítménye lehetővé teszi, ez a munkáltatói tehercsökkentés megvalósuljon és párosuljon egy bér-emelkedéssel.

Végül, Bányai Gábor képviselő úr ugyan nincs itt, de engedjék meg, hogy elmondjam, hogy véleményem szerint ő tárgyyszerűen felsorolta, hogy a választókerületében milyen beruházások valósulnak meg. Ezek egy része tisztán hazai finanszírozású, a másik része európai uniós részfinanszírozású, hiszen minden európai uniós forrásból támogatott projekthez hazai önrészt is hozzá kell tenni.

Azt is mondjuk el, hogy az Európai Közösségben Magyarországnak is és számos más tagállamnak is jogszerűen járnak ezek a források, ezeket a magyar gazdaság, a magyar társadalom jogszerűen kapja meg, az európai uniós tagságunknak ez egy jelentős része.

Kétségtelen tény, hogy néha már automatikusnak tűnik, hogy ezeket a forrásokat felhasználjuk, de bizony látunk olyan tagállamokat és látunk olyan magyarországi gyakorlatot is, amikor a rendelkezésre álló forrásokat nem sikerült fölhasználni.

Tehát azt gondolom, hogy akár tisztán hazai, akár részben európai uniós forrásokról van szó, hogy ha ezeket a forrásokat értelmesen, a jövőbe történő befektetéssel tudjuk fölhasználni, és képes arra az intézményrendszer, hogy hatékonyan, mielőbb használjuk föl ezeket a forrásokat, akkor ezeknek valóban örülni kell, és ezeknek a forrásfelhasználásoknak hosszabb távú hatása is lehet. Ebben a szellemben készült a jövő évi költségvetési törvény is. Köszönöm szépen. *(Szórványos taps a kormánypárti sorokból.)*

ELNÖK: Most kettőperces felszólalások következnek. Elsőként Z. Kárpát Dániel képviselő úrnak adok szót. Parancsoljon!

Z. KÁRPÁT DÁNIEL (Jobbik): Köszönöm, elnök úr. Tisztelt Ház! Szeretném államtitkár úr felé elismerésemet kifejezni, mert ezt a sok szempontból védhetetlen költségvetést azért ő már két napja védi a kormány számára folyamatosan.

De arra kérem a korrektség jegyében, hogy ha valamit kritizál, mint mondjuk, a Jobbik béruniós kezdeményezését, kiváló munkatársak dolgoznak a keze alá, semmi más dolguk nincs, mint elolvasni ennek a kezdeményezésnek a szövegét, tartalmát. Ha elolvasnák, akkor tudnák, hogy nemhogy adózási javaslatok átadásáról nincs szó benne, hanem sokkal mélyebb alapelvek mentén az európai kohéziós politika, pénzek átfutásának a módosításáról szól ez az egész történet.

Államtitkár úr, azért sincs értelme annak, amit mondott, mert ha nulla százalékra csökkentenek bizonyos adókulcsokat, és nem kellene adót fizetni Magyarországon, mondjuk, egy zöldségesnek, akkor sem érhetné el az ő bére a holland zöldséges bérét öt éves távlatban. Senki nem erről beszélt. Alapelvek rögzítéséről beszéltünk a tekintetben, hogy ha a tőke szabad áramlása megvalósult, a munkaerő szabad áramlása látszólag megvalósult vagy árunió megvalósult, akkor hogyhogy nem zavarja önöket, hogy bérek tekintetében undorítóan látványos szakadék mutatható ki.

Nézzük az önök egyik kedvezményezett cégét, a Mercedest. A Mercedes a külföldi zónában 15 százalékat a bevételének a humán erőforrására fordítja, jellemző módon bérezésre, de ideértendő az oktatás is. Államtitkár úr, 15 százalék, még egyszer mondom. Magyarországon ugyanez, tehát a humán erőforrásra fordított tényező 2 százalék. Elképesztő, ordító szakadék! Vagy ha az átlagos fizetéseket nézzük, külföldön ez a cég 700 ezer nettó forintnyi munkabér ad munkatársainak; Magyarországon a 240 ezret alig éri el. És, államtitkár úr, Magyarországon ez a cég 2 százalék nyereséget mutat ki, és a top multivállalkozások adózás előtti és utáni eredménye közel ugyanaz Magyarországon.

Egy kifosztó mechanizmus működik, államtitkár úr, ahol Nyugat-Európa az erőforrásokat kiszivattyúzza a térségünkéből. Árulás ezt helyben hagyni! Ha már van egy jó kezdeményezés, legalább gondolják végig *(Az elnök csenget.)*, hogy csatlakoznak-e ehhez, vagy adott esetben az élére állnak, hiszen mi akkor is támogatni fogjuk önöket ebben. De olvasás nélkül ne merjenek elvetni egy ennyire felelősségteljes megközelítést, hiszen az utóbbi 10 évben nem sikerült Kelet-Közép-Európából ennél komolyabbat elindítani!

Köszönöm a lehetőséget. *(Szórványos taps a Jobbik padsoraiból.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen. A Fidesz képviselőcsoportjából Hadházy Sándor képviselő úr következik, kettőperces felszólalásra.

HADHÁZY SÁNDOR (Fidesz): Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Országgyűlés! Mirkóczki Ádám képviselőtársam felszólalásához szeretnék néhány gondolatot hozzáfűzni.

Az egyik, hogy ha valaki nem mond igazat, és sokszor teszi ezt, előbb-utóbb hiteltelenné válik. Ha valaki állít valamit, akkor azt elvárható módon bizonyítani kellene.

(15.40)

Őn már nagyon gyakran a társaival együtt korrupcióval vádolja a Fideszt. Ha százszor állítja ezt, akkor is hiteltelen lesz ön mindaddig, amíg nem tudja ezt alátámasztani és bizonyítani, tehát én azt javasolnám tisztelettel, hogy gondolja meg jól, mit állít.

A másik kérdés, amit szeretnék fölemlíteni, hogy ön a Fidesz egyik felszólalóját azzal vádolta, hogy a helyi ügyekkel jön itt elő, és elsorolja, hogy milyen fejlesztéseket valósított meg vagy szeretne megvalósítani. Tisztelt képviselőtársam, az a helyzet, hogy kétféle képviselő van, jogilag persze csak egyféle, de kétféle képviselő van a Házban, az egyik az egyéni mandátummal rendelkező képviselő, akinek az a dolga többek között, hogy helyben a kapcsolatot tartsa a polgármesterekkel, a civil szervezetekkel, a vállalkozásokkal, az emberekkel, és megpróbálja az ő mindennapjaikat megkönnyíteni, segíteni olyan fejlesztésekkel, amelyeket ők fogalmaznak meg. Nyilvánvaló, hogy ezeket rangsorolni kell, hogy melyik a fontosabb, melyik a kevésbé fontos, de ezt a munkát minden egyes egyéni mandátummal rendelkező képviselőnek el kell végeznie, ezért őt vád nem érheti, akármilyen értelemben is nyilatkozik meg itt a Házban. *(Az elnök a csengő megkocogtatásával jelzi az időkeret leteltét.)* Tehát én azt gondolnám, hogy ezt a gyakorlatot fogadja el. Köszönöm szépen.

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. A kormány nevében Banai Péter Benő államtitkár úr következik. Parancsoljon!

BANAI PÉTER BENŐ nemzetgazdasági miniszteriumi államtitkár: Köszönöm szépen, elnök úr. Ígérem, rövid leszek, hiszen nem akarom elvinni a hangsúlyt a jövő évi költségvetési törvényjavaslat vitájáról, de azt gondolom, nagyon veszélyes az a javaslat, ami arról szól, hogy egyenlő munka, egyenlő bér. *(Z. Kárpát Dániel: Nem erről szól a javaslat.)* Az általam elmondottakon kívül, ezen kívül... Képviselő úr, arról szól, azt mondták, hogy az Európai Unióban belül szabad munkaerő-, tőkeáramlás van, egyenlő béreket is kellene biztosítani, ha jól emlékszem, ezt mondták.

Megkérdezném azt, hogy ön szerint vannak-e termelékenységbeli különbségek az uniós országok között, vannak-e foglalkoztatásbeli különbségek, vannak-e közszolgáltatások színvonalában különbségek. Akkor beszéljünk erről is, nézzük meg, hogy az Egyesült Királyságban, mondjuk, az oktatási rendszernek milyen a finanszírozása! Mi itt arról beszélünk, hogy az egészségügy Magyarországon és az oktatás alapvetően közfinanszírozású. Jelentem, ott teljesen más arányok vannak.

Képviselő úr, ha ezeket is az alapelvek mellé tesszük, akkor azt gondolom, hogy az a javaslat, amit megfogalmaztak, azoknak az alapelveknek a rögzítése, amit megfogalmaztak, odavezethet, hogy a szuverenitásunk feladásán túl igen jelentős gazdasági hátrányt érnének el. Ha mi azt tartjuk szem előtt, hogy az a reálbér-felzárkózás, ami az elmúlt időszakban megvalósult a magyarországi bérek és az európai bérek tekintetében, folytatódjon, akkor azt gondolom, hogy ezt az elvet nem szabad elfogadni. Köszönöm szépen.

ELNÖK: Köszönöm szépen, államtitkár úr. Megkezdjük a következő körű felszólalásokat. A Fi-

desz képviselőcsoportjából Font Sándor képviselő úrnak adok szót. Parancsoljon, képviselő úr!

FONT SÁNDOR (Fidesz): Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Képviselőtársaim! A mezőgazdaságról és a vidékfejlesztésről, amelyről néhány szót szeretnék itt tenni említés szintjén a költségvetés kapcsán, hadd előzzem meg azzal, hogy 2010 óta most már közel hét éve, amióta nemzetstratégiai ágazattá minősítette a kormány a mezőgazdaságot, minden tekintetben látható, hogy nem is került a közbeszéd vitatott ágazati sorolásai közé, hiszen nem állítva, hogy egyes években nem volt valami, egyes területeket érintő nehézség - így, mint az idei évben Heves környékén a néhány nappal ezelőtti jégeső vagy esetleg a téli fagyok -, de összességében mint a magyar mezőgazdaság betegségéről, nem lehetett hallani. Ez érthető, hiszen nem is az.

Nem kérdéses, hogy az a feladat, amelyet a jelenlegi kormány szán a mezőgazdaságnak, a vidék megtartóképeségéről való gondoskodás, versenyképességének fokozása, jövedelemtermelő képességének erősítése, ez, úgy tűnik, hogy valamilyen módon visszaigazolódik, és mint említettem, tömeges kritika sem a mezőgazdaságból élők részéről, sem pedig a politika részéről nincs.

Persze, ez nem jelenti azt, hogy ne tudnánk olyan kellemetlen helyzetről, mint amikor az Európai Unió felszabadította a tejkvótát, és önköltségi ár alatt voltak kénytelenek értékesíteni közel egy évig a tejtermelő gazdálkodók a tejet, de mind az Európai Unió, mind pedig Magyarország saját költségvetési kerete terhére azonnali beavatkozó intézkedéseket tett, és nem állítom, hogy valami fényes, nagy haszonnal kecsegteti jelen pillanatban is a tejtermelő gazdálkodókat, de a nyugalom szigete felé terelődött ez a kérdéskör is.

Mivel a mezőgazdaság egy rendkívül szerteágazó terület, ezért engedjék meg, hogy gondolataimat leszűkítsem arra a körre, amely sokakat érint. Épp az előttem hozzászóló jobbikos képviselőtársam azt mondta, hogy itt az egyik zsebünkől pakolgatjuk a pénzt a másikba, és ezzel büszkélkedünk, valamint hogy az uniós forrásokat szivattyúzzuk át, vagy pedig azt osztogatjuk szét, mintha a sajátunk lenne *(Mirkóczki Ádám: Nem ezt mondtam.)*, éppen ezért kizárólag most a nemzeti agrártámogatások költségvetési keretét szeretném pár mondattal elemezni.

Ez az a költségkeret, ami kizárólag hazai forrásból van. Ezt csak azért erősítem meg, hogy jobbikos képviselőtársaim is tudják, hogy ilyen is van a mezőgazdaság, vidékfejlesztés fejezetében. Tehát kizárólag, ismerve ezen ágazatoknak, ágazati szereplőknek a nehéz helyzetét, ezért az Unió által engedélyezett, elkülönített hazai forrásból különféle célokat és támogatásokat valósítunk meg.

Ezt egyébként a régóta ismert „Több munkahelyet a mezőgazdaságban!” mottója szerint tesszük, hiszen statisztikai adattal kimutatjuk, hogy milyen volt az elmúlt időszakban a mezőgazdasági foglalkoztatottak létszámnövekedése. És még mindig állítjuk, hogy egy nagyon jelentős potenciál lakozik még ben-

ne, persze ehhez maga a termelés és ami efölött van, igaz, az már nem közvetlen a mezőgazdaság nomenklatúrájában kerül elszámolásra, de a feldolgozóipar, amely véleményünk szerint nagyon komoly lehetőséget nyújt Magyarország agrárgazdasági mivoltjának szemléltetésére, abban további tartalékok rejlenek.

És hogy a mezőgazdaságnak ezt a nyugodt állapotát és erejét hadd érzékeltessem, talán két év kivételével, 2010 óta két év kivételével - az egy nagyon nehéz éve volt a mezőgazdaságnak az időjárás, környezeti hatások miatt -, e két év kivételével mindannyiszor az egyik legstabilabb részese volt az adott év GDP-növekedésének. És pontosan, hogy a mezőgazdaság néha bizonytalan kibocsátása az időjárás függvénye miatt valamelyest stabilizálható legyen - majd engedjék meg, hogy a jégkárelhárítási programról külön említést tegyek -, magyarul, stabilizálni szeretnénk a mezőgazdaság kibocsátását egyértelműen, hogy stabil tagja, erőssége legyen a mindenkor hazai növekedésnek.

Az úgynevezett átmeneti nemzeti támogatások keretében 26 milliárd forint kerül közvetlen támogatásra olyan területekre, mint a szarvasmarhatartók, a tej-, a juh-, a kecskeágazat és egy nagyon speciális és szűk ágazat, a dohánytermelők területére. Ezek rendszerint olyan támogatások, amelyeket egyébként az EU nem vagy csak részben támogat, és a hazai körülmények és a versenykörülmények miatt ezek a gazdálkodók a hazai támogatások nélkül nagyon nehéz, vagy esetlegesen megsemmisülési helyzetbe kerülnének.

Ezért aztán a másik terület kiemelt, amelyre nagy figyelmet fordítunk, a baromfi- és a sertéságazat. Ez a két ágazat közismerten semmilyen támogatást nem kaphat az EU jelenlegi szabályozása szerint, éppen ezért az engedélyezett, az Unió által is engedélyezett eljárás keretében a baromfiágazatra állatjóléti támogatás címén 12 milliárd forint áll rendelkezésre a 2018-as költségvetésben, ehhez még egy 1,2 milliárd forintos tenyészbaromfi speciális támogatás is párosul.

Meg szeretném jegyezni, hogy amennyiben esetleg az Unió Bizottsága dönt egy, a baromfi-influenza hatását csökkentő krízistámogatásról, ott szintén rendelkezésre állnak a hazai társfinanszírozási források. Ezt csak azért említettem meg, mert a 2016. év szeptemberétől-októberétől soha nem látott mértékű madárinfluenza-vírus, -törzs söpört végig nemcsak Magyarországon, de speciális érintettségünknel fogva, mivel az átvonuló madarak, vadmadarak jelentős mennyisége épp itt a közép-európai térségen, Magyarországon vonul keresztül, ezért különösen súlyosan érintett bennünket ez a vírus által okozott óriási tömegű baromfielhullás és kényszerlevágás, majd pedig állatihulla-megsemmisítés.

(15.50)

Tehát készen állunk arra, hogy ha bármilyen, az EU-val folytatott tárgyalások következtében forrás

felszabadul, a társfinanszírozó részét, a hazai forrást mellé fogjuk tenni.

Mint említettem, a baromfi mellett a sertéságazat az, amely semmiféle közvetlen támogatást nem kaphat. Nemcsak a magyar, ezt hangsúlyozom, hanem egyetlen európai uniós országban sem kaphatnak erre az állatfajtára támogatást. Itt a hazai forrásból az Unió által biztosított, vagyis engedélyezett maximumösszeget, 9,1 milliárd forintot irányoz elő a 2018-as költségvetés. S még egy külön keret a tenyészkoza-szaporító alapanyag biztosítása, amelyre 8,6 milliárd forintos keretösszeget tervez a '18-as költségvetés.

S ahogy már említettem a madárinfluenza kapcsán, rendkívül komoly és a magyar állategészségügy nemzetközi szinten is elismert színvonalon végzi a munkáját. Így tette ezt, és köszönet itt ebben a tavaly őszi és az idei tavaszig tartó madárinfluenzában kifejtett áldozatos munkájukért mind a hatósági, mind a berendelt magánpraxissal rendelkező állatorvosoknak, akik hihetetlen, szinte éjjel-nappali munkát végeztek azért, hogy tompítsák, megakadályozzák a vírus továbbterjedését, és lehetővé tegyék a minél gyorsabb újratelepítését a szaporító állategyedeknek. Ez a folyamat jelenleg is tart, körülbelül szeptemberre várjuk azt, hogy újra a tavalyi évi kibocsátási szintet elérhetjük, addigra tudjuk felépíteni újra a baromfiágazatot. Az állategészségügyre ezért szintén jelentős, 10,5 milliárd forintos a '18-as előirányzat, s mint említettem, sajnálatosan egy madárinfluenzában tapasztalható állati hullák biztos elszállítására, megsemmisítésére 3,6 milliárd forint áll rendelkezésre.

Nem nagy összegű, de hadd említsem meg, hogy szintén hazai, a nemzeti agrárbiudzséból kerül finanszírozásra például a mezei őrszolgálat, amely egy speciális tevékenységi faj - mindenki ismeri, aki ebben az ágazatban érintett -, a különböző mezőgazdasági hitelkonstrukciókhoz tartozó kamatdíj- és kezességdíj-tételek támogatása, valamint az úgynevezett de minimis, csekély összegű támogatások területe.

2018-ban tovább folytatjuk az egyik izgalmas terület, a sertésállomány növekedésére irányuló stratégiánkat. Ez nem olyan mértékű eredményeket hozott eddig, mint amit vártunk, de hozzáteszem, hogy ez nem csak rajtunk múlott. Hadd említsem meg egy orosz embargót, amely súlyos veszteségként érte a magyar exportöröket! Továbbra is a stratégia működtetésében, annak fejlődésében látjuk a lehetőséget. 1,1 milliárd forintos csak a stratégiai keretösszeg. Az állattenyésztési feladatokhoz mintegy 1,3 milliárd forintot biztosít a '18-as költségvetés. Itt azokat a hazai tenyésztő szervezeteket, állattenyésztő egyesületeket és azoknak a versenyképességét szeretnénk inspirálni, akik nemzetközi kapcsolatrendszerrel, nemzetközi hálózatban tevékenykednek, és ezen tudásuk alapján tudnak inspiratív feladatokat adni önmaguknak és természetesen ennek az ágazatnak.

Itt térnék rá a nemzeti agrárkarenyhítés rendszerére, amelyet a 2010-es kormányra lépésünk után főleg a spanyol és olasz minta alapján honosítottunk

meg, amelyben gyakorlatilag minden gazdálkodónak kötelezővé tettük a belépést, és területarányosan, attól függően, hogy szántóföldi avagy gyümölcs-, szőlőtermelő területtel rendelkezik, hektár utáni támogatási alapösszeget kell befizetnie. Ez képez egy nagyon nagy mennyiségű kárenyhítési alapot. Ehhez az alaphoz az állam költségvetési szinten járul hozzá, a '18-as költségvetésben például 4,3 milliárd forinttal, és káresemény bekövetkeztekor ebből az alaphoz történik meg a kárenyhítés; hangsúlyozom: kárenyhítés. Ez gyakorlatilag az utolsó öt év átlagterméséhez viszonyítva a káreseményes évben bekövetkezett kiesés felét téríti, ezért kárenyhítés. Ha a másik felére igényt tartanak a gazdák térítésre, nagyon javasoljuk, hogy piaci profitbiztosítókkal legyenek szívesek szerződést kötni. Itt a szerződés díjára már lehet igénybe venni szintén pályázati támogatást. Tehát relatíve olcsóvá válik a profitbiztosítókkal kötött szerződés, és így gyakorlatilag a teljes káreseményre biztosítás köthető.

Sajnálatos módon úgy tűnik, hogy az idén is szükség lesz erre a nemzeti kárenyhítési alapra, hiszen amint már említettem, a rendkívüli téli fagyok, a mínusz 22-24 Celsius-fokos fagyok a szőlő- gyümölcs területeket megtizedelték, valamint az idei évben a több helyen cellarendszerben lecsapó jégeső sajnálatos módon hihetetlen károkat okozott.

(A jegyzői székben Moring József Attilát dr. Tiba István váltja fel.)

A jégesőre utalva, és már a gondolatom egy részében szintén utaltam rá: megkezdődött és várhatóan két éven belül, de az optimistább jelzés szerint egy éven belül kiépül a teljes országot lefedő jégeső-elhárító rendszer. Ez egy olyan esemény, amit talán nem hangsúlyozunk elégszer. Ilyet más országban nem látunk.

Úgy tessék elképzelni, hogy Magyarország területe egy rácsszerkezetes háló alapján felosztásra kerül, és minden rácspontban egy jódiót párologtató technikai berendezés kerül felállításra, amely vagy személyzet, vagy mobil távirányításos rendszerrel elindítható akkor, ha az Országos Meteorológiai Szolgálat azon a területen várhatóan jégesőt prognosztizál rövid időn belül. Működnek ilyen rendszerek Magyarországon, szigetrendszerben működnek, ami azt jelenti, hogy keletebbre és nyugatabbra, sem délebbre és északabbra tőlük nincs hasonló rendszer, ezért aztán a nagyon erős oldalszerű elsodródással járó viharnál ez a felpárologtató rendszer nem fejt ki elégségesen a hatékonyságát, mert épp nem a felette lévő jégesőfelhőket fogja esetleg semlegesíteni, hanem elsodródás következtében máshol fejt ki a semlegesítő hatását, és így sajnos nem a védendő területet fogja megvédeni, illetve kárenyhíteni. Nagy reménységet látunk ebben.

A Nemzeti Agrárkamara pályázott uniós pályázatra. Ezt társfinanszírozásból, a nemzeti agrárkárenyhítési rendszerből fogjuk majd tudni működtetni. Ez azt jelenti, hogy a gazdálkodóknak a mostani ter-

veink szerint nem kell külön hozzájárulást fizetni a majdan működő rendszerhez.

Nagyon speciális, de nekünk nagyon kedves, főleg azért, mert az egyik kezdeményezője voltam még 2009-ben ennek a programnak, a tanyafejlesztési programnak. A 2010-es Orbán-kormányra várt a megvalósítás. Meg is valósítottuk. Minden évben növekvő, 2018-ban is 1,2 milliárd forint áll rendelkezésre a tanyákon élők életének megsegítésére. De ez egy egész széles körű megsegítés, hiszen nemcsak az infrastruktúra - víz, villany, út - kiépítésére lehet pályázni, hanem esetlegesen élelmiszer-feldolgozásra, gazdasági tevékenység folytatására is. Rendkívül népszerű, igen nagy a jelentkezők száma, és nagyon szép eredményeket látunk az elmúlt hat év tapasztalata alapján.

S hadd említsek meg a gondolataim vége felé két olyan programot, amely az EU társfinanszírozásával történik, de Magyarország nagy érintettje - hál' istennek, alapanyagunk van hozzá -, az „Igyál tejet!” program, amely 2018-ban, jövőre tehát tovább 100 millió forinttal magasabb kerettel, 4,3 milliárd forintot keretül bővíti. Nem részletezem ennek a programnak az egészségügyi és életnevelő hatását, óriási a népszerűsége. S ugyanilyen társprogram az iskola-gyümölcs-program, amelyben az 1-6. osztályig tanulók számára biztosítunk friss gyümölcsöt, biztosít a rendszer friss gyümölcsöt. Több mint 500 millió forinttal fogjuk 2018-ban növelni ezt a programot, így 2,2 milliárd forintot lesz a hozzájárulás. S nevesítve jelenleg 2157 iskola vesz részt ebben a programban, 551 544 tanulót tudtunk regisztrálni az iskolák által, akik érintettjei ennek a programnak. Ez egy nagyon szép szám. Úgy gondolom, ez az a két program, amelyben tudom, hogy ellenzéki képviselő-társainkkal sem volt sohasem vita, hiszen ők is szorgalmazták mindahányszor ennek a programnak a beindítását.

Hadd említsem meg, de ez közvetlenül nem magyar forrásból származik - ezt jobbikos képviselőtársaimnak mondom -, de nagyon jelentős és a gazdák napi működésében egy kiszámítható forrás, mégpedig az a 425 milliárd forint, ami az EU által úgynevezett közvetlenül térített támogatások. Ez az úgynevezett állat- és területalapú támogatás, a gazdák részéről a legismertebb forrás. Összegezve és értékelve: a 425 milliárd, hál' istennek, a magyarországi nagy mezőgazdasági terület miatt lehetséges, hiszen közel 5 millió hektáron gazdálkodhatunk.

(16.00)

Ehhez párosul ez a 425 milliárd forintot forrás. És az előbb elmondottak, hogy mennyi ez a nemzeti forrás: három nagy lábon áll ez a nemzeti forráskelet, a nemzeti támogatások, az agrár-célelőirányzat és az Európai Unióval társfinanszírozásban működő támogatások. Összességében 108 milliárd forintot tesznek ki a kizárólag hazai forrásból támogatott összegek. Hogy érzékeltessem, 2010-ben ez 52 milliárd forint volt, tehát bőven megdupláztuk a jövő évi

költségvetésben az induló hazai források összegét, és a tavalyihoz, a 2017-eshez képest - persze ez idei, de hát a jövő évi forrás tekintetében már tavalyinak kell mondjam -, ebben 106 milliárd forint van, tehát mintegy 2-2,5 milliárd forinttal nagyobb a jövő évi nemzeti forrás a mezőgazdaság területére.

Nyugodtan mondhatom, ahogy érzékeltettem is, hogy a mezőgazdaságban általános, globális bajt nem érzékelünk. Egyes egyedi ágazatoknak mindig a piaci kihívás, egy-egy madárinfluenza, sajnos piacvesztést jelent egy-egy orosz embargó, ami megmozgatja ilyenkor, kellemetlen helyzetbe hozzák a vállalkozókat, gazdálkodókat, és újabb kihívásokat kell nekik megoldani. De azért elmondhatom a mezőgazdaság költségvetéséről is, hogy ugyanúgy, ahogy az egész költségvetésünkre igaz, hogy a 2018-as költségvetés a munkából élők költségvetése. Márpedig a mezőgazdaság az a terület, ahol aztán szó szerint a kézzel fogható munkából élnek meg a gazdálkodók. Azért szeretnénk elérni, hogy itt is minden gazdálkodó léphessen előre. Úgy érzékelem, hogy az a költségvetés, amit itt prognosztizálunk 2018-ra, ezt a lehetőséget minden gazdátársamnak megadja. Köszönöm szépen a figyelmüket. *(Taps a kormánypárti padso-rokban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Tisztelt Képviselőtársaim! Tájékoztatom önöket, hogy 16 óra 2 perc van, és bejelentem, hogy az elfogadott napirendünknek megfelelően a módosító javaslat benyújtására ma 16 óráig volt lehetőség. Tehát ez a lehetőség ezzel kimerült.

Most az MSZP képviselőcsoportjából Hiller István képviselő úr, az Országgyűlés alelnöke következik felszólalásra. Alelnök úr, parancsoljon! Öné a szó.

DR. HILLER ISTVÁN (MSZP): Tisztelt Elnök Úr! Államtitkár Urak! Képviselő Urak! Mert képviselő asszonyokat nem tudok megszólítani, hiszen nincsenek a teremben. *(Dr. Staudt Gábor jelzésére:)* Bocsánatot kérek jegyző asszonytól külön.

Egy költségvetés vizsgálható az egyes szakterületek szempontjából, vizsgálható akár földrajzi egységek, egy város, egy tájegység fejlődése, fejlesztése szempontjából, és vizsgálható egy másik irányból is. Én ezt szeretném választani, történetesen, hogy ki-domborítja-e azt a karaktert, amit az adott kormány saját politikájában elismer és vall. Hiszen nem történik más, mint megteremti saját elhatározása szerint a finansziális alapokat ahhoz, amit a hétköznapokban hirdet, prioritásokat és kevésbé előrehozott területeket nevez meg, hosszú száz oldalakon a számok nyelvén arról beszél; hallgattam az elmúlt másfél-két napban államtitkár urakat, ahogy erről ellenzéki és kormánypárti felszólalók véleményére reagáltak.

(Hegedűs Lorántné a jegyzői székben Szávay István váltja fel.)

Nos, én a megközelítésben azt szeretném kihozni, hogy nem egyszerűen csak úgy lehet vizsgálni egy

költségvetést, hogy az mit tartalmaz, hanem milyen nézőponti különbségek vannak a jelenlegi kormányzat és például a jelenlegi ellenzék, az én képviselőcsoportom világlátása között. Ezért ez egy sajátos kritika és megközelítés kíván lenni, mert nemcsak arról kívánok beszélni, hogy önök a költségvetésben mit és hogyan tesznek, hanem abbéli meggyőződésemet is szeretném elmondani, és már most szeretném azt aláhúzni, hogy sem önöknek nem kötelező egyetérteni velem, sem én nem fogok önökkel egyetérteni, mert egy parlamentáris demokráciában azért vannak különböző pártok és nézetek, hogy ott vélemények ütköznek. Ennek, mondjuk, alapfeltétele, hogy legyen vélemény.

Ha ilyenek vannak, akkor meg lehet különböztetni világlátásokat. Ezért szeretném bemutatni, hogyan látom én az országunk érdekét a költségvetés egy fontos szegmensén keresztül, ez pedig a felsőoktatás, a tudomány világa, mindaz, amit a szakirodalom world of learningnek, tanult világnak nevez és tart. Értelemszerűen, mivel költségvetésről van szó, azért mégis ragaszkodjunk a számokhoz, és bár nyilvánvalóan, ahogy önök, én is tudok milliárdokat és százmilliókat vagy éppen milliókat mondani, de helyesebb a pontos megértés kedvéért, ha itt arányokról beszélünk: hogyan aránylik az elmúlt évekhez, hogyan aránylik egy korábbi időszakhoz, és hogyan aránylik mindez a lehetőségekhez.

A magyar felsőoktatás GDP-arányú állami költségvetési támogatása az önök által beterjesztett 2018-as javaslatban a GDP 0,7 százaléka. Arról beszélek tehát, hogy itt nem a saját bevételekkel együttesen, hanem a központi költségvetés által biztosított, GDP-arányú állami támogatásról. Ez az elmúlt évben 0,1 százalékkal magasabb volt, 2016-ban ennél alacsonyabb, 0,6 százaléka, 2010-ben 0,8 százaléka volt. Javasolom, hogy a vitát, mert erre szeretném önöket invitálni, ne az egytized százalékon folytassuk. Ne azon folytassuk, hogy most akkor ilyen nagyságrendben 2 milliárddal több vagy 2 milliárddal kevesebb, hanem azt a megközelítést vitatom, amikor önök azt mondják, nyilván megalapozva, hogy a gazdasági növekedés az önök gazdaságpolitikájának eredményeként ilyen és ilyen eredményeket tud felmutatni, akár ebben az évben, akár a terveik szerint a következő évben.

Ehhez képest én azt mondom, azt állítom, hogy önöknek a tudás világa, a felsőoktatás, a tudomány, a kultúra nemhogy nem kiemelt terület, hanem valami olyan furcsa, gyanús, amibe ha pénzt raknak, akkor sem jönnek az eredmények, állandó problémák vannak vele, nem tudják kezelni. Semmiképpen sem gondolom, hogy ezt hagyományos értelemben kiemelt területnek, szakkifejezéssel prioritásnak kezelnék. Ötvenféle prioritás nem létezik egy költségvetésben. Ha egy költségvetésben ötvenféle prioritás van, annak az ég adta egy világon semmilyen karaktere nincsen, az inkább csak hablaty.

Teljes mértékben elismerem, hogy egy költségvetésnek három, maximum négy kiemelt területe lehet, akkor tudja megadni azt a karaktert, amellyel egy kormány a céljait megvalósítani tudja. Az, hogy a

tudás világa, ezen belül a felsőoktatás nem tartozik ezek közé, ezt én nagyon súlyos kritikaként szeretném önöknek fölírni. Úgy gondolom, hogy ez az országunk érdekeinek nem megfelelő.

Azzal kívánom ezt alátámasztani, hogy miközben önök a munkaalapú társadalom kifejezést évek óta használják, nem hajlandók belátni, de ha belátják, sem hajlandóak a politikájukban elismerni, hogy valódi munka, valódi, színvonalas munka csak akkor létezik, ha annak a bázisa a megtanult és használható tudás. Nem egyszerűen valamiféle helyi könyöradomány, nem egyébként megteremtett ilyen-olyan lehetőség, hanem tudásalapú munkahely. Olyan munkahely, amely egyébként színvonalas, hosszú távon képes jövedelmet biztosítani, egzisztenciát adni, a felemelkedés lehetőségét biztosítani, és nem tudásalapú, ilyen a XXI. században nincs. Ezért erőteljesen értetlenségemnek kell hangot adnom, hogy hogyan nevezhetik önök a politikájuk egészét egy munkaalapú társadalom politikájának, hogyan nevezhetik a költségvetésüket az elmúlt napokban többször hallott kifejezésekkel, amikor ennek semmilyen módon nem látom az intellektuális, tudásalapú bázisát.

(16.10)

Azt állítom tehát, és azt kritizálom - ebben javasolom önökkel a vitát -, hogy a lehetőséghez képest, amiről önök sokat beszélnek - lásd gazdasági növekedés -, nem helyezik azt a szférát előtérbe, amelyik egyébként már középtávon is az országunk érdekét szolgálja. Hadd ne menjek bele abba, hogy az országunk milyen adottságokkal rendelkezik; ha képesek bizonyítani, hogy az Alföld alatt egy nagy, összefüggő kőolajmező van vagy a Mátra egy egységes aranytömb, akkor hajlandó vagyok az érvelésem módosítani, de amíg ezt csekély eredménnyel tudják csak képviselni, addig, javasolom, hogy a humán erőforrásban a magyarok tehetségébe, szorgalmába és képzésébe tegyünk energiát és pénzt.

Ezért kérem, vitassuk meg azt a kérdést, hogy a lehetőségekhez, az önök által hangsúlyozott, megteremtett gazdasági lehetőséghez képest miért nem prioritás önöknek a felsőfokú oktatás, a tudomány világa. Miért van az, hogy az egyetemeink és főiskoláink világára sokkal inkább az óvatosságot tartás, semmint a szellemi beruházás a jellemző? Külön szeretnék arra magyarázatot találni - erről nem hallottam a vitában az elmúlt két napban -, hogy a Magyar Tudományos Akadémia költségvetését miért csökkentik 13 százalékkal, a működési kiadások miért csökkennek a Magyar Tudományos Akadémia esetében 3 százalékkal.

Egyáltalán nem látom világosan, csak legfőlőbb sejttem, ellenzékiként meg hadd tételezzem fel, hogy azok az elmúlt másfél évben egyre erőteljesebb nem politikai, hanem kimondottan szakmai, de a Magyar Tudományos Akadémia berkeiből származó kritikák, ériék azok - magyar közoktatás fejlesztésének nem nevezhetem, hanem - a magyar közoktatás változása-

it, amiket önök a 2011-es horrontörvényük óta művelnek, vagy legutóbb például a Közép-európai Egyetemmel kapcsolatos nagyon karakteres állásfoglalás ebben szerepet játszhatnak. Hogyan van az, hogy a kultúra GDP-arányos összes központi állami költségvetési támogatása 2010 óta, bár jelen pillanatban 0,3-ról 0,5 százalékra nőtt, de ha ebből az úgynevezett nagyberuházásokat levesszük, már amelyeket egyáltalán hajlandók a kultúrával párhuzamba vonni, akkor azt látjuk, hogy ez 0,3 százalékon stagnál?

Végezetül szeretnék fölvetni egy kérdést, amelyre egy korábbi felszólalásban államtitkár úr reagált, mert egy nagyon izgalmas vitát nyit ki. Ez arról szólt, hogy hasonlítsuk össze például az angolszász világ felsőoktatási intézményeinek finanszírozási modelljét a magyarral, milyen előnyök és milyen hátrányok vannak. Nem gondolom, hogy az angolszászok átvennék a magyar modellt, javasolom, hogy mi se vegyük egyébként az angolszász modellt, de összehasonlításra előnyök és hátrányok alapján nagyon is érdemes.

Először is, ezt a gondolatot azzal kívánom összekapcsolni, hogy van-e a szakmai hitelességnek költségvetési hatása. Én azt állítom önöknek, hogy van, hogy egy környezetet, egy szellemi környezetet, egy beruházási környezetet nem egyszerűen a számok, az előirányzatok tudnak megtervezni vagy megterveztetni, hanem az a fajta általános környezet, az a megítélés, ami egy kormányzatot, annak politikáját körülvesz. Azt kell mondjam, hogy e tekintetben nem volt még olyan mélyen a megítélés 1989 óta magyar kormányznál, mint az önökénél.

Egy költségvetés során talán hagyományos értelemben idegen aspektus az, amit beemelek, de kérem, ha önök olvassák a világ meghatározó tudományos folyóiratait, a Science-t, a Nature-t, az Oxford University Presst, hogy ne napisajtókról beszéljek, az elmúlt fél évről, arról a tevékenységről, amit plakátokon látok, nem kell hogy szakma szerint önök, mondjuk, 1951-52-es parlamenti jegyzőkönyveket olvassanak, de ha az ottani tulajdonneveket meg akkori nyelvezetet egy kicsit modernizálom, simán elmegy egy mostani kormánypárti felszólalásnak. Azt kell mondjam önöknek, hogy e tekintetben az a fajta környezet, amit önök kialakítottak és amit, hogy most ne az esetleg idegen gondolkodásúnak titulált angolszász világból merítsek, de mondjuk, a Báthory István által alapított Vilniusi Egyetem rektora, amit legutóbb írt, és amit képvisel a világ tudományossága előtt, történetesen az önök költségvetésében is megjelenített felsőoktatáspolitikával szemben, az legalábbis felelősséggel gondolkodó kormányzati politikusokat mélyen el kell hogy gondolkoztasson arról, hogy miközben az országunk 93 030 négyzetkilométer, de ezen kívül létezik még világ, amelyik megítél, amelyik gondolkodik, amelyik befektetésre ajánl. És az egyetemi világ nemcsak saját könyvekkel és számítógépekkel teletömött szobákban magányosan üldögélő tudósokból, hanem effektíve a gazdasági ürmelést és fejlődést meghatározó személyekből áll.

Az a finanszírozási modell, amely egy ilyen környezetben előnyös, például a magánegyetemek vilá-

gában, a felsőoktatás finanszírozásának ez egy fontos alapja, az azért kaphat a nem állami szférából, ahogy államtitkár úr erre utalt, igen jelentős beruházásokat, összegeket, támogatást vagy effektíve fenntartót, mert az állam egy dolgot csinál, garantálja, hogy dolgozhat. Ráadásul ezt így teszi folyamatosan 200-250, Európában meg 600 éve. Azért ad a magánszférára pénzt a felsőoktatásnak, azért tart fenn intézményt, mert egyébként biztos lehet lenne, hogy a hol földesúrnak nevezett borzalom, hol esetleg egy nem megfelelő püspök, hol egy kormány nem avatkozik abba bele, hogy ő hogyan dolgozik. Mert ha beleavatkozik, akkor a magánszféra a stabilitás hiányában nem ad ehhez pénzt.

Hogy egy konkrét példát említsek, és mivel önöknek éppen egy Amerikában bejegyzett egyetemmel van nemzetközi szinten is vitájuk, én fölhozok egy másik magánegyetemet, a Georgetown Universityt, amelyik az amerikai, tehát az egyesült államokbeli diplomataképzés hagyományos fellegetve. A történeti földrajzot éppenséggel egy kedves ismerősöm és volt kollégám tanítja, az a kritérium a vizsgán, hogy Európában a százezer lakosú városok esetében és afölött, világviszonylatban egymillió lakosú város esetében vaktérképen a világ bármely táján 50 kilométer hatósugarú körben kell megmondani és meghatározni, hogy az a város hol van. Aztán, ha nem tudod, akkor nem lesz belőled végzett diplomata. Ezt csak azért mondom, mert ennek az intézménynek megvan az a joga, hogy vállalkozzon, és nemcsak tanít, hanem például építési vállalkozásokban az adott államban és államokban az egyik legnagyobb beruházó.

Akkor van tehát a felsőoktatásnak szabadsága, ha megvan a financiális alapja. A mi finanszírozási modellünkben, hogyha ez az arány az állami, központi költségvetésből biztos, tisztelt államtitkár úr, azt szeretném elmondani, hogy az a forrásmennyiség, amit a központi költségvetés tavaly, idén meg jövőre a magyar állami felsőoktatási intézményeknek biztosít, az arra elég, hogy ott egy szellemi vegetálás folyjék.

(16.20)

A kancellárnak pedig legyen mit ellenőrizni, egyre dagadó apparátusának munkalehetőséget biztosítani, de így a magyar felsőoktatás színvonalának megtartásához sincs esélyünk, nemhogy a növeléséhez. Más tekintetben pedig költségvetési eszközökkel és nem költségvetési eszközökkel nem biztosítják azt a stabilitást, ami egy normális szellemi munkához szükséges. Ezért bár a költségvetésben nincs benne, de minthogy felsőoktatásról beszélek, ezúton is szeretném kifejezni és követelni, hogy a felsőoktatási törvény legutóbbi módosítását, a lex CEU-nak elnevezett törvényt vonják vissza.

Összességében azt mondom, hogy az önök kormányzati költségvetési karaktere nem egy jövőbe látó, a jelen és a közeljövő fejlődő Magyarországnak karakterét mutatja. Nem ismerik fel az oktatásban,

ezen belül a felsőoktatásban rejlő távlatos lehetőségeket, hanem ezt tulajdonképpen költségvetési szinten einstandolták. Ez hátrány, ez az országunk számára nem jó, és azt kell mondanom, hogy egy olyasfajta karaktert domborít ki, amelyről önök az elmúlt két napban sokat beszéltek, de hogy nem egy jövőorientált, nem egy, a jelenlegi helyzethez képest a következő generáció számára az egzisztenciális és szellemi értelemben vett előrelépés lehetőségét biztosítani képes költségvetés, azt állítom, és ezt megérősítem.

Kérem, hogy a vitázzanak és érveljenek, mert a számok nyelvén és a költségvetési számok mögött meghúzódó koncepcióban én a véleményemet megalapozottnak és erősnek látom, ami az önök számára egy súlyos kritika. *(Mesterházy Attila: Úgy van!)* Köszönöm szépen. *(Taps az MSZP padsoraiból.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, alelnök úr. A kormány nevében Banai Péter Benő államtitkár úr kér szót. Parancsoljon, államtitkár úr!

BANAI PÉTER BENŐ nemzetgazdasági miniszteriumi államtitkár: Köszönöm szépen a szót, elnök úr. Tisztelt Országgyűlés! Tisztelt Alelnök Úr! Ha megengedi, az egyik idézetével kezdeném a hozzászólásomat. Ha jól írtam fel, ön azt mondta, hogy a szakmai hitelességnek költségvetési hatása lehet. Azt gondolom, hogy pont a gazdaságpolitika és pont az éves költségvetések összeállításakor tudjuk, hogy mit jelent a szakmai hitelesség. Pont a gazdaságpolitika, pont a költségvetési politika mutatja meg azt, hogy egy adott kormány gazdaságpolitikája, költségvetése hiteles-e vagy sem. Itt nem szójátékot szeretnék tenni, de a hitelesség azt is mutatja, hogy egy adott gazdaságpolitika, adott költségvetés-politika fenntarthatóságát mutatja, hogy a pénzügyi befektetők adnak-e hitelt vagy sem.

Tudjuk, hogy volt olyan időszak, amikor piaci befektetők nem adtak hitelt a magyar államnak, mert úgy ítélték meg, hogy a gazdaságpolitikája nem hiteles, nem fenntartható. Most más a helyzet. Nézzük meg a számokat! *(Mesterházy Attila közbeszól.)* Nézzük meg a számokat! Azt látom, hogy igaz, hogy a mostani pénzügyi környezet kedvezőbb, mint volt jó pár évvel ezelőtt *(Mesterházy Attila: Így van!)*, de abban, hogy ma sokkal hitelesebb, ha úgy tetszik, a szó szoros értelmében sokkal olcsóbb a magyar állam finanszírozása, abban a nemzetközi környezet mellett a magyar kormány és a magyar jegybank érdemi intézkedései is szerepet játszott. Az az állításom, hogy ma sokkal hitelesebb a pénzügyi és intézményi befektetők számára Magyarország, mint volt az korábban.

Ez a hitelesség, abban bízom, a 2018. évi költségvetésitörvény-javaslatot is övezi, az a hitelesség, amely nemcsak a pénzügyi, hanem a reálgazdasági befektetők értékítéletében is tükröződik. Ismétlem: a '18-as költségvetés jellemzésének, a gazdaságpolitikának, ennek a költségvetési politikának az íve, a meghatározó prioritásai változatlanok 2018-ban is, mint a megelőző években. Alelnök úrral abban ab-

szolút egyetértek, hogy minden gazdaságpolitikának van egy íve, és a költségvetésnek vannak prioritásai. Ez az előttünk fekvő költségvetésitörvény-javaslatban azt jelenti, hogy a munkára, a családra és a biztonságra fókuszál a költségvetés. Ezért is hívjuk a munkából élők költségvetésének.

Rátérve arra a gondolatra, amit az alelnök úr mondott, hogy a felsőoktatással, illetve a tudományal mostohán bánik egy ország, a kormány, engedje meg, hogy a munka szemszögéből közelítem meg a felsőoktatást. Azt gondolom, hogy a diplomaszerezés nem szabad vagy nem célszerű, ha csak l'art pour l'art diplomaszerezés. A diplomaszerezésnek és a felsőoktatási képzésnek az a lényege, hogy a felsőoktatási képzéssel, diplomával bíró fiatal vagy idősebb munkavállaló hasznát vegye annak a tudásnak (*Dr. Hiller István: Így van!*), amit megszerzett. Ezért alapvető kérdés, hogy milyen a felsőoktatás struktúrája. Alapvető kérdés, hogy az a struktúra, amely a magyar felsőoktatást véleményem szerint 2010-11 tájékan jellemezte, az vajon összhangban volt azzal az igényekkel, hogy a felsőoktatást elhagyók olyan ismeretekkel bírjanak, amit a munkaerőpiac honorál. Az az állításom, hogy az adatok nem ezt mutatták.

Az én véleményem szerint, amikor a magyar kormányzat az államilag finanszírozott helyek meghatározásával változtatott a felsőoktatás struktúráján, akkor pont annak érdekében tette ezt meg, hogy a frissen diplomázottak a diplomájukat értelmesen, jövedelmet termelő módon tudják felhasználni. Hozzáteszem: olyan módon tudják azt felhasználni, hogy olyan munkakörben dolgoznak, amire a diplomájuk lehetőséget ad. Tehát ez egy olyan - azt gondolom - strukturális jellegű változás volt az elmúlt években, amely a munka szempontjából talán érdemi módon módosított a felsőoktatás struktúráján.

Az összegeket tekintve kétségtelenül vannak olyan évek, ahol a felsőoktatás állami támogatásának nominális növekedése kisebb volt, mint a gazdaság bővülésének mértéke. Ez pozitív szemszögéből is értékelendő. Azt is látni kell, hogy az előttünk lévő költségvetésitörvény-javaslat magában foglalja a felsőoktatási dolgozók, kutatók béremelésének harmadik ütemét, újabb 5 százalékpontos növelését. A felsőoktatási kiadások ennek köszönhetően is bővülnek azzal együtt, hogy a felsőoktatásban dolgozók után a munkáltatóknak, az egyetemeknek, a főiskoláknak a szociális hozzájárulási adó után kevesebb forrást kell fizetni.

Ha megengedi, alelnök úr, ezzel azonnal meg is válaszolnám a Tudományos Akadémia kapcsán feltejtett kérdését. Vannak olyan kiadási tételek a Tudományos Akadémia fejezetében, amelyek valóban alacsonyabbak kizárólag azért, mert ugyanazt a munkát, ugyanazt a bért, vagy adott esetben az 5 százalékponttal nagyobb bért összességében kevesebb munkáltatói kiadással lehet teljesíteni, hiszen nagyobb mértékben csökken a munkáltatók által fizetett szociális hozzájárulási adó, mint ahogy a bruttó bér növekszik. (*Dr. Hiller István: Kizárólag ez az ok?*) Ez, kizárólag ez az oka az ön által látott egy-két területen a csökkenésnek. Ha ettől a tételtől

megtisztítjuk a Tudományos Akadémia költségvetését, akkor 2018-ban összességében a Tudományos Akadémia több forrással rendelkezik, mint 2017-ben. Remélem, hogyha a Tudományos Akadémia kormánytól független vezetőitől ezt az alelnök úr megkérdezi, az érintett vezetők ezt meg fogják erősíteni.

Azon túl természetesen, hogy az általam említett béremelés a tudományos dolgozóknál is érvényesül, a tudomány területén szerintem nemcsak 2017-tel érdemes összehasonlítani a jövő évi költségvetési javaslatot, hanem az előző évekkel. Azt látjuk, hogy van egy olyan Lendület-program, amely pont azt célozza, hogy a külföldön tapasztalatot szerző fiatal tudósok hazajöjjenek és tudásukat a magyar gazdaság számára hasznosítsák. A fiatal kutatók támogatására is van külön előirányzat, de infrastruktúra-fejlesztésre is.

Három olyan területet mondtam, amely 2010 előtt nem szerepelt a Tudományos Akadémia költségvetésében. Ha a gazdaság szemszögéből nézzük a felsőoktatást, a gazdaság szemszögéből nézzük a tudományos tevékenységet, akkor azt is el kell mondanunk, hogy a sokszor idézett hazai források mellett az európai uniós források struktúráját is úgy módosította a kormányzat, hogy a 2007-13-as időszakhoz képest a kutatás-fejlesztési, innovációs jellegű források arányát megnégyszerezte.

(16.30)

Ezek a források a GINOP nevű operatív programban szerepelnek. Ennek a területnek a kiemelt jellegét az is mutatja, hogy az operatív programnak a nevében is megjelenik az innováció, és ahogy említettem, a kutatás-fejlesztési-innovációs források jelentősen bővülnek.

Abban bízom tehát, hogy a felsőoktatás megújításával, a kutatás-fejlesztési források bővülésével olyan munkaképes, felsőoktatási diplomával rendelkező munkavállalók fognak rendelkezésre állni a magyar gazdaság számára, akik biztosítani fogják azt, hogy az a gazdasági növekedés, amit az elmúlt években láttunk, és ami az Európai Unió átlagát érdemben meghaladta, a következő években is fennmarad, és természetesen ez nemcsak makrogazdasági szinten fontos vagy talán elsősorban nem makrogazdasági szinten fontos, hanem az egyén boldogulása szempontjából fontos.

Köszönöm szépen a figyelmüket. (*Taps a kormánypartok soraiban.*)

ELNÖK: Köszönöm szépen, államtitkár úr. Tisztelt Képviselőtársaim! Folytatjuk a rendes felszólalásokat. A Fidesz képviselőcsoportjából Hadházy Sándor képviselő úr következik. Parancsoljon, képviselő úr!

HADHÁZY SÁNDOR (Fidesz): Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Országgyűlés! A költségvetés joggal viseli azt a címet, hogy a munkából élők költségvetése. 2010-ben, amikor a polgári kormány megalakult, akkor számos nagyon súlyos kérdéssel

kellett szembenéznünk. Tulajdonképpen a csőd szélén állt az ország. Ezt hajlamosak vagyunk elfelejteni.

De az egyik katasztrofális helyzet éppen a munkanélküliségben öltött testet. Százezer számra voltak munkanélküliek az emberek, százezer számra. Az elmúlt hét évben több mint 700 ezer új munkahely jött létre. Ezt lehet lebecsülni, lehet ezt kritizálni, lehet ezt kétkedve fogadni, de ezek tények. Nem csupán gazdasági értelemben fontos ez az eredmény, hanem vizsgáljuk meg azt a kérdést, hogy vajon hogyan élte meg egyrészt a társadalom ezt az állapotot, és hogyan élte meg az egyén ezt a helyzetet.

Nyilvánvaló, hogy nagyon sokan nem a munkanélküli-segélyből éltek, hanem arra kényszerültek, mivel rendes munkahelyet nem találtak, hogy feketén próbáljanak meg jövedelemhez jutni, akár alkalmi munkaként, akár rendszeresen, de nem látható módon, hanem a feketegazdaságban dolgoztak. Ez rendkívüli módon torzította az egyén helyzetét, és azt lehet mondani - ezt a helyzetet nagyon sokan vizsgálták -, hogy az egyén nagyon rosszul érezte magát ebben a szituációban, és igazából, hogyha hosszú távon vizsgáljuk ezt a kérdést, akkor rosszul is járt, mert kiesett abból az ellátásból, amely az öregkorban majd nagyon sokat fog számítani. Hiszen a munkában eltöltött idők alapján fogják a nyugdíjat meghatározni, a munkából kapott jövedelem és befizetett társadalmi járulékok alapján fogják a nyugdíjak mértékét kiszámítani, és akkor majd csodálkoznak, vagy talán nem is csodálkoznak, hanem keserűen tapasztalják, hogy ők be lettek csapva. Mert nem tudtak rendesen, törvényesen dolgozni, bár szerettek volna - tömegével jellemző ez, szerettek volna -, de ebből a munka világából kiestek. És megváltozott az életük, megváltozott a baráti körük, megváltozott a családban betöltött szerepük. Gyakorlatilag testileg, lelkileg nagyon sokan, tömegével megnyomorodtak ebben a helyzetben.

Ez nemcsak az ország gazdasági értelemben vett problémája volt, hanem ez társadalmi és nagyon mély szociológiai kérdés is volt. Eppen ezért nagyon helyesen a kormányzat egyrészt az elmondottak alapján, másrészt a gazdaság tisztítása érdekében is nagyon helyesen ezt helyezte a fókuszba, vagy talán a legfontosabb kérdésnek ezt nevesítette, hogy vissza kell vezetni az embereket a munka világába, meg kell adni a munka becsületét, tiszteletét, és meg kell adni mindenkinek a lehetőséget arra, hogy ezt az életformát újból fölvegye, és újból normális életet tudjon élni.

Több mint 700 ezer ember, és ennek a 700 ezer embernek a nagy része nem a közmunkaprogramban vett részt. Nagyon sokan részt vettek abban, és bízom benne, hogy átmenetileg vesznek részt, és sikerül őket kivezetni ebből is, visszavinni őket a termelő világba, a termelő szférába, és nem közmunkásként, hanem szakemberként és teljes értékű dolgozóként tudnak részt venni. Én azt gondolom, hogy ezt a folyamatot tovább kell vinni, mert még rengeteg dolgunk van.

De ugyanakkor most egy új probléma is előállt, vagy nem probléma, hanem egy új kérdés vagy egy új

kihívás, hiszen most már nem csupán vagy talán nem az a fő probléma, hogy nagyon nagy a munkanélküliség, hanem a fő probléma az, hogy a munka világában dolgozók nem kapnak elég bért. Ebben a kérdésben az ellenzék számos szereplőjével egyetértünk, csak éppen a megoldást látjuk talán másképp.

Ha ezt a problémát megismerjük és komolyan vesszük, akkor megkeressük erre az értelmes válaszokat. Vizsgáljuk meg, hogy a hazai, a Magyarországon belül, hazánkban dolgozó, ténykedő vállalatok, vállalkozások hogyan dolgoznak, és mi az ő véleményük a jelenlegi helyzetről.

Ha az emberek és a vállalkozók között mozgunk és megkérdezzük őket, ők elmondják és elmondták, hogy bizony a munkát terhelő adók és járulékok nagymértékben, nem azt mondom, hogy kizárólag ez az oka, de nagymértékben hozzájárulnak ahhoz, hogy ők vagy minimálbéren foglalkoztassanak, vagy félig feketén, félig látható módon foglalkoztassák az embereket, de semmiképpen sem tudják megadni azt a bért, amely egyébiránt szükséges volna egy normális életvitelhez. A kormány ezt a vizsgálatot lefolytatta, és megállapította, hogy valóban itt vannak teendőik ebben a kérdésben, és érdemes végiggondolni, hogy a munkát terhelő adók, járulékok csökkenthetők-e.

Megjegyzem, hogy a frakcióüléseken is, főként a többnapos kihelyezett frakcióüléseken is ezek a kérdések sorra előkerültek, és a kormányzat ezekre a felvetésekre érdemi lépéseket tett. Ez is tetten érhető a jelenlegi költségvetésben, illetve a hozzá kapcsolódó megalapozó törvényekben.

Tisztelt Országgyűlés! Én úgy gondolom, hogy a gazdasági bővülésnek az egyik záloga az, hogy egy olyan munkaerőpiaci helyzet jöjjön létre, amely érdekeltté teszi az embereket abban, hogy a munka világában részt vegyenek, érdekeltté teszi a vállalkozásokat abban, hogy megfelelő bérezést adjanak, és érdekeltté teszi a kormányzatot, hogy megfelelő adópolitikát és támogatási politikát alakítson ki és folytasson.

Úgy gondolom, hogy ez a költségvetés nagyban hozzájárul ahhoz, hogy ez az együttműködés, ez a környezet mielőbb kialakuljon, és szeretném megköszönni, hogy a kormányzat ebben megfelelő partner. Köszönöm a figyelmüket. *(Taps a kormánypártok soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Folytatjuk a rendes felszólalásokat. A Jobbik képviselőcsoportjából Staudt Gábor képviselő úrnak adok szót. Parancsoljon, képviselő úr!

DR. STAUDT GÁBOR (Jobbik): Köszönöm szépen, elnök úr. Tisztelt Ház! A költségvetési vitában mindig gondban van az ember, hogy nagy ívű, az egész költségvetést érintő gondolatokat vezessen fel, vagy egy-egy pontra térjen ki, ami adott esetben pozitív vagy negatív, és fel lehet rá hívni a figyelmet. Én nyilván mindkettőt próbálom megtenni, de inkább egyes pontokra koncentrálnék, hiszen itt a hosszú vitában a nagy koncepcionális kérdéseket

nyilvánvalóan minden képviselőtársam, akár a mi frakciónkból is már korábban kifejtette.

(16.40)

Amire felhívnam az önök figyelmét, ami számomra, bár a költségvetésnek jelentősen a végén található - egy táblázatról beszélek, a kinyomtatott verzióban az 1368. oldal, 50 éves demográfiai előrejelzés, ami 2. számú mellékletként került a költségvetéshez csatolásra -, bár a költségvetés vége felé került beiktatásra, ahogy mondtam, azért nagyon fájó, hogy ilyen számokat olvashatunk. Azt gondolom, hogy amikor egy költségvetést áttekintünk, és ez a mindenkori kormányok mindenkori költségvetésére igaz, a fő szempont az kell legyen, hogy a költségvetés mennyire segíti elő Magyarországot, a magyar nemzet megmaradását és gyarapodását.

Sajnálatos módon azt kell mondani, hogy az elmúlt közel 30 év költségvetései arra vezettek, hogy Magyarországon folyamatosan csökkenő tendenciát mutatott a demográfiai helyzet. És bár hozzá lehet tenni, hogy némi javulás az elmúlt időszakban valóban látható volt, és szeretnénk, ha ez erősödne, és nem ilyen 50 éves táblázatokat láthatnánk, hiszen ha ez csak egy minimális csökkenése a népességfogyásnak, amit fel tudunk mutatni, illetve ami itt tendenciaként megjelenik, akkor tulajdonképpen csak a nemzethalál víziója került meghosszabbításra. Én idézem is önöknek csak a 2060-as legutolsó számot. Nagyjából lineárisan csökkenő tendenciát mutat ez a táblázat. Tehát a jelenlegi tendenciák szerint 2060-ra 7 millió 878 ezer magyar lesz az országban, és az addig tartó években folyamatos, nagyjából évi 50 ezres csökkenéssel lehet számolni. Akit érdekel, meg tudja nézni a pontos számokat.

És ami még ennél is érdekesebb, illetve elgondolkodtató, hogy a nyugdíjasok aránya a munkaképes korúakhoz képest majdnem 55 százalék lesz. Tehát ez azt jelenti, hogy egy dolgozóra statisztikailag több mint egy nyugdíjas fog jutni. Sajnálatos módon ez elég nehézé fogja tenni azt, hogy a nyugdíjak fenntartható módon kifizethetőek legyenek. Én azt szeretném, hogy ha a jövőben hasonló táblázatok csatolásra kerülnek - és ez a mindenkori kormányokra igaz -, akkor ezek a számok, ezek a tendenciák javuljanak. Tudom, hogy első körben óriási javulást elérni nehéz, de már az is jó lenne, ha folyamatosan azt látnánk, hogy legalább a fogyás üteme oly mértékben folyamatosan javuló tendenciát mutat, hogy egy 50 éves előrejelzésben is előrelépést láthassunk.

Ezután a felvezető után kitérnék néhány olyan pontra, amit egyébként módosító javaslatként is benyújtottam, benyújtottunk, és fontosnak tartom kiemelni. Ha már Völner államtitkár úr itt van, akkor ezzel kezdeném.

Újra beterjesztettük azt a kártérítési alap iránti kezdeményezésünket, amely a bűncselekmények sértettjei számára a ki nem elégített, ki nem elégíthető, be nem hajtható követelések vonatkozásában nyújtana felülről zárt alapként egy lehetőséget, kvázi,

nevezzük így: pályázati lehetőséget; be lehet nyújtani elbírálásra, be lehetne nyújtani ezeket a megítélt, de kielégítésre nem került igényeket.

Azt is el kell mondjam, hogy elfogadás előtt áll az a javaslat, ami már egy óriási előrelépés, és a végrehajtási törvény módosítását tartalmazza, ami az állam büntetőköltségek iránti igényét gyakorlatilag hátrébb sorolja, mint a sértettek igényét, a polgári vagy büntetőbíróóságok által megítélt igényét. Ez már egy óriási előrelépés, egy régi kíváncsalm volt. Jómagam is több módosító javaslatban és önálló javaslatban előterjesztettem. Ez megoldja a probléma egyik részét, tehát ahol az elkövetőknek volt lefoglalható vagyona, ott ez mindenképpen megoldást jelent, de jó lenne - én itt ebben az esetben 1 milliárd forintot fogok javasolni, de ez lehet kevesebb is első körben -, ha lenne egy olyan keret, amit igénybe vehetnek azok az emberek, egy korrekt elbírálás alapján, tehát felülről nem lenne nyitott ez a keret, de mégiscsak lehetne hova fordulni azon embereknek, akiket egy ilyen helyzet ért, és gyakorlatilag a sértettek az elkövetőkön nem tudják behajtani a követeléseiket.

Aztán a Honvédelmi Minisztérium költségvetésében azt láthatjuk, hogy a próbálkozások ellenére 0,6 százalék a jelenlegi GDP-arányos költés, tehát a 2 százalék még messze van. Tudom, hogy a miniszter úr erőfeszítéseket tett arra, hogy ez nagyobb mértékben nőjön, és azt is tudom, hogy aztán 1 százalék alatt is volt még nem is olyan régen - ezt az államtitkár úr bizonyára jobban tudja -, de azért ezekben az esetekben, már a honvédelmi kiadásoknál, azt szeretnénk, ha megpróbálnánk ezt, bár tudjuk, hogy a GDP is nő. Tehát nyilvánvalóan, amikor egy növekvő GDP-nél GDP-arányosan ugyanannyit költünk, az növekedést jelent, tehát ez mindig az ellenzéki és a kormánypárti megközelítés, de nyilvánvalóan a NATO tőlünk 2 százalékot vár el, és ezt fogják majd rajtunk - idézőjelben - „behajtani.”

Ha már a Honvédelmi Minisztérium költségvetésénél tartunk, ami egy támogatható kezdeményezés volt, az a Honvédelmi Sportszövetség, amely, ha jól látom, 1,1 milliárd forintot kap jövőre működésre. Itt is, ha az államtitkár úr tud válaszolni arra, hogy esetleg mik azok a részletes tervek, mik azok az egyébként le nem írt, de tudható tervek a Honvédelmi Sportszövetség háza tájáról, azt szívesen meghallgatnánk, de jó lenne, ha ez egy hatékony és a tömegek, az ifjúság bevonásával működő szövetség lenne, és nem értelmetlen módon vagy értelmetlen kiadásokra költenék ezt az 1,1 milliárd forintot, ami egyébként nem is olyan kevés, és azt kell mondjam, pályára lehet állítani egy jó kezdeményezést.

Azt már a sajtóból hallhattuk, és jómagam is írásbeli kérdést szándékoztam benyújtani, de úgy tűnik, hogy a két luxusvitorlás beszerzése lefűjásra került. A Balatonra szeretett volna a honvédség, illetve kiírták közbeszerzésként két luxusvitorlás beszerzését, arra hivatkozással egyébként, hogy a civil kapcsolattartás miatt fontos ez, bár hogy a mahagóni borítás akkor miért fontos ebben a tekintetben, ezt nehéz lett volna megmagyarázni, de mindenképpen üdvözlendő, hogy ez visszavonásra került. Tehát azt

kell mondjam, hogy itt önmérsékletet tudott tanúsítani a minisztérium.

Ami egy apró kiadás, szintén a Honvédelmi Minisztérium költségvetésében van, és a szövegből megtudhattuk, hogy az afgán nemzeti biztonsági erők számára újabb három évre kötelezettséget vállalt a kormány, tehát 2018-2020 között újabb 500 ezer USA dollár/év támogatást nyújtunk. Elmondtam tavaly is, hogy ez alapján az afganisztáni szerepvállalás túl nagy sikernek nem mondható, ha újabb három évre Magyarországnak megint csak közvetlen befizetéssel kell hozzájárulnia a biztonsági erők fenntartásához. Abban bízhattunk, hogy amikor a jelenlegi kötelezettségvállalás lejár, ez pont 2017 lett volna, akkor ez nem kerül meghosszabbításra, de úgy tűnik, hogy újabb három évre újabb félmilliárd forint erre a célra is elmegy. Ezt is jobb lett volna a magyar adófizetők érdekei szerint elkölteni.

Aztán szintén apróságnak tűnhet, de ha az államfői protokoll kiadásai címhez lapozunk, azt láthatjuk, hogy 355 millió forintról 450 millió forintra nő, tehát 95 millió forinttal nő az államfői protokoll kiadásaira szánt összeg. Mondhatnánk azt, hogy 95 millió forint nem olyan sok pénz, másrésztől viszont ez egy közel 27 százalékos növekmény. Tehát azt azért elvárhatnák a magyar adófizető állampolgárok szerintem, persze lehet velem vitatkozni, hogy a protokollkiadások, akár az államfő esetében is, mondjuk, inflációkövető módon vagy GDP-növekedést követő módon növekedjenek. Ez a 27 százalék, azt gondolom, nehezen magyarázható, bár egy homályos indokolást láthatunk, hogy az államfő feladatai is nőnek, de hogy 27 százalékkal, tehát közel harmadával - több mint negyedével - nőnének, erre a szövegben semmiféle részletes indokolást nem találunk.

(16.50)

Aztán néhány módosító javaslatot benyújtottam Budapest és a XXII., XI. kerület vonatkozásában is, itt csak egy-két fontos dolgot szeretnék kiemelni. Régi terv volt, csak úgy tűnik, egyelőre nem valósult meg, a 2-es és a 4-es metró összekötése, illetőleg a 4-es metrónak a Gazdagrét irányába való továbbvezetése. Ezekre a tervezési költségekre nyújtottam be módosító javaslatot, hogy legalább a pontos összegekkel tisztában legyünk. Itt megint csak leállt a projekt, egy túlárzott, korrupcióval terhelt - ez egyébként főleg az MSZP-SZDSZ-es városvezetést érintette, aztán nyilván a Fidesz által az elszámoltatás elmaradása az, ami odavezetett, hogy felelősöket nem tudhatunk még most sem. A lényeg az, hogy leállt a projekt az előtt, hogy valódi eredményt ért volna el, a gazdagréti vagy akár különböző agglomerációs bekötések megvalósultak volna meg valódi P+R parkolók kiépítésével. Egyébként azt is hozzáteszem önöknek, hogy a 4-es metró továbbvitele a drága fúrópajzsos megoldás helyett a talajviszonyok miatt egyébként egyszerűbb módon megvalósítható lett volna, de pont erre teszek javaslatot, hogy legalább ez megfelelő módon megtervezésre kerüljön.

Ugyanígy hadd említsem meg a XXII. kerület, Budafok belvárosának a rehabilitációját, ami egy régi vágy. Néhány beruházás megtörtént, de az, hogy Budafok belvárosa valóban elnyerje régi fényét, egy másfél milliárd forintos beruházással gyakorlatilag befejezhető lenne, és régi pompájában, persze a modern kornak megfelelően visszaállítható, illetve modernizálható lenne Budapest legdélebbi kerületének belvárosa. Azt hiszem, mivel egyébként is a fejlesztések általában a XXII. kerületet és Budafokot el szokták kerülni, és összehasonlíthatatlanul kevés fejlesztés jut akár egyéb kerületekhez viszonyítva, és nem csak a belvárosi kerületekről beszélek, ezért ezt a pénzt jó lenne biztosítani, és egyéb helyekről átcsoportosítható is lenne.

Illetőleg meg kell említenem azt is, szintén a XXII. kerület viszonylatában, hogy állami segítséggel a nagytétény-óhegyi régió belterületbe vonását meg kellene tenni. Ez egyébként segítene a lakásgondokon, akár a CSOK felvételét, illetve az ahhoz megfelelő telkek biztosítását is jelentené. Gyakorlatilag sem az önkormányzat, sem a helyben lakó ott telektulajdonosok - egy részük helyben lakik, más részük nem ott lakik, viszont telekkel rendelkezik ott - nem tudják kifizetni azt, hogy ennek megfelelő módon a valódi belterületbe vonása megvalósuljon. Ez egy olyan dinamikus fejlődő része lehetne Budapestnek, ez a nagytétény-óhegyi rész, ami fellendíthetné gyakorlatilag a dél-budai régiót is. 600 millió forintot javasoltam ennek a beruházásnak a megvalósítására.

Illetve még a végére a Reménysugár Rehabilitációs Intézet számára, fűtés-korszerűsítésre 50 millió forintot is javasolni fogok. Nemcsak kerületi probléma ezen intézmény korszerűsítése, fővárosi fenntartású intézményről van szó, de gyakorlatilag fogad az ország minden részéből bentlakó, rehabilitációra váró embereket. Azt kell mondjam, hogy az államnak is ebben az esetben, ebben a beruházásban segítenie kellene, mert féltő, hogy a fővárosnak erre nem lesz pénze, és azt hiszem, a szolidaritásnak is egy szép példája lenne, ha ezt az összeget rendelkezésre bocsátanák.

Az idő sajnos rövid, én ezeket szerettem volna kiemelni, és természetesen az államtitkár urak választát várom, ha felmerült. Köszönöm szépen. *(Taps a Jobbik soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Most van lehetőség kettőperces felszólalásokra. Megkérdezem, hogy valaki akar-e élni ezzel a lehetőséggel. *(Senki sem jelentkezik.)* Jelentkezőt nem látok.

Áttérünk a következő körüli felszólalásokra. Elsőnek Varga Gábor képviselő úrnak adok szót, a Fidesz képviselőcsoportjából. Parancsoljon, képviselő úr! Öné a szó.

VARGA GÁBOR (Fidesz): Köszönöm szépen, elnök úr. Tisztelt Képviselők! Tisztelt Ház! Ahogy az előttem lévő képviselők már elmondták, a költségvetést kétféle szempontból lehet megközelíteni: egyrészt magasabb makrogazdasági szintről, én erről nem igazán szeretnék beszélni, sokkal inkább foku-

szálnék a költségvetés más egyéb apróbb részleteire, téma szerint a tanyafejlesztéssel, az erdőgazdálkodással, a környezetvédelemmel foglalkozó részekre szeretnék fókuszálni. Mint a Fenntartható fejlődés bizottsága egyik tagja külön ezekre kaptam felkérést, és úgy érzem, hogy ezekhez tudok a legjobban és a legközvetettebben hozzászólni.

Mielőtt ezekről beszélnék, külön szeretném megköszönni a Nemzetgazdasági Minisztériumnak azt, hogy a 2018-as költségvetést májusra elkészítette, és amikor mi ezt megtárgyaljuk, akkor júniusban, tulajdonképpen a tavaszi ülészakában el is tudjuk fogadni. Ha visszaemlékszünk, Magyarország költségvetési tervezésekor azért számtalanszor előfordult, hogy még december végén is igen kemény viták voltak. Ez is jelzi azt, hogy mennyire stabil, kiegyensúlyozott költségvetésről van szó és Magyarország gazdaságáról.

Tisztelt Ház! A tanyafejlesztési program alapvető célkitűzése a tanyán élők életszínvonalának, életminőségének javítása, valamint a tanyai gazdálkodás megújítása a gazdálkodási feltételek megerősítésével. A 2018. évi költségvetési tervezet a 2017. évihez hasonlóan 1,2 milliárd forintot tartalmaz a jövőre már nyolcadik alkalommal kiírt és nemzeti forrásból működtetett tanyafejlesztési program finanszírozására. A programra az elmúlt hat évben mintegy 8,1 milliárd forintot fordított a kormány, a program hatéves működése során 1691 pályázó nyert támogatást. Hazánk lakosságának jelentős részét érinti, hiszen a legutóbbi magyarországi népszámlálás adatai szerint a külterületen élő népesség száma mintegy 300 ezer fő.

Itt szeretném megjegyezni, hogy jómagam is külterületen élek immár 19 éve, és úgy gondolom, erre a tanyai életformára nagyon nagy szüksége van annak a több mint 300 ezer embernek, aki külterületen él. Bízom benne, hogy ezeknek a típusú tanyafejlesztési programoknak a hatására, mind pedig a vidékfejlesztési program hatására többen fognak tanyasi területre költözni.

A hagyományos alföldi tanyavilágon túl 2017-ben először a Dunántúlra, a Bakonyban Szentgálra és környékére, valamint Heves megye három déli járására is kiterjed a pályázati lehetőség. Megjegyzném, hogy a magyar tanya 2015 óta a hungarikumokról szóló 2012. évi XXX. törvény szerinti a Magyar Értéktár részét képező kiemelt nemzeti érték.

A tanyafejlesztési program kétféle konstrukciót foglal magába: az önkormányzati típusú, helyi közösségek részére kiírt konstrukciókat, valamint az egyéni típusú, tanyai lakosok számára kiírt pályázatokat. Az önkormányzati konstrukció keretében lehetőség nyílik például a tanyagondnoki szolgálatok fejlesztésére vagy a vízminőségi vizsgálatok elvégzésére is. Ezeknek a pályázatoknak a támogatási szintje 90 vagy 100 százalékos mértékű. Az egyéni típusú pályázatokon elsősorban a tanyasi lakó- és gazdasági épület felújítására, valamint a gazdálkodás feltételeinek javítására lehet támogatást igényelni. A támogatás intenzitása ezen a területen általában 75 százalék, de a fiatal gazdák támogatási mértéke 90 százalékot is elérhet.

Tisztelt Ház! Az erdőgazdálkodásról. A kormány hangsúlyt fektet a nemzeti erdőstratégiában foglalt célok teljesítésére, az erdővagyon megőrzésére és gyarapítására, valamint a természetközeli erdőgazdálkodási módszerek fejlesztésére. Fontos figyelmet fordítani az erdők védelmére, ellenálló- és alkalmazkodóképességének javítására, elsősorban a klímaváltozás kedvezőtlen hatásainak mérséklésére. Az elmúlt időszakban a társadalom igényei növekednek az erdők sokrétű szolgáltatásai iránt, ezért a korábbinál nagyobb hangsúlyt kell fektetni az erdők gazdasági, védelmi és közjóléti szolgáltatásainak fejlesztésére, továbbá az ember és az erdő viszonyának javítása érdekében is a környezeti nevelésre.

(17.00)

Éppen ezen a héten volt az erdőről, az erdő védelméről és az erdőgazdálkodásról szóló 2009. évi XXXVII. törvény és egyéb kapcsolódó törvények módosításáról szóló T/14461. számú törvényjavaslat zárószavazása, amely a környezeti, társadalmi és gazdasági fenntarthatósági szempontok sikeresebb összehangolását igyekszik megteremteni az erdőgazdálkodás és erdővédelem területén.

Tisztelt Ház! A környezetvédelemből kiemelve a levegőtisztaság-védelmet, ahogyan már több előttem szóló képviselőtársam is említette, a 2018-as költségvetésitörvény-javaslatban minden fő rendszer többletforrással rendelkezik. A többletforrások pedig a gazdaság és a foglalkoztatás bővülésének köszönhetőek, amelyek mögött egy stabil, erősödő Magyarország áll, hiszen a költségvetés egyensúlyban van, az újbóli bérnövekedések és adócsökkenések a gazdasági bővülésből származnak, nem pedig hitelből, ahogyan a baloldali kormányok idején. Tovább javult hazánk versenyképessége és innovációs potenciálja, a termelés hozzáadott értéke.

*(Az elnöki széket Sneider Tamás,
az Országgyűlés alelnöke foglalja el.)*

A kormányzati intézkedések egyik alapvető fokmérője az, hogy mennyiben javítja az emberek életminőségét. A növekvő béreken, jövedelmeken túl idetartoznak az egészséges életmód feltételei, illetve az egészséges környezet léte, az életünket körülvevő természeti értékek védelme.

A környezetvédelmi fejlesztési támogatásokra soha nem látott források állnak rendelkezésre, hisz az előző uniós ciklusban 2300 milliárd forint jutott a környezet- és természetvédelemre; a jelenlegi ciklusban 500 milliárddal több, mintegy 2800 milliárd forint fordítható erre a célra. Emellett pedig a természet- és környezetvédelemre a nemzeti források is évről évre bővülnek.

Most a levegőtisztaság-védelemre térnék rá részletesebben. A Fenntartható fejlődés bizottsága többször foglalkozott ezzel a témával. A 2018-as költségvetési tervezetben a Földművelésügyi Minisz-

térium fejezetén belül a levegőtisztaság-védelemhez kapcsolódóan a kis méretű szálló por, PM10 koncentrációjának csökkentésére 94 millió forint van, ami közel kétszeres növekedést jelent a 2017. évihez képest. Ebből a környezetvédelemért felelős tárca finanszírozza a mezőgazdaság, az ipar, bányászat kisméretűszállópor-kibocsátásával kapcsolatos vizsgálatokat, illetve további kutatási, modellezési, szabályozási és koordinációs feladatokat a kerti hulladékégetés, a házi komposztálás, a lakossági tüzelőberendezések szennyezése, az országon átterjedő levegőszennyezés területeihez kapcsolódóan.

Az ellenzék a tavalyi költségvetési vita alkalmával kritikaként említette, hogy a kormánynak nem számít a levegőtisztaság-védelem, hiszen a Földművelésügyi Minisztérium csak 54 millió forintot fordít a PM10-koncentráció csökkentésre. Szeretném hangsúlyozni, hogy a levegőtisztaságot befolyásoló költségvetési tételek jelentős részben a Nemzetgazdasági Minisztérium és a Nemzeti Fejlesztési Minisztérium fejezetein belül található.

A 2018. évi költségvetésitörvény-javaslatban az NFM fejezetén belül a közúti közlekedéssel összefüggő környezetvédelmi feladatok fejezeti kezelésű előirányzaton 420 millió forint áll rendelkezésre. Ez 40 millió forinttal több a 2017. évihez képest. Ebből finanszírozásra kerülnek a következő feladatok: a kisméretű szálló por csökkentése ágazatközi intézkedési program végrehajtása, a nemzeti éghajlatváltozási stratégia közlekedési környezetvédelmi szempontból történő felülvizsgálata, illetve a második NÉS aktualizáló felülvizsgálata, valamint a nemzeti alkalmazkodási stratégia közlekedési környezetvédelmi feladatainak kidolgozása.

A közlekedés környezetvédelmi, klíma- és energiahatékonysági szabályozásához kapcsolódó kutatási feladatok célja az elektromobilitás hazai elterjedését segítő, a Jedlik Ányos-terv végrehajtásához kapcsolódó kutatási feladatok ellátása; az előző évek gyakorlatának megfelelően a tárca közlekedési és környezetvédelmi szemléletváltozást segítő, továbbá a nem motorizált, valamint a közösségi közlekedést népszerűsítő programjainak folytatása.

Ebbe beletartozik az európai mobilitási hét, az autómentes nap, „Bringázz a munkába!”, „Kerékpárral hét határon át”, „Kerékpárosbarát település és munkahely” pályázat. A zajtérképezésre és az ezzel kapcsolatos intézkedésekre 218 millió forint jut 2018-ban. Ez 168 millió forinttal több a 2017-eshez képest.

Az egészséges életmód feltételei között fontos a környezetbarát közlekedés, így például a kerékpározás lehetősége. A kerékpárutak jó állapotának fenntartására, biztonságuk fejlesztésére több mint 1 milliárd forint jut a 2018-as költségvetésben. Az elmúlt tíz évben ugyanis mintegy 1000 kilométer kerékpárút épült uniós és hazai forrásból. A következő években is komoly kerékpárúthálózat-fejlesztés lesz. Ez nagyrészt 2018-ra megvalósul, amelyre a 2018-as költségvetésitörvény-javaslat mintegy 11 milliárd forintot tartalmaz, ami 20 millió forintos uniós forrással fog kiegészülni. A környezeti kár

elhárítására és kármentesítésre 2018-ban is figyelmet fordít a kormány.

A lakossági és középületek energetikai pályázati programokra 2018-ban ugyan nem jut annyit uniós forrás, mint idén, de a gazdaság bővülésének köszönhetően 2018-ban ezt nemzeti forrásból lehetőség van 400 millió forinttal kiegészíteni. Ezek a programok a lakások és középületek energiatakarékosságát és energiahatékonyságát szolgálják.

A zöldgazdaság-finanszírozási rendszerre 2018-ban rendelkezésre álló 5,6 milliárd forint zöldgazdaság-fejlesztéssel, klímavédelemmel és energiahatékonysággal kapcsolatos nemzetközi és hazai feladatok ellátását szolgálja.

A hulladékgyűjtési rendszer országos szintű átalakítása, eredményesebb tétele szintén hozzájárul a levegőtisztaság védelméhez.

A 2018. évi költségvetésitörvény-javaslatban az NGM fejezetén belül a gazdasági zöldítési rendszer előirányzaton 5,6 milliárd forint áll rendelkezésre. Ezen az előirányzaton történik az EU kibocsátáskereskedelmi rendszer kibocsátási egységeinek értékesítéséből származó bevétel felhasználása. A fejezeti kezelésű előirányzathoz kerül finanszírozásra a kibocsátáscsökkentést és az éghajlatváltozáshoz való alkalmazkodást célzó kutatás és fejlesztés, valamint demonstrációs projektek, a megújuló energiaforrásból megvalósuló energiatermelés fejlesztése, az alacsony kibocsátású közlekedésre és tömegközlekedési eszközökre történő átállás ösztönzése, így különösen az elektromos autózás alap-infrastruktúrájának kialakítása, töltőállomások kiépítése, a Jedlik Ányos-tervben megfogalmazott cselekvési terv alapján történő projektek megvalósítása. A 2018. évben az előirányzat felhasználási céljának fókuszában a Jedlik cselekvési terv áll, az elektromos töltőállomás infrastruktúrájának kiépítésével.

Az Irinyi-terv keretében 2018-ban 12,5 milliárd forint áll rendelkezésre a hazai ipar fejlesztésére. Ebből 5,5 milliárd forint kötőtpályásjármű-gyártás fejlesztésére jut; ennek keretében már a lecsereendő, jelenleg üzemelőknél nagyságrenddel környezetbarátabb járművekről beszélhetünk.

Az Ipar 4.0 program 1,5 milliárd forintos összeggel a minőségi iparfejlesztést állítja középpontba. Az Irinyi-tervben fejlesztendő kiemelt ágazatok között szerepel a zöldgazdaság-fejlesztés, a megújuló energiák terjedését segítő hálózatok, tárolókapacitások, intelligens hálózatok, intelligens közvilágítás, biomassa-felhasználás és a hulladékgyártás fejlesztése.

A kormány 2018-ban a bővülő nemzeti forrásokból a tanyafejlesztésre, a fenntartható erdőgazdálkodásra, a természet- és környezetvédelemre egyaránt figyelmet fordít, a rendelkezésre álló forrásokat bővíti. A környezetvédelem, a levegőtisztaság-védelem területén az erőfeszítések három minisztérium fejezetén belül egyaránt megjelennek, mindenhol a 2017-es költségvetéshez képest lényegesen nagyobb forrásokkal. Mindezekért kérem tisztelt képviselőtársaimat, az alábbi szempontokat figyelembe véve támogassák a 2018-as költségvetést, amely a munkából élőknek segíti, és a növekedést szin-

tén segíti. Köszönöm szépen, hogy meghallgattak. *(Szórványos taps a kormánypárti sorokból.)*

ELNÖK: Köszöntöm képviselőtársaimat. Köszönjük, képviselő úr. Most megadom a szót Korózs Lajos képviselő úrnak.

(17.10)

KORÓZS LAJOS (MSZP): Köszönöm szépen. Tisztelt Ház! Tisztelt Képviselőtársaim! Azzal szeretném kezdeni, többen is hivatkoztak arra, hogy ez a dolgozó emberek költségvetése és a munkából élők költségvetése - szerettem volna pontosan idézni. Nem tudom, hogy ez szimpla cinizmus vagy csak egy újabb kifejezése annak a társadalomképnek, amellyel immáron hét éve együtt kell élnünk, de ha a munkából élőket vesszük figyelembe, akkor ebből kapásból ki vannak rekesztve, akik éppen nem dolgoznak, a nyugdíjasok, a gyerekek, a gyereket nevelő tanárok, tanulók; én úgy számolom, nagyjából 6 millió ember.

Ettől függetlenül azt is gondolom, és mindenképp hangot kell hogy adjak neki, hogy most már hetedik éve minden évben növekszik az adóterhelés, egyre több adót fizetünk be, és azt látjuk, hogy a begyűjtött adó egy jelentős részét olyan fölösleges beruházásokra fordítják, amire az égvilágon semmi szükség nincs. Több olyan napirend látott napvilágot itt az elmúlt hetekben, hónapokban, ahol elsősorban ellenzéki képviselők számtalan példát hoztak, többek között egy olyan kerékpárút-beruházásról, ami nem vezet sehova, egyik településről nem ér át a másikra. Hallottunk olyan 4D-s moziról, amit olyan településen hoztak létre, ahol összesen hatan laknak, és még tudnám sorolni reggelig. Ehhez képest a szocialista frakció elkészítette a módosító indítványait, és tisztelettel jelentem a Háznak, mintegy 774 milliárd forint átcsoportosítására fogunk javaslatot tenni.

Azt látjuk, hogy jövőre már 4,3 százalékos GDP-növekedéssel számol a kormány, és éppen az idei 3,1-et javítják 4,1-re. Ennek ellenére azt is látjuk ebből a beterjesztett törvénytervezetből, hogy a jóléti funkciókra ismét kevesebb jut az államháztartás konszolidált funkcionális kiadásairól szóló táblázat alapján. Az idei 26,59 százalékhöz képest jövőre kevesebb jut oktatásra arányosan, az egészségügyre, a nyugdíjkiadásokra, szociális ellátásokra, családtámogatásokra, munkanélküli-ellátásokra. De nemcsak a GDP arányában jut ezekre kevesebb jövőre, hanem az állami kiadások megoszlását tekintve is, miközben nő az állam működési funkcióit kitevő szolgáltatásokra fordított kiadás.

Ha megnézzük ezt az úgynevezett államháztartás konszolidált funkcionális jóléti kiadásait az ez évihez viszonyítva, akkor meg kell állapítsuk, hogy az oktatási tevékenységekre és szolgáltatásokra fordított összeg csökken; a társadalombiztosítási és jóléti szolgáltatásoké csökken; a táppénzre, anyasági támogatásra, illetve ideiglenes rokkantsági juttatásokra szánt pénz csökken; a nyugellátásokra szánt pénz csökken; az egyéb társadalombiztosítási ellátá-

sok - erre majd később kitérek - csökken; a munkanélküli-ellátások csökkennek; az egyéb szociális támogatások - ez egy nagyon fontos tétel, majd erre is ki fogok térni - csökkennek; a lakásügyekre fordított kiadások kisebbek; a kultúrára és vallási tevékenységre szánt pénzek alacsonyabbak GDP-arányosan, mint ebben az évben voltak. Tehát summa summa, a jóléti funkciókra szánt összegek csökkennek. Gondolhatják kormánypárti képviselőtársaink, hogy nem szabad oda több pénzt adni, mert még megeszik vagy fűtenek belőle vagy esetleg iskoláztatják a gyerekeiket.

Kedves Képviselőtársaim! Hadd idézzek - nemrégiben a Magyar Tudományos Akadémián volt egy konferencia, és az egyik szociológus kolléga adott egy interjút egy napilapnak, és ebből szeretnék idézni, hogy miért foglalkozom itt a jóléti kiadásokkal. Ma Magyarországon az akadémiai konferencián elhangzott szám szerint 430 ezer rászoruló gyermek él, ám a minisztériumi számítás alapján - itt az EMMI-t kell érteni alatta - közülük csupán 208 ezren jogosultak az ingyenes nyári étkezésre. Elhangzott továbbá, hogy „Legalább 330 ezer gyermek fekszik le éhesen, aki a nyári szünet alatt sem jut megfelelő étkezéshez. A problémák az anya alultápláltsága miatt már a várandósság alatt elkezdődnek. Hazánkban a legmagasabb az Európai Unión belül a 2500 grammos testtömeg alatt született gyerekek száma.” Ez döbbenetes.

Folytatja ez a szociológus kolléga: „Az EU-s összehasonlításban hátulról a harmadik, egyedül Bulgária és Románia van rosszabb helyzetben a gyerek-szegénységet tekintve.” Ezt tudtuk egyébként. „4-5 százalékkal magasabb nálunk a gyerek-szegénység, mint az európai uniós átlag, ami azt jelenti, hogy a gyerekek 30 százaléka rászoruló. Nemcsak az aggasztó, hogy éhesek maradnak, hanem az is, hogy nagyon sokan nem úgy fejlődnek, ahogy kellene. Az ásványi- és vitaminhiány miatt szellemileg sem tudnak úgy teljesíteni, mint kortársaik. A lustaság, a motiválatlanság mögött gyakran élelemhiány húzódik meg, ezért nincs elég energiájuk a gyerekeknek.” - mondta a professzor asszony.

Nézzük tovább a költségvetés fejezeteit! A konkrét összegeket nézve az úgynevezett egyéb társadalombiztosítási ellátásokra - ahogy említettem, hogy ezzel még fogok itt időzni - néhány száz millió forinttal lesz kevesebb, de az egyéb szociális támogatások, és tudjuk a költségvetési fejezetek kapcsán, hogy idetartoznak a segélyek is, erre a funkcióra már 34 milliárd forinttal jut kevesebb nominálisan azzal együtt, hogy arányaiban több tételnél is csökkenés jelentkezik.

A családtámogatásoknál a családi pótlék, a gyes, a gyet, az anyasági támogatás összege jövőre is változatlan marad, immáron hét éve, az előirányzatok összege pedig tovább csökken. A családi pótlékra szánt összeg majdnem 4 milliárd forinttal csökken, az anyasági támogatásnál látunk egyébként némi növekedést, a gyerekgondozást segítő ellátások csökkennek, a gyereknevelési támogatások csökkennek, a pénzügyi és természetbeni gyermekvédelmi támoga-

tások csökkennek, a gyerektartásdíjak megelőlegezése csökken.

Most, kérem szépen, lehet azt mondani, hogy a gyerekszám is csökken, nagy valószínűséggel úgy gondolták a költségvetés összeállítói, hogy ezzel arányosan csökkentik ezeket a költségvetési kiadásokat. De az előbb említettem, hogy milyen helyzetben vannak a gyerekek százezrei, akkor ezt a pénzt erre kellett fordítani, és nemcsak arányosítani.

A szociális támogatások kapcsán már az indoklás szerint a nyugdíjak mellett az egyes jövedelem-pótló ellátások reálértékét is megőrzik. Ez azért nem fedi véleményem szerint teljesen a valóságot. Az ápolási díj alapösszege valóban emelkedik, de itt azt kell látni, hogy a 31 000 forintról 32 600 forintra történő emelésnél egy 5 százalékos emelésről van szó. A fogyatékosági támogatás összege is nő, mivel 2014 óta minden évben a nyugdíjmelés mértékével emelkedik.

Több esetben a költségvetést megalapozó javaslat alapján a jogosultak köre bővült azáltal, hogy 5 százalékkal emelik a jogosultsági küszöböt. Azonban továbbra sem változik számos szociális segély összege, a foglalkoztatást helyettesítő támogatások hatodik éve 22 800 forintos összegben kerülnek folyósításra, ha elfogadja az Országgyűlés a jövő évi költségvetést. Érdeemes megjegyezni, hogy a közmunkára jövőre az idei összegnek csak a kétharmadát szánják, közel 100 milliárd forinttal csökken az erre rendelkezésre álló forrás. A közgyógyellátás összege sem változik, ahogyan a babakötvény utalási összegei sem.

A rendszeres gyermekvédelmi kedvezményhez tartozó évi kétszeri támogatás összege nem változik az ideihez képest, alapesetben 6000 forintról van szó, és a halmozottan hátrányos helyzetű gyerekek-nél 6500 forint. Ne feledjük, hogy mennyi segélyt megszüntettek 2015-ben. Ha egy kicsit cinikus lennék, akkor azt is mondhatnám, hogy én kerestem a lakhatási támogatást ebben a költségvetési törvényben, kerestem az adósságkezelési szolgáltatást, kerestem a rendszeres szociális segélyt, kerestem a méltányossági közgyógyellátást, kerestem a méltányossági ápolási díjat. Annál is inkább hozom szóba, államtitkár úr, mert tegnap itt a Felsőházi teremben éppen a nyugdíjasparlamenten több mint 400 civil képviselő vett részt, és több felszólaló mondta, hogy gyakorlatilag ezzel az intézkedéssel évek óta ellehetlenítették a települési önkormányzatokat. Még ha akarnának segíteni, akkor sem tudnak a rászoruló embereknek, mert az úgynevezett települési támogatás, amelyet a központi költségvetés biztosít ezen a jogcímen, nem elégséges főleg a kistépüléseken a szociális problémák orvoslására.

(17.20)

Tisztelt Ház! Említettem a GDP-arányos csökkenéseket, ezek közül is kell hogy mondjak egy mondatot a rokkantsági ellátásokról. A rokkantsági ellátásokra jövőre 11,6 milliárd forinttal jut kevesebb,

mint az idén, így 309 milliárd forintra változik ez az összeg. A költségvetést megalapozó salátában a javaslatban bevezetik a kivételes rokkantási ellátást, amire a normaszöveg szerint - a 16. §-ról van szó - mintegy 150 millió forintot szánnak az Egészségbiztosítási Alapon belül.

A szociális szolgáltatások esetében - ez a 2. számú mellékletben van - az egyes szociális és gyermekjóléti feladatok támogatása előirányzat jövőre mintegy 43 milliárd forintra csökken az idei 51,8 milliárd forintról. Változatlan marad a szociális étkeztetés, az idősök nappali intézményi ellátásának, a fogyatékosok és demens személyek nappali intézményi ellátása, a pszichiátriai és szenvedélybetegek nappali intézményi ellátása, a hajléktalanok nappali intézményi ellátásának normatívái. A szociális a gyermekjóléti feladatellátás és irányítás intézményének támogatására jövőre több mint 12 milliárd forinttal kevesebb jut, valamint a szociális célú, nem állami humán szolgáltatások támogatására is 3,2 milliárd forinttal jut kevesebb.

Tehát ha tételelesen megnézzük a főbb szociális soro-kat a 2017-eshez viszonyítva a '18-as költségvetésben, akkor az látszik, hogy a családi programokra kevesebb pénzt szánnak, a gyermekvédelmi lakásalap-ra kevesebb pénzt szánnak, a gyese és gyeden lévő hallgatói hitelek célzott támogatására kevesebb pénzt szánnak, a szociális célú, nem állami humán szolgáltatások támogatására nagyságrendekkel kevesebb pénzt szánnak, a közösségi ellátásokra, a szociális munkára milliárdokkal kevesebb pénzt szánnak, a szociális gyermekjóléti és gyermekvédelmi feladatok ellátására kevesebb pénzt szánnak, a családi pótlékra kevesebbet - ezt már említettem -, a gyermekgondozást segítő ellátásra kevesebbet, a gyermeknevelési támogatásra kevesebbet, a pénzbeli és természetbeni gyermekvédelmi támogatásra kevesebbet, a gyermektartásdíjak megelőlegezésére kevesebbet, a szolgálati járandóság-ra kevesebbet, a korhatár előtti ellátásra kevesebbet, az átmeneti bányászjáradékra kevesebbet és a mezőgazdasági járadékra is kevesebbet.

Továbbá kevesebbet szánnak a házastársi pótlékra, az egyéb támogatások kapcsán kevesebbet szánnak a cukorbetegség támogatására, a megváltozott munkaképességűek keresetkiegészítésére, a járási szociális feladatok ellátására is kevesebbet szánnak, és kevesebbet a közgyógyellátásra, az egyéb lakástámogatásokra, a szociálpolitikai menetdíj-támogatásra és a Start-munkaprogramra mintegy 91 milliárd forinttal fordítanak kevesebbet, s már tettem említést arról, hogy a rokkantsági és rehabilitációs ellátásokból több mint 11,6 milliárd forintot vonnak ki.

Kell, hogy egy mondatot szóljak még a nyugdíj-fejezet kapcsán egy méltatlan és igazságtalan kormányzati szándékról. Most már közel kilenc éve változatlan az öregségi nyugdíjminimum mértéke: 28 500 forint. Azt gondolom, hogy ezt kimondani is szégyen. Kimondani is szégyen, még akkor is, ha azt mondják, hogy néhány száz embernek állapítanak meg 28 500 forint vagy éppen annak a közelében lévő nagyságrendet.

Viszont érdemes elidőzni a számok mellett. Volt egy indítványunk a múlt évben, és az egyik fideszes képviselőtársunk azzal indokolta az elutasító döntést - hiszen a Népjóléti bizottság tárgyalta -, hogy számosságát illetően olyan kevés embert érint ez a dolog, hogy nem is érdemes vele foglalkozni. Én elég alapos ember vagyok, utána szoktam nézni mindennek. 50 ezer forintra szeretnénk volna az öregségi nyugdíjminimumot megemelni. 72 ezernél többen voltak olyanok, akiknek az öregségi nyugdíja - hangsúlyozni szeretném: az öregségi nyugdíja - nem érte el az 50 ezer forintot. Ha a nyugdíjszerű ellátásokat is idevennénk, akkor kiderült, hogy 364 ezren voltak a múlt évben olyanok, akiknek a járadéka nem érte el az 50 ezer forintot. Ma körülbelül 330 ezren vannak ezek az emberek.

Ha azt gondolja képviselőtársam, aki indokolta a fideszesek döntését, hogy számosságát illetően olyan kevesen vannak, hogy nem is érdemes velük foglalkozni, akkor én azt gondolom, hogy egy olyan politikának, amelyik azt mondja, hogy a családok és az emberek életminőségének a helyzetét jobbitva kíván politizálni, akkor azt hiszem, hogy mindenkinek szavazni kellett volna az indítvány mellett. Vagy ha már nem akarták egy MSZP-s képviselő indítványát megszavazni, akkor nyújtottak volna be ők egy másik indítványt. Ha tíz olyan ember lenne, akinek megalázóan alacsony az öregségi nyugdíja, azzal is foglalkozni kéne, de itt több százezer emberről van szó. Több százezer emberről van szó!

Bizonyára önök is olvasták, két nappal ezelőtt hozta nyilvánosságra egy civil szervezet a létminimum-kutatások kapcsán a létminimumadatokat, lévén most már több mint egy éve, hogy a Központi Statisztikai Hivatal nem számol létminimumot, és ebből kiderült, hogy csak a nyugdíjasok - ha már az öregségi nyugdíjminimumnál tartottam - létminimuma, az egyszemélyes nyugdíjas háztartás létminimuma a múlt évben 79 757 forint volt. Megnéztem, hogy mennyien vannak azok, akik a nyugdíjas egyszemélyes háztartás létminimuma alatti nyugdíjjal rendelkeznek. Képviselőtársaim, 1 millió 30 ezer olyan idős ember van, akinek a státusza nyugdíjas, és nyugdíjának az összege nem éri el a 79 757 forintot.

Én itt befejeztem a mondókámat, és azt gondolom, hogy érdemes lesz foglalkozni képviselőtársaimnak a módosító indítványokkal, hiszen meggyőződésem, hogy minden képviselő, aki módosító indítványt nyújt be a jövő évi költségvetéshez, azt olyan szándékkal teszi, hogy az itt élő közel 10 millió ember helyzetén változtatni tudjon. Köszönöm szépen a figyelmet, elnök úr. *(Taps az MSZP soraiban.)*

ELNÖK: Köszönjük. Most megadom a szót Hadházy Sándor képviselő úrnak.

HADHÁZY SÁNDOR (Fidesz): Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Országgyűlés! A 2018-as központi költségvetéssel kapcsolatban a civil szervezetekről szeretnék szólni röviden. Előljáróban két felvetéssel kívánok élni. A téma érzékenységét részben az adja, hogy az elmúlt évtizedekben megjelent az a

reálisnak ítélt veszély, hogy a civil társadalom szerveződéseit külföldi érdekcsoportok felhasználni törekcsenek. Ennek gyakori eszközei a különböző jogcímenek juttatott támogatások, amelyek közvetlenül vagy áttételesen alkalmasak lehetnek a civil szervezetek működésének befolyásolására, akár oly mértékben is, hogy az a civil szervezet alapvető céljait is érdemben átalakítsa. Az ilyen juttatások célja, hogy az abban részesülő civil szervezetek társadalmi befolyásán keresztül a támogató érdekcsoportok a saját érdekeiket érvényesítsék Magyarország politikai és társadalmi életében. Az ezen folyamatok átláthatósága érdekében nyújtották be kormánypárti képviselőtársaim a külföldről támogatott szervezetek átláthatóságáról szóló törvényjavaslatot, amely törvényalkotási eljárás folyamatban van.

A másik észrevételem: vannak olyan szerveződések, melyek magukat a teljes civil társadalom képviseletében fellépő szervezetnek kívánják mutatni, ha úgy tetszik, a civilek hangjaként. Ez a tendencia megítélésem szerint kifejezetten káros, hiszen a civil világ megítélésem szerint nem erről szól. A Központi Statisztikai Hivatal legfrissebb adatai szerint Magyarországon ugyanis 62 152 alapítvány és társas nonprofit szervezet működik. Ezek közül 54 401 szervezet számít klasszikus civil szervezetnek.

(17.30)

Az alapítványok száma 19 917, az egyesületek száma pedig 34 484. Szervezeti formák szerint a klasszikus civil szervezetek közé tartoznak a magánalapítványok, illetve az egyesületek, szövetségek. Nonprofit vállalkozásoknak nevezzük a nonprofit gazdasági társaságokat, valamint idesoroljuk az előbbiekhöz képest elenyésző gazdasági súlyú, a kormányzati, önkormányzati alapítású, jobbra közfeladat ellátására, támogatására szakosodott közalapítványokat is. A nonprofit szervezetek harmadik csoportját az érdekképviseletek alkotják.

Az ország civil szervezeteinek 23,2 százaléka Budapesten, 21 százaléka a megyeszékhelyeken, 25 százaléka pedig községekben található, ami, úgy gondolom, viszonylagosan kiegyensúlyozottnak mondható. Az Országgyűlés 2011-ben, az egyesülési törvény elfogadásakor elismerte, hogy az emberek önkéntes összefogása nélkülözhetetlen Magyarország fejlődéséhez, a civil szervezetek a társadalom alapvető egységei, amelyek folyamatosan hozzájárulnak közös értékeink mindennapi megvalósulásához. Társadalmilag hasznos és közösségteremtő tevékenységük elismerése, közérdekű, illetve közhasznú tevékenységük támogatása szükséges és fontos feladat.

A nonprofit szervezetek összes bevételének a teljes GDP-hez viszonyított aránya 1993 és 2015 között harmadával emelkedett, de így sem tudja elérni az 5 százalékot. A foglalkoztatás területén azonban sokkal dinamikusabb a fejlődés, háromszorosára nőtt a szektor munkaerőpiaci részesedése. A klasszikus civil szektor éves bevételei 2010 óta növekedésnek indultak, amely 2014-ig nagyjából a magán-

kisebbségi részt az állami támogatás növekedésének köszönhető. A klasszikus civil szektorba áramló állami támogatás mértéke 2010 és 2015 között évi 144 milliárd forintról évi 202 milliárd forintra növekedett, ami 40 százalékos feletti növekedést mutat.

Az állami támogatások növekedésének legfontosabb eleme a 2015. január 1-jétől bevezetett új adófelajánlási rendszer, amely nevében - rendelkezés az adókról - hasonlít a személyi jövedelemadó 1 százalékos felajánlásához, azonban a társasági adó esetében adómentesítés is köthető hozzá. Az adózó a filmalkotás támogatása, előadó-művészeti szervezetek támogatása, látvány-csapatsportok támogatása célokra tehet felajánlást.

A klasszikus civil szervezetek állami támogatásának két speciális formája a Nemzeti Együttműködési Alap, NEA, valamint a személyi jövedelemadó 1 százalékos felajánlásából való rendelkezés lehetősége. A NEA a civiltörvény által létrehozott, a civil szervezetek működését és szakmai tevékenységét támogató finanszírozási forma, ahová a civil szervezetek nemcsak működési költségeik és szakmai programjaik támogatására pályázhatnak, hanem az általuk gyűjtött adományok után is jogosultak állami támogatás igénybevételeire.

2015 óta a NEA-előirányzat összege az szája 1 százalékos felajánlások függvénye. A NEA forrása megegyezik az adott költségvetési évet megelőző második évben a civil kedvezményezetteknek felajánlható és számukra ténylegesen kiutalt összeg különbségével. A civil szférába tehát az szája 1 százalékos felajánlás megfelelő összeg mindenképpen eljut, egy része közvetlenül az adózók rendelkezésének megfelelően, a maradék pedig a NEA támogatásain keresztül. A NEA 2016. évi pályázataira 15 858, míg a még zajló 2017. évi pályázatokra 16 524 támogatási igény került benyújtásra a civil szervezetek részéről.

A támogatási rendszer függetlensége érdekében a NEA által nyújtott támogatások 90 százaléka a civiltörvény rendelkezése értelmében pályázati úton kerül szétosztásra. A NEA pályázati kiírásainak elkészítését, a beérkező pályázatok elbírálását, valamint a támogatott célok megvalósulásának szakmai ellenőrzését öt, egyenként kilenc tagú kollégium végzi, amelyek tagságát részben a civil szervezetek által választott képviselők adják. Az öt kollégium által támogatható tevékenységi körök lefedik a teljes civil szférát. Az alap terhére tehát a pályázati kiírások kedvezményezettjeinek támogatása, az egyedi kérelmek támogatása finanszírozható. A 2018. évben előzetesen 17 ezer támogatási igény beérkezésével és nagyságrendileg 6500 támogatott pályázattal számolhatunk.

Szintén az alap terhére finanszírozható a civil információs centrumok működésének támogatása. A civil információs centrumok működtetésének kötelezettségeit a civiltörvény 51. § (1) bekezdése rögzíti, amely szerint azok a civil szervezetek működésének szakmai támogatása, fenntarthatóságuk erősítése, továbbá az államháztartás alrendszerében gyűjtött támogatások szabályszerű felhasználásának elősegítése érdekében tevékenykednek.

Fontos a civil szervezetek tájékoztatása és tájékozódása szempontjából a civil információs portál működtetése is. A civil információs portál teljeskörűen tartalmazza a magyarországi civil szervezetekre vonatkozó joganyag ismertetését, friss híreket jelenít meg, közhiteles adatbázis, valamint a közérdekű, önkénteseket fogadó szervezetek nyilvántartásának elérhetőségét teremti meg. A civil információs portálon megtalálható elektronikus nyomtatványok az e-ügyintézés megvalósítását mozdítják elő, valamint a külhoni magyar civil szervezetek számára is lehetőség nyílik regisztrálni a felületre.

A civil szervezetek számára meghatározó finanszírozási forrást jelentő Nemzeti Együttműködési Alap önálló aloldalt kapott a civil információs portálon, önálló tartalommal, felépítéssel és külső megjelenéssel. A civil információs portál társadalmi köztudatba történő beágyazottsága évről évre növekszik, köszönhetően annak, hogy a civil szervezetek számára néhány év leforgása alatt az általa közvetített, naprakész információnak köszönhetően a mindennapos működés szempontjából nehezen nélkülözhető felületté vált.

Szeretném emlékeztetni önöket, hogy számos európai uniós felhívás biztosít forrásokat civil szervezetek számára, lehetővé téve ezzel a helyi szinten jelentkező és a helyi civil szervezetek által felkarolt és teljesíteni tervezett tevékenységek támogatását. Az EFOP-ban több mint 30 felhívás pályázói köre foglalja magába a civil szervezeteket, összesen 217 milliárd forintot meghaladó fejlesztési forrást kínálva. A költségvetés, fontos civil ágazatokat érintve, külön soron is rendelkezik bizonyos szervezetek vagy speciális feladatok ellátásának támogatásáról, legyen szó a fogyatékosok ügyéről, határon túli műemlékek felújításáról vagy akár az önkéntes tűzoltó-egyesületekről.

Összességében tehát megállapítható, hogy minden ellenzéki híresztelés ellenére a magyar kormány nem akarja a civil szervezetek életét megnehezíteni vagy tönkretenni - épp ellenkezőleg. A közelmúltban elfogadott, adminisztratív könnyítéseket tartalmazó törvényesomag után a 2018-as költségvetés is egy virágzó civil élet lehetőségét kínálja. Ehhez kérem az önök támogatását.

Köszönöm, hogy meghallgattak. *(Taps a kormánypárti padsorokban.)*

ELNÖK: Köszönjük. Most megadom a szót Kepli Lajos képviselő úrnak.

KEPLI LAJOS (Jobbik): Köszönöm szépen, elnök úr. Tisztelt Képviselőtársaim! Esett már szó itt ma Varga Gábor kormánypárti képviselőtársunktól a büdzsé környezetvédelemmel foglalkozó fejezetéről, engedjék meg, hogy részben én is erre térjek ki általánosságban, illetve egy-két módosító javaslatomat indokoljam a rendelkezésemre álló időkeretben.

Lehet azt mondani és kommunikálni, számokkal trükközve, hogy évről évre nő a környezetvédelemre fordítható kiadások sora a költségvetésben, azonban megint egy másik kérdés, hogy ennek milyen ered-

ményét látjuk a valóságban, és hogy ezek egyébként miből tevődnek össze.

(17.40)

Tehát mit számolnak bele itt környezetvédelmi és természetvédelmi kiadások közé vagy a költségvetés mely fejezeteit sorolják ebbe a körbe? Hiszen míg összességében mintegy 3000 milliárd forint az, ami az európai uniós ciklusban a jelzések szerint környezetvédelmi célokra fordítható, ebből mindössze 60 milliárd az, ami közvetlenül természetvédelem céljára felhasználható a költségvetés szerint. És hát ugye, meglepően ez elsőre nagyon hangzó összeg, azonban a természetvédelmi feladatokat és problémákat ismerve, nem egy túlzottan nagyvonalú összeg.

Vannak valóban olyan sorok itt a költségvetésben a környezetvédelemmel kapcsolatban, ki is emelte Varga Gábor képviselőtársam például a levegőtisztaság-védelem kapcsán a szállópor-mennyiségnek, -szennyezésnek a csökkentését, amelyekre többforrást szán a kormány az intézkedési terv végrehajtására, ám kérdéses, hogy ennek a következő évben mennyire látjuk majd a hatékonyságát, hatásosságát.

Hiszen tudjuk jól, hogy amíg a lakosság fűtési problémákkal küzd, mégpedig olyan szempontból, hogy részben akik fával fűtenek, részben, akiknek még tűzifára sem telik, hanem mindenféle háztartási hulladékkal tüzelnek, ők jelentősen hozzájárulnak a szálló por kibocsátáshoz, ám nem önszántukból teszik ezt, illetve nem jókedvükből, hanem azért, mert nem telik nekik tüzelőanyagra, és kénytelenek azzal fűteni, amijük van, hogy ne fagyjanak meg. Természetesen ez nem helyes, de egy intézkedési terv önmagában ezen nem segít. Itt ez a példa azt mutatja, hogy jelentős a szegénység, a szegény emberek aránya Magyarországon. Tudjuk, hogy több millióan élnek a létminimum alatt, ezért az ő számukra az, hogy a kormány a légszennyezés csökkentésére egy intézkedési tervet dolgoz ki, és ennek a végrehajtására néhány milliárd forintot elkülönít, az még önmagában nem segítséget.

Vannak viszont olyan tételek, ha már környezetvédelemről beszélünk, ahol évek óta, vagy talán mondhatom, már lassan évtizedek óta a kormányok elmaradásban vannak, és egyre inkább leszakadóban vagyunk, ez pedig a környezeti kármentesítések, a környezetileg szennyezett területek felszámolására fordítandó összegek sorát jelenti.

Hiszen azt látjuk, hogy egyre több olyan területre derül fény évről évre, ahol akár a szocialista ipar hagyatékeként, akár azóta történt vállalkozások hagyatékeként egy szennyezett terület maradt hátra, vagy nagy mennyiségű veszélyes hulladék, amit ártalmatlanítani kell, és általában ezek már felszámolás alatt lévő vagy felszámolt cégek, nem érhettek utol, nincs meg a gazdájuk, nem teljesül „a szennyező fizet” elv, hanem az államra marad ennek az elhárítása, illetve maradna, ha megfelelő forrás állna erre rendelkezésre.

És itt nemcsak európai uniós forrásokra, hanem kifejezetten magyar költségvetési forrásokra gondolok; ahogy volt annak idején az országos környezeti kármentesítési program, ami szép fokozatosan kiürült, és nem maradt elegendő forrás, hogy egy-egy nagyobb kirívó esetet leszámítva, fel tudjon lépni a kormány azon szennyező telephelyek felszámolására, amelyek időzített bombaként itt ketyegnek az ország különböző pontjain, hogy elszennyezzék az ivóvizünket, a talajunkat, hogy mérgezzék a környéken élő lakosságot.

Természetesen, amikor már a civilek vagy a helyi lakosok elkezdnek tiltakozni, és a média nyilvánossága elé kerül az ügy, akkor kénytelen lépni a kormány. Így történt az Illatos úton, és így történt még jó néhány másik helyen, Balmazújvárosban például: elszállítani a hulladéknak azt a látványos részét, ami ott a telephelyen felhalmozódott. Azonban arra már nincs költségvetési forrás, hogy a kevésbé látványos, ám annál veszélyesebb része, ami a felszín alatt van, ami a talajt és a talajvizet igazán veszélyezteti, az évtizedek alatt összegyűlt szennyezés felszámolásra kerüljön, és teljes kármentesítése történjen meg a területeknek. Ez bizony jóval hosszabb időt és jóval nagyobb anyagi erőforrásokat vesz igénybe.

Ugyancsak, ugyan nem a Földművelésügyi Minisztériumhoz tartozik, legalábbis nem az egésze, hanem egy része a Nemzeti Fejlesztési Minisztériumhoz a hulladékgazdálkodásnak, egy másik része pedig a Belügyminisztériumhoz - miért is ne? -, de a hulladékgazdálkodással is az a probléma, hogy miközben ezeket a regionális hulladékgazdálkodási rendszereket próbálják - európai uniós forrásból létrehozott rendszereket - fenntartani, aközben a környezetvédelmet tekintve hosszú távon a leginkább jövedelmező megelőzési programokra, a hulladékszegény programokra nincsenek igazán források, megfelelő források.

Holott a jövő szennyezésének megelőzését ez szolgálná leginkább. De sajnos a továbbiakban is várát magára, és ha már környezetvédelemről van szó, akkor ugye, határterület, nyilván az energiahatékonyságot is ide szoktuk venni, mégpedig azért, mert többek között a légszennyezést vagy az energiafelhasználást is csökkenti, hogyha az energiahatékonyságra többet költ a kormány.

Sajnos még mindig nem állnak az igényekhez képest elegendő források erre rendelkezésre, sőt a töredéke a meglévő igényeknek ez a forrás. Márpedig a valódi rezsicsökkentést - ezt mindig elmondjuk - az jelentené, ha valóban a családi házaknak és a társasházi lakásoknak a teljes körű energiahatékonysági beruházásait meg lehetne valósítani, természetesen nem a jövő évi költségvetésben, hanem fokozatosan, de legalább egyre növekvő összeget erre fordítani, hiszen a fel nem használt energia a legkörnyezetbarátabb energia, szoktuk mondani, és valóban, ez így is van.

Erre a kormánynak sokkal nagyobb figyelmet és sokkal nagyobb anyagi erőforrást kellene fordítania. És bár, ugye, van hol a középületekre, hol pedig a

családi házakra némi forrás, akár az „Otthon melege” programra gondolunk vagy más programokra, de mindig sajnos többszöröse a meglévő igény, és természetesen minden olyan magyar háztartás, amely elavult és korszerűtlen, joggal tartana igényt egy megfelelő pénzügyi konstrukció esetén arra, hogy hosszú távon az ő kiadásai is radikálisan csökkenjenek. Tehát nem egy 20 százalékos rezsicsökkentésről van szó, hanem akár 40-50 százalékos energia-megtakarításról. És ez a legjobb befektetés a jövőbe és a környezetvédelem területén is, valahányszor a parlamentben ez szóba kerül, mindig elmondjuk, hogy a kormánynak sokkal nagyobb energiát kellene fordítania ezekre a területekre.

Nagyon sok területet szóba hozhatnék még, de néhány szóban beszélnem kell az általam benyújtott költségvetési módosító indítványokról a rendelkezésemre álló időben. Vannak olyanok, olyan indítványok ezek között, amelyek már évek óta várnak arra, hogy megvalósuljanak, évek óta újra és újra benyújtjuk, azzal a szándékkal, hogy majd egyszer talán a kormány valami csoda folytán ezeket befogadja és megvalósítja. Ilyenek például a Balatonnal kapcsolatos fejlesztési és rendezési források vagy módosító indítványok, amelyek például az ingatlankiszajátításra elkülönített források, amelyek a szabad parti sétányok megvalósítását szolgálják, évek óta váratnak magukra.

A Balaton-törvényben már 2000 óta szerepel, hogy a belterületi partszakaszok 30 százalékan legalább öt méter szélességben szabad, hozzáférhető parti sétányt kell kialakítani. Erre több elképzelés született, hogy hány ingatlant kell hozzá kiszajátítani, különböző tervek születtek. Rengeteg írásbeli kérdést adtam már be ebben a témában, és mindig az a válasz jött, hogy vagy újabb tervezési folyamat jön, vagy nem áll rendelkezésre megfelelő keretösszeg. Ezért is nyújtottuk be ezt a költségvetési módosítót, ahogy - szintén a Balatonhoz kapcsolódóan - az illegális feltöltések és stégek elbontására szolgáló, szintén környezet- és természetvédelmi célokat is szolgáló módosító indítványt a tómeder és a partvonal eredeti állapotának helyreállításához.

A Balaton fejlesztése szívügyem, úgy is, mint Balaton-parti választókerületben induló országgyűlési képviselő, ezért ezekre a problémákra különösen fogékony vagyok, és a módosító indítványaim egy jó része is ezeket a kérdéseket taglalja, a különböző problémáit ennek a régióknak, ennek a térségnek. Ezeket én most már csak idő hiányában sem sorolnám fel valamennyit, viszont vannak, olyan még környezetvédelemhez kapcsolódó módosító indítványok, amelyekről egy-két szót azért ejtenék.

Ilyen például a zöldszervezetek, környezetvédelemmel és természetvédelemmel foglalkozó civil szervezetek fokozottabb támogatása, hiszen nem egy közülük valóban mindennapi, rendkívül hasznos megelőző, nevelő, társadalmi szemléletformáló tevékenységet végez, amelyeket legtöbbször önszorgalomból végeznek a tagjaik, és természetesen, mivel civil szervezetről van szó, a saját energiájukból és saját erőforrásaikat erre rászánva. Azonban ezeket a

társadalmi szervezeteket véleményünk szerint fokozottabban kellene a költségvetésben is támogatni.

(17.50)

Hiszen jó néhány olyan feladat van az országos környezetvédelmi programokban és tervekben, amelyeket kormányzati szerv vagy hatóság hatékonyan nem tud végrehajtani, amelyek a civil szervezetekre hárulnak, akik a legközelebb vannak a lakossághoz úgymond, hiszen ők alkotják, maga a lakosság alkotja a társadalmi szervezeteket. Általában helyi érdekvédő, lokálpatrióta civil szervezetekről van szó, vagy nagyobb környezetvédő szervezetek esetében is ők minden esetben ismerik a helyi problémákat, ismerik a helyi lakosságot, sokkal hatékonyabban tudnak bizonyos, ahogy már mondtam, akár környezeti nevelési, akár társadalmi szemléletformálási feladatokat megvalósítani. Ezért is szerettük volna, ha az ő költségvetési támogatásuk a 2018. évi költségvetésben egy növelt, megnövelt összeggel kerül elfogadásra.

Ezek a módosító indítványok - szám szerint 33 darab módosító indítvány -, amelyeket beterveztem a választókerületem érdekében és egyébként környezetvédelmi, természetvédelmi feladatok ellátása kapcsán, természetesen szoftuk mindig kérni a kormányt, hogy fontolja meg ezeknek a támogatását. Erre még nagyon példát nem láttunk az elmúlt évekből, de mindig is reménykedünk abban, hogy egyszer majd valami csoda folytán ezek meghallgatásra találnak, és elfogadásra kerül legalább néhány valóban fontos módosító indítvány belőlük.

Addig is reménykedünk, hogy végre valóban lesz 2018 után egy olyan kormánya Magyarországnak, aki a környezetvédelmet és természetvédelmet a helyén fogja kezelni, és megfelelő komolysággal fog a területhez hozzáállni. Köszönöm szépen. *(Taps a Jobbik soraiban.)*

ELNÖK: Köszönjük. Most megadom a szót kétperces hozzászólásra Szávay István jegyző úrnak.

SZÁVAY ISTVÁN (Jobbik): Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Ház! Hadházy képviselőtársamra szeretnék reagálni. Képviselő úr, két lehetőség van azzal kapcsolatban, amit ön itt felolvasott, és valószínűleg valamelyik minisztériumban nyomták a kezébe. Az egyik az, hogy önnek vagy fogalma sincs arról, hogy mit olvasott föl a civilek kapcsán, vagy önt egyáltalán nem érdekli, hogy Magyarországon a civil szféra milyen állapotban van. Önöknek van egy történelmi felelősségük azzal kapcsolatban, hogy a civil szféráról beszélve Magyarországon mindenkinek Soros György meg a migránsok jutnak eszükbe, azért, mert önök csak azért, hogy ellenséget tudjanak gyártani, ezek közé a fogalmak közé most egyenlőséget tettek.

Magyarországon a civil szervezetek döntő többsége nem foglalkozik politikával, nem akar Magyarországra senkit betelepíteni, és senkinek az érdekeit nem védi, hanem meg szeretne élni, csak nincsen

neki miből. Virágzó civil élet, képviselő úr? Ne röhögtessük már egymást, amiről itt beszélt a költségvetésben! 17 500 szervezetből 6500 szervezet kaphatott a NEA-ba pályázók közül támogatást idén. Tudja, mi volt korábban, a sokat szidott Bajnai- és Gyurcsány-kormányok idején? A civil szervezetek, a pályázó civil szervezetek 98 százaléka kapott valamilyen működési támogatást, legalább 200 ezer forintot, ha a pályázati kritériumoknak megfelelt.

És tudja, miért volt ez lehetséges, képviselő úr? *(Jelzésre:)* Nem tudja. Na, ez a baj, ezért nem tudja, hogy mit olvasott fel. Azért volt lehetséges, mert a Gyurcsány-, Bajnai-kormányok idején kétszer annyi pénzt adtak reálértéken számolva a pályázható civil szervezeti keretekbe, mint amennyit önök polgári, nemzeti meg keresztény konzervatív kormányként a civil szervezetek számára biztosítanak. Arról meg ne is beszéljünk, hogy ezeket a pénzeket hogyan osztogatták szét.

Az 1 százalékokról pedig annyit, 2015-től kötöték megint az 1 százalékokhoz, ez igaz, előtte is az 1 százalékhhoz volt kötve, csak a baloldali kormányok - és hadd ne legyek én az ő prókátoruk, csak ha ez szóba került -, a baloldali kormányok ezt az összeget még ugyanennyivel kiegészítették, ezért jutott 8 vagy 9 milliárd forint tíz évvel ezelőtt a civil szervezetekre, önök meg ezt nem teszik meg. Sőt, az 1 százalékokból is az elmúlt hat évben *(Az elnök a csengő megkocogtatásával jelzi az időkeret leteltét.)* az adóhatóság 1,7 milliárd forintot nyelt le olyan felajánlótól, akik nem teljesítették időben az adóbefizetési kötelezettségüket, de később megtették, ugyanakkor a mostani szabályok szerint ezt a pénzt a civil szervezetekhez már nem juttatják el. Köszönöm szépen, elnök úr. *(Taps a Jobbik soraiban.)*

ELNÖK: Köszönjük. Most megadom a szót Hadházy Sándor képviselő úrnak.

HADHÁZY SÁNDOR (Fidesz): Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Országgyűlés! Tisztelt Képviselőtársam! Önnek a hallásával vannak gondjai, én Soros György nevét ki nem ejtettem a számon, ön hozta ide. Köszönöm szépen. *(Szávay István: Ha már felálltál, legalább mondtál volna valamit!)*

ELNÖK: Köszönjük. Nyomjon gombot, képviselő úr, azaz most már ne nyomjon, mert ügysem kaphat kétperces hozzászólásra lehetőséget, viszont Mesterházy Attila képviselő úr kap kétperces hozzászólásra lehetőséget.

MESTERHÁZY ATTILA (MSZP): Köszönöm szépen. Tisztelt Elnök Úr! Jobbikos képviselőtársam megspórolt sok időt számomra, hogy ehhez a témához én is hozzászóljak, egy gondolattal azért hadd egészítsem ki. Ön azzal fejezte be, képviselő úr, a mondatait, hogy csak az ellenzék mondja azt, hogy a kormány ki akar szűrni - nem így fogalmazott - a civil szervezetekkel. Kérem, nem mi mondjuk, hanem egyszerűen a napi gyakorlat mutatja azt, hogy önöknek csak az a jó civil szervezet, akit önök látnak

el forrásokkal, és ezért lojális és azt csinálja, amit önök gondolnak, az összes többi civil szervezetet inkább vagy megfélemlíteni akarják vagy a forrásait megvonni, ez pedig semmiféleképpen nem helyes magatartás.

Tény és való, hogy önök mást se csinálnak, mint címkézik ezeket a szervezeteket, és az önöknek nem tetsző kritikai észrevételeket megfogalmazó civil szervezeteket szeretnék - az önök alelnökét idézem - eltakarítani Magyarországról, hiszen sokkal egyszerűbb lenne, ha inkább megfogadnák ezeket a kritikai észrevételeket, és ahogy a jobbikos képviselőtársam is elmondta, a forrásokat pedig bőven lehetne emelni még a civil szervezetek számára. Köszönöm szépen a figyelmet.

ELNÖK: Köszönjük. Most visszatérünk a normál időkeretes hozzászólásokhoz. Megadom a szót elsőként Molnár Ágnes képviselő asszonynak.

DR. MOLNÁR ÁGNES (Fidesz): Köszönöm szépen a szót, elnök úr. Tisztelt Képviselőtársaim! Tisztelt Ház! A jövő évi költségvetési tervezet vitájának kapcsán én azokhoz szeretnék szólni, akiknek igénye van arra, hogy valóságra alapozott tényszámokon keresztül mutassuk be a 2018-as költségvetés egészségügyi ágazati számaikat. Előttünk van a 2018-as költségvetés tervezete, végre lehetőségünk van arra, hogy egy teljes összehasonlítást hajtsunk végre két nyolcéves kormányzás tényeken és számokon alapuló eredményeiben, ahol a számok bárki számára ellenőrizhetők, és kideríthető, hogy ki mennyire törődött az egészségügyi rendszer finanszírozásával. Talán megnyugtató választ tudunk adni Tukacs képviselő úrnak is, aki a mai napon a felszólalását azzal kezdte, hogy ezermilliárd kivonás az egészségügyből a Fidesz-kormány idején, és talán meg tudjuk erősíteni Lukács képviselő úr tegnapi felszólalását, aki valamilyen szinten már elismerte, hogy reálértéken az egészségügyi ellátórendszer finanszírozásában növekedés figyelhető meg.

Természetesen tudnunk kell azt, hogy egy egészségügyi rendszer finanszírozása hosszú távon nem vonatkoztatható el egy ország gazdaságpolitikájától, éppen ezért nagyon fontos és örömteli, hogy a gazdaságpolitika az elmúlt években igenis eredményeket mutat föl, és ezért az egészségügyre is ez természetesen jó hatással van. A korábbi magas költségvetési hiányt sikerült leszorítani, a korábban növekvő adósságállomány helyett egy csökkenő adósságráta, és jövőre már 4 százalékot is meghaladó gazdasági növekedés jellemzi a költségvetést. Sajnos azonban ténykérdés, hogy 2010 előtt konvergenciaprogram fedőnéven rengeteg pénz került kivonásra az ágazatból, az új kormánynak 2010 után ezt komoly erőfeszítéssel és fokozatosan, az évek folyamán kellett visszafizetnie.

Az egészségügyi költségvetésnek talán a legfontosabb tétele a gyógyító-megelőző ellátások kasszája, ide tartozik ugyanis többek között a háziorvosi ellátás, a fogorvosi ellátás, a mentés, a rendelők, a kórházak finanszírozása. Ebben jól látható és nyomon követhető

tő az évek során is a költségvetési tervezetek és a költségvetési törvények vizsgálatánál, hogy 2009 és 2008 között egy év alatt a szocialista kormány idején a gyógyító-megelőző kasszából 38 milliárdot vontak ki, 2010 után a kormány viszont minden évben növelte a gyógyító-megelőző ellátások finanszírozását, 790 milliárdról 1201 milliárdnál tartunk most a gyógyító-megelőző ellátások finanszírozásában.

Sajnos azonban gyakorlat volt az is, hogy nem nagyon sikerült az E-alapot tervezni a szocialistáknak, és három egymást követő évben bekövetkezett az, hogy az Egészségbiztosítási Alap hiánya a 300 milliárd forintot is meghaladta, ezzel szemben a kormány felelős gazdálkodásának köszönhetően a hiányt sikerült lépésről lépésre csökkenteni, és 2014 óta az E-alap már egyensúlyban van.

(18.00)

Az a helyzet, hogy 2010 után nem volt egyszerű ezt a koncepció nélküli, hitelekre alapozott egészségpolitikát egy megalapozott, valódi forrásokra épülő egészségügyi rendszerfejlesztés irányába állítani. A költségvetés stabilizálása mellett az adósságállományt is rendezni kellett, és 2010 óta több alkalommal is sor került kórház-konzolidációra. A legutóbbi 60 milliárdos támogatással együtt összesen 250 milliárd forintot fordítottunk erre a célra.

Ha a jövő évi egészségügyi költségvetést nézzük, akkor látható, hogy ez már egymás után a második olyan év, amikor többletforrás érkezik jelentős mértékben az egészségügybe, '17 és '18 között több mint 100 milliárdot meghaladó többletforrást kap az ágazat. Mint ahogy ígertem, szeretném összevetni a különbséget a két nyolc éves egészségügyi források között, ezért nézzük először az Egészségbiztosítási Alapot.

Az Egészségbiztosítási Alap kiadási főösszege 2010-hez képest 1470 milliárdról 2315 milliárd forintra emelkedik. Ez egy 57 százalékos emelkedés. Ha a pénzromlást is figyelembe vesszük, reálértéken 33 százalékos emelkedés van.

A gyógyító-megelőző ellátásokra 2010-hez képest jövőre már 410 milliárd forinttal több pénz jut, ez egy 52 százalékos emelkedés, ami reálértéken is 29 százalék, szemben a 2002-2010 közötti 0, magyarul nullaszázalékos reálnövekedéssel.

A háziiorvosi kassza 2010-2018 között 79 milliárdról 124 milliárd forintra nőtt, ez 56 százalékos emelkedés, ami reálértéken is 32 százalékot jelent, szemben a 2002-2010 közötti 14 százalékkal. Az alapellátás jövő évi többletéből a háziiorvosok több jogcímen is részesülhetnek. Az indikátorrendszer felülvizsgálatára, a minőségi munka finanszírozására összesen 6,2 milliárd forintos többlet van, a praxis-közösségek kiterjesztésére, ahol a preventív rendszer működésére az eddigi összeg megduplázásával 1 milliárd forint lett betervezve. Ez az idei évhez képest összesen 9,2 milliárd forinttal jelent többet a háziiorvosoknak '18-ban.

Az alapellátás másik fontos részterületén, a védőnői ellátásoknál nyolc év alatt 50 százalékos az emelkedés, 18 milliárd forintról 27 milliárd forintra nő a költségvetési előirányzat. Ez reálértéken egy 27 százalékos emelés. Ugyanez 2002-2010 között csak 19 százalék volt.

A számokból természetesen az is látszik, hogy valójában a kormány hozzákezdett az alapellátás megújításához, és a finanszírozásemelések mellett azonban más figyelemre méltó lépések is történtek az alapellátás megerősítésére, fiatal háziiorvosok pályakezdését támogató praxisváltó programra vagy eszköztámogatási programokra.

2018-ban mentésre 17 milliárd forinttal több pénz jut, mint 2010-ben, ez reálértéken egy 50 százalékos emelkedést jelent. Az Országos Mentőszolgálat bevétele 6,7 milliárd forinttal nő, amely tartalmazza azt a 4 milliárdot is, amely a 10 százalékos béremelés fedezete.

2010 óta Magyarországon, el kell hogy mondjuk, és nem elégszer lehet ezt hangsúlyozni, hogy 500 új mentőautó - ami az egész autóállomány 60 százaléka - állt forgalomba, 27 új mentőállomás épült, és 85 mentőállomás újult meg.

Lássuk a kórházakat, szakrendelőket és az erre szánt forrásokat! Ugyanis az összevont szakellátás költségvetési sorát 553 milliárd forintról 811 milliárdra sikerült emelni, ami 47 százalékos növekedés, reálértéken pedig 24 százalék. Ezzel szemben 2002-2010 között az összevont szakellátásra reálértéken 3 százalékot fordítottak. Összevont szakellátásra 2017-2018 között 9,2 milliárd többletforrás érkezik.

Ha mindehhez hozzátesszük, hogy 2010 után 500 milliárd értékben zajlott egészségügyi fejlesztés, ami szinte az egész országban jellemző volt, ha akármely Győrtől Gyuláig, Nagykanizsától Nyíregyházáig, vitathatatlan, hogy a kormány jelentős forrásokat és fejlesztéseket biztosított a kórházaknak. Ez mindenki számára a napnál világosabb kell hogy legyen. Tekintettel arra, hogy ezek a fejlesztések elsősorban a konvergenciaregiót érintették, most következhet tulajdonképpen a budapesti egészségügyi ellátórendszernek a megújítása. Meg is indult az előkészítési munka.

A kormány elfogadta az „Egészséges Budapest” program koncepcióját, amelynek lényege, hogy a növekvő források mellett intézményi felújítások és építkezések lesznek a fővárosban, legalább három - két pesti és egy budai - kórházi centrum, és a hozzájuk kapcsolódó társcentrumok fejlesztése történik meg a következő években. A budapesti ellátórendszer modernizálása, új egészségügyi épületek építése és felújítása elsősorban hazai forrásokból valósul meg, mindegyik a költségvetésben az idei 4 milliárd forint után nem kevesebb, mint 26 milliárd áll rendelkezésre. Tehát 30 milliárd fedezet biztosításával indulhat az „Egészséges Budapest” program, a kórházak megújulása.

Az „Egészséges Budapest” program mellett a költségvetés még két jelentősebb budapesti beruházásról is rendelkezik. Két külön kiemelt fővárosi intézmény ez, az egyik a kőbányai egészségház, ami-

nek a megújítására jövőre 2,5 milliárdot fordítunk; a másik pedig: a Bethesda Gyermekkorház és a Budai Irgalmasrendi Kórház együttműködésében a szülészeti, nőgyógyászati ellátás és a gyermekpszichiátriai osztály kialakítása valósul meg, és mindehhez kapcsolódik a gyermek sürgősségi ellátás fejlesztése is. A költségvetés a fejlesztés jövő évre eső részére 5 milliárdot biztosít.

Célunk az aktív kórházi ellátás tehermentesítése is, amelynek egyik eszköze az egynapos sebészeti ellátásoknak a kiterjesztése. Erre a célra a költségvetésből 2 milliárd forint biztosított. Ezen kívül biztosított uniós fejlesztési forrás 8 milliárd az egynapos ellátás fejlesztésére, továbbá megteremtettük az egynapos ellátás fejlesztésének azt a feltételrendszerét, hogy teljesítmény-volumenkorláton felül korlátlan mértékben történik az elvégzett munkának, az egynapos ellátásnak a finanszírozása. Ez azért is fontos, mert 2009-ben még csak 129 ezer esetet láttunk el az egynapos ellátásban, 2014-ben ez az érték már 224 ezerre tehető. Tehát igenis, szükség van ennek az ellátási formának az alkalmazására és ennek a megerősítésére.

A kórházak és a szakrendelők helyzetét segítve, a kormány 8,7 milliárd forintot biztosított a minimálbér és a garantált bérminimum emelésének fedezetére, ezzel tehermentesítve a kórházak költségvetését.

Hazánkban a daganatos megbetegedések okozta halálozás egy komoly népegészségügyi problémát jelent. Mindent megteszünk érte, hogy eredményeket érjünk el.

(18.10)

Évente sajnálatos módon mintegy 33 ezer halálos eset történik. Százalékos számban viszont megfordult már és csökkenő adatokat mutat, az elvégzett eredményes munka a ráfordítások miatt.

A daganatos megbetegedések visszaszorítását tehát továbbra is kulcsfontosságúnak tartjuk, ezért minden olyan programot támogatunk, ami céljaink eléréséhez szükséges. Ezért új nemzeti programot indítottunk a daganatok kialakulásáért felelős gének vizsgálatának azonosítására és a rájuk ható kezelések kifejlesztésére. Ehhez kapcsolódóan a daganatok korai diagnosztikájára hatékonyan alkalmazható új, úgynevezett onkogenomikai panelek kialakítása is cél. A programra jövőre 500 millió forint lesz a költségvetésben.

Szintén egy nagyon fontos cél, hogy a májrák visszaszorítása érdekében a hepatitisz C-fertőzéseknek kitett egészségügyi dolgozók térítésmentes szűrését meg tudjuk oldani, szükség esetén kezelésükhez minden feltételt biztosítsunk. Ehhez 600 millió forintos költségvetési forrás áll rendelkezésre. Az előbb említett két cél megvalósításának érdekében a 2018-as költségvetésben jelenik meg először fedezet.

Emlékeztünk, hogy az elmúlt években milyen komoly népegészségügyi intézkedéseket tettünk, elég csak az egészségtelen élelmiszerek visszaszorítására, a dohányzás visszaszorítására gondolni. Jövőre ezen

a területen is tovább tudunk lépni. Nemrég jelent meg az a kormányhatározat, amely a nemzeti népegészségügyi stratégiához kapcsolódó rövid távú intézkedésekről szól. A szűrővizsgálatokat két évre tervezzük; lakosság közelbe visszük a szűrővizsgálatokat 20 szűrőbusszal. Mellrák-, méhnyakszűrés után a harmadik szervezett országos szűrésként induló vastagbélvizsgálat és a keringési betegségekre vonatkozó komplex program indítása mind nagy egészségnyereséggel járó lépések lehetnek, és ennek támogatására jelentős, összesen 9,7 milliárd forintos összeg található a 2018-as költségvetésben.

Kérem, engedjék meg, hogy ezután egy kicsit részletesebben beszéljek az egész egészségügyi rendszer talán legfontosabb építőkövéről, a benne dolgozókról. Úgy gondolom, hogy több évtizedes adósságunk van az orvosaink és az ápolóink felé, hogy a munkájukat méltóképpen meg tudjuk becsülni. Ezt az adósságunkat lépésről lépésre törleszteniünk kell, megfelelő munkakörülményekkel és bérekkel. Sajnos korábban erről máshogy gondolkodtak. 2002 és 2010 között egyetlen értékelhető béremelést tudtak biztosítani, és ezt is hitelből tették - emlékszik rá biztosan Mesterházy képviselő úr. *(Mesterházy Attila: Abszolút!)* -, igazi fedezet nélkül, amellyel összességében nagyobb kárt okoztak, mint hasznot, és el is adóstitották vele ennek alapján is az ágazatot. Nehéz ezeket megérteni szocialista képviselőtársaimnak, mert még világeletükben egyetlenegy egészségügyi költségvetési számot sem tudtak értelmezni *(Mesterházy Attila: Á!)*, és felfogni sem, jó lenne, hogyha szakértői gárdákat alkalmaznának, és esetleg ezek után próbálnának érvelni az egészségügyi számokról. *(Burány Sándor: Még egy kis tanítást, ha lehet!)*

Most mindez másképp van: 2012-13-as kétlépcsős béremelés és a befagyasztott mozgóbérenkiengedés után tavaly új béremelési sorozat kezdődött. A kormány az egészségügyben működő érdekképviseleti szervekkel hosszas tárgyalások után sikeres megállapodást kötött, amelynek nyertesei az orvosok és az egészségügyi dolgozók lettek. A szakorvosok és az intézményi gyógyszerészek tavaly ősszel 107 ezer forintos béremelést kaptak, ehhez idén novemberben újabb 100 ezer forintos emelés érkezik. Az egészségügyi dolgozók tavaly ősszel átlagosan 26,5 százalékos béremelést kaptak, amit három újabb béremelés követ, idén 12 százalékos, jövőre 8 százalékos és 2019-ben újra 8 százalékos béremelés. Ezzel az ápolók, nővérek bére 2012 és '19 között átlagosan megkétszereződik. Úgy gondolom, ez egy igen jelentős előrelépés munkájuk megbecsülésére. A 2018-as költségvetésben az egészségügyi béremelésre 58 milliárd forint többletforrás van.

Ne feledjük azt a minimálbért és garantált bérminimumot érintő bérfelzárkóztatási programot sem, amely idén 15 százalékos minimálbér-emelést, a garantált bérminimum 25 százalékos emelését jelentette, jövőre pedig újabb 8 százalékos minimálbér- és 12 százalékos bérminimum-emelés lesz. Igaz, hogy így az egészségügyben is szűkült a különbség a bértáblák egyes elemei között, de az ágazatban is sokakat pozitívan érintett az emelés, ezenfelül így

azok az egészségügyi dolgozók is béremelésben részesültek, akiket az egészségügyi béremelés nem érintett, viszont az egészségügyi ellátórendszerben nagyon fontos tevékenységet végeznek kórházainkban, rendelőinkben, például gazdasági-műszaki területeken.

2017. januári adat szerint az egészségügyben dolgozók havi bruttó átlagkeresete 274 170 forint, ami 18,3 százalékos emelkedés egy év alatt. Ezzel az egészségügyi dolgozóknak az átlagkeresete elérte, sőt meghaladta a nemzetgazdasági átlagot.

Örömteli, hogy az elmúlt években csökkent az elvándorlás az orvosok, ápolók esetében is, 2016-ban 15 százalékkal kevesebb ápoló kérte a szükséges engedélyt, mint egy évvel korábban. És meggyőződésem, hogy ez nem független attól a rezidensösztöndíj-programtól, amit indítottunk 2012-ben, a béremelésektől, amellyel kiszámíthatóbb jövőképet tudunk biztosítani már a dolgozóknak.

Az említett rezidensösztöndíj-programok már futnak hatodik éve. Évente másfél milliárd forintos keretösszeg biztosítja a fedezetét, és ezt a fedezetet további egymilliárd forinttal egészíti ki a '18-as költségvetés. A pályázati keretek között havi nettó 100-200 ezer forintot kaphatnak azok a fiatal orvosok, akik pályáznak. Az idej jelentkezésekkel együtt már több mint 4500 ösztöndíjasról beszélhetünk.

A béremelések kapcsán, engedjék meg, hogy két csoportra külön felhívjam a figyelmet. A védőnői szolgálatok még az idén az eddigi bérfejlesztések után a továbbiakban is 33 ezer forintos havi pótlékot fognak kapni. A védőnők bérfejlesztési programját '12-ben indítottuk el, és 2018-ban további 2 milliárd forint biztosítja azt a fedezetet, aminek eredményeként 33 ezer forintos havi pótlékhoz jutnak.

Az Országos Mentőszolgálat dolgozói ugyanúgy emelésben részesülnek. Az OMSZ minden dolgozója január 1-jétől 10 százalékos béremelést kap. Erre a jövő évi költségvetés 4 milliárd forint többletet tartalmaz. Ez azt jelenti, hogy azok a mentődolgozók, akiket a többletcsős egészségügyi béremelés is érint, ezen felül külön emelésben is részesülnek. Így ez nekik 2016 és 2018 között összesen átlag 67 százalékos emelést jelent.

A béremeléseken kívül örömteli természetesen az is, hogy az okleveles ápolók számára el tudjuk indítani a képzésükhöz az ösztöndíjrendszert, az úgynevezett Mihalicza-ösztöndíjat. Erre a 2018-as költségvetés 500 millió forint forrást biztosít. A képzések már most, ebben az évben elindulnak.

(18.20)

A 2018. évi költségvetés, kimondhatjuk az elhangzottak alapján is, a munkából élők költségvetése. Jól látható, hogy ez vonatkozik az egészségügyben dolgozókra is. Tisztában van vele a kormány, hogy jól működő egészségügy nem képzelhető el a benne dolgozók munkájának elismerése nélkül.

Tehát, tisztelt képviselőtársaim, örülhetünk annak, hogy egy olyan költségvetésünk van, amely ki-

számítható, szilárd alapokon áll és nem hitelekből finanszírozott. Stabilitás, fejlesztés, konszolidáció és béremelés: ez jellemzi a kitűzött céljainkat eddigi és jövőbeni munkánk során is. A kormány az egészségügy területén ezekben a célokban hisz, az eddigi költségvetési források is e célok megvalósítását biztosították. A jelen költségvetés is és a jövő évi költségvetési tervezet is teljes mértékben biztosítja ezeknek a céloknak az elérését.

Tisztelt Képviselőtársaim! Ezek alapján mindenkit tisztelettel kérek, hogy támogassa ezt a 2018. évi költségvetést. Köszönöm a figyelmet. *(Taps a kormánypártok padsoraiból.)*

ELNÖK: Köszönjük. Most megadom a szót Velez Árpád képviselő úrnak.

VELEZ ÁRPÁD (MSZP): Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Ház! Köszönöm szépen Molnár Ágnes képviselő asszonynak, hogy izgul a Szocialista Pártért, de javasolnám neki, hogy inkább a saját pártján belüli ipari lopással foglalkozzon, és akkor mindenkinek könnyebb lesz az élete.

Ismét közeleg a nyár, és a Fidesz ismét úgy terjeszt be egy központi költségvetést, hogy nem ismerjük a valódi számokat, nem tudunk mit mihez mérni. Nincsenek meg azok az alapvető objektív ismereteink, amelyek megalapozottan segítenének a döntéseink meghozatalában. Jelen pillanatban csupán terveket lehet tervekkel összehasonlítani, ami így egy fiktív költségvetés megalkotásához vezet, amit menet közben számtalanszor kell majd módosítani. A kormányzat szinte egyszerre terjeszti be az idej, azaz a '17. évi központi költségvetés módosítását és a jövő évi, a 2018-as központi költségvetésről szóló törvényjavaslatot. Óhatatlanul merül fel az emberben a kérdés, mennyire lesz valós a jövő évi költségvetés.

A jövő évi költségvetés megalapozásához szükséges információk és tények ma még nem állnak rendelkezésre. Ugyanis a megalapozottsághoz szükséges számok maximum jóslatok, trendek, a korábbi évek tapasztalatai alapján tudja a kormányzat megsaccolni ezeket. A jövő évi pénzköltések megalapozottságát jelen pillanatban csekély ismeretanyag tudja alátámasztani. Ezzel szemben a '18. évi költségvetés elfogadása a jövő évi parlamenti választások után megalakuló új kormány mozgásterét is jelentős mértékben érinti. Finoman szólva, a magabiztosságuk ellenére sem túl elegáns már most kijelölni a jövő tavasszal megalakuló új kormányzat működésének kereteit, függetlenül attól, hogy ki vagy kik kerülnek kormányra.

A jövő évi központi költségvetés értékelése során az Állami Számvevőszék is feltárt számos aggályos pontot. Ezen feltárt és megállapított kételyek sorába tartozik például, hogy a 2,4 százalékos strukturális egyenlege nem biztosítja a középtávú költségvetési hiánycéllal való összhang követelményét. Ugyanígy nincs összhangban a központi költségvetés fejezeti szintű, 2017-2019. évi bevételi és kiadási középtávú tervszámairól szóló kormányhatározat által meghatározott 1,8 százalékos költségvetési hiánycéllal. A

kiadások oldalán hozzávetőlegesen 1500 milliárd forint elköltését tartja részben vagy egészben meg-alapozatlannak. Csupán összehasonlításképpen itt kívánom megjegyezni, hogy ez az összeg pont a fele annak, amit a Fidesz a magánnyugdíjkasszák einstandolásával szerzett meg és költött el.

Ugyanígy nem lehet kizárni, hogy a makrogazdasági folyamatok 2018-ban az előre jelzettnél kedvezőtlenebbül alakulnak. Az idei évhez képest nominálisan az államadósság cirka 1300 milliárd forinttal növekszik 2018-ban.

Az önkormányzati alrendszer adósságának 2018. évre vonatkozóan megtervezett összege 240 milliárd forint, amely az előző évi, azaz az idei évre várt érték 160 százaléka. Tehát jövőre az önkormányzatok adósságai az idei évhez képest 60 százalékkal nőnek.

Ezek azok az adatok és tények, amelyek alapján a Szocialista Párt nem fogja tudni támogatni ezt a törvényjavaslatot. Köszönöm. *(Mesterházy Attila tapsol.)*

ELNÖK: Köszönjük. Most megadom a szót Répássy Róbert képviselő úrnak.

DR. RÉPÁSSY RÓBERT (Fidesz): Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Államtitkár Úr! Tisztelt Országgyűlés! A következőkben a 2018. évi költségvetés igazságszolgáltatást érintő részeiről szeretnék beszélni, és szeretném önöknek bemutatni az elmúlt évek költségvetési folyamatait.

Az előttünk fekvő költségvetésitörvény-javaslat értékelése előtt szeretném felidézni azokat a jogszabályokat, azokat a törvényi rendelkezéseket, amelyek az igazságszolgáltatás költségvetésére vonatkoznak. Nagyon fontos újítás a 2011. évi bírósági szervezeti törvényben, hogy a bíróságok költségvetését az Országos Bírósági Hivatal elnöke tervezi meg, a kormány számára átadja ezt a költségvetési tervezetet. Ezt az Országos Bírósági Hivatal által benyújtott tervezetet kiegészíti természetesen a Kúria költségvetésével, és a Kúria és az OBH által megtervezett költségvetés bekerül a kormány által benyújtott állami költségvetésbe. Mi ennek a módszernek a jelentősége? Nyilván a függetlenség a jelentősége, az, hogy az Országos Bírósági Hivatal felméri a bíróságok költségvetési igényét, és így terjeszti azt az Országgyűlés elé a kormány. A kormány változtatás nélkül terjeszti be. Ez persze soha nem jelentette azt, hogy automatikusan elfogadta az Országgyűlés a Bírósági Hivatal elnökének javaslatát, de mindig jól mutatja, hogy az Országos Bírósági Hivatal hogyan képzelel el a bíróságok jövőjét.

Ami az elmúlt évek tényeit illeti, szeretném önökkel ismertetni, hogy 2010-ben, abban az évben, amelyben az úgynevezett második Orbán-kormány átvette a kormányzást, a bíróságok összköltségvetési támogatása, a költségvetési fejezet nagyságrendje 70 milliárd forint volt. Ez 2011-ben 74 milliárd forintra nőtt, '12-ben 79 milliárd forintra, 2013-ban 86 milliárdra, 2014-ben 89 milliárdra, 2015-ben 89 milliárd volt, 2016-ban 92 milliárd, 2017-ben pedig 99 milli-

árd. Jövőre meg fogja haladni a 100 milliárd forintot. Tehát 2010-től 2018-ig 70 milliárdról több mint 100 milliárd forintra nőtt a bírósági költségvetés, a bírósági fejezet támogatása. Ebből jelentős tétel a személyi juttatások tétele. Tehát ahogy már minden kormánypárti hozzászóló elmondta, hogy a jövő évi költségvetés a bérből és fizetésből élő emberek költségvetése, ezért én is szeretném leszögezni, hogy a 2010-ben még 57 milliárd forintot tartalmazó személyi juttatásokra fordított összeg 2018-ra eléri a 80 milliárd forintot. Tehát 2010-ben 57 milliárd, 2018-ban 80 milliárd forintot is meghaladó lesz a személyi juttatások összege.

Az ügyészségi költségvetés alakulása a következőképpen nézett ki az elmúlt hét évben. 2010-ben 28 milliárd volt az ügyészség költségvetése, 2011-ben 32 milliárd, 2012-ben 36 milliárd, '13-ban szintén 36 milliárd, majd 2014-ben 38, 2015-ben 39, 2016-ban 39 és 2017-ben 43 milliárd. Jövőre is körülbelül hasonló nagyságrendet tervez az ügyészség. Ez azt jelenti, hogy a 2010-es 28 milliárdhoz képest 43 milliárdra emelkedett az ügyészség támogatása. Tudjuk, hogy az alatt az inflációval is számolnunk kell, de reálértékben is jelentős növekedés ez, hiszen ha, mondjuk, csak a bírósági költségvetést nézem, akkor majdnem 50 százalékkal nőtt ez alatt az időszak alatt a bíróságok támogatása, miközben ennyi infláció hál' istennek nem volt. Tehát ez mindenképpen reálértékben növekedést jelent.

(18.30)

Igaz, ezt nem kell eltitkolni, hogy mindezek mellett a bírósági szervezet, az igazságszolgáltatás feladatai is jelentősen növekedtek, tehát egy folyamatosan növekvő igazságszolgáltatási munka melletti, reálértékben növekedő támogatásról beszélhetünk.

Jelentős tétel, és jelentős vita szokott kialakulni a bírósági illetményalap változásáról. Az illetményalap határozza meg a bírák jövedelmét és természetesen az igazságügyi alkalmazottak jövedelmét is. A bírói illetményalap tehát kulcsfontosságú.

Szeretném önöknek azt az örömhírt elmondani, hogy jövőre is nőni fog a bírósági illetményalap, a bírósági dolgozók illetménye növekedni fog. Ezt is szeretném bemutatni, hogy hogyan változott. 2012-2016 között 391 600 forint volt a bírói illetményalap. Ez 2017-ben 431 740 forintra nőtt, és 2018-ban várhatóan 453 330 forintra fog nőni, ami azt jelenti, hogy 15 hónap leforgása alatt 2016. október 1-jétől 15 százalékkal nő a bírói illetményalap, 15 hónap alatt 15 százalékkal nő a bírói illetményalap. A jövő évben tehát az igazságszolgáltatásban dolgozók is többet fognak keresni. Ahogyan mondtam, ez a bírósági dolgozókra is, tehát nemcsak a bíró jogállású, hanem más bírósági alkalmazottakra is érvényes, és ugyanez irányadó az ügyészségi dolgozókra is, hiszen az ügyészek illetményalapja megegyezik a bírói illetményalappal.

Azt még hozzáteszem, hogy szintén a függetlenség garantálásának egy fontos törvényi szabálya,

garanciája, hogy a bíróságok költségvetése sohasem lehet kevesebb az előző évinél. Tehát minden esetben ugyanannyinak vagy azt meghaladónak kell a bíróságok költségvetésének lennie. Ez igaz a bírói illetményalapra is. Tehát visszalépés nem lehetséges, de ahogyan bemutattam, évről évre egy folyamatos növekedés mutatható ki, és azt gondolom, hogy nem jelentéktelen növekedés, hanem igenis jelentős növekedés mutatható ki.

Azt kell hogy mondjam, hogy eddig azokat a folyamatokat mutattam be, amik eddig jellemezték a bírósági költségvetést. Azt tudniuk kell, hogy az Országos Bírósági Hivatal elnöke a jövő évi költségvetési javaslatában még nagyobb előrelépést tervez. Az Országos Bírósági Hivatal elnöke egy 100 milliárdot jócskán meghaladó költségvetést, közel 120 milliárdos költségvetési igényt terjesztett az Országgyűlés elé. Tehát nekünk kell arról döntenünk, hogy vajon ez a költségvetési igény megalapozott-e. Ennek a többletigénynek körülbelül a fele a személyi juttatás, tehát a Bírósági Hivatal elnöke az általam elmondott 15 hónap alatti 15 százalékos illetményemeléshez képest is majdnem ennek a dupláját javasolja.

Nyilván ez egy régi vita, hogy vajon a bírák illetménye hol és mikor szakadt el a reálértékű növekedéstől, hiszen 2012 előtt nagyon sokáig egy helyben állt az illetményalap, 2012-16 között sem sokat változott, de hát ekkor ugyebár nem is volt olyan nagy illetményemelkedés, és ahogyan mondtam, az elmúlt két évet 15 százalékos emelkedés jellemzi. Tehát a vita nem abban van, hogy kell-e a bírák jövedelmét emelni, mert a kormány három lépésben, összesen 15 százalékkal javasolta emelni a bírák és bírósági dolgozók bérét. A vita legfeljebb abban áll, hogy kell-e ennél nagyobb mértékben, nagyobb ütemben növelni a bírói bért.

Bízom abban, hogy a következő napokban tisztábban látunk abban a tekintetben, hogy lehet-e most ilyen nagy lépést tenni, vagy ezt egy hosszabb távra kell biztosítani a bírósági hatalmi ág számára. Kétségtelenül igaz, hogy nemzetközi összehasonlításban viszonylag alacsony a bírói bér, de itt sosem veszik azt figyelembe, hogy reálértékben, tehát például az adózási szabályok, a kedvező személyi jövedelemadózási szabályok miatt hogyan változott a bírói illetmény, hiszen amikor az egykulcsos személyi jövedelemadóra áttértünk, akkor pontosan az ilyen típusú jövedelem, mint például a bírói bér, a kedvezményezettje volt ennek az egykulcsos személyi jövedelemadónak.

Tisztelt Ház! Tehát az igazságszolgáltatás jövőre is előreléphet egyet. A tisztelt Ház előtt áll még az a döntés, hogy vajon mekkora legyen ez az előrelépés.

Nem beszéltem egyébként a beruházásokról. Nagyon fontos és jelentős bírósági beruházások indultak. Voltak olyan évek egyébként a 2010 előtti kormányzás idején, amikor egyetlen bírósági épületet sem újítottak föl, vagy legfeljebb minimális tatarozásra, ráncfelvarrásra volt pénz. Most azonban komplett, nagy bírósági épületek, százéves bírósági épületek újulnak meg, ami jelentős, és - hogy mondjam - a bíróságokon dolgozó emberek érzését javítja,

és nem utolsósorban a bírói hatalommal vagy az igazságszolgáltatással szembeni közbizalmat is javítja, hogyha nem leromlott bírósági épületekben dolgoznak a bírák.

Tisztelt Ház! Kérem, hogy fogadják el a költségvetésitörvény-javaslatot. Köszönöm szépen, hogy meghallgattak. *(Szórványos taps a kormánypárti sorokból.)*

ELNÖK: Köszönjük. Most megadom a szót Szávay István jegyző úrnak.

SZÁVAY ISTVÁN (Jobbik): Köszönöm szépen, elnök úr. Tisztelt Ház! Tisztelt Képviselőtársaim! Nagyon sajnálom, hogy ilyen kevesen vagyunk, hiszen a vitán az LMP-nek gyakorlatilag alig volt mondanivalója, néhány perc után távoztak, és egész délután nem voltak itt, a KDNP-nek pedig szokás szerint most sem volt sok hozzátennivalója a költségvetéshez, át is adták az időkeretüket. Elnézve a többi pártot is, nagyon úgy néz ki, hogy a Jobbik az egyedüli olyan pártja itt a parlamentnek, amelynek van is annyi mondanivalója a költségvetésről, mint amekkorára időkeret jut a számára.

Én alapvetően nemzetpolitikai témákról kívánok beszélni szokás szerint, de engedjék meg, hogy még néhány gondolat erejéig visszatérjek az előző kétperces felszólalásomhoz, és örülök, hogy Hadházy képviselő úr még itt van, talán majd most érdemben is fog rám reagálni, nem úgy, mint ahogy az előbb tette.

Benyújtottam egy költségvetési módosítót, az elmúlt években minden alkalommal ezt megtettem a Nemzeti Együttműködési Alappal kapcsolatban, aminek most 5,2 milliárd forint van előirányozva. Én ezt szeretném javasolni 8 milliárdra főlemelni, ami még mindig messze nem annyi, mint amennyit a baloldali kormányok erre a célra fordítottak, és ez nem a baloldali kormányok dicsérete, mielőtt a Magyar Idők holnap megírja. Ez az önök szegvénye, fideszes képviselőtársaim, hogy polgári keresztény pártként a társadalmi önszerveződést és a civil szférát ennyire tartják fontosnak.

Szóval, hogyha Hadházy képviselő úr azt szeretné, hogy Magyarországon tényleg virágzó civil életet lehessen teremteni, így fogalmazott, akkor támogassa ezt a módosító javaslatot. Ez még 8 milliárd forintból se fog sikerülni, de lényegesen előrébb leszünk, mint a javaslatban szereplő 5,2-vel. Ennyi pénzből nem lehet virágzó civil életet teremteni, képviselőtársaim.

Erősen kétséges ez a virágzó civil élet akkor, ha tudjuk, hogy ki osztja el ezeket a pénzeket. Nem más, mint az önök házi kamucivilje, Csizmadia László, mert erről ön érzékenyen hallgatott az előbb, hogy ezt a Nemzeti Együttműködési Alapot az a Csizmadia László vezeti, akiről éppen most derült ki, hogy milyen állami pénzekből, milyen kisibolt százmilliókból csinál az ellenzéket lejárato kampányokat. Ő a Nemzeti Együttműködési Alap vezetője, ráadásul úgy - miközben önök elmondják, hogy mennyire fontos a civilek véleménye -, hogy Csizmadia Lászlót ide senki nem választotta meg.

2012-ben, amikor volt a tanácsstagok megválasztása, ahova három civil delegált és hat kormánypárti mehet, szemben a korábbi kilenc civil és egy kormányzati delegált rendszerével szemben, akkor Csizmadia Lászlót a civilek nem választották meg, nem került be az első háromba, sőt az utolsó helyek egyikén végzett, és ezek után a kormány rakta oda a civilek nyakára, hogy ő döntsön ezekről a pénzekről.

Beszélt a civil információs portál nagyszerűségéről a képviselő úr. Feltételezem, hogy ezt a felszólalását úgy tette meg, hogy szerintem életében a civil információs portálon nem járt. Ha járt volna, akkor tudná, hogy mennyire nem nagyszerű ez a portál és hogy mennyire nem átlátható. Egyáltalán nem átlátható, nem kereshető, és messze nem segíti annyira a civilek munkáját, mint ahogy azt önök szeretnék elmondani.

Csak egyetlenegy példát: ha én például szeretnék rákeresni a civil információs portálon arra, hogy Csizmadia László valamelyik kamu szervezetének nem tolt-e ki valamennyi pénzt arra, hogy abból ellenzéket lejárató plakátkampányokat tudjanak csinálni, akkor ezt nem tudom megtenni. Nem kereshetőek a pályázatok, nem kereshető az, hogy egyes szervezetek milyen összegekhez mikor jutottak hozzá. Ugyanígy van ez a Bethlen Gábor Alapnál is, egyébként nem véletlenül. Önöknek egyáltalán nem célja az átláthatóság, és önök egyáltalán nem tekintik partnernek a civileket.

Megtették most is, ha már a költségvetésnél vagyunk, a költségvetést megalapozó törvényekhez nyújtottak be egy NEA-t szabályzó javaslatcsomagot. Jó, hogy itt van Tállai államtitkár úr, ő is beszélt erről, az NGM részéről jött be. Azért csinálták ezt így, mert önök még a saját civileiktől is félnek, ugyanis a költségvetéssel kapcsolatban nem volt szükség társadalmi egyeztetésre.

(18.40)

Önök, kedves kormánypárti képviselők, kedves kormány, úgy változtatják most meg a Nemzeti Együttműködési Alappal kapcsolatos rendelkezéseket, egyébként számos esetben jó irányba, azért ezt szeretném a korrektség kedvéért hozzátenni, de önök ezt úgy teszik meg, hogy erről még az érintettek véleményét, a Nemzeti Együttműködési Alap tanácsát sem kérték ki. Na, ez az, ahogy önök tulajdonképpen a civilekhez meg a civil szférához hozzáállnak.

Térjünk át akkor néhány más témára, és alapvetően hadd beszéljek egy-két nemzetpolitikai ügyről! Trianon 100. évfordulója következik, kedves képviselőtársaim. Ezzel kapcsolatban a Jobbik beadott egy határozati javaslatot 1920 (sic!) Trianon-émlékvé nyilvánításáról. Önök ezt nem támogatták. Ez persze nem jelent meg a határon túli sajtóban olyan módon, mint egyik képviselőtársunknak egy szerencsétlen beszélése egy Facebook-kommentben, abból lehetett ügyet csinálni.

Azzal, hogy önök Trianon emléknappá nyilvánítását nem támogatták, nem volt tele a közszolgálati

tévé, nem nagyon emlékszem rá. Ezt a kérdést jó lenne, ha egy kicsit komolyan kezelnék.

Nemcsak Trianon évfordulója következik, hanem az 1920-at megelőző, területtrábló határozatok évfordulója is. A románok erre gőzerővel készülnek. Egész Nyugat-Európa azzal a propagandával lesz tele, hogy 1918. december 1-jén micsoda nagyszerű és igazságos döntés született, akkor, amikor Románia megkapta, illetve nem megkapta, a gyulafehérvári népgyűléssel kimondta Erdély elszakítását Magyarországtól. Ezt valahogy ellensúlyozni kellene. Erre valahogy fel kellene hívni a világ és a nemzetközi közvélemény figyelmét, és erre nem lesz elég, hogy ha majd mi megnyerjük a választást egy év múlva, akkor nekiállunk ezzel kapcsolatban készülni. Ezt a készülődést most el kellene kezdeni. Erre vonatkozik egy módosító javaslatunk.

Több önálló tételt is megneveztünk a költségvetésben, illetve kértük többnek a módosítását. Az egyik a határon túli kulturális feladatok támogatása, amelyre önök 150 millió forintot irányoznak elő. Ezt mi kevésnek tartjuk, és javasoljuk ennek a megemelését.

Ugyanilyen fontos a határon túli kultúra mellett az egyházak nemzetmegtartó szerepe. Az egyházi intézmények fejlesztésére 300 millió forintot ír elő a költségvetés, ez egész Kárpát-medencei szinten meglehetősen kevés. Ebből nagyjából körülbelül két templomot lehet felújítani, vagy inkább csak egyet. Szintén javasoljuk ennek az összegnek a megemelését, egész konkrétan a duplájára.

Van néhány olyan régi követelésünk, amit én sokszor inkább már csak a saját magam szórakoztatására mondom el, illetve nem a magam szórakoztatására, hanem a magunkéra itt így közösen, illetőleg annak alátámasztására, hogy mi majd ezekkel a kérdésekkel valóban hitelesen fogunk is majd foglalkozni 2018-at követően, mert önök annak ellenére, hogy megígérték, egyszer sem tették meg. Ilyen a határon túli magyar diákok számára juttatandó magyarországi diákigazolvány ügye. Erre Semjén Zsolt 2010-ben a miniszeri meghallgatásán tett ígéretet. Hét éve várunk. Én hét éve türelmesen minden évben beadom a költségvetési módosítót. Önök minden évben leszavazzák, és bizottsági ülésen mindig elmondja valaki, hogy ez egy fontos dolog, és majd foglalkozni fogunk vele.

Hasonló kérdés a külhoni magyar tévéstudiók eszközfejlesztése. 2007 óta nincs erre állami forrás, hogy a határon túli magyar tévéstudiók, mármint a függetlenek, tehát nem azok, amelyek a Fidesz-propagandát nyomják, bármiféle anyagi forráshoz is tudjanak jutni. Ez szintén olyan kérdés, amiről minden évben beszélgetünk. Önök elmondják, hogy majd az MTVA-nál lesz erre pénz, meg ott lesz pénz, meg amott lesz pénz. Nincs erre sehol, a magyar média támogatása külhoni pedig egy olyan fontos dolog, amire úgy gondolom, hogy igenis kellene szánnunk.

És ugyanilyen ügy a határon túli vagy a külhoni magyar hadisírok gondozása, a hadisírokra valamilyen összeg biztosítása, szintén minden évben el-

mondjuk. Azt hiszem, ez még egy olyan kérdés is volt, ami egyszer talán még meg is kapta az önkormányzati képviselőinek a támogatását is a Nemzeti összetartozás bizottságában, mint ahogy egyébként rendre van egy-két javaslatunk minden évben, amit az illetékes szakbizottság támogat, aztán utána a kormánypárti többség ezt leszavazza. Sajnos egyébként sokszor azok a képviselők is, akik ezt bizottsági szinten támogatták. Nem tudom, hogy azért-e, mert ez kötelező nekik, vagy mert nem figyelnek arra, hogy mire nyomják a gombot. Nem tudom, mindenesetre ilyen esetek elő szoktak fordulni.

Lenne néhány tétel, amit szeretnénk javasolni, bevezetni és megfontolni, ilyen a testvérintézményi kapcsolatok támogatása. Ezt lehet akár a BGA-n keresztül is. Néhány évvel ezelőtt én magam javasoltam, hogy a testvértelepülési kapcsolatokra legyen egy külön pályázati keret a BGA-ban. Ezt az államtitkárság megfogadta, ennek nagyon örülünk, de tovább lehetne itt lépni a testvértelepüléseken keresztül, és forrást biztosítani arra, hogy egyházközségek, iskolák, civil szervezetek, egyesületek is ilyen kapcsolatokat tudjanak létesíteni.

A másik pedig, amit sok éve behozok ide önöknek, és szintén nem hajlandóak ezzel az üggyel foglalkozni: egy szórványgondnoki program létrehozására tettünk javaslatot azon elszigetelt, kis létszámú magyar közösségek számára, amelyek már szórványban, a magyar tömbtől távol élnek. Nekik speciális igényeik vannak. Sok esetben már nincsen iskolájuk vagy gyülekezeteik. Az ő felkarolásuk, az ő magyarságban való megtartásuk, azt hiszem, fontos feladata kellene hogy legyen a magyar nemzetpolitikának, de sajnos nem kapnak kellő figyelmet.

És ha már a szórványnál vagyunk, akkor ejtsünk néhány szót a csángókról. A Moldvai Magyar Oktatószert Alapítvány már tavaly is kezdeményezte egy magyar oktatási központ létrehozását. Ezt egyébként önök is támogatták a Nemzeti összetartozás bizottságában, majd itt, a parlamentben leszavazásra került, mondván, hogy ezt a költségvetésben nem így kell szerepeltetni, de a problémát a nemzetpolitikai kormányzat majd valamilyen formában meg fogja oldani.

Mondanom sem kell, hogy semmi nem történt egy év alatt, márpedig a csángóság központjában, vagy legalábbis a legnagyobb városban a környéken, Bákóban egy ilyen intézményre mindenképpen szükség lenne. Mint ahogy szükség lenne a csángó oktatási programnak a támogatására úgy általánosságban is; erre szintén javasunk forrást elkülöníteni.

Három javaslatunk van a Kárpát-medencén kívül élő magyar közösségek irányába, erről is több alkalommal beszélünk. A kormány ezekről az emberekről továbbra sem hajlandó tudomást venni. Ezek az emberek azok, akik jórészt az önkormányzatok megelégedő kormányok katasztrófális gazdaságpolitikája miatt, és nem kalandvágyból hagyták el az országot, egyre szaporodó számban, most már több tíz, sőt százezres közösségeket alkotnak Nyugat-Európában és a tengerentúlon. Az ő megtartásukra, oktatásukra, a körükben való lelkipásztori tevékeny-

ség végzésére a kormánynak az égvilágon semmilyen stratégiája nincsen.

Most már egy éve ígéreti Potápi államtitkár úr, hogy valamilyen módon megpróbálják összeszedni, felmérni azt, hogy egyáltalán milyen magyar iskolák vagy vasárnapi iskolák működnek, és őket valamilyen formában majd támogatja a kormány. Ehhez képest odáig jutottunk, hogy amikor Potápi államtitkár úr egy évvel ezelőtt kint volt Dublinban, és megígért 3 millió forintot az ottani magyaroknak, annak a folyósítását egy év alatt sem sikerült az államtitkárságnak megoldania, amit azért meglehetősen szegyetleneknek tartok önökre nézve.

Tehát három ilyen önálló sor létrehozását javasoljuk. Az egyik a külföldi magyar egyházak támogatása 2,5 milliárd forintos összeggel. Ehhez kapcsolódóan a lelkipásztori szolgálat támogatása, illetve hétvégi magyar iskolahálózat támogatása, ami persze önmagában nemcsak pénzkérdés, azért itt komoly dolgokat végig kell ezzel kapcsolatban gondolni.

Szeretnénk önálló soron szerepeltetni a Magyar Ifjúsági Konferenciát, illetve a Nemzeti Ifjúsági Tanácsot. Ezek önálló soron nem szerepelnek, a gazdálkodásukban nem önállóak. Feleslegesen van megkötve a működésük. Úgy gondolom, hogy két olyan fontos testületről, szervezetről van szó, amelyek számára az önálló gazdálkodás lehetőségét biztosítani kell.

Nagyon röviden még három dologról, három civil szervezetről. A Trianon Múzeum Alapítványra 100 millió forint van előirányozva, ezt mi szeretnénk felemelni 150 millió forintra. Egyrészt azért, mert egy egyedülálló, hiánypótló misszió az, amit ez az intézmény végez, másrészt pedig - visszatérek ahhoz, amit az előbb mondtam - Trianon 100. évfordulója következik. Azt hiszem, jó lenne, ha minél több magyar iskolás gyermeket el tudnánk vinni oda.

Magyar történelmifilm-alapítványra van szükség, úgy gondolom, és nem akarok most már belemenni, mert nincs időm arra, hogy a történelmi filmek gyártása mennyire mélypontra van Magyarországon. Számos olyan évforduló mellett elmentünk, több száz éves, fontos, jeles évfordulók mellett az elmúlt években, amelyekkel kapcsolatban filmalkotások születhettek volna, de nem születtek.

S ilyen a Pongráz Gergely 56-os Közhasznú Alapítvány is, amelynek javasoljuk a támogatását. Kiskunmajsán, Pongráz Gergely egykori otthonában működik az általa létrehozott múzeum.

És engedjék meg, hogy még egyetlen mondatban egy választókerületemet érintő javaslatot is ismertessek. Ez pedig egy régi hiányosság, és a zuglóiakat a mindennapjaikban is érintő probléma. Ez pedig az, hogy a Szegedi út és a Teleki Blanka út kereszteződésében egy felüljáró megépítése gyakorlatilag a rendszerváltás óta hiányzik. Azóta nagyon sokan ígéretet tettek erre. Szeretnénk, ha erre forrás lenne, mert a zuglóiak számára, a zuglói közlekedés, a túlszűfolt-szemponjtájból ezt egy fontos kérdésnek érzik a választókerületben élők.

Köszönöm szépen, elnök úr. *(Taps a Jobbik padsoraiból.)*

ELNÖK: Köszönjük. Most megadom a szót két percben Mesterházy Attila képviselő úrnak.

(18.50)

MESTERHÁZY ATTILA (MSZP): Nagyon szépen köszönöm. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Ház! Nagyon sajnálom, hogy Molnár Ágnes képviselő asszony elment, mert neki szerettem volna válaszolni, de tekintettel a házszabályra, így ezt csak egy kicsit később tudom megtenni.

Elég sokat személyeskedett a képviselő asszony, ezért gondoltam, hogy egypár gondolatot hozzáfűznék a hozzászólásához. Hiszen egy kicsit szerényebb hozzáállásra lenne szükség, amikor ő megszólal, bár lehet, hogy a családi trafikot kell megvédeni vagy a pénztárosi funkcióját ott Sopronban.

Arról beszélt, hogy mi nem értjük a költségvetési számokat. Hát, képviselő asszony talán a jegyzőkönyvben egyszer majd elolvassa, én közgazdász vagyok, ő valószínűleg orvos, ha jól gondolom, aki '96 óta még ebben a szakmában sem praktizál. Tehát az, hogy a költségvetési számokat mikor hogyan kell értelmezni, abban azt gondolom, hogy inkább ő van lemaradásban. S a szerénységet különösen indokolná az is, hogy úgy lett kórházigazgató, hogy semmilyen törvényi feltételnek nem felelt meg, amikor kinevezték Sopronban.

Mindenesetre az ő hozzászólása azt mutatta, hogy Kánaán van Magyarországon az egészségügyi költségvetés tekintetében. Én a figyelmébe ajánlanék egy parlamenti kis hírlevelet, az a címe, hogy „Infojegyzet - fekvőbeteg-ellátás”. Ebből felolvasnék egy-két gondolatot. Magyarországon a várólistanyilvántartás szerint 27 300 beteg vár műtéti ellátásra. A Magyar Államkincstár adatai szerint 2017. március 31-én 23 milliárd forint az egészségügyi intézményeknél felhalmozódott adósság. Az orvos- és ápolóhiány kapcsán az ÁNTSZ azt állapította meg belső vizsgálatban, hogy több mint 70 százalékban nincs elegendő szakorvos, szakdolgozó. Egyes statisztikák szerint 2-3 ezer orvos és 4-5 ezer ápoló hiányzik a betegek mellől. A KSH legfrissebb adatai szerint a közkiadásokat jelentő kormányzati, önkormányzati és Egészségbiztosítási Alapból származó kiadások részaránya az egészségügyi ráfordítások egészéhez mérten '10 és '15 között gyakorlatilag nem változott, 67 százalék körüli volt. S még egy: az egészségügy finanszírozására a költségvetés a GDP 5 százalékát költi, míg az uniós átlag 8 százalék.

Tehát nem kell itt ilyen nagy sikerpropagandát folytatni. 400 milliárdot vettek ki az egészségügyből, ezt kéne bőven visszatenni. Köszönöm, elnök úr. *(Taps az MSZP soraiban.)*

ELNÖK: Köszönjük. Most normál hozzászólásként megadom a szót Dunai Mónika képviselő asszonynak.

DUNAI MÓNIKA (Fidesz): Köszönöm szépen a szót. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Államtitkár Urak!

Tisztelt Képviselőtársaim! Kár, hogy Mesterházy Attila nem említette azokat az adatokat, amelyek korábban, 2002 és 2010 között például a várólistákra vonatkoztak, ugyanis ezek a számok a várólisták tekintetében még egyszer ekkorák voltak. Azt gondolom, hogy kiragadni azt a számot, amelyen javítottunk, mégpedig felére csökkentettük a várólistákat, és elhallgatni azt, hogy az önök idejében mekkora volt a kórházi várólista, nem fair.

Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Államtitkár Urak! Tisztelt Képviselőtársaim! A költségvetéshez visszakanyarodva a költségvetés családpolitikai kiadásaira és annak fejezeteire szeretnék kitérni a hozzászólásomban.

A Fidesz legfontosabb célkitűzése, hogy családbarát országot építsünk. Ahhoz, hogy családbarát országot építsünk, nemcsak családbarát szemléletre van szükség, hanem családbarát törvényekre és családbarát költségvetésre. A 2018. évi költségvetésről szóló törvényjavaslat általános indoklása is tartalmazza, hogy a kormány célja, hogy Magyarország családbarát ország legyen. A 2018. évi költségvetés további támogatást ad a családoknak, és újabb lépéseket tesz majd a teljes foglalkoztatottság irányába is.

A jövő évi költségvetés biztosítja, hogy 2018-ban is lényegesen több pénz maradjon a családoknál. Ennek jegyében a gyermeket vállaló és nevelő családok támogatására jövőre mintegy 1900 milliárd forintot, az idei évihez képest mintegy 8 százalékkal, körülbelül 140 milliárd forinttal többet, 2010-hez képest pedig közel kétszer akkora összeget fordítunk. Ez GDP-arányosan az idei évvel megegyező 4,7 százalékos arányt jelent, ami ugyanakkor közel egyharmadával meghaladja a 2010. évi szintet; ez akkor 3,6 százalék volt. A 2010-es költségvetési kiadásokhoz képest 2018-ban 303,4 milliárd forinttal, 56,8 százalékkal többet költünk a pénzügyi családtámogatásokra és a családi kedvezményekre összesen.

Nézzük meg, hogy a jövő évi költségvetés milyen tételekben milyen összegeket tartalmaz e témakörben! Folytatódik a minimálbér-emelés, az idei 15 százalékos emelés után 2018-ban további 8 százalékkal nő a minimálbér, amely kihatással van a gyed összegére is, amely 2018-ban így tovább emelkedik, bruttó 193 200 forint, illetve nettó 144 900 forint lesz a maximális összeg.

Tisztelt Képviselőtársaim! A második kiemelt tétel a családi adókedvezmények rendszerét érinti. 2018-ban megvalósul a családi adókedvezmény 2019-ig tartó növelésének harmadik üteme. A kétgyermekes családok esetében 2018-tól gyermekeként 17,5 ezer forintra emelkedik a havonta igénybe vehető adókedvezmény összege, azaz a kétgyermekes családok jövedelme éves szinten 60 ezer forinttal emelkedik 2017-hez képest csak ebből az egy tétel növekményétől.

2016-tól kezdődően négy év alatt fokozatosan kétszeresére emeljük a két gyermeket nevelő családok által érvényesíthető családi kedvezmény mértékét. 2016-ban havi 10 ezer forintról 12 500 forintra, 2017-ben 15 ezer forintra emelkedett a havonta igénybe vehető adókedvezmény összege. Ennek a

harmadik üteme az, amely a jövő évi költségvetés tervezetében garanciálisan ott szerepel.

A következő az otthonteremtési program. Az otthonteremtési programmal továbbra is erősíteni kívánjuk a családokat. Erre 2018-ban még több forrás, 226 milliárd forint áll majd rendelkezésre. A családi otthonteremtési kedvezmény keretében a három- és többgyermekes, új lakást építő vagy vásárló családok 3 százalékos fix kamatozású lakáskölcsönt vehetnek igénybe. A lakáshelyzet javítását szolgálja az ingatlanértékesítések áfakulcsának 5 százalékra történt mérséklése, továbbá a saját célra építkezők részére az adó-visszatérítési támogatás. Ez továbbra is változatlan, és a költségvetésben betervezett.

A Fidesz és a KDNP által bevezetett első házások kedvezménye továbbra is biztosított, annak költségvetési fedezete megtalálható a 2018-as költségvetés tervezetében. Ez az összeg 2017-től a családi kedvezménytől függetlenül igénybe vehető, vagyis minden érintett friss házaspárnak két évig jár a kedvezmény, azoknak is, akiknek időközben gyermekük születik. A házasságkötések száma a 2010-es szintnek közel másfélszeresére nőtt, és 2002 óta nem tapasztalt magas értéket jelent. Mindezek örvendetes hírek, örvendetes mutatók. Azt reméljük, hogy ez az érték tovább fog javulni.

2018-ban a bölcsődei ellátás közel 37 milliárd forint költségvetési támogatást fog kapni. Ez egy rekordösszegű támogatás. Míg 2010-ben 11,1 milliárd forint volt ez a támogatás, addig 2017-ben már 16,5 milliárd forint.

Az ingyenes gyermekétkeztetés összege - ez a következő olyan téma, amelyre évről évre egyre nagyobb összeget szánunk a költségvetésben - az idei, egyébként is már rekord magas 74 milliárdról 79,3 milliárd forintra növekszik 2018-ban. Ezen belül az intézményi, vagyis a tanév közbeni gyermekétkeztetésre fordított források 67,2 milliárd forintról 72,6 milliárd forintra, vagyis több mint 8 százalékkal, 2010-hez képest pedig közel két és félszeresére emelkednek, míg a rászoruló gyermekek szünidei étkeztetésére az ideivel megegyező 6,7 milliárd forintos összeget fordítunk, amely a 2010. évnek közel a háromszorosa.

(19.00)

Tisztelt Képviselőtársaim! A költségvetés tételei között a családtámogatásra fordított összegek közül nagyon sok mindent lehetne még említeni. Engedjék meg, hogy én most az ingyenes tankönyvellátás fejezetéről ejtsék néhány szót! Az ingyenes tankönyvek esetében újabb ezreket fognak spórolni a családok. A 2017-18-as tanévtől kezdve az ingyenes tankönyvellátás egyetlen lépcsőben ki lesz terjesztve az általános iskola valamennyi tanulójára, a felső tagozatosokra is, immáron egészen az 5-8. évfolyamon, valamint a középiskola első évfolyamára.

Ezzel az ingyenes tankönyvben részesülők száma további 285 ezer fővel már 1 millió 18 ezerre nő.

Így a tanulóknak a következő évben már 85 százaléka kiterjed a térítésmentesség. Úgy gondolom, hogy például az ingyenes tankönyvekről nemcsak beszélni kell, hanem azt jogszabályokban és a költségvetésben számokkal is meg kell alapozni és biztosítani kell. Az előző kormányokhoz képest mi nemcsak beszéltünk ezekről az emelésekről, hanem ezeket meg is valósítottuk. Azt gondolom, ez egy hatalmas vívmány, hogy alanyi jogon a következő évtől már a tanulók 85 százaléka ingyenesen kaphatja a tankönyvet.

(Az elnöki széket Lezsák Sándor,
az Országgyűlés alelnöke foglalja el.)

Tisztelt Képviselőtársaim! Azt kérem önöktől, hogy a költségvetésnek azokat a fejezeteit, amelyekről az imént beszéltem, amely a családtámogatásokkal, a gyermekekkel, a bölcsődei, óvodai ellátással és az iskolákkal, valamint a családi költségvetésekkel kapcsolatos, mindenképpen támogassák. Azt kérem még önöktől, hogy amennyiben ezeket a számokat önök vitatnák, biztos fogja vitatni az ellenzék néhány képviselője, akkor nem azért, hogy nyolcévezzünk, de kicsit tekintsenek visszafelé is.

Nézzék meg és hasonlítsák mindig össze hozzászólásaikban, hogy mennyit biztosított és milyen körnek a korábbi kormány és az azelőtti, és az azelőtti. Mi ezt megtettük. Mi a hozzászólásunkban, én ma is ezeket a számokat saját magunk előző kormányával is összehasonlítottuk, ahol évről évre növekedést tudtunk kimutatni. Azt kérem a kritikusoktól, hogy mindig tekintsenek vissza még egy-két-három ciklussal korábbra, és abból a perspektívából, arról a kiindulópontonról vitatkozzunk.

Tisztelt Képviselőtársaim! A családpolitikai kedvezményekre, a családi adózásra és mindarra a csomagra tekintettel, ami a költségvetésben a családok, a gyermekek támogatására van előirányozva, kérem, hogy támogassák a benyújtott törvényjavaslatot. Hiszen a családbarát ország együttes kialakításához ezek a lépések elengedhetetlenül szükségesek. Köszönöm szépen a türelmüket. *(Taps a kormánypárti padsorokban.)*

ELNÖK: Köszönöm, Dunai Mónika képviselő asszony. Tisztelettel köszöntöm a képviselőtársakat, államtitkár urakat, és megadom a szót Mesterházy Attila képviselő úrnak, MSZP.

MESTERHÁZY ATTILA (MSZP): Nagyon szépen köszönöm. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Ház! Képviselő asszony néhány első mondatával nem vitatkoznék. Nem hallotta, hogy Molnár Ágnes képviselő asszony miről beszélt, ezért a vita egyenlőtlen volna, hiszen ön nem volt itt, én pedig igen. Ezen túl is lépnék.

Egy-két olyan pontot megismételnék azért, mert a vita elején ugyan sokszor elhangzottak ezek kritikaként, de úgy látom, hogy nem termékeny talajra hullottak. Hiszen több olyan fideszes hozzászólás is volt a mai napon, egy ilyen termelési értekezlet kere-

tében, amik pont ellentétesek voltak a tényekkel és azokkal a problémákkal, amit ez a mostani költségvetés sem fog megoldani, miközben ezekre a kérdésekre azért sokkal nagyobb figyelmet kellene szánni. És talán ezek azok a kérdések, amelyekben egy nemzeti konszenzusnak is lenne helye, hiszen a költségvetés az egyik legfontosabb olyan törvény, amelynek segítségével bizonyos társadalmi, gazdasági és egyéb más problémákat a leghatékonyabban lehetne orvosolni; még akkor is, ha tudjuk, hogy nem volt még olyan költségvetése az országnak, amit az ellenzék elfogadott volna. De ezen a politikai kritikán és vitán túl is talán van értelme meghallgatni egymás véleményét.

Azért engedje meg, államtitkár úr, tudom, hogy ön is sokat kritizálta az általam elmondottakat, de mégis csak megismételném őket, hátha jobban megértjük egymást. Korábban egy fideszes képviselőtársam arról beszélt, hogy Magyarország versenyképessége jelentősen javult az elmúlt évben. Hát, a Világ-gazdasági Fórum legutóbbi jelentése alapján hat helyet rontott Magyarország, és a 69. helyen áll. Megítélésünk szerint Magyarország versenyképessége nem javult, hanem romlott az elmúlt években.

Azért is merem ezt ilyen határozottan kijelenteni, mert a minisztériumot vezető miniszter, Varga Mihály az éves meghallgatásán egyébként számos önkritikai gondolatot fogalmazott meg, hogy min kell még javítani, mit kell még tenni a sok fantasztikus sikeren túl, amit elért a kormányzat. Na de az egyik ilyen terület, amit ő kritikaként fogalmazott meg, a versenyképesség területe volt, hogy bizony itt Magyarország nem jól teljesít, hogy a fideszes szlogen idézzen, és hogy van még mit tenni ezen a területen. Arról is beszélt akkor miniszter úr, hogy mindenféle, nem tudom, tán fehér könyvet vagy valamilyen intézkedési sort fognak készíteni a Versenyképességi Tanáccsal.

Ha jól értettem a mai sajtóhíreket, miniszter úr arról beszélt ennek a tanácskozásnak a végén, hogy sikerült is valamilyen intézkedési tervet elkészíteni. Én csak a sajtóban tudtam utánanézni egyelőre, hogy milyen intézkedéseket javasol a tanács és a minisztérium. Úgy gondolom, van még ott mit tenni, még akkor is, ha sok minden egészen biztosan szolgálja a magyar versenyképesség fejlesztését. Hiszen alapvetően három olyan nagy pontot hadd emeljek ki, ami a magyar versenyképességet jelentősen befolyásolja egészen biztosan.

Ez a jogbiztonság hiánya, tehát Magyarországon a külföldi vagy éppen hazai vállalkozói szektor megítélése alapján nincs jelentős vagy szilárd jogbiztonság. Hiszen számos esetben azzal szembesülnek gazdasági szereplők, akár egy-egy szektor, hogy ha megtetszik egy fideszes oligarchának egy adott szektor vagy egy adott üzleti lehetőség, akkor képes a fideszes többség akár törvényt is módosítani, hogy ezt a szektort adott esetben be tudják kebelezni. Tehát magyarul, nem hogy jogbiztonság lenne, hanem joggal való visszaélés van. Egyszerűen fegyverként használják a parlamenti többségüket bizonyos gazdasági szereplők megerősítése érdekében, hogy mi-

nél nagyobb profitra telessenek szert azok a fideszes háttéremberek, akik Orbán Viktor és a kormány hatalmát próbálják ezáltal megszilárdítani vagy erősíteni.

A másik, hogy magas a korrupció hányada. Ebben is Magyarország évről évre ront a különböző listákon. Nem kell ehhez azért nemzetközi listákat nézni, elég, ha az ember olvassa a híreket, vagy éppen nézi, hogy mi történik az országban. Az látható, hogy számos esetben közbeszerzéseket kikerülnek, világosan előre meg lehet mondani, hogy egy-egy közbeszerzésen ki indul el, és akkor ki fog ott nyerni. Értem, hogy mindig mindenki azt mondja, hogy persze, tegyünk feljelentést, meg nem panaszoztam be senki sem a Közbeszerzési Döntőbizottságon ezt, azt vagy amazt a pályázatot. Ez is annak a politikának tulajdonítható, amit önök folytatnak, ami a megfélemlítés politikája. Ez arról szól, hogy effektíve nem mernek a gazdaság szereplői szembemenni a fideszes többséggel, mert úgy gondolják, hogy ők maguk fognak ráfaragni.

Magyarul, a jogbiztonság hiánya, a magas korrupciós ráta egészen biztosan rontja Magyarország versenyképességét, és jelentős a politikai kockázat pont ezekből kifolyólag. Tehát nem egy európai állam szintjén van a magyarországi politikai kockázat, hiszen ezeket a kiszámíthatatlan politikai döntéseket nagyon nehéz közép- vagy hosszú távú gazdasági tervezéssel lekövetni.

(19.10)

És itt nemcsak az adótörvényekre gondolok, hanem sok minden más olyan jogszabályra, amelyet képes a kormány egyik pillanatról a másikra megváltoztatni, és ezáltal akár szektorok vagy bizonyos cégek profitabilitását vagy egyáltalán működőképességét is veszélyeztetni tudják. Tehát ezért én azt mondom, hogy a versenyképességről érdemes lenne józan szakmai vitát folytatni, amiben egészen biztosan volna értelme egyfajta nemzeti minimumot vagy valamilyenfajta konszenzust keresni, és esetleg minimum kompromisszumot találni.

A másik az, hogy itt önök folyamatosan, a mai vita során más se történt, mint hogy állandóan a 2006 és 2010 közötti időszakokkal hasonlítgatják össze a mostani, a 2014 utáni időszakot. Csak azért csodálkozom ezen, mert az egyik oldalról azt halljuk az összes fideszes politikustól, hogy micsoda nagy bajban volt az ország 2010 előtt, milyen rossz volt a költségvetés helyzete, mennyi probléma volt, s a többi, s a többi - akkor egy ilyen nehéz helyzetben lévő költségvetést hogyan lehet összehasonlítani egy mostani konjunktúrában, sokkal kedvezőbb nemzetközi pénzügyi feltételek mellett működő költségvetéssel?

A másik oldalról pedig, ha csak szakmailag nézem, egy gazdasági világválsággal küzdő ország költségvetését nem lehet összehasonlítani egy konjunktúrában lévő ország költségvetésével. Félreértés ne essék, nem önöket vádoló, ez nem minősítés, egy-

szerűen ténymegállapítás. Ha 2008-9-10-ben gazdasági válság volt Magyarországon, akkor természetesen a kormánynak más típusú intézkedéseket kellett hoznia, máshogy kellett a költségvetést összeállítania, mint adott esetben a 2018-as költségvetés esetében.

Ezzel még azt is lehet mondani, van egy csomó olyan dolog, amit adott esetben a kormány jól csinált az elmúlt időszakban, csak arra szeretnék inkább utalni, hogy az összehasonlítás alapja egyszerűen nem állja meg a helyét, hiszen teljesen más nemzetközi gazdasági körülmények között kellett a magyar gazdaságnak helytállnia vagy a válságot menedzselnie. Az államtitkár úr is azt mondta valamikor, ha jól emlékszem, az egyik válaszában, hogy Magyarország nem tudott hitelt felvenni a pénzügyi piacokról, és akkor próbáltam bekiabálni udvariatlanul, hogy Németország se kapott ezekben az időszakokban sok esetben, tehát nemcsak Magyarország nem kapott, volt még számos olyan ország, amelyik nem kapott hitelt. Magyarul, nem egy unikális állapotról van szó, hanem arról, hogy adott esetben egy nemzetközi gazdasági válság közepette sokkal küzdelmesebb ezeket a feladatokat megoldani.

A másik. Folyamatosan egy önálló, unikális magyar útról, magyar sikertörténetről beszélnek, ami egyedülálló az Európai Unióban. Mindig elgondolkodik az ember, hogy mitől egyedülálló. Ha egy másik összehasonlítási alapot veszünk, és egy kicsit kitekintünk itt a Parlament falai közül, akkor azt látjuk, hogy '17-ben, '18-ban, ha a régió többi országához hasonlítjuk a magyarországi gazdasági adatokat, akkor már talán nem ennyire fényes vagy csillogó ez a magyar siker, hiszen azt látjuk, hogy ebben az évben is, a tavalyi évben is és még a jövő évben is van számos olyan ország, amelyik jobban teljesít, mint Magyarország.

Ettől még persze örülünk annak, ha minél nagyobb a GDP-növekedés Magyarországon, csak azt állítani, hogy ez unikális, egyedülálló és tulajdonképpen a világ bennünket kell hogy másoljon és a Matolcsy-féle unortodox gazdaságpolitikát, túlzónak érzem, hiszen Magyarország GDP-je lassabban növekedett az elmúlt időszakban, mint a környező országok GDP-je, így Magyarország azért folyamatosan lemarad a régiós országokhoz képest. 2015-16-ban Bulgária, Csehország, Lengyelország, Románia és Szlovákia gazdasága is gyorsabb ütemben fejlődött, mint a magyar gazdaság.

A harmadik. Az államadósság százalékos üteme egyre lassabban csökken, és ezért mondjuk, hogy azért a jövő évi költségvetés mégiscsak egy választási költségvetés, hiszen nem láttuk azt, hogy a '17-es költségvetés például ilyen módon készült volna, nem láttuk azt, hogy a kormány eddig a deficitcélt is, az államadósságcélt is ennyire másképpen fogalmazza meg érdekes módon a választás évében, egy kicsit lazábban tervez, még akkor is, ha azt el kell ismerni, hogy ezek a tendenciák nem fogják kiütni a biztosítékot sehol sem, hiszen max nem felel meg néhány magyarországi jogszabálynak, vagy éppen az Alaptörvénynek vagy a stabilitási törvénynek, de tény és

való, hogy valamilyen szempontból még mindig azokon a paramétereken belül van, mint amit az Európai Unió is éppen kívánatosnak tart. De ettől függetlenül ez még egy választási költségvetés lesz, hiszen, ahogy az imént is mondtam, az államadósság százalékos üteme egyre lassabban csökken, miközben annak az összege a 2010-es 20 ezer milliárd forintról 2018-ra majdnem 50 százalékkal növekedett, és a korábbi hiányt is csak a magánnyugdíjpénztári vagyongazdálkodási elvételével tudták 3 százalék alá vinni.

Aztán a negyedik ilyen fontos pont, hogy a szegénység Magyarországon nőtt. Értem meg hallom, hogy itt minden költségvetési sorban azt mondják, hogy több pénz van, több pénz van, de ha megnézzük a jóléti kiadásokat, akkor a jóléti kiadások összességében csökkennek a GDP-hez mérten, tehát magyarul - és ezt nem mi állítjuk, minden egyes hírben megjelent ez a tényadat - ez azt jelenti, hogy nem-hogy nőnének a jóléti kiadások, amelyeket rendszeresen a teljes magyarországi társadalomra szeretnénk és kell is értelmezni, hanem bizony csökkennek a jóléti kiadások a GDP-hez mérten a magyar költségvetésben 2018-ban. Tehát ez azt jelenti, hogy a növekedést a mi megítélésünk szerint nem megfelelően osztja szét a következő évi költségvetés.

Mi azt gondoljuk, hogy a növekedés hasznát a társadalom egészére kell értelmezni, nemcsak a kiváltságos kevesekre. Értem én, hogy önök mindig kiválasztanak egy speciális családtípust, egy speciális témakört, ahol a statisztika kiállja a próbát, és a tény igaz, de nemcsak két szülővel, két fizetéssel, két gyermekkel rendelkező családok vannak Magyarországon, hanem ennél azért színesebb Magyarországon a család fogalma. Éppen ezért azt kell mondanom, hogy más alapokon is lehet megközelíteni ezt.

Arról nem is beszélve, hogy a legszegényebb és a leggazdagabb felső és alsó tized közötti különbség ma nyolcszoros Magyarországon. Ez utójára az én ismereteim szerint a rendszerváltás utáni egy-két évben fordult elő, és ez a romló tendencia pedig egyre gyorsabb ütemet is mutat. Tehát magyarul nem sikerül azt a társadalmi jövedelmi ollót szűkíteni, ami kívánatos lenne ahhoz, hogy Magyarországon valóban jobban élhessenek az emberek, ráadásul egy frissebb kutatás alapján pedig már a magyarok 36 százaléka él a létminimum alatt, ami szintén egy rendkívül magas szám.

Éppen ezért mondjuk mi azt, hogy az önök társadalompolitikai intézkedései sokkal inkább a kiváltságos kevesek vagy a gazdagabbak érdekeit szolgálják, ami mögött biztos van egy választási matematika és megfontolás. Önök azt gondolják, hogy ezek a társadalmi csoportok azok, amelyek mobilabbak, akik inkább adott esetben a Fidesz szavazói táborát gazdagítják, mi pedig azt mondjuk, hogy nemcsak pártpolitikai szempontok vannak egy társadalompolitikában, sőt csak nemzeti szempontok, össztársadalmi érdekek lehetnek.

Tehát ez azt jelenti, hogy igenis az egész társadalomra vonatkozóan kellene ezeket az intézkedéseket meghozni, és nem ezt a perverz társadalompolitikát

folytatni, ami arról szól, hogy ha a kiváltságos kevesek vagy a jómódúak még jobb módúak lesznek, akkor majd ez a jólét lecsorog a társadalom egzisztenciális értelemben vett alacsonyabb rétegei irányába.

Ilyen társadalompolitika sehol nem működik a világon, ez egészen biztosan az egyenlőtlenségek növelését szolgálja, azt a célt szolgálja, hogy jobban ketté vagy akár több irányba szakadjon a magyar társadalom. Látszik, hogy nemcsak elvándorlás van Magyarországról, tehát nemcsak külföldre távozás van a jobb élet reményében, sok esetben egzisztenciális okokból, hanem látható az országon belüli migráció is, amit azt mutatja, hogy Kelet-Magyarországról Nyugat-Magyarországra mennek az emberek, vándorolnak az emberek a jobb életlehetőség szempontjából. Azt hiszem, Sopron lakosság száma az elmúlt években, ha jól emlékszem, 15 ezer fővel nőtt, pont azért, mert Kelet-Magyarországról mennek oda az emberek.

Magyarul a társadalmi mobilitás lehetősége korlátozott, és ez azt mutatja, hogy a társadalom mind társadalmi szempontból, mind pedig földrajzi szempontból szétszakított országot jelent, és ezeknek a különbségeknek, ezeknek az egyenlőtlenségeknek a csökkentésére ez a mostani költségvetés egészen biztosan nem ad megoldást.

A másik az, hogy ma nagyon sok szó volt a keresetekről, a fizetésekről, az átlagkeresetekről. Csak azért, hogy más mérés is legyen vagy más viszonyítási alap, mint amit önök használnak: az átlagkereseteket tekintve Magyarország a V4-országok közül az utolsó helyen áll. Azért gondoltam, hogy a V4-országokhoz hasonlítjuk, hiszen a külpolitikában mást se hallok - a Külügyi bizottságnak is a tagja vagyok -, mint hogy mi magunkat milyen módon, mennyire, hogyan hasonlítjuk és illesztjük a V4-ekhez. Gondoltam, akkor nézzük meg ezt az összehasonlítást.

(19.20)

Tehát, magyarul az átlagkeresetek tekintetében Magyarország a V4-országok közül az utolsó helyen áll. Csak kis színesként jegyzem meg, hogy a magyar diplomaták fizetése is a legalacsonyabb egyébként a V4-országok közül.

A minimálbér vásárlóereje csak tavaly érte el a 2010-es szintet. Így lehet azért azt mondani, hogy egy elvesztegetett hat évről beszélünk. És egészen vicces volt ma több felszólalásban azt hallgatni, hogy az elmúlt nyolc év, mert az elmúlt nyolc év lassan önökre igaz. Ezért minden olyan kritika, amit az ellenzék megfogalmazott, az ma már arról szól, hogy az önök elmúlt nyolc évében milyen lehetőségeket, esélyeket mulasztottak el, vagy milyen rossz kormányzati döntések születtek, aminek máig ható vagy még a jövőbe mutató negatív hatásai is lesznek Magyarországra, a magyar nemzetre nézve.

Mi folyamatosan mondtuk évek óta, hogy béremelésre van szükség. Önök folyamatosan ezt lesöpörték az asztalról. Ha jól emlékszem, három évvel ezelőtt kezdtünk egy kampányba, ami a béremelésé-

kért kampányolt Magyarországon. Ez nem nagyon érintette meg az önök ingerküszöbét. Mint ahogy az sem, hogy most már, nem is tudom, legalább négy éve azt javasolja az MSZP a kormánynak, számos javaslatot tettünk erre a parlamentben is, hogy például az áfacsökkentés szempontjából az alapvető élelmiszerek áfáját csökkenteni kellene. Sőt, bővíteni kellene az alapvető élelmiszerek körét is, hiszen a 27 százalékos áfa az Európai Unió legmagasabb áfakulcsa.

Az áfát szokták a szegények adójának is hívni, tehát magyarul, egy ilyen magas áfakulcs rendkívül erősen és kellemetlenül érinti a kisebb keresetű magyar családokat. Ebből kifolyólag egészen biztosan szükség lenne ezen alapvető élelmiszerek áfájának a csökkentésére. Talán nem annyira ötletszerűen, ahogy ezt a kormány csinálja, hanem sokkal inkább a szakmai szervezetekkel közösen átgondolva, egy viszonylag szélesebb körre meghatározva ezt végigcsinálni. A Jobbiknak is vannak hasonló kezdeményezései, ott inkább, ha jól értettem, a családhoz, neveléshez, gyermekneveléshez kötődő. Szerintem ez egy érdekes és jó javaslat, amit érdemes lenne szintén megfontolnia a kormánynak, még akkor is, ha ez rövid távon költségvetésibevétel-kieséssel jár, de közép- és hosszú távon egészen biztosan ez kompenzálódik. Valószínűleg a kormány is tudja ezt, hiszen ezért kezdett ő maga is ugyanilyen lopakodó meg lépésről lépésre való áfacsökkentésbe.

A munkabérből, főleg minimálbérből, illetve garantált bérminimumból élők adóterhei sem fognak csökkenni. Tehát még továbbra is, ha az EU-s vagy pedig az OECD-térségbeli összehasonlítását nézem, akkor továbbra is a legmagasabbak közé fog tartozni. Márpedig ez hozzátartozik a magyar gazdaság versenyképességéhez is.

Még egy pontot hadd mondjak: a forint 17 százalékkal gyengébb, mint 2010-ben volt. Értem meg láttam, hallottam, hogy Matolcsy úr azt vizionálta, hogy egy 350 forintos euró mennyire jó euróárfolyam lenne. Lehet, hogy neki jó volna, de aztán senki másnak itt Magyarországon, aki itt él. Ráadásul talán ebben a különböző gazdasági elemzők és a gazdaság főszereplői sikert értek el, és meg tudták neki magyarázni, hogy még a gazdaságnak sem lenne jó egy ennyire gyenge forintárfolyam.

A magyar gazdaságot, látjuk, az uniós források tartják alapvetően életben. Az tapasztalható, hogy uniós források nélkül szinte nem tudott volna a magyar gazdaság növekedni az elmúlt években. Az is látszik, hogy az uniós forrásoknak ma már egy kiszorító hatása is van, hiszen a cégek nem investálnak, nem vesznek föl hitelt, hiszen úgy számolnak, hogy a vissza nem térítendő uniós forrásokkal oldják meg a különböző gondjaikat, már akinek erre van lehetősége a politikai kapcsolatai okán.

Ez egészen biztosan nem készíti föl a magyar cégeket arra a versenyhelyzetre, amikor az uniós források talán már nem rendelkeznek majd ekkora nagyságrenddel. 2022 után egészen biztosan át fog rendeződni ez a támogatási struktúra, és azzal kell számoljunk, hogy Magyarország számára kevesebb

gazdaságélénkítésre fordítható forrás áll majd rendelkezésre.

Magyarul, a versenyképességhez is egy kicsit visszatérve, és az uniós források rendkívül erős túlsúlyára, azt kell mondjam, hogy a kormány nem tesz semmit annak érdekében, hogy a magyar cégeket felkészítsék az uniós források utáni időszakra is. Az mindenféleképpen egy jó hír, hogy az európai uniós források 60 százalékát szeretnék gazdaságélénkítésre vagy a gazdaságra fordítani, csak nagyon nem mindegy, hogy ezt hogyan teszik meg, és hogy a szlogeneken túl mennyire tudnak majd konkrét lépéseket is tenni.

Egy beruházást hadd hozzak ide, államtitkár úr, csak azért, mert ezt az elmúlt napokban olvastam, és a parlamentben is volt róla szó. Ez a Belgrád–Budapest-vasútvonal. Kínában járt a miniszterelnök úr, és elmondta, hogy ez számunkra egy nélkülözhetetlen beruházás, illetőleg, ha jól emlékezem, talán Kósa frakcióvezető úr is arról beszélt, hogy ez egy megtérülő beruházás lesz. Rajta kívül valószínűleg senki nem mondja azt, hogy ez egy megtérülő beruházás. Ez egy olyan beruházás, amelyik soha nem fog megtérülni.

Ráadásul csak és kizárólag kínai érdekeket, gazdasági és politikai, stratégiai érdekeket szolgál. Ez még nem lenne feltétlenül baj, de az már inkább, hogy a magyar adófizetőknek kell majd megfizetni ennek a költségét, miközben a kínai fél nem garantálja azt, hogy ez áruval lesz megtöltve. A személyforgalom szempontjából - ugyan még nincs meg teljesen a nyomvonal, de láthatóan - nem egy átütő személyforgalmat fog bonyolítani. Az is furcsa, és erre a minisztérium államtitkára sem tudott válaszolni a vita során, hogy kik fogják építeni ezt a vasútvonalat. Hiszen a hírekből lehet, hogy félreérthetően, de mégiscsak arra lehet következtetni, hogy a kínai kormány pénzéből, hiteléből kínai vállalkozók fogják ezt építeni Magyarországon.

Ilyenkor gondolkodik az ember azon, hogy a nemzeti gazdaságpolitika, amit önök ennyiszor hivatkoznak, az akkor hova tűnik, hiszen az lenne a cél, hogy a magyar kis- és középvállalkozók be tudjanak kapcsolódni beszállítóként ezekbe a projektekbe, és ne úgy legyen magyar beszállító csak, mint ahogy számos, ha jól emlékszem, autóiipari cégnél is van, hogy attól magyar a beszállító, hogy a kinti németországi cég, aki ott beszállít, az itt is beszáll egy magyar cégbe. Magyarul, inkább ez csak egy statisztikai megfelelés a különböző, nem tudom, 30 százalékos magyar beszállítói rátának, nem valós, tényleges beszállítás. Ezen is érdemes lenne egészen biztosan gondolkodni és haladni előre, hogy ezek valós, hosszú távon valóban magyar tulajdonban lévő cégek legyenek.

Magyarul, az európai uniós források egészen biztosan ma egy hatalmas lehetőséget jelentenek, de pont a kiszorító hatás miatt később komoly versenyhátrányt is okozhatnak. Amikor ezt miniszter úrtól megkérdeztem a Költségvetési bizottság ülésén, akkor azt mondta, hogy szerinte már ma a magyar cégek föl vannak erre készülve, és kellően verseny-

képesek ahhoz, hogy ezt a hiátust majd kompenzálni tudják. Azt gondolom, hogy ebben miniszter úr túl optimista, hogy udvariasan fogalmazzak. Szerintem ez ma még nem igaz sajnós a magyar gazdasági szereplőkre, vagy úgy mondanám, hogy egészen biztosan nem mindenkire, sokkal inkább csak kevés cégre igaz ez.

Aztán amit még szeretnék a vitában exponálni, hogy a GDP arányában mért közterhek 37,5 százalékról 39 százalék fölé nőttek 2010 óta. Az adórendszer pedig a mi megítélésünk szerint a gazdagok érdekeit szem előtt tartva változott, és az egykulcsos adórendszer egészen biztosan csak a magasabb fizetésűek, az átlagfizetés feletti foglalkoztatottak számára jelent valós előrelépést. Az átlagkereset alatt foglalkoztatott embereknek, és ebből viszonylag sok van a vidék Magyarországon, bizony sokkal inkább problémákat és nehézségeket okoz. Éppen ezért mondtuk azt, hogy ezen is érdemes változtatni, és egy sokkal igazságosabb adórendszert kellene Magyarországon megalkotni, mert ez szolgálná egészen biztosan a nemzeti érdeket.

En egyelőre ennyit szerettem volna elmondani, és aztán majd biztos a részletes vita során is még sokszor lehet érveket felsorakoztatni, de összességében, ahogy a mai ellenzéki képviselői hozzászólásokból a frakciónkból tapasztalhatták, számos kritikai észrevételünk van. Egészen biztosan vannak olyan kritikai észrevételek, amelyek szintén bírják a vitát, de ettől függetlenül talán érdemesek a megfontolásra, hiszen az ellenzéki képviselők részéről, azt gondolom, hogy eléggé konstruktívan hangzottak el különböző javaslatok a mostani költségvetéshez.

(19.30)

Mi magunk is fogunk beadni költségvetési módosító javaslatokat. Három fő területre fogunk koncentrálni: az egyik a szociális terület, hiszen az elmúlt években jelentős forráskivonás történt ezen a területen. A második az oktatás, ahol szintén komoly forráshiánnyal szembesülnek az azon a területen dolgozók és ezáltal a magyar családok. A harmadik pedig az egészségügy területe, ahol - hadd ismétljem azzal, amivel kezdtem - nem osztjuk azt az optimizmust, amit dr. Molnár Ágnes képviselő előadott itt a parlamentben, aminek alapján már szinte Kánaánban a magyar egészségügyben dolgozni, és tulajdonképpen majdnem öröm a kórházba menni, hiszen ott olyan szolgáltatás és olyan fantasztikus lehetőségek vannak a költségvetési emelések kapcsán, hogy szinte semmilyen problémával nem lehet találkozni.

Tehát magyarul: sem várólisták nincsenek tulajdonképpen, sem gyógyszer nem kell bevinni, nincs gond az étkeztetéssel, sem a vécépapírral és sok minden más eszközzel, és ha ilyen sok forrás van, akkor egészen biztosan az ott dolgozóknak, az ezekben a szektorokban dolgozóknak a túlterheltsége is csak valamilyen városi legenda lehet. És akkor inentől kezdve persze nehéz értelmezni azt, hogy miért mennek külföldre az ezekben a szektorokban

dolgozók, különösen a szociális szektorból vagy éppen az egészségügyi szektorból.

Tehát magyarul: kísérletet teszünk arra, hogy ez a költségvetés egy igazságosabb költségvetés legyen, mert azt gondoljuk, hogy a növekedés hasznát igazságosan kell elosztani a magyar társadalomban, nemcsak és kizárólag pártpolitikai érdekek alapján. Éppen ezért címkéztük mi politikai szlogenként úgy ezt a költségvetést, hogy ez az igazságtalanság és a korrupció költségvetése, hiszen az látszik, hogy a magyar költségvetésnek a Mészáros Lőrincnek egészen biztosan folyamatosan haszonélvezői lesznek. Valóban, lassan én is úgy gondolom, hogy azon az egyetemen, ahová államtitkár úr és én is jártam, egészen biztosan tanítania kellene Mészáros Lőrincnek, hiszen ezt a menedzsmenttudást, ezt a képességet egészen biztosan át kellene adni a jövő közgazdászainak, hiszen ha valakinek a vagyona százmilliárd forinttal tud növekedni egy pusztán év alatt, és a saját bevallása szerint a polgármester úr - ahogy jól láttam egy tévéinterjúban - úgy fogalmazott, hogy azért jelentősebb az ő vagyonának a gyarapodása, mint Zuckerbergé, a Facebook alapítójáé, mert lehet, hogy ő okosabb nála.

Ez az érv nekem pont nem jutott volna eszembe róla, de ettől függetlenül egészen biztosan a korrupcióval is kell valamit kezdeni a következő években is.

De ezeknek a problémáknak egyébként a legegyszerűbb és legjobb megoldása az lesz, hogyha a kormányt leváltja a magyar nép 2018-ban, és éppen ezért ez a költségvetés nemcsak az igazságtalanság és nemcsak a korrupció költségvetése, hanem az utolsó költségvetés is, amit a Fidesz-kormány bead.

Köszönöm szépen, elnök úr, a figyelmet. *(Taps az MSZP soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, Mesterházy képviselő úr. Soron kívül megadom a szót Banai Péter államtitkár úrnak.

BANAI PÉTER BENŐ nemzetgazdasági minisztériumi államtitkár: Köszönöm szépen a szót, elnök úr. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Országgyűlés! Engedjék meg, hogy azzal a véleményemmel kezdem, hogy bízunk a szavazókra, hogy bizalmat adnak-e a Fidesz-KDNP-kormánynak. Bízunk a szavazókra, hogy két nyolcéves periódust össze tudjanak hasonlítani egymással. Össze tudják hasonlítani nemcsak az átfogó reálgazdasági számokat, hanem azt is, hogy ezen reálgazdasági számok alakulása mellett a saját életükben mit tudtak elérni 2002-2010 között és 2010-2018 között.

Engedje meg, képviselő úr, hogy idézzem önt. Azt mondta, hogy a szavak nem hullottak termékeny talajra. Nekem is van ilyen érzésem, hiszen képviselő úr sok olyan témát említett, amelyről az elmúlt két napban sokszor és sok szót ejtettünk.

Képviselő úr egyik felvetésének a köre a makrogazdasági számokra vonatkozott, arra, hogy mi hajtja a gazdaság bővülését, arra, hogy a mostani bővülés milyen nemzetközi konjunktúra mellett valósul meg,

és összehasonlítható-e a mostani 4 százalékos körüli növekedés azzal, ami 2008-2009-ben volt.

Egyrészt azt kell mondanom, hogy 2002-től 2007-ig igen erőteljes konjunktúra jellemezte az Európai Uniót, nagyobb, mint ami most jellemzi az Európai Unió gazdaságát. Tehát ha azt mondjuk, hogy gazdasági válság volt 2008-2009-ben, ez igaz, de azt is tegyük hozzá, hogy 2002-2007 között viszont a mostaninál nagyobb konjunktúra volt. Ezt megint az Eurostat, illetőleg más nemzetközi szervek adatai bizonyítják.

Azt is tegyük hozzá a képhez, hogy 2010 után, 2012-ben az Európai Unió egészének gazdasága zsugorodott, és bizony ez hatással volt a magyar gazdaságra is. Kismértékben, de a magyar gazdaság teljesítménye is csökkent 2012-ben, épp azért, mert egy olyan időszak volt, amikor a válságból az Európai Unió nem lábalt ki, és azt is látjuk, hogy ebből a válságból Európa számos országa mind a mai napig nem lábalt ki.

Mindezt említve, azt gondolom, hogy a számok önmagukért beszélnek, ami a gazdaság versenyképességét illeti. Az, hogy a gazdaság milyen ütemben bővül, hogy az Európai Bizottság szerint az idei évben a legnagyobb mértékű bővülést elkönnyvelő országok közé tartozunk, az, hogy a munkanélküliségi rátánk a 28 tagállam közül a harmadik legalacsonyabb, hogy a folyó fizetési mérlegünk igen jelentős aktívumot mutat, ez azt mutatja, hogy a gazdaságunk most versenyképesebb, mint korábban volt.

Ez nem azt jelenti, hogy a versenyképesség területén ne lenne feladatunk. Ez nem azt jelenti, hogy nem kellene foglalkozni azzal, hogy a World Economic Forumban lévő versenyképességi rangsor tételei közül hol tudunk előrelépni, és mi az, ahol nem értünk egyet az adott szervezet javaslatával vagy ajánlásával. Van számos terület, ahol látjuk a teendőinket, pont ezért a Versenyképességi Tanács javaslata alapján a kormány több törvénymódosítást terjesztett be a tisztelt Országgyűlés elé, amelyek az Országgyűlés asztalán vannak. Gondolok itt az építési szabályzat újradefiniálására, a közművekhez való hozzáférés szabályozásának megújítására vagy a cégbejegyzéssel, új cégek alapításával kapcsolatos feladatokra. Ezek mind olyan tételek, ahol ha az Országgyűlés elfogadja a kormány javaslatát, akkor a Mesterházy Attila képviselő úr által említett versenyképességi rangsorban jó eséllyel előre fogunk tudni lépni.

Az, hogy az uniós források hajtják-e a magyar gazdaságot vagy sem, megint egy hosszú téma, egyetlen mondatot hadd mondjak. Ha ez így lenne, akkor Görögország szárnyalna, és Németország - jelentős nettó befizető - pedig igen rossz gazdasági helyzetben lenne.

Ami a korrupciót illeti, abban egyetértek, hogy a korrupció pártszínektől függetlenül elfogadhatatlan. Ezt mindnyájan pontosan, jól tudjuk. Ahogy képviselő úr mondta, újságot mindnyájan olvasunk, és olvassunk benne 4-es metróról, az utóbbi időben egy feljelentésről az EMIR rendszer kapcsán; azt gondolom, hogy ezt pártállástól függetlenül mindenki meg tudja

ítélni, hogy a korrupció elfogadható-e vagy sem. Nem elfogadható, ez nem kérdés.

Politikai kockázatok, stabilitás. Engedjék meg, hogy én pont erényként és érdemként emeljem ki azt a politikai stabilitást, amely Magyarországot jellemezte 2010 után. Épp ez a politikai stabilitás és bizony a kétharmados többség kellett ahhoz, hogy új Alaptörvény szülessen, hogy megszülessen a Magyarország gazdasági stabilitásáról szóló törvény, megszülessen a helyi önkormányzatokról szóló törvény és számos más további törvény, amely kellett ahhoz, hogy a mostani eredményekről be tudjunk számolni. Pont a kiszámíthatóságot, a stabilitást erősítette az a politikai támasz, amely az Alaptörvényben előírta, hogy nem lehet visszatérni arra az útra, amelyet Magyarország járt 2002 után, amikor is az államadósság folyamatosan emelkedett. Pont ez a politikai stabilitás kellett ahhoz, hogy az Alaptörvénybe bekerülhessen kétharmados többséggel az a rendelkezés, amely értelmében a mindenkori kormánynak olyan költségvetést kell készíteni és végrehajtani, ami az államadósság csökkentését eredményezi.

Tehát azt gondolom, hogy a főbb makrogazdasági számokkal a jogszabályoknak köszönhetően is összhangban kell lennie a költségvetési törvényjavlatnak, és én örülök, hogy most a számok tekintetében a vita úgymond csak azon van, hogy vajon a strukturális egyenleg, ami egy rendkívül bonyolult módon kiszámított tétel, összhangban van-e az uniós szabályokkal vagy sem.

Nem fárasztom a tisztelt képviselőket e kései órán a strukturális egyenleg fejtegetésével, szerintem egy szűk közgazdászrétegen kívül nem tudják az emberek, hogy mit jelent ez a strukturális egyenleg. Azt tudják, hogy az államháztartás hiánya mit jelent: az állam kiadásai és bevételei között mekkora rés van; és azt is tudják, hogy ezt a rést, illetőleg az államadósságot milyen költséggel finanszírozzuk. Hál' istennek, látszik, hogy egyre kisebb költséget jelent mindnyájunk, adófizetők számára az államadósság finanszírozása.

Ezen átfogó makrogazdasági környezetben az a kérdés, hogy az egyének tudtak-e előrelépni a saját életükben. Az előttem lévő, megint nem kormányzati, hanem Eurostat-adatok azt mutatják, hogy minden társadalmi réteg, az alacsonyabb keresetű rétegek is jelentős előrelépést tapasztaltak 2010 után.

(19.40)

Idéztem már a mostani napon is, a mai vitában is azt, hogy a minimálbérek nettó jövedelmének reálértéke hogyan változott 2010 után. Nemcsak a három- vagy többgyermekesek, nemcsak a kétgyermekesek, nemcsak az egygyermekesek, hanem a gyermek nélküliek jövedelme is növekedett. (*Burányi Sándor: 2016-ig nem!*) Reálérték... - képviselő úr, akkor engedje meg, hogy elmondjam. A 2017-18-as számok tekintetében egyelőre a prognózisokkal számolunk, hiszen nincsen tényadat, de akkor hadd mondjam,

összehasonlítva két időszak adatait. Azon minimálbérek nettó jövedelmének a reálértéke, akiknek nincsen gyermekük, 2002-2010 között 5,8 százalékos növekedést tapasztaltak, 2010-18 között, ha a tisztelt Országgyűlés elfogadja a kormány indítványát, akkor 30,1 százalékos a bővülés. Egygyermekesek esetén minimálbérek nettó jövedelmének reálváltozása -2 százalék 2002-2010, 2010-18 között 44,3 százalék. Kétgyermekesek esetén 2002-2010 között -8,7 százalék, 2010-18 között 79,7 százalék. Három-, illetőleg többgyermekesek esetén 2002-2010 között -7,6 százalék, 2010-18 között 90,3 százalék.

Ezek a számok azt mutatják, hogy mindenki igenis tudott egyet előre lépni az életében. Sokszor használjuk ezt a kifejezést, ez itt látszik is. Azok a családok, ahol a szülők munkából élnek, és több gyermeket nevelnek, felelősséget éreznek a nemzet megmaradása érdekében is, azoknál ez a jövedelem annál nagyobb mértékű, minél több gyermeket vállaltak. Ez kétségtelenül a kormány gazdaságpolitikájának az irányait mutatja.

De, ha arról beszélünk, hogy hosszabb távon mi várható az egészségügyi rendszerben, mi várható a nyugdíjrendszerben, akkor arról is kell beszéljünk, hogy gazdasági értelemben is, nemcsak a nemzet megmaradásának az érdekében kulcsfontosságú, hogy gyermekek szülessenek. És igen, itt határt kell szabni aközött, hogy vannak olyan országok, akik nyíltan arról beszélnek, hogy migrációt kell végrehajtani, mert egyébként fenntarthatatlan az ország. Tudjuk, hogy ez a helyzet. Más utat választott a kormány. Ebbe az irányba szabja a gazdaságpolitikát, ebbe az irányba szabta a jövő évi költségvetési törvényjavaslatot is.

A minimálbérek mellett azért azt hadd említsem meg, hogy Mesterházy képviselő úr azt mondta, hogy lopakodó áfacsökkenés van. Én ezt azért nem tartom lopakodónak. Ha megnézzük, hogy az áfacsökkenés mely termékeknél és milyen mértékű volt, azt gondolom, hogy ez egy jelentős mértékű csökkenés volt. Ha a fogyasztói kosarakat nézzük, pont azokat a rétegeket érinti erőteljesebben, akiknek a fogyasztói kosarában az élelmiszer-vásárlás nagyobb mértékű.

Azt gondolom, hogy a kedvező reálgazdasági számok lehetővé teszik, hogy az említett területeken, oktatás-egészségügy területén is többletekkel számoljunk. Itt megint meg kell cáfoljam azokat a véleményeket, amik azt mondják, hogy forráskivonások. Nem volt ilyen. Volt olyan év, amikor az adott ágazatnak a forrásai kisebb mértékben bővültek, mint ahogy a gazdaság bővült. De azt gondolom, hogy ez egy pozitív dolog, mert azt jelenti, hogy a gazdaság bővülése olyan mértékű volt, amely megteremtette a lehetőséget az adott ágazat forrásainak a bővülésére is, és egyébként megteremtette a lehetőséget arra, hogy az államadósságot is csökkentjük azáltal, hogy alacsonyan tartjuk a költségvetés hiányát.

Mindezek alapján tehát azt gondolom, hogy néhány alapfeltevés, amely elhangzott az ellenzéki pártok részéről, a számok alapján megcáfolható, és azt gondolom, hogy ha a számok azt mutatják, hogy a

kormány és az ország alapvetően jó irányba halad, akkor nyugodtan dönthetünk az irány megmaradása mellett, nyugodt szívvel szavazhat a tisztelt Országgyűlés a jövő évi költségvetési törvényjavaslatról. Köszönöm szépen. *(Dunai Mónika és Zsigó Róbert tapsol.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, Banai államtitkár úr. Előre bejelentett felszólaló Sneider Tamás alelnök úr, képviselő úr. *(Burány Sándor: Kétpercesre jelentkeztem. Most egy új kör lesz így.)* A kétpercesre majd utána kerül sor. Nem járt le a kör. Sneider Tamás alelnök úré a szó.

SNEIDER TAMÁS (Jobbik): *(Burány Sándor-nak:)* Te leszel az új kör. Köszönöm, elnök úr. Tisztelt Ház! Tisztelt Képviselőtársaim! Nagy kár, hogy nincs idő most államtitkár úrral különösebben hosszasan vitatkozni az adatokkal kapcsolatban, amiket elmondott, de azért máris felmerül bennem, hogy ezek a szép adatok, főleg, amik az alacsony keresetűekre vonatkoznak, vajon mennyire vannak kozmetikázva. Biztos vagyok benne, hogy a 28 500 forintos szociális segély helyett bevezették a 47 ezer forintos közmunkaprogramot, ami gyakorlatilag valóban egy komoly mértékű emelést jelent, és ez mindjárt eltorzítja azokat az adatokat, amik a valóságot jelentenék egyébként.

És én hiányoltam is egyébként az ön beszédéből, bár a végén csak kitért valamilyen szinten erre, hogy bizony a versenyképességnek alapvető feltétele a társadalmi megújulás, és pontosan itt vagyunk óriási nagy problémában, az egészségügy, az oktatás, a demográfiai helyzet, a kivándorlás mértéke mind-mind a versenyképességünket csökkentik, méghozzá iszonyú nagy mértékben. Ezért is nem tudunk előrejutni, de ezt csak ilyen kezdőmondatnak szerettem volna szólni, mert nem erről kívántam beszélni.

Tisztelt Képviselőtársaim! Engedjék meg, hogy először talán a miniszter úrnak az expozéjából idézek néhány gondolatot, és megpróbáljam megvilágítani azt a valóságban. Ezt mondta Varga Mihály úr: „A 2018-as költségvetés méltán nevezhető a munkából élők költségvetésének, a folytatódó adócsökkentésnek, a szélesedő családpolitikai intézkedések, béremelési programok és beruházások ösztönzése mind azt a célt szolgálja, hogy jövőre is mindenki léphessen egyet előre a saját életében. Jövőre ismét többet fordítunk a családok és a gyermekvállalás támogatására, munkahelyteremtésre, illetve a munkaerő megtartására és az életpályaprogramok folytatására.” És külön kiemelném, hogy azt is mondta, hogy a nyugdíjak reálértékének megőrzésére.

Kétségtelen tény, el kell ismerni, hogy a családi adókedvezmény növekszik. Csak a tervezésnél arról a tényről nem vesz tudomást a kormány, hogy a kis keresetű családok, akik egyre többen vannak - hiszen a dolgozói szegénység igenis folyamatosan nő -, nem tudják igénybe venni a teljes mértékű adókedvezményt.

Ezzel szemben mindjárt azt látjuk, hogy a családi pótlék nem nő. A gyermekek után járó ellátás nem

nő. Az ápolási díj továbbra is méltatlanul alacsony, és az otthonápolásra sem jut több pénz.

Fontos társadalompolitikai lépés lenne, hogy az újonnan születő generációk esetében alapesetben három gyermekig járjon a családi pótlék, de jóval nagyobb, akár a mainál 2-3-szor nagyobb mértékű családi pótlék, míg a további gyermekek születésének a támogatását a már működő, munkajövedelem után járó családi adókedvezmény vehetné át. Ezáltal az alacsonyabb keresettel rendelkező családok is, de a nagyobb keresettel rendelkezők is - hozzá kell tennem - jobban járnának az elkövetkezendő időszakban.

Nevezhetjük ezt a költségvetést valóban a munkából élők költségvetésének akkor, amikor továbbra sem látjuk benne a szociális ágazat béremelését, holott 2010-ben Orbán Viktor a kormányprogramban azt ígérte: haladéktalanul rendezni fogja a gyermekvédelemben és a szociális területen dolgozók bérét. A legfrissebb 2017-es évi adatok is azt mutatják, hogy a minimálbér-emelés kapcsán - vagyis hogy sokan elérték a minimálbért ezen a területen - ennek köszönhetően, továbbra is a területen dolgozók keresete arcpírítóan alacsony. Hetedik éve élnek vissza 93 ezer szociális dolgozó lelkiismeretes munkájával és türelmével. Nevezhetjük ezt a költségvetést valóban a munkából élők költségvetésének, mikor éppen most a mentős dolgozók fognak az utcára vonulni, mert a szemükbe hazudtak ismét.

És jöjjön néhány dolog a sok közül, ami továbbra is várat magára, holott égető szükség lenne rá. Óriási probléma továbbra is a gyermekpszichiátriai gondozás hiánya. Évről évre kezdeményezzük, hogy csoportosítsunk át erőforrásokat, oldjuk meg ezt a problémát, mert bizony óriási úr tátong ezen a területen. Önök egyébként évről évre elismerik: bizony valóban nagy a probléma, és évről évre nem történik semmi ezen a területen.

Szintén évről évre javasoljuk megfontolásra a bentlakásos iskolák rendszerének elindítását, amit önök évről évre lesöpörnek az asztalról, holott a PISA-felmérés kapcsán a kudarcok okai egyértelműen a Jobbik álláspontját támasztják alá.

(19.50)

Továbbra is várat magára a nyugdíjkérdés rendezése. A karkedvezményes nyugdíjrendszer megszüntetése, amely Európában egyedülálló, az önök lelkét terheli. Számos szakmában évek óta halálba és szó szerint rokkantságba kergetik a férfiakat, amikor azt gondolják, hogy 65 évesen a tűzoltónak fel lehet rohanni 30 kilós felszereléssel a tizedik emeletre tüzet oltani és életet menteni, vagy a mentősnek a negyedik emeletről le lehet hozni hordágyon, a 65 éves mentősnek a 120 kilós beteget. Csak adná már az Isten, hogy lenne egy fideszes olyan idős képviselő, aki saját maga példát mutatna arra, hogy ezt hogyan tudja véghez vinni! Elképesztő ez az embertelenség, amiket bizonyos szakmákkal szemben a Fidesz továbbra is megenged, és eltűri, hogy így kelljen

élniük és megrokkanniuk emberek sokaságának ezeken a területeken.

Természetesen a férfiak korhatár alatti nyugellátása, a 40 éves munkaviszony utáni nyugdíjba vonulás lehetősége sem szerepel ugyebár a költségvetésben. És hol marad a legnagyobb probléma megoldása, ugyanis az elmúlt 27 év alacsony kereseteinek köszönhetően tömegesen megjelenő nyugdíjas szegénység vagy időskori szegénység kezelése? Hol marad a 40 év munkaviszony után 60 ezer forintos nyugdíjat érdemlő ápolók, szociális dolgozók és még rengeteg szakma problémája? Ki tud 60 ezer forintos nyugdíjból megélni, kérdezem én szépen önköztől?

Tisztelt Képviselőtársaim! Hol marad az időotthoni férőhelyek bővítése? Messze-messze lemaradt ebben is a mostani kormányzat. Tény és való, én sem akarok az elmúlt 8 évre mutogatni, de tény, hogy akkor 10 ezer férőhely jött létre, az elmúlt időszakban ennek viszont csak a töredéke, miközben 30 ezer idős ember várja azt, hogy időotthoni elhelyezéshez jusson Magyarországon.

Több mint 300 módosító indítványt nyújtottam be, ennek egy része szakmai, egy része pedig az ország egész területéről hozzám beérkező javaslatokról szól, amelyek nagy többsége a rendszerváltás óta elmaradt fejlesztésekről szól. Míg önök térkővel rakják ki az országot, addig vannak települések, ahol autóval már-már életveszélyes közlekedni, sőt lezárják az utakat hosszú-hosszú hónapokra. Van, ahol az óvoda, az orvosi rendelő teljes renoválására volna szükség. A vidék pusztulása, elnéptelenedése tragikus méreteket ölt, mert nem hajlandók működképes kis- és közepes gazdaságokat segíteni a falvakban, ehelyett, tudjuk jól, megvannak azok az oligarchák, akik a hatalmas birtokrendszert kiépíthetik azokon a településeken, ahol aztán mindössze egy-két embernek tudnak munkát adni a nagyüzemi, monokultúrás termelés mellett.

Tisztelt Képviselőtársaim! Nem akarok apokaliptikus víziót felvázolni, de tény, jelen pillanatban az ország 10 százalékának a települései olyanok, amelyekben minden második, harmadik ház össze van dőlve, össze van dőlve! Nem kell több húsz évnél, és Magyarország településeinek a 60 százaléka úgy fog kinézni, mint ez a 10 százalék, minden második és harmadik ház össze lesz dőlve ezekben a falvakban. Ez a jelenlegi demográfiai, gazdasági helyzet Magyarországon, vidéken. Nézzenek szét, járják a vidéket! Szerintem azért sokan önök is látják, ha egy kicsit szétnéznek - és sajnos erre ez a költségvetés egyáltalán nem nyújt megoldást, semmi jelét nem látjuk ennek.

Arról már nem is beszélek, mert nincs is rá időm, hogy miközben sokszor ódákat zeng a kormányzat, eközben Közép-Európa majd' minden országa elhagy minket (*Az elnök a csengő megkocogtatásával jelzi az időkeret leteltét.*), Bukarestben nagyobbak a fizetések már, mint Budapesten. Köszönjük szépen, hogy ilyen szép gazdaságpolitikát hoztak létre.

Köszönöm szépen a szót. (*Taps a Jobbik sorai-ban.*)

ELNÖK: Köszönöm szépen, alelnök úr, képviselő úr. Több felszólaló nem jelezte... (*Jelzésre:*) Illetve, bocsánat! Két percre Burány Tamás képviselő urat illeti a szó. (*Közbeszólások: Sándor. - Burány Sándor: Sándor.*) Burány Sándor, bocsánat!

BURÁNY SÁNDOR (MSZP): Köszönöm, elnök úr, a szót. Este van már, a koncentráció lanyhul ilyenkor természetesen.

Néhány rövid reagálást teszek. Egy kétpercesben nem tudok természetesen Banai államtitkár úr öszzes állítására reagálni, de néhány ténybeli tévedésre hadd hívjam fel a figyelmet.

Először is: az Alaptörvény megváltoztatásának semmi köze, államtitkár úr, a gazdaság stabilitásához, olyannyira, hogy az adósságmutatót éppen önök meg kellett hogy változtassák, mert nem tudták betartani. Úgy könnyű persze stabilitást előidézni, ha a törvényekkel folyamatosan mennek az élet után. Tehát nem így volt, hogy Alaptörvény volt, és az biztosította az adósságmutatók alakulását; ellenkezőleg, nem tudták betartani, ezért változtatni kellett a gránitszilárdságú Alaptörvényen.

Az önkormányzati törvény módosításának meg végképp semmi köze a gazdasági stabilitáshoz. Az, hogy önök megváltoztatták a fővárosban a fővárosi közgyűlés összetételére vonatkozó választási szabályokat, az önkormányzati törvényben megváltoztatták, azzal biztosítottak ugyan egy fideszes többséget a korábbi választási rendszerhez képest a fővárosi közgyűlésben, de ennek végképp semmi köze a gazdasági stabilitáshoz.

A minimálbérre vonatkozó adatai egészen egyszerűen hibásak. Ha megnézzük a 2010-es kormányváltás előtti nettó minimálbért, és utána megnézzük ennek évenkénti alakulását és azt korrigáljuk az inflációval, nem tud más szám kijönni, államtitkár úr, több tanulmány is született erről. Nézzék meg a saját hibás számításukat, ha ezzel ellentétes végeredményre jutottak. Egész egyszerűen arról van szó, 2016-ban haladta meg a minimálbér reálértéke a 2010-es minimálbér, a nettó minimálbér reálértékét. A gyermektelenekről beszélek én is, bár ez így pontatlan, mert akinek, mondjuk, három felnőtt gyereke van és emiatt nem jogosult gyereknevelési támogatásra, de minimálbért keres, az nem gyermektelen, de a kedvezményeket természetesen nem veheti igénybe.

És utoljára: 2012-ben Európában egy szolid konjunktúra volt, Magyarországon volt recesszió az egykulcsos adó bevezetése miatt, olyan mértékben szűkítette a belső keresletet. (*Jelzésre:*) Ez így van, államtitkár úr. Köszönöm szépen a figyelmet.

ELNÖK: Köszönöm szépen, Burány Sándor képviselő úr. Megadom a szót Banai Péter államtitkár úrnak.

BANAI PÉTER BENŐ nemzetgazdasági miniszteri államtitkár: Köszönöm szépen a szót, elnök úr. Burány Sándor képviselő úr ismeri a gazdasági dolgokat, és ha az ismerete mellé odateszi az elmúlt években a jogszabályokat, akkor azt fogja látni, hogy

az Alaptörvényben került előírásra az a szabály, amely értelmében a mindenkori kormánynak olyan költségvetést kell készíteni és végrehajtani, amely az államadósság csökkenését eredményezi, egészen addig, amíg az államadósság az 50 százalékos mértéket el nem éri. *(Bánki Erik: Így van. Pontosan.)* Az Alaptörvény írta elő azt, hogy Európában, de hozzáteszem, a világon egyedülálló módon egy olyan Költségvetési Tanács jön létre, amely vétózhat. Ha a Költségvetési Tanács úgy látja, hogy az Alaptörvényben előírt szabály nem teljesül, akkor vétózhat. Nincs másik ilyen költségvetési tanács, ilyen joggal rendelkező költségvetési tanács a világon.

Amire képviselő úr emlékezett, az egy másik törvény, a stabilitási törvény módosítása. Egy alkalommal került erre sor, amely meghatározta, hogy az államadósságot milyen ütemben kell csökkenteni. De ez azt a tényt nem befolyásolja, hogy az Alaptörvény kétharmaddal írja elő az adósság csökkenését. Képviselő úr, engedje meg, hogy elmondjam, minden évben elég sokat egyeztettem a hitelminősítővel, a nagybefektetővel; egy nagyon komoly érv volt a kormány kezében a tekintetben, igen, képviselő úr, hogy tudjuk csökkenteni a hiányt, ezt senki nem hitte el. Az, hogy le tudtuk tenni az Alaptörvényt, ez egy nagyon komoly hitelességi lépés volt.

Helyiadó-törvény, helyi önkormányzatokra vonatkozó törvény: azért emeltem ki, mert az államháztartás stabilitásáról csak akkor tudunk beszélni, ha a különböző alrendszer stabilitását is tudjuk biztosítani.

Ön pontosan tudja, hogy a helyi önkormányzatoknak mekkora hiánya volt, és igen, ez a kétharmados törvény kellett ahhoz, hogy elő lehessen írni, hogy a helyi önkormányzatoknak nem lehet működési hiányos költségvetésük, és fejlesztési célra csak úgy adósodhatnak el, ha azt felelősen teszik, ha a későbbi bevételekből a hitelt vissza tudják fizetni, és van egy olyan kontrollmechanizmus, amely biztosítja azt, hogy ezen szabály be is legyen tartva. Ezek a lépések kellett ahhoz, hogy most pénzügyi stabilitásról tudjunk beszélni.

Ami a minimálbérkérdéseket illeti, képviselő úr, Eurostat-adatokat használtam, és itt Sneider Tamás képviselő úr figyelmét is felhívnom, hogy ha ön a kozmetikázás szót használja, akkor ne a kormány legyen a címzettje annak az állításnak, hanem az Eurostat. A számokban, amiket mondtam, 2017-18 tekintetében voltak a kormányzati prognózisszámok, a múlt tényadatai tekintetében Eurostat-számokkal kalkuláltunk.

(20.00)

Ez alapján azt gondolom, hogy az a kép, amit látunk, a gazdaság egészére és a gazdaság egészén belül az egyes változásokra a múlt tényadatai alapján valós, a jövőt illetően pedig bizakodásra adhat okot.

Köszönöm szépen. *(Szórványos taps a kormánypárti sorokból.)*

ELNÖK: Köszönöm, Banai államtitkár úr. Kettő percre megadom a szót Bánki Erik képviselő úrnak, bizottsági elnök úrnak.

BÁNKI ERIK (Fidesz): Köszönöm szépen a szót. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Államtitkár Úr! Képviselőtársaim! Burány Sándor képviselő úrtól nem szokatlan az, hogy olyan állításokat tesz a magyar parlament épületében, amelyek köszönőviszonyban sincsenek az igazsággal és a valósággal.

Banai Péter államtitkár úr már kitért arra, hogy valóban egyedülálló módon az alkotmányban, az Alaptörvényben rögzítette a magyar parlament azt, hogy a mindenkori magyar kormány igenis köteles olyan költségvetést benyújtani a parlament elé, amely csökkenő hiánnyal kalkulál.

Burány Sándor most is azt állítja, hogy különböző trükköket alkalmazunk annak érdekében, hogy ezt be tudjuk tartani. Ez persze nem igaz. Azt állítja, hogy a magyar gazdaság teljesítménye jóval elmarad attól, amiről kommunikációban beszélünk.

Felhívom a figyelmét arra, képviselő úr, hogy nézzon körül egy kicsit a világban. A legnagyobb támadóink, akik a magyar gazdasági fordulat legnagyobb kritikussai voltak, maga az Európai Bizottság, az IMF, elismerték évről évre, ahogy haladtunk előre és ahogy a konvergenciaprogramot teljesítettük, amit egyeztetünk egyébként, és amelynek a számai hitelesek voltak, és amiről Banai államtitkár úr beszél, nemcsak a befektetők szempontjából, hanem az Európai Bizottsággal való tárgyalásoknál is kiderült az, hogy amíg még fenntartásaik voltak az első években a magyar költségvetés hitelességét illetően... - amit önöknek köszönhetnek, képviselő úr, önöknek köszönhetnek, hiszen önök csaltak és önök trükköztek a számokkal, ami mára kiderült. Átverték az Európai Bizottságot. Olyan hazug számokat tettek le az asztalra Veres János pénzügyminisztersége idején, amiről feketén fehéren kiderült, hogy köszönőviszonyban nem voltak a valósággal.

Időre volt szükség ahhoz sajnos az önök áldásos tevékenységének köszönhetően, hogy végre a magyar kormány által beadott és az Európai Bizottsággal egyeztetett számok hitelesnek tűnjenek. Mára ez a hitelességi probléma megszűnt *(Burány Sándor: Nem igaz! Pontosak voltak a számok! - Az elnök csenget.)*, és az összes nemzetközi hitelminősítő felminősítette az országot, és elismeri azt a gazdasági teljesítményt, amit letettünk az asztalra. Köszönöm szépen a türelmet, elnök úr. *(Szórványos taps a kormánypárti sorokból.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Kérdem, van-e valakinek még hozzászólási szándéka. *(Nincs jelzés.)* Jelentkezőt nem látok.

Tisztelt Országgyűlés! Az általános reggel elnapolom, folytatására reggel 8 órától kerül sor.

Tisztelt Országgyűlés! Soron következik **az élelmiszerláncal kapcsolatos egyes törvények módosításáról** szóló törvényjavaslatához benyújtott szabályszerű túlterjeszkedő módosító javaslatra újra megnyíló általános vita a lezárásig.

A kormány-előterjesztés T/15372. számon, a Mezőgazdasági bizottság által benyújtott szabályszerű túlterjeszkedő módosító javaslat pedig T/15372/3. számon a parlamenti informatikai hálózaton elérhető.

Emlékeztetem önöket, hogy az Országgyűlés a házszabály 70. § (2) bekezdése alapján megállapította, hogy a túlterjeszkedő módosító javaslat szabályszerű. Felhívom figyelmüket, hogy az újra megnyíló általános vita kizárólag a szabályszerű túlterjeszkedő módosító javaslat megvitatásából áll. Tájékoztatatom önöket, hogy a szabályszerű túlterjeszkedő módosító javaslatához a vita lezárásáig lehet képviselői módosító javaslatokat benyújtani.

Tisztelt Országgyűlés! Elsőként megadom a szót Zsigó Róbert államtitkár úrnak, a Földművelésügyi Minisztérium államtitkárának, a napirendi pont előterjesztőjének, 30 perces időkeretben.

ZSIGÓ RÓBERT földművelésügyi minisztériumi államtitkár, a napirendi pont előadója: Köszönöm szépen a szót. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Országgyűlés! Óvakodnék attól, hogy a mai, nagyjából 12 órás költségvetési vita után megközelítsem a rendelkezésemre álló időkeretet.

Nagyon röviden szeretnék csak szólni a Mezőgazdasági bizottság által benyújtott módosító javaslatról, hiszen a törvényjavaslat általános vitájában nagyon sok, talán minden fontos részletét érintettük ennek a javaslatnak, amely kormány által benyújtott javaslatnak az alapján kiegészülnek az élelmiszerlánc-felügyeleti információs rendszerre vonatkozó szabályok.

Azt tudnunk kell, hogy a FELIR révén valósul meg az, hogy a hatóság minden olyan szereplőt ismerjen, aki az élelmiszerlánc-törvény hatálya alá tartozó tevékenységet végez. A FELIR naprakész működéséhez kapcsolódik egyébként a Mezőgazdasági bizottság által benyújtott módosító javaslat, amely szerint a személyazonosító jel helyébe lépő azonosítási módokról és az azonosító kódok használatáról szóló törvény 10/A. §-ának módosítására és kiegészítésére kerül sor.

A javaslat célja, hogy az összerendeléssel a nyilvántartáson keresztül is elérhetőek és ellenőrizhetőek legyenek a természetes személyek FELIR-azonosítói. Mindez egyébként, ahogy a hétfői ülésen is elmondtam, megkönnyíti az ügyfelek elektronikus ügyintézését és csökkenti az adminisztrációs terheit. Ennyit szerettem volna hozzáfűzni.

Hétfőn is elmondtam, most is elmondtam, hogy a kormány támogatja ezt a javaslatot, mert az az érdekünk, hogy az elmúlt évekhez hasonlóan az élelmiszerlánc-biztonság területén minden olyan módosítást elfogadjunk, amely erős hatóságot eredményez, és minden olyan intézkedést meg tudjunk tenni, amely kiszűri egyrészt a feketegazdaság, illetve ezen élelmiszerlánc területen a nem tisztességes vállalkozásokat és megerősíti a tisztességesen működő vállalkozásokat.

Úgyhogy, tisztelt elnök úr, megpróbálok most spórolni az Országgyűlés idejével. Köszönöm szépen

a figyelmüket. *(Szórványos taps a kormánypárti sorokból.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, Zsigó államtitkár úr. Tisztelt Országgyűlés! Most a vezérszónoki felszólalások következnek. Elsőként megadom a szót Dunai Mónika képviselő asszonynak, a Fidesz képviselőcsoportja vezérszónokának.

DUNAI MÓNIKA a Fidesz képviselőcsoportja részéről: Köszönöm szépen a szót. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Államtitkár Urak! Tisztelt Képviselőtársaim! A Fidesz képviselőcsoportja egyetért azokkal a célokkal és elvekkel, amelyeket az imént államtitkár úr ismertetett. Én pedig a magam nevében a Fidesz vezérszónokaként szeretném még valamelyest részletesebben indokolni az álláspontunkat.

A Mezőgazdasági bizottság május 9-én T/15372/3. számon nyújtotta be azt a módosító javaslatot az élelmiszerlánc-biztonsági törvényjavaslatához, amelyről most ebben az újra megnyíló általános vitában tárgyalunk. A módosító javaslat a házszabályi rendelkezések szerint túlterjeszkedőnek minősül, mint ahogyan azt államtitkár úr is ismertette, mivel olyan törvényt nyit meg, amely nem volt része az eredeti törvényjavaslatnak.

A módosító a személyazonosító jel helyébe lépő azonosítási módokról és az azonosítási kódok használatáról szóló 1996. évi XX. törvényt nyitja meg, amelynek az élelmiszerlánc-törvényvel összefüggő módosítására azért van szükség, hogy egy adatkapcsolat legyen létrehozható a FELIR-rendszer, vagyis az élelmiszerlánc-biztonsági információs rendszer, valamint más, személyazonosító adatbázisok között. Egy ilyen adatkapcsolat révén könnyebben és gyorsabban azonosíthatóvá válnak az élelmiszerlánc-törvény hatálya alá tartozó tevékenységet folytató személyek. Így gyorsulhat és egyszerűbbé válhat az élelmiszerlánc-biztonsággal kapcsolatos ügyintézés, mint ahogy ezt az előterjesztőtől is hallottuk.

Tisztelt Képviselőtársaim! A Fidesz-frakció álláspontja az, hogy a 15372. számú élelmiszerlánc-törvény módosítására irányuló törvényjavaslatot ezzel a ma tárgyalt rövid rendelkezéssel indokolt kiegészíteni, és ezért támogatjuk azt. Köszönöm a figyelmüket.

ELNÖK: Köszönöm szépen, Dunai Mónika képviselő asszony. Tisztelt Országgyűlés! A képviselőcsoportok részéről a Jobbik-képviselőcsoport jelezte, hogy hozzá kíván szólni a vezérszónoki körben. Megadom a szót Kepli Lajos képviselő úrnak, Jobbik.

KEPLI LAJOS, a Jobbik képviselőcsoportja részéről: Igyekszem én is hasonlóan hatékony lenni ezen a viszonylag késői időpontban egy ilyen hosszú költségvetési vita után.

Elnök úr, köszönöm szépen. Tisztelt Képviselőtársaim! Valóban, az élelmiszerlánc-felügyelet szigorítása és hatékonyabbá válása mindannyiunk közös érdeke, mondhatnánk, hogy nemzeti érdek. A törvényjavaslatban tárgyaltak és a Mezőgazdasági bi-

zottság által benyújtott javaslaton túlterjeszkedő módosító javaslatban foglalt adatkezelési pontosítás, illetve az adatkezelés hatékonyabbá tételére irányuló módosító javaslat szintén azt a célt szolgálja valóban, hogy az ügyintézés hatékonyabbá válhasson, és hogy ezáltal az élelmiszer-biztonság nőhessen Magyarországon, az élelmiszerlánc-felügyelet és az ellenőrzés hatékonyabbá válhasson.

Úgyhogy a Jobbik Magyarországért Mozgalom részéről ezt a módosító indítványt támogatni tudjuk. Köszönöm szépen.

(20.10)

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. A vézérzónoki felszólalások végére értünk. Független képviselő nem tartózkodik a teremben. Kétperces felszólalásra nem látok jelentkezőt.

További képviselői felszólalásra van lehetőség. *(Nem érkezik jelzés.)* Nem látok rá jelentkezőt. Tisztelt Országgyűlés! Az általános vitát lezárom.

Megkérdezem az előterjesztőt, hogy kíván-e hozzászólni, felszólalni. *(Zsigó Róbert: Köszönöm, nem.)* Jelzi, hogy nem.

Tisztelt Országgyűlés! Felhívom figyelmüket, hogy képviselői módosító javaslatok benyújtására az újra megnyíló általános vita lezárásáig volt lehetőség.

Tisztelt Országgyűlés! Mai napirendi pontjaink tárgyalásának végére értünk. Most a **napirend utáni felszólalás** következik.

Napirend utáni felszólalásra jelentkezett Szávay István képviselő, a Jobbik képviselője, jegyző úr: „Miért túri a Kormány gróf Benyovszky Móric elszlovákosítását?” címmel. Öné a szó, képviselő úr, jegyző úr, öt percben.

SZÁVAY ISTVÁN (Jobbik): Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Ház! Tisztelt Országgyűlés! Államtitkár Úr! Tavaly ünnepeltük Benyovszky Móric születésének 275. évfordulóját, amelynek keretében színes programsorozatot szervező emlékbizottság alakult a kormány aktív részvételével és támogatásával, színvonalas emlékkonferenciát és gálaestet szervezett a világot utazó emléket példaértékűen ápoló Benyovszky Móric Társaság, de zeneművet is írtak Madagaszkár egykori magyar királyának tiszteletére.

Születésének évfordulójára emlékezve az Országgyűlésben akkor elmondtam, hogy a páratlan kalandokat átélte, nyughatatlan magyar grófot ma lengyel barátaink és szlovák szomszédaink is saját nemzetük fiaként tartják számon. Szülőházán jelenleg csak szlovák nyelvű felirat hirdeti, hogy szlovák utazó volt, miközben tudjuk, hogy családjában csakis magyarul beszélt.

Tisztelt Országgyűlés! Madagaszkár magyar származású királyát távol hazájától temették el, sírját azóta benőtte a dzsungel. Ám a 2002-ben alakult Benyovszky Társaság azóta számos szobrot és emlékművet helyezett el Madagaszkáron, forrásértékű tudományos kötetet jelentetett meg francia, angol és magyar nyelven a kalandos életű grófról, számos előadást, rendezvényt szervezett itthon és a nagyvi-

lágban. Tették mindezt elhivatottságból és egészen 2016-ig, azaz a Benyovszky-emlékévé elindulásáig mindenféle állami támogatás nélkül.

2017 áprilisában a madagaszkári külügyminiszter-helyettes vezetésével magas rangú kormánydelegáció is látogatást tett a józsefvárosi Benyovszky-házban. Itt G. Németh György elnök úr számolt be a magyar világot utazó életéről, és kérte Madagaszkár kormányát, hogy segítsen megismertetni hazája népével Benyovszky Móricot, valamint azt, hogy magyar volt, nagyra becsülte az ott élő embereket, és sokat tett értük.

Tisztelt Országgyűlés! Ez év elején a Svédországban élő Szemler-házaspár számolt be arról, hogy több, Madagaszkáron felállított Benyovszky-emlékművet is megrongáltak vagy leromboltak a fővárosban és másutt is. E vandalizmust legalább egy esetben bizonyíthatóan szlovák szélsőségesek követték el. Ismeretlenek elpusztították a Benyovszky Mauritanie nevű erődjének egykori helyén álló magyar emlékművet, Maroantsetra városában pedig a helyi törzsfőnök őrzi az ágya alatt a társaság által állított Benyovszky-emlékmű talapzatát.

Ambodirafiában a helyi idegenvezetők a szlovákok által készített, többnyelvű tájékoztatóval kalauzolják a Benyovszky után érdeklődő turistákat, amelyben szintén egyetlen szó sem esik a gróf magyar származásáról. Beszámolók szerint a környék falvaiban a szlovákok mindenféle szlovák, francia és helyi nyelven írt Benyovszky-matricákat ragasztottak a házak oldalára vagy ajtajára. De szlovák matrica díszleg a fővárosban található emléktáblán is.

A sziget északkeleti részén található Antalában, a település központjában a szlovákok - a város előjáróival megegyezve - impozáns emlékművet emeltek a szlovák Benyovszkynak, ahol magyar vonatkozásnak szintén nincs nyoma. A helyiek pedig egy rövidesen szlovák támogatásból felépülő Benyovszky kulturális centrumról is tudnak, a már létező tervek szerint azonban ennek keretében sem térnének ki sehol Benyovszky magyarságára.

Tisztelt Képviselőtársak! A fenti tények nem függetlenek egymástól, a Benyovszky Társaság szerint - idézem - „az elmúlt években mi is tapasztaljuk azt a jelentős szlovák nyomást, ami mögött erőteljes pozsonyi kormánytámogatás van, amit sajnos mi - magyar civil szervezetként - képtelenek vagyunk ellensúlyozni.” Egyes számítások szerint Pozsony immár félmillió dollárt költött a szlovák Benyovszky-projektre.

Az eseményekre reagálva április közepén Cséke Zsolt dokumentarista vezetésével, alapítványi támogatással önkéntes magyar expedíció indult az északmadagaszkári térségbe, hogy helyreállítsák a megrongált vagy elpusztított emlékhelyeket, és a helyiek körében erősítsék a magyar Benyovszky emléket.

Mára elkészült a Nagy Tibor, Bradányi Iván és Pozsgai Zsolt szerzőtrío által alkotott, a Szabadság szerelmese című musical is. Ezt a tervek szerint 2018 tavaszán a Pesti Magyar Színház fogja bemutatni, egy színvonalas előadáshoz azonban jelenleg még hiányoznak a megfelelő anyagi eszközök.

Tisztelt Országgyűlés! Határozott meggyőződésem, hogy a kormánynak sokkal jobban fel kellene lépnie Benyovszky magyarságáért, és ki kellene állnia madagaszkári emlékműveinek védelme mellett. Maximálisan egyetértek ugyanis a Benyovszky Társaság álláspontjával, miszerint minden népnek joga van ápolni a maga Benyovszky-képét, azonban senkinek nincs joga másokat ebben megakadályozni, matricázással elcsúfítani vagy egyszerűen elpusztítani a neki nem tetsző emlékhelyeket.

Sajnálom, hogy a kormány képviselői nincsenek már jelen, szerettem volna tőlük megkérdezni, hogy mit kívánnak tenni Benyovszky emlékének ápolásáért; tervezik-e támogatni Benyovszky emlékének további ápolását Magyarországon, Madagaszkáron vagy bárhol máshol a nagyvilágban; illetve megkér-

deztem volna azt is, hogy tervezi-e a kormány támogatni a Benyovszky életével foglalkozó, a Szabadság szerelmese című musical bemutatását. Köszönöm szépen, elnök úr. *(Taps a Jobbik soraiból.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, Szávay István képviselő úr, jegyző úr.

Tisztelt Országgyűlés! A napirend utáni felszólalás végére értünk. Megköszönöm munkájukat. Az Országgyűlés reggel 8 órakor folytatja ülését.

Az **ülésnapot bezárom**. Nyugodalmat kívánok!

(Az ülésnap 20 óra 17 perckor ért véget.)

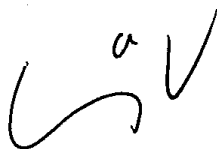
Hegedűs Lorántné s. k.
jegyző

Móring József Attila s. k.
jegyző

Szávay István s. k.
jegyző

Dr. Tiba István s. k.
jegyző

A kiadvány hitelül:

Dr. Bárány Tibor
az Országgyűlés Hivatala törvényhozási főigazgató-helyettese

Szöveghű jegyzőkönyv
Felelős kiadó: dr. Such György, az Országgyűlés főigazgatója
Szerkeszti és előfizetésben terjeszti: az Országgyűlés Hivatala,
Törvényhozási Igazgatóság, Jegyzői Iroda
Budapest, V. Kossuth tér 1-3.
Postacím: 1357 Budapest, Pf. 4
Telefon: 441-4222
Telefax: 441-4599
Nyomda: EUOTRONIK Zrt.
MINDEN JOG FENNTARTVA!
ISSN: 2064-6666 (Nyomtatott)
ISSN: 2064-8367 (Online)